

14552

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகண்டபரிபுராணச்சிதானந்த ஸாக்ஷாத்காரமாகிய

பரமசிவனார் பார்வதியாருக்கு

உபதேசித்தருளிய

நிஷ்டா நுபுதிமூலம்.

தடக்கோவலார்

ஆறு முகசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இதற்குச் சத்தாதவைத வேதாந்தாசாரியராகிய

திருமூலர் முயிலெழுந்தருளிய

முத்துராமப் பீடமதேசிகரது

மருகரும் அவரதுதிருக்குடத்துத் தலைவரில்

இளவரசுபட்டம் பெற்றவருமாகிய

முத்துகிருஷ்ணப் பீடமத்தினால்

அவதாரிகைமுதலிய வைந்திலக்கணமாகப்பகுத்து

ததனமாக அருளிச்செய்யப்பட்ட வரையுடன்

சித்தாந்தசரயு - அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

பார்வையிட்டுத்தர,

செனனை

ஜீவகாருண்ய விலாசம்பிரவரில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வினா.

1910.

[அ-10]

JR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

அஷ்டாவதானம்

வீராசாமிசெட்டியா ரவர்கள்

குயற்றியது.

நேரிசை - ஆசிரியப்பா.

மணிகுளர்பஹிலை வாளராப்பொறுத்த
 அணிகுளர்வகத்தரை யமர்ந்தமன்பதை
 பலவிருடிரந்து மன்னுவேவதாந்த
 நிலவுசித்தாந்த நிகழ்ச்சமரசகிலை
 ஆயதஞ்சொருப நிலைபறிந்துய்வான்
 ஏயவாதுளத் தினிதெடுத்தமைக்கன்
 றருளியதுமடின் னண்டமுந்ருவப்
 பொருவறநிவந்த புபறொடுகுடிமி
 அண்ணாமலைநகத்தெழுந்தருளும்
 நண்ணுவினைக்குகை நமச்சிவாய
 குருபரற்காளாய்க் கோவலூர்வரு
 முருகனோரூறு முகதேசிகனார்
 வெண்ணெய்பாநவமும் பெண்ணைமாநதியின்
 பாக்கோவியம்போற் படிவமசைவுறு

தேங்குநிட்டையி னுறுமளவையிற்றம
 டீரம்பொடுவெண்பொடி பெய்யுமபொககணம
 கரந்திடலுணர்ந்து கலங்குபுனெஞ்சம்
 ஆயராவெணமுன மவணகலாது
 வயிராகங்கொடு வதிகலகணனுநீ இ
 ஆரணமபரசிய காரணககடவுள்
 வெள்ளிவரைபுரை விடைமேறறேன்றி
 உள்ளநனியுலந் துகவப்பெற்றவர்
 முதிருந்தமிழின மொழிபெயாத்ததுமாம
 நிதிவைப்பனைய டிடடா னுபூகி
 சாத்திரமூல மாததிரையனறிக
 கரையமைகாவதற குறைமையோராக
 தாதியீறிலகா யருவாயுருவாயச
 சோதியாயகண்டிக துரியாதீதமாய்
 ஞாதுருஞான னேயுநணனேணததாய்
 நாதவிந்துவாய் நான்மறையந்தமாயத்
 தறபதந்தொம்பதந தழுவசிபதமாம்
 முப்பதமுடிவாய் முககுணாகிதமாடச்
 செப்புதறகரிதாய்க கற்பனைகடந்த
 கயிலைவாழ்பரமன கருணைகூர்ந்து
 மயலறுத்தாளவான் மானிடவுருக்கொடு
 வந்தெனவணிகர் மரபிடையுதித்துச்
 சிந்தைபுலன்வழிச் செல்லாதொழுநாள்
 ஆதிபுரிவடி வமபிகைபோகினுந்
 னேறுதியெதண்ணியாய போதயனுளந்துதி

மைந்தநால்வர்க்கும் வடநிழற்கண்ணிருந்
 துண்மைதெரித்த வண்ணலடியார்
 எழுவருளொருவ ரெனுந்திருமூலர்
 வழுவறுமரபினோர் தொழுதகுமாண்டகை
 குருமூர்த்தமதாய்த் தெரிவுர்ப்போந்து
 சச்சிதானந்தத் தனிநிலைபகர
 நிச்சியந்தெளிந்து நிருணிகற்பமாம
 வாய்மைசான்முத்து ராமப்பிரமம்
 தொண்டர்கடன்னைத் தோத்கரித்துரைத்த
 கொண்டகவைகெழு குருதோத்திரத்திற்
 குரையெழுதியதன் மருகனோரோக்கிப்
 புந்தியுவகைப் புணரிதினைப்ப -
 முந்துறப்பிரம நிடைமுயன்றோர்
 பற்பலர்களுக்கு மினிப்பயில்பவாக்கும்
 அற்புதந்தரநல லஞ்சனமேய்ப்பத்
 தெளிவாயோருரை செய்துகென்ன
 அளியாலறையுரை சிரமேற்றுகி
 நவையிலோர்மொழியா லெவையுமொழிவுறும
 வகையுமதுகை வயஞ்செயற்குரிப
 தனைகொளாதனமுதற் சாதனங்களுமெய்ச்
 சாதகசாத்தியர் தந்நெறிகளுமவர்
 ஏதமறவுறு நாதானந்தமும்
 அத்தனைச்சிந்தியா தந்நிலைகடந்தாம்
 சினைகயிலத்துவித வதுபவசித்தி

அடைவுமைந்தெழுத்து மவற்றைச்செவித்தோர்
 படருமலபரி பாகமபெறுகையும்
 பிறவுக்கைக்கனி யுறழப்புலப்படப்
 போற்றறுகருத்துப் பொழிப்பொடகலம்
 தாற்பரியாத் தமு தாரணமமைய
 உணர்வுடையவர்க ளுறையும்பதியினே
 அணுகியுமறியா வாகர்கடாமும்
 தத்துவஞானந் தலைசிறாதிடவும்
 மித்தையாம்வாழ்க்கைப் பெத்தத்தழுதுநா
 முற்றத்துதக்குபு முத்தராகவும்
 பற்றறுத்தவரெலாம் வியந்துபறிச்சவும்
 அறம்பொருளின்ப முற்றியதற்பின்
 சிறந்தனீடென்னுஞ் செலவமபெட்ட
 அதிகாரிக ளுமையந்திரிபறச்
 சதிராதத்தநிலை கண்டுசாரவும்
 வாசிட்டம்முதல் வருவேதாந்தநூல்
 ஆசில்சித்தியா ராஞ்சித்தாந்தநூல்
 பலவற்றிற்கு மலேவொன்றிலதா
 உன்னுஞ்சுருதி யுத்தியறுபவம்
 னன்னுமிய்முன்றந் தழீஇவகுத்தனன்
 ஆறிரண்டகவையி னருடானந்தப்
 பேற்றவேட்டுப் பேதமின்னான
 சாத்திரம்பயின்று தன்மாதலனும்
 ஏத்துநன்முத்து ராமப்பிரபம்

ஞானசிரியனாய் விளங்குதனடி
 ஆனாதடுப்ப வவனுளமிரங்கி
 அருளுறப்பெறேற யப்பரம்பரையை
 இருளறவ ளர்க்க விளவரசாகி
 மருவுநாளின் மதிவளர்க்குரவன்
 ஒருவிததென்றிசை யொல்லையிற்செல்லக்
 கறவைபிரித்த கன்றெனக்கவன்று
 துறவுநுண்டு துறீ இப்படர்ந்தே
 வனையதலமெலாங் கேடென்றிழித்து
 மாநிலசகார மீதெனமதித்துச்
 சாநகரிற் றன்குருவைக்கமாய்
 ஆரவிளவகிய சந்நிகாணமாம்
 பொதியநாயகர் பொதினிற்கந்தப்
 பதிவருளுன்றோர் முதலியோர்தம்மால்
 முதற்பட்டத்தின் முனைவென்று
 விதிக்கப்பட்டி விறியவுரேவான்
 மாயைத்திமிர மாற்றுஞ்சிற்சுடர்
 ஏயப்பவக்கடல் கடத்துமிரும்புனை
 அஞ்ஞானப்பிணி யகற்றுமருந்து
 மெய்ஞ்ஞானக்கடி விகநாண்மலர்
 இருவினைக்காடற வெறிகூர்க்குடாரம்
 மருவுபக்குவர்க்குப் பயன்சொரிவான்பக
 மானகங்காரங் கடந்துமாண்புகூர்
 மேனவைப்பின் முனைத்தகரதரு
 ஆதாரத்திட ராறுந்தாண்டி
 யீதானத்தொளிர் வெயின்மணிவிளங்கு
 தாவக்கோடை தணிக்குங்கொண்டூ
 ஆவிக்குறதுணை யன்பிற்கணை

நித்தியநிமல நிருவிகாரச்
 சத்தியநிராமய சமயாதீதம்
 மனனிகெய்தொண வநாதிகாசணம்
 பினனபின்ன முனனவொருபொருள்
 ஸ்ரீலப்பகுதி முகைத்தலாநதெழுநது
 காலப்பகுதி கொடாந்துகாணவரு
 பிரமனதி பிபிலிகாந்தமாம
 சரமசரத்துஞ் சலாண்டத்தும்
 கமலத்தடைபுனற றுவலைகடுப்ப
 அமைவுறததோய்ந்துந் தோயாதாதி
 ஒட்டியிஃதெனச சுட்டப்படாத
 சாவசாட்சி தானேதானம்
 பிரமவாரிதிபடிந் தாடுமபெற்றியோன்
 இழுககறுபல்லைத் தானேகொண்டெய்தி
 ஒழுககவமைச்சன் சூட்சியினூன்றிக
 காமமாதிக் கடும்பகையிரியத்
 தோமிலாவோர்மொழி வானிற்றுமித்துத்
 துவாதசாந்தவப் பெருநகர்துனனித்
 துவாதசாந்தவத் தாணியிவந்ந்து
 திருவருளென்னு மொருமுடிவகித்துப்
 பண்புடையபேத வெணகுடைநிழறற
 நிறைவுறுநிட்கள நேமியுருட்டிக்
 குறைவில்பேரின்ப முறைபுரிகுரிசில்
 சத்தினிபாதஞ்சார்ந்த
 முத்துநிருஷ்ணப் பிரமமொய்தவனே.

உ

கடவுள் வணக்கம்.

கவி விருத்தம்.

உலகினோடுயிர்பா முடையவனெனவனவன்
கலைபுகழுயர்க்கனமதுளனெனவனவன்
நிலவியமுனிவருணிகழ்பவனெனவனவன்
தலநிறையிறையவனடிதொழுதனமே.

—*—

அருளிநையடிகள் வணக்கம்.

எண்கீர்க்கழ்நெடி.லடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஞானமாமவடிவுகொண்டெழுந்தருளி
நாட்டமுன்றுடையநாயகன்
மோனமாமவிழியையளித்தெடையாண்டு
முத்தியிற்சேர்த்திடுமுதல்வ
தானமார்வூலர்மரபுறமுத்தி
ராமசற்குரவநின்சரண
மானகோகனகத்தெனதுளச்சுரும்ப
ரமத்துறவரமருள்குவையே.

—*—

அவையடக்கம்.

எண்கீர்க்கழ்நெடி.லடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமுமெனதுளத்திலருமுத்திராம
தேவிகளற்றிருவருளான்மாதர்சிந்தைத்

க0

துகளறுக்குநிட்டாதுபூதிக்கென்னுட்

டோன்றியவாறுரைசெய்தேனதனைக்காணு
மகிமைகொள்பல்லைதேர்ந்தோர்கூத்தாரி
மருவுதினாமறைவுறுகைவசத்தாயாட்டும்
வகைகொள்மரப்பாவைநடிப்பதனைக்கண்டு
மகிழலகோர்போலவியந்துமகிழ்வார்மாதே.

—*—

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழ்நெடில்டி ஆசீரியவீரத்தம்.

பொருவரியமெய்ஞ்ஞானநிட்டாதுபூதியினற்

பொருளையோர்தற்

சூரியனலேனாயினுமென்புன்மதியாலச்சமகன்

றுரைசெய்தேனல்

அருமைபெறுமுத்தமிழைமுறையாகத்தெரிந்திருக்கு

மறிவுசான்றோர்

வருகுழனிசொலுமொழியான்மகிழ்வுநல்போ

லிவ்வுரைக்குமகிழ்வாரன்றே.

இந்நான்தம்

இத்தால் உரையாசிரியரால்

இயற்றப்பட்டன.

—(0)—

ச ர த் து க வி க ள்.

புரணை-அஷ்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

பூமிசைநான்முகப் புனிதனாகியருந்
தோமறவுணர்ந்து சொலகருமாமறை
முடிவுதுலின் முன்னியதுணிவும
வடிவுறத்தெரிந்து மன்னுவிஞ்ஞான
பூரணத்திசையிற் பொருந்துபுயோக
க்ரணசமாதி நிட்டைககண்டருள்
குரவுக்காட்சிக் குறிபிறழ்து
கிரமுறவுட்கொளி இத் திகழ்முத்திராமப்
பிரமமென்னும் பெயரினோன்மருகனென்
றிருநிலமகிழ்சிறப் பெய்தவன்னோன்பா
லான்மாமுயற்சி யாவுமெழியாத்
தன்மாத்நிரமாய்த் தருககாதீதத்
துட்டமோமயம்போற் போதமென்றயர்ந்து
விட்டகேகல விடிவந்தெளிதி
னடைவழச்சோப்ர னம்மெனுஞ்சாதனங்

திடனுறப்பயின்று சிரவனாடிகளிற்
 கைம்மிக்கனுபவக் களிப்பினோங்கிய
 விம்மிதமில்லா விமமிதமிஃதெனப்
 புலமையோர்க்கைக்கனி போனனிகாண
 கிளர்வுறுமுத்து கிருஷ்ணப்பிரம
 மென்னுநாமத் திருந்தவத்தோன்றல்
 புன்மையிலரிட்டாணு பூதியா நற்குச்
 சிந்தாமணிமுதற் செப்புமிலக்கிய
 நந்தாவரும்பொரு ணவையிலவாக
 வகலுட்ப மாதியவகையா
 னிகலறப்புலப்படுத் தியுமுதரிஞர்
 தாம்புரிந்திட்டவை தருமவ்வைக்குறித்
 தாம்பரிசென்ன வறிவெனுமளப்பரு
 நயனகோசரத்தானாளுந்தன்னின்
 முயலுமனுபவ முறையஞ்சனகுகொ
 டெவ்வப்புலத்தி னெவ்வப்பொருளுள
 வவ்வப்படியெலா மாராய்ந்தொருங்கினி
 தியற்றியவுரையி னினிமையும்வண்மையு
 மயக்கறுதிட்பமும் வாய்மைசாணுட்பமு
 நோக்கிலந்நூலா நோன்மைசான்மதியின்
 றுக்கற்றொளிர்சந் திரிகைப்பரப்பின்
 பண்பினைமாணு மெனலாக்
 கண்கொடுத்தநிலை காண்பவர்தமக்கே

சு த ம் ப ர ம்

தேராமலிங்கம்பிள்ளையவர்களா லியற்றப்பட்டது.

எண்சீர்க்கழநெடி லடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நலங்கொள்சிவடோகமண நாற்றிசையுமணக்கும்

ஞானமணங்கந்திக்கு, மேனமணநாதரும்

வினங்கலிஸ்சித்தாந்த மணம்பரிமளிக்குமின்பா

வேதாந்தமணங்கமடும் வேதமணமவீசும்

தலங்கொளுமெய்தத் துவிதத் திருமணமும்பரவும்

தனிமுத்துக்கொட்டினப்பேர் தங்கியநம்பிரமம்

வலங்கொளுநன்னிட்டாது புகியெனுநாற்கே

வாய்மலர்ந்தவுரையெனுமோர் மாமலரினிடத்தே.(உ)

७ १६०७

நாறாயணமுதலியார்பாடியது.

எண்சீர்க்கழநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பரமசிவனுமையவளாக் ரூபதேசஞ்செய்யப்

பரவியசீர்ரிட்டானு புதிதனைப்பார்மேல்

திரமநுவுகுகைநமசிவாய ரருட்டொண்டர்

திருக்கோவலாறுமுக தேசிகச்செந்தமிழால்

வரமலிபாடலினெழுதத் திருமுலர்மரபில்

வருமூத்திராமப்ரதம் மருகரிளவரசாம்

உரமிலகுழுத்துகிருஷ்ணப் பிரமமதற்கவதா

நினைகமுதலாமுன்யெழுதி யுலகிலச்சிட்டதுவே. (௩)

திருநீர்மலை

கோபாலதிரௌணாகவிராஜசேகரர் பாடியது.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

குருவடிவாயுமைக்கரசன்சொ னிஷ்டாணுபூதிதனைக் கே
லூர்வாழ், தருளுனவாறுமுகதேசிகன் செந்தமிழினிற்
தானதற்குத், தெருளுறநல்லுரைசெய்தான் திருமூலர்வழி
முத்திராமப்ரம்மம், மருகனிளவரசானேன் முத்துகிரௌ
பிரமமெனும வள்ளியோனே.

தில்லையமபூர்

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர் பாடியது.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சத்திகனக்கிறையருளுநிட்டா னு பூதிதனைத்தமிழ்ப்பாவா
ளத்திசையும்புகழ்கோவ லாறுமுகதேசிகன ரியம்பினார்ச், க
தமிழுஞ்செய்யுளுக்குத் திருமூலர்மரபினை வரசாய்த்தோ
றம், முத்துகிரௌணப்பிரம முரைவகுத்துரைத்தான் ந
யறியுமுறையிற்றானே.

நரசிங்கபுரம்-தமிழ்ப்புலகை

வீராசாமிமுதலியார வர்களா லியற்றப்பட்டன.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அருகுறுமாமலைமகளை யரனோக்கியருளிய னிட்டாணுபூ
கொருகுலயத்துள்ளோ ரஞ்ஞானமொழித்துய்ய வுஞ்செ

ானால், திருகுமலமறவேதம் சேர்ந்தோர்க்குச்சிவானுபவந்தெரிடக்காட்டும், பெருகுபுகழ்த்திருமூலர் மரபில்வருமுத்துகிருஷ்ணப்பிரமமாதோ. (சு)

மட்டாருங்கனிதுகர்வார் சுவைத்திறத்தைத்தாமறிதன் மட்டயன்றி, நட்டாருமுணரவெளிப்படுக்குநாமம் றில்லையிந்தநாலத்தோர்க்கு, ிட்டானுபூதியெனுங் கனிச்சுவைதானறிந்தனை நியதியாக, உட்டாவவெளியிட்டான் முத்துகிருஷ்ணபிரமமெனும் யோகிதானே. (எ)

தாயுமானசுவாமிகள் மரபிலெழுந்தருளிய

எடுத்துக் கூட்டி

அருணாசலசுவாமிகளா லியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அரனுமையாட்குபதேசித் தருளியனன்னிட்டானு பூதினாக்; கிரவினிலத்திருணைக்கிப் பொருள்விளக்கலெனத்தெளிநாயுரையிட்டானால், திரிமலமுள் கரேசட்பாவமு மொழித்தருபுலநாயனர்தம், மரபில்வருமுத்துகிருஷ்ணப் பிரமமென திசைபுகழ்மா தவத்தினானே. (அ)

திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகள் ஆதினம்

ஒன்பதாவதுபட்டம்

முத்துக்குமார சுவாமிகளா லியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மருமலீந்தகொன்றையணி பரனுமையான்மகிழவருள் வா ளுத்திற், பொருண்மலீந்த ிட்டானுபூதிதனக் கோருரை

யைப்புக் கன்றிட்டானால், இருண்மலிந்தபலப்புணரி தினைக்குமா
னவரின் பச்சலதிதோயத், தெருணமூலர் மரபிலவரு முத்தி
கிருட்ணப பிரமமெனுநதேவனமாதோ. (சு)

குளத்தார் கரதலமூர்த்தியாகிய

சட்டநாதசுவாமிகளா லியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருந்தம்.

நீர்நிறைநதவண்டமெலலா னின்றபரிபூரணத்தி னிலைமை
நோகி, ஆர்நிறைநதசிவனுமையாட கருளியநன்னிட்டானு
பூதினாலுக், கோனிறைந்த முத்துகிருட்ணப்பிரமமெனு மெம்
பெருமானிரகியனபாய்ப், பார்நிறைநதவடியாகளுளங்களித்
துப் பரவவுரைபகர்ந்தான்மன்னோ. (க௦)

திருவாரூர்ச்சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தல்

ஒருவராகிய சேங்காலிபுரம்

கோயிற் ப த் து

குமுந்தைவேலுஒதுவாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருந்தம்.

நிட்டானுபூதியுரை முத்துகிருட்ணப்பிரமனிகழ்த்தமோன,
மெட்டாத தேவாமுதன் முனிவர்கித்தர் மாணிடாம்ற் றேனை
யோர்க்குஞ், சட்டாமற்றுனனுதற்குச் சமரசவானந்தவெள்ளந்
தொடர்நததோங்கிக், கட்டானதொடர்பெல்லாங் கரைந்தத்து
விதநிலையுங் கலந்ததமமா. (க௧)

நி. இ - கரபாத்திர கவாமிகள் ஆதினத்திற்குரிய

பிறைசை-அநுசூசலசுவாமிகள்மாணுக்கராகிப்

கா முருகோநாயகரவர்களா வியற்றப்பட்டன.

பதினாறுபதினாறு ஆசிரியர்நத்தம்.

நீர்மருவுவேணிதிகழெந்தையா நமையம்மை கெந்தாமகிழ்
வறையரைத்த, கிட்டாதுபூதிகல் ளினக்கமெனுமெஞ்ஞான கொறி
தூறபயன்றெரிசுகிழ், பார்மருவுமறிவினரு மறியாநெமெளிதி
ளிற் பகர்சுராமலகமானப், பரிவினிலுணர்ந்தாவாய் ஞானநீச
கிப பெ ரும்பரட்டிடையடைபவெண்ணிப், பேர்மருவு மேற்
கோள்வே நரைவகுத்ததாற் பெருமைபெறு முற்றினமப்,
பிரம்மமொரு குருவினடி கீழலனுநினம்பிரியாது நின்றிலர்
கும், சீர்மருவு தகஷணபு ர்த்தமறை முனிவாபுகழ் திருபுரா
மரபில்வந்த, திவ்யமுந்துக்கிருஷ்ணபிரமமென் றெந்தஞாந
செந்திக்குமுயரடிகளே.

(௧௨)

கஅ

சா த் து க வி க ள்.

தீந்நு லுரையாசிரியரது.

திருக்கூட்டத்தாரால் மகிழ்ந்துரைக்கப்பட்டன.

சென்னைமாநகரத்துள்ள திருக்கூட்டத்தாரி லொருவராகிய

இங்கிலீஷ் உபாத்தியாயர்

மடிலை-குருசாமிபுத்தலியாரவர்களா லியற்றியது.

பதினாறுதீர்க்குந்நேடிலடி ஆசிரியவிறுத்தம்.

வாதஜூரர்க்குப்பெருந் துறையினிற்குந் தமரவடியிற்நேசிக
வடிவாகி வந்தருளி, மகிமைபெறு சிவஞான போதமெனு
முறைவழங்கும், ஆதியே யருளொடிநான் சென்னைமுத்து
திருஷ்ணப்பிரமமென வவதரித், தவளிதனிலெவருங் கடைத்
தேறும்வண்ண நிட்டாறுபூதிப் பெயர்பெறும், கோதிலா
ஞானநாற்குரையெழுதி மேற்கோளுடன் கொடுத்தருளி யத்
தன், குலவுரிதரிசன ப்ரமானமாயிலருறுங் குறையிலாப் பெ
ருமைதனையும், ஆதனையெழுந்நு முட்கொண்டு த்நியந்
வைதானந்தமேற் சேர்த்து, மதனிர்க்குத்தையுஞ்சொல் வரக.
னுக்குமரிதாகில் யானென்சொல்கேனை. (கங)

தஞ்சைமாநகரத்துள்ள நிருக்கூட்டத்தில்

இளவரசுபட்டம்பெற்ற

ஆறுமுகப்பிரமத்தினுலியற்றப்பட்டது.

பதினாறுதீர்க்கழிநேடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அலகில்வேதார்த சித்தார்தநிலைகட்கெலா மமருநிலை யீதெ
ன்னவேயருளுமென் றுமைகேட்க, வண்ணலுங்களிகொண்
டறைந்த நிட்டாதுபூதிக், கிலகுஞ்சுவானு பூதிக்கிசையவின்ப
வுரையிட்டனன் புலவரேத்த, வேமமுதன்முலவாசையும் மொ
ழித்திவ் வடிவிலெனையாளவந்த பெருமான், நிலவுமேலோர்
கள் புகழ்திருமூலர் மரபிலெழுநிலைமன வாக்கினெட்ட, ,
நிகரிலாச்சுவையோக நிட்டையைப்புனிதர்க்கு நெறியோடுணர்
த்துபெரியோன், உலகிலிலைத்தையும கண்டபரிபூரண ரொ
ருபமாயுன்னகின்ற, வெரப்பற்ற முத்துகிருஷ்ணப்பிரம குர
வனமுணர்வரிய மானுபவனே. (௧௪)

செ யூரில் பரம்பரைச்சீடரி லொருவராகிய

இருப்புசாமிநாயக ரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

அறுதீர்க்கழி நேடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அத்தனார் தமைப்பணிந்து மலைமகள் கேட்கப் புகனித்
டாதுபூதிக்; கித்தரணியோர்க ளடை யிருண்மயக்க மகல

வவர்க் கிரவிபோன்று, முத்திலையருண்மூலர் மரபிலேழு
முத்துகிருஷ்ணப் பிரமவள்ளல், முத்தமிழதேர்முதறிவோர்
பரவவுரைப் பயனெடுத்து மொழிந்தான் மன்றோ. (கரு)

கொங்குறைப்பட்டிலுள்ள திருக்கூட்டத்துத்தலைவராகிய
தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயர்

அ-சேஷப்பிள்ளை அவர்களா லியற்றப்பட்டது.

பதினாஞ்சீர்க்கழ்நெடிலடி ஆசிரியவிறந்தம்.

அத்தனடி யிற்றொழுது முத்திபெறுநெறிவினவு மம்பிகைக்
ககமகிழ்ந்தே, யவனருளுவிட்டையைக் குகைகமசிவாயருக்
கன்பனென் னுலகுபுகழும், பத்தியுளவாறுமுக தேசிகன்செந்
தமிழ்ப் பாவினுலருள்புரிந்தான், பண்டுபயவாரியை மதித்த
முதுகண்ணன்ப பகிர்ந்ததெனவிந்தாளிலே, இத்தலத்தியாவர்
க்கு மந்துலினுநாயமுத மின்புறமதித்தளித்தா, னெழின்
மூலர்மரபிலுயர் தகூணுழர்த்தமென வெனதுசற்குருவாகி
யே, நித்தவிட்களாகித சிற்பரவமலலையருள் புரிந்தமோன,
நிமலநிர்க்குணவகண்டாகார முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமென்னு
நிதியே. (ககூ)

ஹே பூரில் திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய தமிழ்ப்

பள்ளிக்கூடம்

கோவிந்தஉபாத்தியாயரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

எட்டாதபரின்ப வீட்டினுக்கேறுதுறை யிஃதென்று பெ
ரியோரெலாங், கட்டாகமொழிகின்ற டிட்டாதுபூதிக்கோர்
கதிரவன்கங்குலெல்லா, மட்டானெனப்புனியி லொப்பிலாழுத்
துகிருஷ்ணப்பிரம வள்ளல்வினைவர், தொட்டாம லெனையா
ண்ட சின்மயதயாநிதி யுனாதத்தவிரா யுரைகளரசே. (கௌ)

—

ஹே பூரில் திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய

தானப்பகவுணர வர்களா லியற்றப்பட்டது.

சுட்டனாக் கலித்துறை.

அருளானவீசனுமம்பிகைக்கோ துமரியரிட்டை
பரிவாகவா னுமுகதேவன்மென் தமிழ்ப்பாவிற்செய்தான்
குருவாயெழுந்தருண்முத்துகிருஷ்ணனந்தகோ தில்குணன்
வீரிவாயதற்குனையிட்டானெவரும்வியப்புறவே, (கஅ)

—●—

சாரத்திலுள்ள திருக்கூடத்துத் தலைவராயும் பொதியநாயகர்
சபையின் பூசாவிதியை நடாத்துகின்றவராயும் விளங்கிய
சின்னப்பாவுமூர்த்தியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது

எண்சீர்க்கழநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

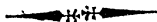
நண்ணலருங்கயிலையுறை பரமனந்நா ணகமகட்டுத் தான
ருணிட்டானுபூதித், தண்ணளிபாட் டயர்வாவிசுழுங்கோவ
லாறுமுகத் தக்கோனென் றியற்பேர்தாங்கிக், கண்ணியவான்
ந்மிழக்கவியாற் கரைத்திந்நாளிற் கைக்கனிபோற் சிவரிட்டை
கற்போர்காணப், புண்ணியஞ்சேர் சென்னைவளர் முத்துகிரு
ஷ்ணப் பிரமமெனப் போந்துளையைப் புகன்றானம்மா.(கக)

ஹை யூரில் பொதியநாயகர்சபைக்குத் தருமகர்த்தா
நாராயணப்பிரமத்தினாலியற்றப்பட்டது.

நேரிசை வேண்பா.

இத்தரணியோரெல்லா மின்பவீடெய்துவான்
முத்துகிருஷ்ணப்பிரம முன்னோனே—சத்தான
ரிட்டானுபூதியெனு நேரி னூ லுனக்குளையைத்
திட்டாந்தத்தோடுனாத்தான் றோந்து. (௨௦)

சாத்துகவிகள் - முற்றிற்று.

உ
ஸ்ரீஸத்ஞரவேநம:.

நிஷ்டாநுபூதி.

காப்பு.

அவதாரிகை.

சிவஞானநிஷ்டையில் வல்லமையுடைய இந்நூலாசிரியர் தத்வமலி என்னும் - சாமவேத மகாவாக்யார்த்தமாகிய உத்தரவாதுளம் என்கிற - ஆகமத்திலுள்ள நிஷ்டாநுபூதியினால் தாழ்நடைந்த சுவாநுபவத்தை ஆத்மகோடிகள் எளிதில் உணர்ந்தடைந்து ஆனந்தாதீதமாகும்பொருட்டு - அருளினால் தமிழ்ச்செய்யுளில் சொல்லப்புகுந்து - இது நிறைவேறும்படி எல்லாவற்றிற்கும் முதற்காரணமாயுள்ள - ப்ரணவஸ்வரூபத்தைச் சகுணமாகவும் நிர்க்குணமாகவும் துதிசெய்கின்றார்.

அத்திமுகனடி நித்தநினைபவர்

சித்திதிருவோடு முத்திபெறுவரே.

(இதன் பொருள்.) யானைமுகத்தையுடைய விநாயக மூர்த்தியினது. பாதத்தைத் தினந்தோறும் திரிகரண சுத்தியாய்

அகத்தின் கண்ணே தியானிக்கின்றவர்கள் இலக்ஷ்மீகரத்துடன் விளங்கிய சித்திகளும் ஞானவாழ்வாகிய மேகக்ஷசெல்வமும் அடைவார்கள்.— என்றவாறு. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

ப த ச ர ம்.

தெரில்லாமல் சகலமும் தன்மயமாக விளங்கும் ப்ரணவ ஸ்வரூபத்தை மதங்கொண்டு சஞ்சரிக்கும் ஆண்யானையென்பார் அத்திமுகனென்றும், அப்பிரணவரூபத்தின் தாளேச் சதா நிஷ்டராகக்கூடிவிளங்கும் மஹத்துக்களென்பார் அடி நித்தநினைபவரென்றும், சகலரம்பராஜ்யத்தோடும் விளங்கிய அஷ்டமாசித்திகளென்பார் சித்திதிருவொடு என்றும், இரண்டறக்கலக்கின்ற முத்திக்கதிகாரிகளென்பார் முத்திபெறுவரென்றுங் கூறினார்.

இதுவுமது.

சகலமும் தானாகிய ப்ரணவஸ்வரூபம் பரிபாகருடைய குறிப்பின் வழியே செல்லத்தக்க தாயை யால் பாகருடைய குறிப்பின்வழிச் செல்லும்யானையென்பார் அத்திமுகனென்றார் எனவும், துணவாதி மதங்களைப்பொழியும் கஜமுகாகுரனை அழிப்பதற்கு வேடுவதனங்கொண்டு எழுந்தருளிய கணைசரென்பார் அத்திமுகனென்பார் எனவும் சித்திமுத்திகள் விளக்கின்ற சிவானந்த பூமியாகிய ப்ரணவ ஸ்வரூபத்தைச் சுருதியுத்தி அனுபவத்தாற் காணக்கூடாமையால் சுருதிருந் சுவானுபவத்தாற் கண்டறிந்து அடைகின்ற மேலானைத்து

க்களென்பார் சித்திதிருவொடு முத்திபெறுவொன்றார் என
வும் கூறுவாருமுளர்.

இதன் தாத்தியம்.

அக்ஷர ஸ்வரூபங்களில் முதலெழுத் தென்றும், சர்வ
ஆன்மாக்களுள்ளும் ப்ரகாசிக்கின்ற சித்ரூபமென்றும், சுஷு-
முனையென்றும், ப்ரம்ம ரந்திரமென்றும், திர்க்ரூபமென்றும்,
பஞ்சவர்ணத் தழகுள்ளதென்றும், மாணிக்க வொளிபோன்ற
தென்றும், சின்மாத்ர சொரூபமென்றும், ஞானசூரியனுதி
ப்பதற்கு மேருவென்றும், ப்ரம்ம சந்நிதானத்தில் தோன்
றிய மாயாவினோதமான சகத்வினையாட்டைப் பார்ப்பதற்
கும் அவ்வினையாட் டொடுங்கினவிடத்தில் கேவலவினையைப்
பார்ப்பதற்கும் புருஷாகாரியைப்போலின்ற ரூபரூபமென்
றும், சத்துச்சித்து ஆனந்தமென்றும், இன்னும்பலவாறாக
வேதாசமங்களினூற் கூறப்பட்டதென்றும் சொல்ல விளங்
கிய, ப்ரணவஸ்வரூபத்தை ஞானாசிரியரால் விராரித்தடைந்த
வர்கள்சர்வசித்தி முத்திகளைப்பெற்றுச் சாக்ஷாத்கார மாவ
ரென்பதாம்.

அஷ்டமாசித்தியும் அவற்றின்விபரமுமாவன.

அணிமா - மிகவுஞ்சிறிய ஷடிர்தோறும் பரமகாஷ்டை
யாய்ச் சென்றிருத்தல், மகிமா-மிகவும்உயர்ந்த மகமேருவை
ப்போல ஆகவேண்டுமெனில் ஆதல், இலகிமா மேருபாரத்

தையொத்த யோகியை எடுத்தால் இலேசாயிருத்தல், கரிமா-
அணுப்போலிருக்கும் யோகியை எடுத்தால் மேருபாரமாய்
யிருத்தல், பிராப்தி - எவ்வுலகத்தினுந் தடையறச் சஞ்சரித்
தல், பிராகாமியம்-பரகாயப் பிரவேசம்பண்ணுதலும் அந்தர
சஞ்சாரஞ்செய்தலும் இச்சித்தபோகம் அனுபவித்தலும் மண்
ணில் விண்ணில் உள்ள பொருள்களையும் முக்காலங்களையும்
தனது தேககார்தியால் அறிதலுமாம், ஈசத்துவம்-ஸ்ரவேஸ்
வரணப்போலத் தன்னிச்சை வழியில் முத்தொழிலுஞ்செய்
து சூரியன்முதலியகோள்கள் தன் எவல்கேட்கவிளங்குதல்,
வசித்துவம்-தேவர்முதலிய உயிர்களையும் எல்லாவுலகங்களையும்
தன்வசமாகக் கொள்ளுதல்.

இரண்டறக் கலத்தலாவது - சுருதிசூரு சத்யுத்திகளால்
தன்னைச் சாக்ஷிமாத்ரமாய் அறிந்தபடியே ஏகமான தன்ஸ்வ
ரூபத்தைச் சுத்த ப்ரம்மமாகச் சுவானுபவத்தாற்கண்டு தன
க்கு அன்னியமாய்த்தோற்றிய தேகாதிகளைத் தன்னைவிடவே
றே இல்லையென்றும், அப்படித்தோற்றுகிறது பொய்யென்
றும், அறிந்தசித்தவிர்த்தியைச் சின்மாத்ரத்தில் ஐக்யம்பண்
ணி அவ்வைக்யமென்கிற கிஞ்சித்திருப்பாகிய அறிவுர்தானே
என்று அறிந்து கேவலரூபமாய்த் துவிதமறக் கலந்து விளங்
குவதாம்.

அஷ்டமாசித்தியென்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருவினாயாடல்.

அறவுஞ்சிறியவுபிர்தொறுந்தான் பரமகாட்டையனுவர் மச்செ
அறையுஞ்சிறுமையணிமாவாமுவரிஞாலமுதன்மேலென் [ன்
றறையுஞ்சிவாந்தமாறு அமுள்ளும் புறனுமகலாதே
நிறையும் பெருமைதனையன்றோ மகிமாவென்னுநிரம்பியதால்.

இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும் யோகிதனையெடுத்தால்
இலகுவான தூலமெனவிருப்பதிலகிமாவாகும்
இலகுவான பரவணுப்போலிருக்கும் யோகிதனையெடுத்தால்
இலகுமேருபாரமெனவிருப்பதன்றோ கரிமாவாம்.

பிலத்திலிருந்தோனயனுலகிற்புகுதன் மீண்டுபிலமடைதல்
பலத்தின்மிகுந்தபிராத்தியதாம்பரகாயத்தினண்ணுதல்வான்
புலத்தினியங்கலிச்சித்தபாகமனைத்துந்தானிருக்குந்
தலத்தினினைந்தபடிவருதல்பிராகாமியமாந்தவக்கொடியீர்.

விண்ணிலிரவி தன்னுடம்பின் வெயிலாலனைத்தும் விளங்கு
தல்போல், மண்ணிலுளவாம் பொருள்பலவுங் காலமுன்றும்
வானத்தின், கண்ணிலுளவாம் பொருளுந்தன்காயத் தொளி
யாலிருந்தறிதல், எண்ணிலிதுவு மறையொருசார்பிரா காமிய
மென் றியம்புமால்.

ஈசனெனமுத்தொழிலுந் தன்னிச்சைவழிசெய்தெழுபுரவித்
தேசன்முதற்கோள்பணிகேட்பத்திகழ்வதீசத்துவமாகும்

பூசலவுணர்புள்விலங்குபூதமனிதர்முதலுலகும்
வாசவாதித்யெண்மருந்தனவசமாக்கொள்கைவசித்துவமாம்.

என்று வரும் மற்றும்வருவனவற்றற் காண்க.

இரண்டறக்கலத்தலென்பதற்குப் பிரமானம்.

மஹாவாக்கியம்.

இவையுணருமிடத்தைக்யமூன்றுவிதமுறைப்ப
ரேதென்றாலவ்வறிவேபூரணமாயிருத்தல்
அவையவமாங்கடபடவுபாதிக்களீக்கு
மாகாயமெனவறிதலப்பொருளேத்தானே
சுவைபடவேதியானித்தலிவைமூன்றுவிதமாந்
துவந்துவங்கள்பலவுமற்றுச்சயம்⁶ ரகாசமதாய்
நவையிறந்துசொல்லிறந் துநானுமிற்றிற்றவா
ஞானமிற்றிதிராசியமாய்நவின்றதத்துவிதமே. எ-ம்.

திருவாய்மொழி.

நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய்நல்லிந்திரியமெல்லாமீத்[ணர்ந்து
தொன்றாய்க்கிடந்தவரும் பெரும்பாழுலப்பிலதனையுணர்ந்து
சென்றாங்கின்பதுன்பங்கள்செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்
அன்றேறயப்போதேவீடதுவேவீடுவீடாமே. எ-ம்.

சசிவர்னபோதம்.

செறிந்தகாரணகாரியங்கள்சிறைத்துமேலுறுசித்ததாய்
அறிந்தவாதனைதானுமற்றதுஅசிபதப்பொருளாவதே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

எனதென்பதும்பேரயானெனல்பேர யெல்லாமிறந்தவிடங்கா
நினதென்பதும்பேரயீயெனல்பேரயிற்சூசிலே. [ட்டு

அன்றியும்.

பொருளேசின் பூரணமேலிட்டகாலம்
பேரக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
விருடா னுண்டோவல்லால்வெளிதா னுண்டோ
விற்பமுண்டோ துன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ. எ-ம்.

கந்தரனுபூதி.

ஆனுவழுதேய பில்வேலரசே
ஞானாகரேசநவிலத்தகுமோ
யானாகியவென்னை விழங்கிவெறுந்
தானாய்நிலேநின்ற துதற்பரமே.

அன்றியும்.

வாஜோபுனல்பார்கனன்மாருதமோ
ஞானோதயமோநவிலான் மறையோ
யாஜோமனமோவெனையாண்டவிடந்
தாஜோபொருளாவ துசண்முகனே. எ-ம்.

பகவற்கீதை.

யாதொன்றிந்தப்புலனறியாவளவிலின்பமாயிருக்கும், யாதொ
ன்றினைச்சென்றடைந்தோர்கள்பின்னையதனி னிரண்டாகார்,

௩௮

மூலமும் உரையும்.

யாதொன்றினைப்பெற்றவரிதனின்மிக்க கோப்புண்டென்றார்
கள், யாதொன்றிந்தவறிவிற்கேயறிவாய்நிற்குமதினின்றோர்.

கைவல்லியநவந்தம்.

தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்ன தத்துவவழிதப்பாமல்
பஞ்சகோசமுங்கடந்து பாழையுந்தள்ளியுள்ளிற்
கொஞ்சமாயிருப்பும்விட்டுக் கூடஸ்தபிரமமென்னு
நெஞ்சமுநழுவினொன்றுந் நின்றபூரணத்தைக்கண்டான்.

அன்றியும்.

அனுபவானந்தவெள்ளத் தழுந்தியேயகண்டமாகித்
தனுகரணங்களாதிச் சகலமுயிற்றந்துகித்தாய்
மனதுபூரணமாய்த்தேக மானசற்குருவுங்காண
நனவினிற்சமுத்தியாகி நன் மகன்சபாவமானான். எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்.

அவ்வறிவுசங்கற்பத்தாற்கட்டுண்ணு
மதுவிடில்விடுறுமந்தவறிவுதன்னைச்
செவ்விதிரீயறிந்தனையாற்பாகத்திச்சை
செகக்காட்சியனைத்தினையுந்தீர்தியாலாய்
எவ்வமறநிறைமனத்தாஸடையற்பால
யாவமுடைந்தாய்காக்கிக்கெட்டாதொன்றிற்
கவ்வையறவடைகின்றாய்முத்தனானாய்
கருத்திலுறுமயக்கமெனங்கவலையீதீர்வாய். எ-ம்.

நிஷ்டாநுபூதி

நக

ஞானசகாதீதவேண்டா.

உற்றுணர்ந்ததெல்லாமுணர்வாகுமுண்மைதனிற்
பெற்றிருப்பதற்றவிடம்பேறுகும் - சுற்றதால்
பேசவினிலேவண்டாம்பிறிதில்லையத்துவிதம்
ஆசையறநின்றவிடமாம்.

எ-ம்.

திருவாசகம்.

சங்குதிரண்டுமுரன்றெழுமோசைதழைப்பனவாகாதே
சாதிவிடாதகுணங்கணமோசலித்திடுமாகாதே
அங்கிதூன்றிதூன்றெனுமாயையடங்கிடுமாகாதே
ஆசையெலாமடியாரடியோமெனுமத்தனையாகாதே
செங்கயலொண்கண்மடந்தையர்சிந்தைதினைப்பனவாகாதே
சீரடியார்கள்சிவானுபவங்கடெரிந்திடுமாகாதே
எங்குநிறைந்தமுதூறுபரஞ்சுடரெய்துவதாகாதே
ஈறறியாமறையோனெனையாவெழுந்தருளப்பெறிலே.எ-ம்.

சிவானந்தமாலே.

மித்தையுட்கட்டறுத்துமெய்யருளாய்மெய்யொழிக்குந்
தத்துவமுங்கேவமுஞ்சார்வகற்றிச் - சுத்தத்
தனியாகித்தானும்பொய்த்தற்பரமாய்விட்டாற்
சனியானிதுசத்தியம்.

எ-ம்.

ஒழிவிலோடுக்கம்.

என்னுணையென்னுணையென்னுணையேகமிரண்
டென்னுமற்சும்மாவிருவென்று-சொன்னுன்

திருஞானசம்பந்தன் ஸீகாழி நாடன்
அருளாளன் ஞானவிஐகுதன்

எ-ம்.

சோருபசாரம்.

ஞானநூல்கற் றுலுந் துறவு புண்டா லு
மோனசமாதிமுயன் றுலுந் - தானாகி
எல்லாக்கவலையுமற் றின்புற் றி ருப்பதுவே
சொல்லா நுமுத்திச்சுகம்.

எ-ம்.

சிவஞானசித்தியார்.

அறிபாமையறிவதற் றிபறிவினுள்ளே
யறிவுதனையருளினு லறியாதேயறிந்து
குறியாதேகுறித்தந்தக் கரணங்களோடுங்
கூடாதேவாடாதேகுழைத்தி ருப்பையாகிற்
பிறியாதசுவன் றானேபிரிந்துதோன் றிப்
பிரபஞ்சபேதமெல்லாந்தானுய்த்தோன் றி
நெறியாலேயவையெல்லாமல்லவாகி
நின்றென்றுந்தோன் றிடுவனி ராதாரணியே.

எ-ம்.

கண்ணுடையவள்ளல்.

தம்மாலறிந்தனயாபையுந்தாமலவென்றறிந்து
மும்மாவை மும்மலமுக்குணீங்கிமுழுதறிவாற்
சும்மாவிருக்கத்தூரியங்கடந்தசுகமுதிக்குஞ்
சன்மார்க்கமுத்தியிதென்றான்றடங்கச்சியேகம்படேன்.

எ-ம்.

அகஸ்தியமுனிவர்.

முடிந்திடம்பேச்சற்றமோனமெபஞ்ஞானமுதல்வசின்னைப்
படித்திடமேபதிபாசம்பசுவிருட்பற்றற்றதும்
விடிந்திடந்தானென்னுநானென்னுமாயுவிட்டெவையுங்
கடித்திடத்தப்பிறத்தப்பிறத்தாநந்தங்காணுமதே. எம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

வான்றேடுமறையேயோமறையேதும்பொருளேயோ
ஒன்றேடுமுயிரேயோயுயிர்தேடுமுணர்வேயோ
தான்றேடுதான்றேடுச்சகமெலாதனைத்தேடு
நான்றேடுநாணகாணகாணரோநாணரோ. எ-ம்.

பத்திரகிரியார்.

என்னையென்னிலேமறந்தே
யிருந்தபதியும்மறந்து
தன்னையுந்தானேமறந்து
தனித்திருப்பதெக்கரலம். எ-ம்.

உண்மைவிளக்கஞ்சிந்தனை.

முத்திதனையடைந்தோர்முத்துபழம்போதுக்கி
வித்தகமர்மவினையிவையிற்றி - ஒத்த
விதமணம்வெம்மையெழினுகம்போல
விவ்வென்றோனும்விதி,

அன்றியும்,

சத்துவங்களுள்ளாஞ்சகசமாயான்மாளிற்
பெற்றசனிவிந்கின்றபெற்றிபால் - முத்திதனில்
சிந்தமலமற்றூர்செறித்திடுவென்றமறை
சத்தியமாயோதிடுந்தான்.

௭ - ம்.

அத்துவிதஉண்மை.

தன்னையறிபாவியற்கையினிற் சத்தேதேபாலவிளங்கிநிற்
தன்னையறித்தவுடன்சத்தாய்த் தானேவிளங்கும்விலகந
தன்னையறியுமளவுநிலை தன்னேவிடவேறில்லையெனவே
தன்னேநோக்கியிடினவையுந்தானாய்விளங்குமுடிவதனில் ௭ - ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற் காண்க.

அத்துவித அபரோகந்தாறுபவந்தில் வேறுதோன்றாமல்
பரிபூரணந்தேபாதமுதலு சகலமுந் தன்மயப்படுத்திக்கொள்
நூஞ்சுயஞ்சைதன்பததை அடைந்தவர்கள் சித்திமுத்திகள்
பெறுவென்றமையால் யாமும் நிர்விதனமாய் இந்நூல் நிறை
வேற்ப்பெறுவோ மென்றதாயிற் றா.

காப்பு - புற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

நிஷ்டாநுபூதி.

பாயிரம்.

பரசிவவணக்கம்.

சீர்பூத்தசெஞ்சடையிற்சுரந்தியுங் கரமதியுஞ்செறிந்திலங், வார்பூத்தசூயவனிதை யொருபுறத்திற்பசந்தொளிர வாரியுண்ட, கார்பூத்தமணிவண்ணன் கட்கமலமிணைக்கமலக் கழலின்மேவ, ஏர்பூத்தகோவலில்வாழ் வீரட்டத்தொருமுதலையிறைஞ்சுவோமே.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய செவந்தசடையில் தெய்வ கங்கையும், அமுதகிரணங்களையுடைய இளம்பிறையும் நெருங்கிப் பிரகாசிக்கவுங் கச்சுப்பொருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய தேவியார் இடப்பாகத்தில் மரகதரத்தினம்போலப் பசுமையாய் வீளங்கவும், நீருண்டமேகத்தையொத்த மகாவிஷ்ணுவின் கண்ணாகிய சூதாமரைப்புஷ்பம் இரண்டாகிய பங்கஜத்தைப்போன்ற திருவடிகளிற் ப்ரகாசிக்கவும் அழகுபொருந்

திய திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டே
ஸ்வரரை வணங்குவாம்.—எ-று. ஏ-அசை. க

பரதேவதைவணக்கம்.

அரியநாயகியளவைக்கனுதினமுநெக்குருகுமடியரன்புக்
குரியநாயகியெங்குந்தாளுகீங்காமலொளிராநின்ற
கரியநாயகிகோவற்பிராணிடத்திலெப்போதுங்கலந்துவாழும்
பெரியநாயகியுபயபதமலரையனுதினமும்பேணுவோமே.

(இ - ள்.) மனத்தினாலும் வாக்கினாலும் நினைத்தலுந்
சொல்லுமாகிய அனவுக்கடங்காத நஸ்வரியாயுந் தினந்தோ
றும் மனம்நெக்குவிட்டுருகும் அடியார்களுடைய அன்புக்குச்
சுதந்தரமான பரதேவதைபாயும், எவ்விடத்திலுந் தானே
அகண்டாகாரமாய் நீங்காமல் பிரகாசிக்கின்ற சர்வ சாக்ஷி
ச்சூரிய உமையாயுந், திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருந்
து திருவீரட்டேஸ்வரருடைய ஐடப்பாகரத்தில் அனவரத
முஞ்சேர்ந்து வாழ்கின்றவராயும் விளங்குகின்ற பெரியநாயகி
பம்மனது உபயசரணரவிற்கங்களைத் தினந்தோறும் தியானி
ப்பாம்—எ-று. அகரம் சாரியை, ஏ-அசை. உ

கணபதிவணக்கம்.

வேறு.

அரியானையன்மாலுக்ககண்டபெரொளியானைத்
தெரியானையன்பிலர் தந்தேகமனவாக்கதனுக்

குறியானையன்பர்தமக்குப்பெரியாளின்றெடுத்த
பெரியானைக்கணபதியின்பிறங்கியபொற்பதம்பணிவாம்.

(இ-ள்.) பிர்ம்ம விஷ்ணுக்களாலுங்காண அரியவராயும்
அகண்டாகாரமாகிய ஞானப்பிரகாசராயும், அன்பில்லாதவர்
களுடைய மனோவாக்குந் காயமென்னுந் திரிகரணங்களாலும்
அளவுதெரியக்கூடாதவராயும், அடியார்களுக் குரியவராயும்,
உயர்ந்த பெரியநாயகியம்மன் பெற்றெடுத்த மூத்தபுத்திர
ராயுயிராநின்ற * பெரியானைக் கணபதியினுடைய விளங்கு
கின்ற அழகிய திருவடிகளே வணங்குவாம்—எ-று. ௩

சுப்பிரமணியர்வணக்கம்.

வேறு,

கடல்சுவற நெடுமாயக்கிரிவீழ்ச் சூரனுரங்கலங்கச் செம்
பொன், மடலவிழ்கற்பகநிழலில்வலாரியும்வந் தட்சிருப்பமக
ங்களோங்க, விடலரியவிபுதர்சிறை விடமுனிவர் செய்தவங்
கண் மேலுமோங்க, அடல்கெழுவேலேவியவோ ராறுமுக
னடியினை யை யகத்துள்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) சமுத்திரஜலம் ஸோஷித்துப்போகவும் உயர்ந்த
வஞ்சனையாகிய கிரவுஞ்சமென்னும் மலைபிளந்து விழவுஞ் சூர
பன்மனுடையமார்பு கலங்கவுந் தேவேந்திரனுஞ் செம்பொன்

* பெரியானைக்கணபதி என்பது திருக்கோவலூரிலிரு
க்கும் விநாயகருக்குப்பெயராம்.

(இ-ள்.) அன்போடுங் கீர்த்திகளைத் துதித்துப் பார்வதி யாருடைய ஸ்தனத்தின் பாலையுண்டு இனிமைதங்கிய செந்த மிழ்ப்பாடலாகிய அமுதத்தைத்தந்தருளிய திருஞானசம்பங்க ஸ்வாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன். பிரவிக்கடலே யும் உப்புக்கடலையும் நீர்திய அப்பர்சுவாமிகளுடைய சிவந்த நிறம்பொருந்திய திருவடிகளை வணங்குவேன். பரவைநாச்சி யாரிடத்திற் பரமசிவத்தைத் தூதாக அனுப்பிவித்த சுந்தரமூர் த்திசுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன். மாணிக் கவாசகசுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன் எ - று. தான் சாரியை ஏ-அசை. அன்போடுங் கீர்த்திகளைத் துதித்து என்றது நால்வருக்குங்கூட்டுக.

சா

வசவேசர் சென்னவசவேசர் வணக்கம்.

சிவசமயப்பயிர்தழையப்பரசமயக்களைநீங்கத் திகழ்வேதத் தோ, வெமையிலாகமநீதி யோங்கவரும்வசணர்தா னுவந்து போற்றி, அவமறுமாறங்கலங்கங் கலைமுகஞ்சதாக்கியம்பத்தி ய்த்தஞ்சத்தி, இவைகளொருவடிவாயசென்னவச வேசர் பத மிறைஞ்சுவோமே.

(இ-ள்.) சைவசமயமாகிய பயிர்கள் விர்த்தியடையவும் அன்னியசமயமாகிய களைகன்கெடவும் பிரகாசமுள்ள வேத ங்களுடனே ஒப்பில்லாத வீரசைவாகமஒழுங்கு பிரபலத்தை யடையவும் அவதாரஞ்செய்து வசவண்ணரென்னுந் திருநாம த்தைக்கொண்ட சுவாமிகளது திருவடியைக் களிப்புடனே வணங்கிக் குற்றமற்றிராநின்ற பீடம்-படி-நிதம்பும்-கோமுகம்

மேல்வட்டம் நாளத்தடி என்னும் ஆறங்கத்தினையுமுடைய
லிங்கமூர்த்தியும் சாந்தியாதீதகலை-சாந்திகலை-வித்யாகலை-பிர
திஷ்டாகலை-நிவர்த்திகலை என்னும் ஐந்துகலைகளும் ஈசானம்
சற்புருஷம்-அகோரம் - வாமதேவம்-சத்தியோஜாதம் என்
னும் ஐந்துமுகங்களும், சிவசாதாக்கியம்-அமூர்த்திசாதாக்கியம்
மூர்த்திசாதாக்கியம் - கத்துருசாதாக்கியம்-கர்மசாதாக்கியம்
என்னும் ஐந்துசாதாக்கியங்களும், சத்திமௌநாங்கம்-அத்தி
தலம்-கந்தம் - சுவை என்னும் ஆறுபத்திகளும், கரதலகமல
மென்னும் அஸ்தமும், பராசத்தி-ஆதிசத்தி-இச்சாசத்தி-ஞா
னாசத்தி-கிரியாசத்திஎன்னும் ஐந்துசத்திகளும், ஆகிய இவை
களெல்லாம் ஏகரூபமாய்விளங்கிய சென்னவசவேசர் என்
னும் அங்கிதத்தையுடைய எமதுசுவாமிகளது உபயசரணங்
களை வணங்குவாம் எ-று. ஏ-அசை.

இலிங்கமாவது இஷ்ட்டலிங்கம் - பிராணலிங்கம்-பாவலிங்
கம்-ஆசாரலிங்கம்-குருலிங்கம்-சிவலிங்கம்-சரலிங்கம்-பிரசாத
லிங்கம்-மகாலிங்கம் என வீராகம சித்தார்த்தப்படி ஒன்பது
வகையாமெனக்கொள்க.

பஞ்சசத்திகளின் விபரமாவன.— சிவத்தின் அம்சத்தில்
ஆயிரத்தொன்று பராசத்தியும், அப்பராசத்தியின் அம்சத்
தில் ஆயிரத்தொன்று ஆதிசத்தியும், அவ்வாதிசத்தியின் அம்
சத்தில் ஆயிரத்தொன்று இச்சாசத்தியும், அவ்விச்சாசத்தி
யின் அம்சத்தில் ஆயிரத்தொன்று ஞானாசத்தியும், அந்தஞா

சுசத்தியின் அம்சத்தில் ஆயிரத்தொன்று கிரியாசத்தியுமா
மென்பது சைவாகம சித்தார்த்தமெனக் காண்க. எ

சூகைநமசிவாயர்வணக்கம்.

வேறு.

அன்னமயம்பிராணமயமேனுமயம் விஞ்ஞானமானந்தமப
த்தினுடனேங்கோசமூய், இன்னன்மயநீங்கிய மெஞ்ஞானி
யுளங்குகையாமெப்போதுநீங்காம லிசைந்துமிகவாழ்வேன்,
பன்னரியவிரிவுபரஞ்சமந்திகமிகவைகள் பகர்வரிதாப்பிரமன்
முதற்பண்ணவர்தம்முளத்தில், உன்னரிய ஓநமசிவாயகுருரா
யனுபபசர னெமதுளத்துமுச்சியினும் வைப்பாம்.

(இ-ள்.) அன்னமயம் - பிராணமயம் - மேனுமயம் - விஞ்
ஞானமயம் - ஆனந்தமயம் என்னும் பஞ்சகோசமாகிய துன்
பத்துடனே இன்பத்தையும் நீங்கிய உண்மைஞானியின் இரு
தயத்தையே சூகையாகக்கொண்டு அனவரதமும் நீங்காமல்
ஒத்து வாழ்கின்றவராயும், சொல்லுதற்கரிய விஸ்தாரமும் -
உயர்வும் - சமமும் - விசேஷமும் ஆகிய இவைகளில் வேறு
சொல்வதற் கிலலாதவராயும், பிரமன்முதலிய தேவராலும்
மனத்தின்கண் நினைத்தற்கரியவராயும், ப்ரணவஸ்ருபராயும்
விளங்குகின்ற சூகைநமசிவாயகுருராயருடைய உபயசரணங்
களை எமதுஅகத்திலுஞ் சிரத்திலுமவைத்து வாழ்வாம் எ-று.
தம்-சாரியை.

அன்னமயமாவது, தோலும் - இரத்தமும் - தசையும் -
நரம்பும்-எலும்பும் - மூளையும் ஆகிய ஷட்பாவ விகாரமாகத்

தோற்றுகின்ற ஸ்தூலதேகமாயிருத்தல் ப்ராணமயமாவது, ப்ராணாதியாகிய சமஷ்டிவாயு ஒன்றுடனே வாக்காதி கர்மேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல், மனோமயமாவது-புத்திரீங்கலாய் மனமாதியாகிய சமஷ்டி அந்தக்காணம் ஒன்றுடனே வாக்காதி கர்மேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல், விஞ்ஞானமயமாவது - புத்தி ஒன்றுடனே சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல் ஆனந்தமயமாவது, மனோமயமும் விஞ்ஞானமயமும் அஞ்ஞானத்திலழுந்திய காரணதேகமாயிருத்தல். அ

குருமசிவாயர் வணக்கம்.

வேறு.

சீலமிகுங்குறைமசிவாயர்கரசாதனராய்த்திகழமன்பாற்பாலினுறுசுவைபோலப்பனுவலவர்மீதுமம்பலவர்மீதுங் [நீத்கோலமுடனேசெப்புங்குருமசிவாயர்பதங் குழைந்துபோந்தாலமிசைலிலவருசிவசரணனைவரையுந்தாழ்ந்துய்வாமே.

(இ-ள்.) ஞானமாகிய நல்லொழுக்க மிகுந்திருக்கின்ற குறைமசிவாயர் கையினுற்காட்டிய சின்முத்திரையைச் சாதனமாகக் கொண்டவராய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அன்பினுலே அவ்வாசிரியர்மீதும் - சிதாகாசத்தில் எழுந்தருளியிருக்குங் கடவுளின்மீதும் - பாலிலுள்ள சுவையைப்போலும் இனிமைதங்கிய தமிழ்ப்பாடல்களை அழகாகச்செய்த குருமசிவாயருடைய திருவடிகளை மனமுருகித் துதிசெய்து பூமியின்கண்

சச

மூலமும் உரையும்.

ணே ஒளிவிளங்க அவதரித்த சிவசரணர்கள் யாவரையும்
வணங்கிவாழ்வாம் எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள். கூ

அவையடக்கம்.

பத்தியங்கங்கொடுசெய்யும் பூசனையுமறையாதிபகரும்வண்
னம், இத்தரணிமிசைசெய்யும்பூசனையும் யானைமுதலிசைக்கு
மைந்து, சுத்தியின்றிச்செய்யும்பூசைபலதறிபா நீசிதான்சுழற்றி
வீசும், அத்தனிக்கூவிளப்பூசைக்கிரங்கலினால் யான்பாடவக
முற்றேணே.

(இ-ள்.) பரமசிவனார் இப்பூமியினிடத்தில் பக்தியாகிய
அஞ்சத்தைக்கொண்டு செய்த பூசைக்கும், வேதாசுமங்களிற்
கூறியிருக்கும் விதியின்படி செய்த பூசைக்கும் சொல்லுகின்ற
யானைமுதலாகப் பாம்பு சிலந்தி-எறும்பு-ஊண்டு ஆகிய ஐந்தாம்
பஞ்சசுத்தியில்லாமல் செய்த பூசைக்கும் அனுக்கிரகித்த தல்
லாமல் மூடக்தன்மையையுடைய சண்டாள ஸ்ரீயானவள்
சுழற்றியெறிந்த வில்வம் தன்மேற்பட அதையும் பூசையாகக்
கொண்டு கிருபைசெய்தபடியால் அடியேனுடைய சொல்லே
யும்அங்கீகரிப்பாரென்று இந்நூல்செய்ய நான்மனதில் துணி
வுகொண்டேன் எ-று. தான்-இ-சாரியைகள்-ஏ-அசை.

பஞ்சசுத்தியாவன, ஆத்மசுத்தி - பூசுத்தி - திரவியசுத்தி -
மந்திர சுத்தி-இலிங்கசுத்தி என்பனவாம்.

நீசிக்கு அருள்செய்தவரலாறு.

பிரமோத்ரகாண்டம்.

கேசயதேசத்தில் ஒருப்ராமணனுடைப புதல்வி சௌமி
 னியென்பவன் தன்பிதாவினால் வேதந்தியின்படி மற்றொரு
 ப்ராமணனுக்குக் கலியாணம் பண்ணிக்கொடுக்கப்பட்டவளா
 ய்ப் புருஷனுடனே இஷ்டத்தை யனுபவித்துக் கொண்டு
 இருக்கிறநாளில், அந்தப்புருஷன் தான்செய்த தீவினையினால்
 பலவியாதிகள் மேலிட்டு இறந்துபோக அந்தச்சௌமினியா
 னவள் அதிகதுக்கமுடையவளாகிப் பின்னர் அதிகவிரகத்தை
 யடைந்தவளாய்ச் சகியாமல் முறைதவறிச் சோரத்தனமாய்ப்
 பலபுருஷனைச்சேர்ந்து பந்துக்களும் அன்வியர்களுமாகிய
 பெரியோர்களும் வாசித்தவர்களுள் சொல்லிப் நன்மைபைக்
 கேளாமல் காமசுகத்தை யனுபவித்துக் கர்ப்பமடைந்தாள்.
 அதையறிந்த தாய்தந்தை முதலானவர்கள் இவளை வைத்திக்
 கொண்டிருப்பது இனி நமக்குத்தகாதென்று ஊரைவிட்டுத்
 துரத்திவிட்டார்கள். அப்போது சௌமினியானவள் அதிக
 துக்கத்தோடுங் காட்டிற்போக ஒரு வேளாளன்கண்டு அழை
 த்துக்கொண்டுபோய்த் தன்வீட்டில் வைத்திருந்தான். அவ
 னைச்சேர்ந்து மாம்சபுத்தமும் மத்தியபானமும்பண்ணிப் பிள்
 னைபைப்பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற நாளையில் ஒருநாள் அந்த
 வேளாளன் அசலுருக்குப்போகத் தனித்திருந்த சௌமினி
 யென்பவள் மாம்சம்தின்ன ஆகைகொண்டு தொழுவத்திற்

புகுந்து கள்ளாண்டமயக்கத்தினாலே பசுவின் கன்றைப்பிடித்து வெள்ளாடென்று நினைத்துக் கழுத்தையறுத்து வீட்டுக்குக்கொண்டுவந்து விளக்கின்முன்னே அரியும்போது பசுவின் கன்றென்று அறிந்து சிவ சிவா? கள்ளின்மயக்கத்தினால்லவா இப்படி நேரிட்டதென்று இரண்டுநாழிகை வரையிலுந்துக்கித்திருந்து பின்பு மாம்ச அபேகையினாலே அந்தப் பசுவின் கன்றின் மாம்சத்தைப் பாகம்பண்ணிப்புசித்துத் தோல் எலும்புகளைத் தெருவிற்போட்டுப் புலிவந்துகொன்றதென்று சொல்லி அழுதுகொண்டிருந்தாள். பொழுதுவிடிந்தவுடனே புருஷனாகிய வேளாளன்வந்து பசுவின் கன்று இறந்துபோனதைக்கேள்விப்பட்டு வியசனமுற்றுச் செளமினியுடன்சேர்ந்து இருக்கிறநாளில் செளமினியானவள் வாழ்நாள்கழிந்திறந்து இரண்டு கண்ணும் பார்வையில்லாமற் புலமகளாய்ப் பிறந்தாள். நாயுண்ட எச்சிலையும் மிகுதியாகிய பசுவிறைச்சி முதலாகிய மாம்சங்களுடனே கள்ளையும் உண்பித்து வளர்த்துத் தாய்தந்தைகள் இறந்துபோக, இப்புலமகள் கருங்காக்கையைப்போல நிறமும், தேகமுழுதும் புழுநெளிய, அதிகரித்த ஈனமும், அதிகமான குஷ்டமும், புண்வழியில் அதிக நாற்றமும், சுரமும்-சூலையும்-க்ஷயமும் இன்னும் பலவித வியாதிகளுங்கொண்டிருந்ததால் ஒருவரும் விவாகஞ்செய்யாமற்போலார்கள். இவள் பசிமுதலாகிய நோய்களைத் தாங்கமாட்டாமல் புலச்சேரிதோறும் பிச்சையெடுத்துண்டு இருக்கும்நாளையில் தேகமிளைத்து மூப்படைந்து அதிகதுன்பமுற்றுப் பசி

வருத்தம் மேலிட நடை தளர்ந்து சிவராத்திரி புண்ணிய காலத்தில் கோகர்ணத்துக்குப் போவார்களுடன் சென்று ஒரு வீதியிற்போய்க் கண்ணில்லாதவளுக்குப் பிச்சைபோட்டுங்கொனக்கூவித் திரிவதைக்கண்டு ஒரு சிறுவன் தன் கையிற்போட்ட வில்வத்தை உணவென்று வாயிலிட, உண்ணத் தகாததாயிருந்தபடியால் அதைச்சுழற்றி வீசினான். அவ்வில்வங் காளிக்குச் சமீபத்திலிருந்த பழைய சிவலிங்கத்தின் முடிமேல் விழுந்தது, அன்று இரவு நீங்கிச் சூரியோதயமான பின்பு வருத்தத்தோடும் ஒரு புலமகள் கையைப்பிடித்துத் தடியையூன்றிக்கொண்டு கால்சேர அவ்விழாவிட்டுப் போனும்போது பாலைநிலத்தில் இருமல்குல தவறிவிழுந்து மரணத்தை அடைந்தாள். சிவராத்திரி முழுதும் ஆகாரமில்லாம லிருந்ததே விரதம், பசியினால் துயில் நீங்கிப்பதே சாகரம், அப்பொழுது தங்கவிடவில்லாமல் பனியில் நனைந்ததே ஸ்நானம், வில்வம் எண்ணு தெறிந்ததாயினும் தன்மேற்பட்ட படியால் அதுவே அர்ச்சனையெனத் திருவுளங்கொண்டு பரமசிவனானான் செய்ய நவரத்நகசிதாலங்கார விமானத்துடன் பல சிவகணநாதர்கள் பூயினிடத்துவந்து இவள் உயிரைத் தீய்நுபத்திற்சேர்த்து விமானத்திலேற்றி வித்தியாதரர் பாடவும் அரம்பைபராடவும் கொண்டுபோய் முக்குணவசததராய் அஞ்ஞானவீருளிற் புக்கவர்பொருத்துதற்கு அரிதாயுந் சூரியனொளியை மின்மினிபோலச் செய்யுங் காந்தியையுடையதாயும் வேதவித்தாயும், அரியயன்பெறுதற்கு அரிதாயும், அடை

தவர் மீளக்கூடாததாயும், பாவர்க்குஞ் சேர்தற்கரிதாயும்
 விளங்குகின்ற மோகத்தின்கண்ணே சுவாமிபுற் தேவியுங்
 காணகிட்டார்கள் என்பதாம். ௧0

இதுவுமது.

வாருங்கோள்வையத்தீர் ஷான்சேவாரிதியை வள்ளத்தா
 லே, பாருங்கோளளந்தீயேனீங்களு நன்றயருந்திப் பாலின
 ளை, தீருங்கோளென்றொருவன் செப்புதல்போற் சிவயோக
 ரிட்டைதன்னை, தீருங்கோளவணியு மண்ணன்மொழிப்படி
 யேயா நிகழ்த்தருளே.

(இ-ள்.) கங்கையையுந்தீமையைச்செய்கின்றசர்ப்பத்தை
 யுந்தரித்த பரமசிவனார் உமைக்கு அனுக்கிரகித்தபடியே சிவ
 யோக நிஷ்டையை நிஷ்டானுபூதியென்னும் பெயரையுடைய
 நூலாக யாம் தமிழினுற்செய்வது எதுபோலுமெனில் உலகக்
 தாரோ? வாருங்கள்! நான் பாற்கடலைக் கிண்ணத்திலுலேயளந்
 துதருவேன் பாருங்கள் நீங்களுஞ் செவ்வையாக வுண்டு பா
 லினையைத் தீர்த்துவிடுங்களென்று ஒருவன் சொல்வதை
 யொக்கும் எ-று. தான்-சாரியை-ஏ-ஏ. அசைகள்.

எனவே பூலோகத்தார் நூலாசையை விட்டொழிந்து
 அந்நூற்பயனாகிய பரம்மநிஷ்டையை அடையும்பொருட்டு
 உமைக்குப் பரமசிவனார் அனுக்கிரகித்ததென்பது தோன்ற
 அண்ணன்மொழிப்படி. யெனவும், இந்நூல் பார்க்கத்தக்க

துட்பபுத்தியையுடைய புண்ணியோத்தமர்களாகிய இவ்வூ. சுத்தாரே வரக்கடவீர்க ளென்பதுதோன்ற வாருங்கோள் வையகத்திரெனவும், ஆத்மகோடிகளுக்குப் பரம்நிஷ்டையை யெடுத்துப் போதிக்கின்ற நிஷ்டாஸூத்ரிகளான லுண்டாகிய அஷ்டோத்தராத வுபநிஷதத்தையும் உபநிஷத மேன்மேலுந் தெளிவாகச் சொல்லுகின்ற அஷ்டோத்தரம் அளவிலென்பதுதோன்ற கீரவாரிதியையென்னும் அஷ்டோத்தரவிறந்த சுருதிகளாகிய பாற்கடலையறிந்து அஷ்டோத்தரம் பாருளாகிய பாலகுடித்தற்கு ஆபுளின்மைபால் வரிசைக்கிரமமாக நிஷ்டையை யாமெடுத்துப் போதிப்போமென்பது தோன்ற யான் கிண்ணத்தாலா நத்தேனெனவும், உங்களுடைய அறிவின் கண்ணகொண்டு அநநிஷ்டையைச் சாதித்துப் பரிபூரணமான ஆருட்பதத்தை விரலிலடைந்து நூலாசையை ஒழித்துவிடுங்க ளென்பது தோன்ற பாருங்கோள் நீங்களுந் ந யருந்திப் பாலஞ்சை தீருங்கோனெனவும், சர்வானந்த வல்லமைபுள்ள இரதாலா சிரியர் தாம சர்வானாகத்தை நிஷ்டாஸூதியெனறு ம பெயையுடைய தமிழாலாகச் செய்வதற்குக் கற்றுவல்ல சானையர் முன் பற்றசவ்வெனத் தாழ்ந்து கூறுதல் முறைமையென்பது தோன்ற எனெற நுவன செப்புதலபோற சிவபாக நிஷ்டைதன்னையா சிகழ்ததறுனே எனவும் கூறினாரென்ப பெற்றும்.

கக

நூல்வரலாறு.

அந்தனூர் சமைக்கயில் யிடத்துமையாள் வணங்கி மகிட்டுத் தன்பிறகு உத்தரவாதுனத்தன்வி னுலேழாம் படலசு

மூலமும் உரையும்.

**தூய்மைஞான, முத்திதனைப் புகழ்விட் டானுபூதியை யெடுத்து
மோழித்த ஊதகை, துத்தலனி லியான்மயிழாற் புல்லறிவு
கொடுபகல விசைத்தனே யுல்.**

(இ-ள்.) கவிசைத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற கடவு
ளைத் தேவபானவீர் 'வணங்கிச் சந்தோஷித்து அன்புடனே
ஆத்மஞானநிஷ்டையை அனுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமென்று
கேட்ப, அக்கடவுள் வாதாளமென்றும் ஆகமத்தில் உத்தர
பாகத்தில் இருபததெட்டாம் படலத்தில் தாம்சொல்லியிருக்
கின்ற மெய்யறிவாலடைகின்ற மோகஷத்தைத்தருகின்ற நிஷ்ட
டானுபூதியை யெடுத்து வுபசேசித்தார். அதனை யிப்பூநியின்
கண் நான் என்னுடைய சிற்றறிவைக்கொண்டு நிஷ்டாநுபூதி
பென்னும் பெயரையுடைய வாலாகத் தமிழினுற்பாட மன
மிகைசந்தேன எ-து. ஆல்-அசை. கஉ

பாபிரம் முற்றிற்று.

அக திருவிருத்தம் - கஉ.

உ

ஸ்ரீஸத்குருவேதம்.

நிஷ்டாநுபூதி.

நூல்.

அவதாரிகை.

தேவியார் பரமசிவத்தை வணங்கி ஞானநிஷ்டாசாதனையை
அடியேற்குக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென அக்கட
வுருஞ் சொல்லுவோங் கேட்கக்கடவாயெனல்.

நித்தனையுமையா ளடிபணிந்தெனக்கு நிட்டைசாதனை நிக
ழ்ச்செனவே, அத்தனு மகிழ்ந்தே நீவினுவிடுத லாருயிர்,த்
தொகைகண் மெய்யுணர்வான், முத்தியையடையுங் காரண
மாமான் மொய்குழற்செய்ய வாய்பகர்தோள், வித்தகிசாவ
தானமாய்க்கேட்டி யென்றிறைவிளப்பிடுமன்றே.

(இ-ள்.) என்றைக்கும் அழியாத நித்யராகிய பரமசிவந்
தை நோக்கிப் பார்வதிவார் திருவடிகளிற பணிந்துகின்ற
அடியேனுக்குத் தேவியர் பரம்ம நிஷ்டாசாதனத்தை அதுவா

கஞ்செய்தருள வேண்டுமென்று கேட்க, சகத்துக் கெல்லாம்
மிதாவாய் விளங்குகின்ற அப்பரமசிவமும் அதற்கு ஆனந்தத்
தையடைந்து நெருங்கிய கூந்தலையுஞ் சிவந்தவாயையையும்
புகமைபொருந்திய தோள்களையுங் கியானத்தையு முடைய
உமையவளே? நீகேட்டது விலகத்தில் நிறைந்திருக்கின்ற ஆத்
மசோடிகள் பழிசேர்முத்திகளேக்கி உண்மையறிவால் மோ
கூத்தையடைவதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றது, அகை
யால் நீ சாவதானமாய்க் கேட்பாயாகவென்று சொல்லுகின்
றார் சுவாமி எ-று. ஏ - ஏ-ஆல் - அன்று - ஏ இவ்வைந்தும்
அரைகள், மெய்யுணர்வா லென்றதனால் பழிசேர்முத்தி வரு
வீச்கப்பட்டது.

(ப - ம்.) அண்ட ிசராசரங்க ளெல்லார் தம்மிடத்தில்
தோல் றித்தோன்றி அழிந்தாலுந் தாமெப்பொழுதும் அழி
யாமல் சமஸ்தமுந் தாமாயுந் தாமல்லவராயும் விளங்குகின்ற
சடவு ளென்பார். நித்த நெனவும், மெழுக்குண்டையில்
மறைப்புண்ட இரத்தினம்போல் ஆணவத்தால்மறைப்புண்டு
பொது சர்வாத்மக் களுக்குந் தனுவாதிகளைக் கொடுத்து
அவற்றின் கண்ணே முன்னர்வினகளை யூட்டுவித்துப் பின்
னர் சுருதிசூரு சுவானுபவங்களினால் ஆத்மஞானத்தை விளை
வித்துப் பாதுகாக்குந் தந்தையென்பார். அத்த நெனவும்,
பஞ்ச கிருத்தியங்களை யுஞ் செய்கின்ற ஒப்பற்ற தேவநாயக
னென்பார். துறையெனவும், எவ்வண்டங்களும் அவைக
ளாள் உள்ள வயிர்த்தொகைகளும் உண்டாவதற்கு விதையா

கவும் அகமாசவு மிருக்கின்ற சிற்சத்தி யென்பார். வித்தகி யெனவுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] தேவியானவர் லோகநாயகரைப்பார்த்து ஆத்மகோடிகளின் பொருட்டு ப்ரம்மநிஷ்டா சாதனத்தை வினாவினதாம்.

பழிசேர் முத்திகளாவன.

உலகாயுதன் மகளிரிடத்துண்டான போகமே முத்தியென்பான். புத்தஞ்சூகிய சவுந்தராரதிகள், உருவம-வேதனை-குறிப்பு - பாவனை விஞ்ஞானமென்கிற பஞ்சகந்தன் கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அமணஞ்சூகிய நிகண்டாவாதி, முக்குணங்களுங்கெடுகிறதே முத்தியென்பான். ப்ரபாகரன், எங்கும்விரிந்த காரிய கன்மங் கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் பேதவாதி, ஆணவமலங்கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் சமவாதி, சுத்தமாயாசரீரமழியாது நித்தியமாயிருக்கிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதி, சரீரதொருதனைப்பட்டு நிற்கிற சீவாத்மாவுக்கு விவேகஞான முண்டாகிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதத்தில் பாற்கரியன், ஆத்மா கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் சங்கிராந்தவாதி, பசுகரணங்கெட்டுச் சிவகரணமாகிறதே முத்தியென்பான், இசற்கு அஷ்டமாசித்தியுமென்பான். பாஷாணவாதி, ஆத்மா கேவலத்திற் கிடக்குந்தன்மைபோல் முத்தியிலும் ஒன்றுமறியாமல் பாஷாணம்போலக் கிடக்கிறதே முத்தியென்பான். இவை பத்துமாம்.— இவையன்றி இன்னுமனந்தமுள், அவை பலநூலாலறிக. மெய்யுணர்வால் முத்தி

பை அடைவதாவது, ஆணவம்.மாயை-காமியம் ஆகிய மும் மலங்களும் நீங்கி ஆத்மா அருளோடு கூடி நிற்பதேயாம். பத்துவகை முத்தியென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிவப்பிரகாசம்.

அர்வையரின் புறுமுத்திகந்தமைந்து மறுமுத்திரிகுணமு மடங்குமுத்தி, வீரிவுவினைகெடுமுத்தி மலம்போமுத்தி விக்கி ரகித்தமுத்தி விவேகமுத்தி, பரவுமுயிர்கெடுமுத்தி சித்தி முத்தி பாடாணமுத்தி யிவைபழிசேர்முத்தி, திரிமலமு மகல வபி ருள்சேர்முத்தி திகழ்முத்தியினுமுத்திந் திறத்ததாமே.

என்பதனற் காண்க.

க

(அ-கை.) சிவஞான தேசிகரால் அதுக்கரிக்கப் பட்ட மஹாவாக்யத்தா லன்றி யேனைபவற்றல் முத்திகிடையாதெ ன்று கூறுவான் தொடங்கி ஓர் மொழியினால் சர்வமுமொ ழிந்து வீடடையலாமெனல்.

ஒருமொழியாலே சுருதியாகமநூ லுயர்புராணமு மெலா மொழியும், ஒருமொழியாலே சரிதைநற்கிரியா யோகபாவ னையெலா மொழியும், ஒருமொழியாலே யண்டபூதங்க ளொ டங்கடுந் தன்னிலேதோன்றும், ஒருமொழிசும்மா விருத்தலா மதனு ளொப்பிலாச்சிவபத மடைவார்.

(இ-ள்.) சற்குருவருளால்பெறப்பட்ட ஒருசொல்லினால் நான்கு வேதங்களும் நான்கு உபவேதங்களும் ஆறங்கங்க

ளும் முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துகளும் இருபத்தெட்டு ஆக
மங்களும் ஒன்பது உபாகமங்களும் சப்தகோடி மஹாமந்தி
ரங்களும் ஆறு சாஸ்திரங்களும் பதினெண்புராணங்களும்
பதினெட்டு உபபுராணங்களும் இரண்டு இதிகாசங்களும்
என்று சொல்லுகின்றவைகளெல்லாம் ஒழிந்துபோம். ஒரு
சொல்லினால் சரிதையாகிய தொழிலுங் கிரியையாகிய பூசை
யும் அஷ்டாங்கயோகமுமாகிய எல்லாம் ஒழிந்துபோம். ஒரு
சொல்லினால், அண்டங்களும் பிருதுவிமுதலாகிய பஞ்சபூதங்
களும் ஒடுங்கிப்போம். பின்னர் தமது ஆத்மஸ்வரூபமான
உண்மையிலே உதயமாம் ஒருசொல்லானது அசைவற விழுத்
துத் தன்மையை யுடையதாம். அந்த ஒருசொல்லினால் எவை
யாலும் ஒப்பிட்டுக்கூறப்படாத சிவசாயுஜ்ய பதத்தை அடை
வார்கள் எ-று. எ-ஏ-ஏ-அசைகள். ஒருமொழி சும்மா விருத்
தலா மென்றது, ஒருசொல்லினால் அசைவறவிற்குந் தன்மை
யாமென்ப் பொருள்கூறினும் அமையும். சுருதியென்றமை
யால், உபவேதங்களும் ஆறங்கங்களும் உபநிஷத்துகளும்
ஆகமமென்றதனால், உபாமங்களும் சப்தகோடி மஹாமந்தி
ரங்களும், உயர்புராணமென்றதனால் உபபுராணங்களும் எல்
லாமென்றதனால் இதிகாசங்களும் வருவிக் கப்பட்டன.

(ப-ம்.) அகண்ட பரமானந்த சிம்மய சிவா அனன்னிய
விசுத்த விக்யான கன சச்சிதானந்த ப்ரம்மத்தினிடத்தில் சம
ஸ்தமும் உற்பவித்த க்ரமத்தையும் லயத்தையும் விதித்துநாக்
கின்ற அனுபத்துகாலு க்லைக்கியானங்களுக்கும் மூலகாரண

மாயுள்ளதாயும், ஞானாசிரியரால் சர்வமும் ஒழித்துவந்தஅதி
திவரபக்ருவரது * அத்துவாக்களை நியதிகளைந்து நீயே அது
அதுவே நீயென்று காட்டப்பட்டதாயும் விளங்குகின்ற பொ
ருளென்பார். ஒருமொழியெனவும், பிருதுவி தத்துவமுதல்
நாததத்துவம் ஈறாகச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறு தத்துவங்
களுந் தானல்ல வென்றும், அகர்த்தன்-அபேபாக்த்தன்-அபரிச்
சின்னன்-அவிகாரன்-அமலன்-அசடன்-அசரீரன்-அசலன்-அ
னாதிபன்-அனந்தன்-அதுலன்-அவிநாசன்-அத்துவிதன்-அனா
மயன்-அரூபன்-அசங்கன்-அகண்டன் என்றும் இன்னும்பல
வாறாகவுஞ் சொல்லப்படுகின்ற சொச்சொரூபமே தானென்
றுமறிந்த சித்தவிர்த்தியான கிஞ்சித் திணைவையும் அறவே
விட்டு நின்றவென்பார். சும்மாவிருத்தலா மெனவுங்குறினார்.

(இ - து.) ஏகமான மஹாவாக்யமே ப்ரம்மசொரூப
மென்பார். ஒருமொழியென்றாரெனவும், ஒப்பற்ற ப்ரண
வஸ்வரூபமாகிய மூலமந்திரமென்பார். ஒருமொழியென்
னாரெனவும், பேசுதற்கரிய வாசியினுற் காட்டுதலே பேரின்ப
வுண்மையென்பார். ஒருமொழியென்றாரெனவும், சமான
மகிதமாகிய சின் முத்திரையாற் காட்டுகின்ற அர்த்த மென்
பார். ஒருமொழி யென்றாரெனவுங் கூறுவாருமுளர், சிவ

* அத்துவாக்க ளென்பன, மந்திரம் - ௧௧, பதம்-அ௦௧,
வர்னம் - ௫௦௧, புவனம் - ௨௦௨௦௪, தத்துவம் - ௩௦௪,
கலை-௫ ஆம், இவைகட்கு ஷ்டத்துவாக்க ளென்றும் பெயர்,

ஞான தேசிகரானவர் தமதுதிருக்கண் ணோக்கத்தினால் நிகரற்ற மோனமாய்க் காட்டுவதே சொல்லாமற் சொன்னதென்பார். ஒருமொழியென்றாரெனப் பொருள்கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம். தற்போதமிழந்து அறிவுமயமாகிய ததாகாரமாவ தென்பார். சும்மாவிருத்தலா மென்ற ரென்பாருமுளர். தேகேந்திரியங்களுடைய பேதரூபங்களான விவகார விருத்திகளுக்கும் அவ்விருத்திகள் ஒடுங்கின கேவல ஸ்வரூப சமதிக்குஞ் சர்வசாக்ஷிபாய் விளங்குகலென்பார். சும்மாவிருத்தலாமென்றாரெனப் பொருள் கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம்.

[இ - ம்.] ப்ரம்ம ஸ்வரூபமாகிய ஞான தேசிகராலே அதுக்கிரகிக்கின்ற ப்ரக்யானம் ப்ரம்ம அகம்ப்ரம்மாஸ்யி தத்வமஸி அயமாத்மா ப்ரம்ம என்னும் சதுர்வேதாந்தரங்க மஹாவாக்யமாகிய ஓர் மொழியினால் சத்தஸ்வரூபமா யிராநின்ற அறுபத்துநான்கு கலைக்கியானங்களும் ப்ரத்தியக்ஷ ஸ்வரூபமாய்ப் பரிணமிக்கின்ற சரிதை கிரியைகளும் தியான ஸ்வரூபமாகிய யோகமும், ஸூதபௌதிகமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அண்டபூதங்களுமாகிய இவைகளெல்லாம் தனது வடிவமேயன்றி வேறல்லவென்றறிந்த சித்தவிர்த்தியைச் சின்மாந்திரத்தில் ஐக்கியம்பண்ணி அவ்வைக்யமென்கிற இடத்தில் நிலைபொருந்திய நிரதிசயாநந்தமுந் தானேயென் றறிந்தது நமஸ்க் கேவுலரூபமாய் விளங்குவதாம்.

ஒருமொழியென்பதற்குப்பிரமானம்.

திருவாசகம்.

புற்றுமாய் மரமாய்ப் புனல்காலே யுண்டிபா யண்டவா
ணரும்பிறரும், வற்றியாருநின்மலரடிகாணு மன்னவென்னை
யோர் வார்த்தையுட்படுத்துப், பற்றினுய்ப்பதையேன் மனமிக
வுருகேன் பரிகிலென்பரியாவுடறன்னைச், செற்றிலெனின் னுந்
திரிதருகின்றேன் றிருப்பெருந்துறைமேவிய சிவனே எ - ம்.

திருமந்திரம்.

ஓமென்னுமோங்காரத் துள்ளேயொருமொழி
ஓமென்னுமோங்காரத் துள்ளேயுளபேதம்
ஓமென்னுமோங்காரத் துள்ளேயுருவரு
ஓமென்னுமோங்கார மொண்முத்தித்தியே. எ-ம்.

கடவுளந்தாதி.

பாதத்திலேமனம்பற்றுவர் முற்றுவர்பாசமற்றோர்
தீதத்திலேலிபேபராமற் சாதிப்பர்கித்துனித்தை
வாதத்திலேபொருளொன் றுகக்காண்பர்மனதுநெறி
நீதத்திலேகுருசொல்லாமற் சொன்னநிறையிதுவே. எ-ம்.

பஞ்சாக்ஷரப் பசுபதிபாசவிளக்கம்.

தாரணியவர்க்குநாலாஞ் சத்தினிபாதமெய்த
ஊருண்போலத்தோன்றி யொருமொழியாவெனக்குக்

நிஷ்டாநுபூதி

௫௩

கோரணிகாட்டுமாறு சமயத்தின்கோளேநீக்கிப்
பூணசொருபங்காட்டும்புண்ணியன்பொற்றாள்போற்றிஎ-ம்.

நிகழ்காலத்தீங்கல்.

சீராமறையஞ்சிவாகமமுஞ்செய்நூலும்
வோராவுணர்வு மொருமொழியாய்த்தந்தவா. எ-ம்.

தத்துவராயசுவாமிகள்.

சொல்லுமெல்லேகண்முடிந்துதுரி சொன்றுமிலதா
யெல்லையின்றியவகண்டபர வின்பமிதென
வல்லவன்புதல்வன்வாழ வொருமோனமொழியா
லொல்லேகண்டுதினையா யெனவுவந்தருளினான். எ-ம்.

ஞானிகளநிலைமை.

குருபதத்தஞ்சலிகூப்பியாதனத்தினுறைந்து கூறாமற்கூறிய
வோர்மொழி யுள்ளத்திருத்திக், கருவியெலா மொழித்துக்
நான்பாங்காட்டியொழிந்து காணாதுகண்டுகளியாது களித்
துவப்பாற், பொருவரு நிட்களசுத்த மேகமென விளங்கும்
போக்குவரவில்லாத புனிதபூரணத்தை, இருவகைவாசனையு
மிழ்ந்திருக்குமவன்ஞானி யினியவற்குப் பிறவியுமுண்டென
விளம்பலாமோ. எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

வெட்டாதசக்கரம் பேசாதமந்திர மேலொருவர்க்
கெட்டாதபுஷ்ப மிறையாததீர்த்த மினிமுடிந்து

கூடு

மூலமும் உரையும்.

கட்டாதலிங்கங் கருதாதனஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாததுசை யன்றோருருநாதன் மொழிந்ததுவே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

அங்கைகொடுமலர் தூவி யங்கமதுபுளசிப்ப வன்பினுலுருகி
விழிநீ, ராறாகவாறுத முத்தியினதாவேச வாசைக்கடற்குண்
மூழ்கிச், சங்கரசுயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழி தழுதழுத்
திடவணங்குஞ், சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனென
யுந் தண்ணருள் கொடுத்தாள்வையோ, துங்கமிரு பக்குவச்
சனகன்முதன் முனிவோர்க டொழுதருகில் வீற்றிருப்பச்,
சொல்லரிய நெறியையொரு சொல்லாலுணர்த்தியே சொரு
பானுபூதிகாட்டிச், செங்கமலபீடமேற் கல்லா லடிக்குள்வளர்
சித்தாந்சமுத்திமுதலே, சிவபிரிவினங்கவரு தகஷணமுடர்த்தி
யே சின்மயாநத்தருருவே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க.

சும்மாவிருத்தலாமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

கந்தரனுபூதி.

செம்மான்மகளைத் திருடுத்திருடன்
பெம்மான்முருகன் பிறவா னிறவான்
சும்மாவிருசொல் லறவென்றலுமே
யம்மாபொரு ளொன்றுமறிந்திலனே.

எ-ம்.

நிஷ்டாநுபூதி

சூக

அத்துவிதக்கலிவேண்பா.

மும்மாயைக்கப்பாலா முப்பாழுங்கண்டு
சும்மாவிருவென்று சொன்னா - எம்மாணை
வேறுபொருளில்லை யென்றான்.

எ-ம்.

ஒழிவிலோடுக்கம்.

சும்மாவிருக்கவைத்த சூத்திரமாஞ்சாத்திரத்தை
நிம்மாக்கதறுவதும் வேலைகளும் - தம்மறிவா
நீட்டிப்பிடித்திருக்கு நிட்டைகளுஞ்ஞானிகள்முன்
காட்டும்பரி யாசகம்.

எ-ம்.

சந்நிதிமுறை.

சும்மாவிருவெனநீ சொல்லப்பொருளொன்றும்
அம்மாவறிந்திலமென் றன்றுடைத்த - எம்மான்
அருணகிரிபாத னனுபவராயேற்குக்
கருணபொழி போருமாகாட்டு.

எ-ம்.

ஞானசுகாதீதவேண்பா.

உன்னுதேயோடாதே யூன்றியொருமீதிரத்தைப்
பன்னுதேசாத்திரங்கள் பாடாதே - என்னுனை
அப்பாலுமொப்புவமை யற்றசுகாதீதத்தில்
எப்போதுஞ் சும்மாவிரு.

எ-ம்.

௧௨

மூலமும் உரையும்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

சும்மாவிருக்கவைத்தான் சூத்திரத்தையானறியேன்
அம்மாபொருளினதென வடையவிழுங்கினண்டி. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

நானெனவுளியெனவு மிருதன்மைநாடாமா னடுவேசம்மா
தானயருடிலையிதுவே சத்தியஞ்சத்தியம்.

அன்றியும்.

சும்மாவிருக்கச் சூத்திரசுமென்று சூருதியெல்லாம்
அம்மாவிரந்தரஞ் சொல்லுவங்கேட்டு மறிவின்றியே
பெம்மான்மவுனி மொழியையுந்தப்பி யென்பேதமையால்
வெம்மாயக்காட்டி ல்லாதேனந்தோ வென்விதிவசமே. எ-ம்.
வரும் மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க.

ஞானசிரியரால் பக்குவரது அத்துவாக்களை நீக்கி
அதுவேளியென்று காட்டுவதென்பதற்குப்பிரமாணம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

வந்தெனுடல்பொரு ளாவியுன்றுந் தன்கை வசமெனவே
யத்துவா மார்க்கநோக்கி, ஐந்துபுல னைம்பூதங் கரணமாதி
யமத்தகுணமத்தனையு மல்லையல்லே, இத்தவுடலறிவறிபாமைபு
நீயல்லையாதொன்று பற்றினதனியல்பாய்கின்றது, பந்தமனும்

ளிங்கனைய சித்தநீயுன்பக்குவங் கண்டறிவிக்கும்பான்மை
யம்யாம் என்பதனாற் காண்க.

மூப்பத்தாறு தத்தவங்களுங்கடந்துபோய்த் தான்
சும்மாவிருத்த லென்பதற்குப்

பிரமாணம்.

அன்றியும்.

ஐந்துவகையாகின்ற பூசமுதனாழை மடங்கவெளியாக வெ
ளிசெய், தறியாமையறிவாதி பிரிவாகவறிவார்க ளறிவாக
நின்றநிலையிற், சிந்தையறவில்கென்று சும்மாவிருத்தி என்ப
தனாற்காண்க.

சிவஞானதேசிகர் தமது நிருநீராக்கத்தாற் காட்டுவ
தென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிற்றம்பலநாடிகள்.

மொழியாலுரைக்கிற் குறிக்கப்படுமென்று முதறிவால்
ஒழியாநிறைவையு மானநதவாழ்வையு மொண்புகலின்
அழியாவிரதஞ் சிற்றம்பலந டிகையகிழந்து
விழியாலெனக்களத்தான் விழித்தேனியைமேலிட்டதே எ-ம்.

சசிவண்ணோநம்.

ஓவமொப்பின்னூனி விழிபட்டுமுன்னே வினைவிட்டு முத்தி
புலகிற், நவமற்றுவுவய்ய வினையேபுரித்த சசிவண்ணனெய்து
கதையே, எ-ம்.

MAHAMAHOPALAYA
JR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR 11 MADRAS 21

சுத

சூலமுடிவாராயம்.

மஹாவாயு.

இருவிழிகளுகநிறிதூத் தனையறியாததுபோல
யானறியும்பொருள்லதங் கெனையறியாமையினுவு
கருவிடைபுக்கின்பதுன்பக் கடலிடையேசுழன்று
கண்கலக்கப்படுவேனைக் கருணைவிழியதனால்
அருவின்களறநோகவி யாணவமேபோக்கி
பகமகமெனறிருந்தகெல்லா பறிவுகொண்டேர்க்கிப்
பருவமதிறபதந்தாக்கிக கறபனைகளியாவும்
பாழாக்கித்தானாக்ரும பரகுருவைப்பணிவாம். எ-ம்.

சிவானந்தமாலே.

வீடெழுதியபுத்தேபறில்லை யென்றென்றும்வேதங்கள்
நாடியறையுமபொருளை ஓர்நானகுந - நீடுமருட்
சண்ணுலேகாட்டுவ கருணைபபிரான்றனைநா
னெண்ணுதே புண்டிருப்பதென். எ-ம்.

தேவாராயம்.

அத்தாவின்னடியேனையென்பாராயத்தானிருணைக்கித்திர்த்த
நீராட்டிக் கொண்டாய், வித்தனையுமரிப்பை நீபளிசைப் பரிசு
யெனையாண்டுகொண் டுரங்கியென் னு கொண்டாய், பித்த
னென்பேதையென் டேயேயுனியென், பிழந்தனுகுளத்தனையும
பொறுத்தாயன்றே, இத்தனையுமெம்பரமோவையேர் வெம்
பெருமான் றிருக்கருணை யிருந்தவாரே. எ-ம்.

தத்துவரீய்சுவாமிகள்.

பிள்ளை தனக்கொருவர் பேதித்தும் பேதிபா
வுள்ளபொருளெல்லா முணர்த்துவிக்கத்-தெள்ளும்
விழியைக்கொடுத்தருளி வேதாந்தந்தன்னை
மொழியப்புகுந்தான் முனி.

எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

தேகேந்திரிய விருத்திகளுக்குங் கேவல சமாதிக்ருத்

சாட்சிதானே யென்பதற்குப்

பிரமாணம்.

கைவல்லியநவரீதம்.

செய்கையுஞ்செய்வீக்கையுமற் றிருக்குந்தாந்தச் சிலைமீல
முன்னிரும்புகள்சேட் டிக்குமாபேரற், செய்கையுஞ் செய்
வீக்கையுற் றிருக்குமெனமுன் சடமானவுலகமெலாளுசேட்
டைசெய்யு, மெய்கலந்தவிந்திரிய விகாரரூபவிவகாரவிருத்தி
க்கு விருத்திதானா, மெய்கலந்த சமாதிக்ருத் சரட்சியேநான்
வெயில்போலென் றுரைத்தவனை விபுமாகாத்தன் என்பத
னாற் காண்க.

நான்கு வேதங்களாவன, இருக்கு-தைத்திரியம்-சாமம்
அதர்வணமாம். நான்கு உபவேதங்களாவன, ஆயுள்-அர்த்தம்-
தனுர்-கார்த்தர்வமாம். ஆறங்கங்களாவன, மந்திரம் - வியாகர

ணம்-நிகண்டு-சந்தோபிசிதம்-நிருத்தம்-சோதிஷமாம் முப்பத்
திரண்டு உபநிஷத்துகளாவன, ஸ்ரீருத்ரம் - ப்ரகதாரண்பம்-
ஸ்வேதாசுவதரம்-கைவல்யம்-காலாக்னி-கடவல்லி-காத்தியா
யனம்-பிரமம் - நாராயணம்-அங்கிஸம்- பரமாங்கிஸம் - பாற்
கரம்-பிரமபிந்து-ஆருணி - அமிர்தபிந்து-பருவபஞ்சம்-பிரம
சாபாலம் - தேஜோபிந்து - வார்சியாயீயம் - போதாயீயம்-
ஆஸ்வலாயீயம்-சாங்கியாயீயம்- வாலிராயீயம்-சௌனகீ
யம் சிவசங்கற்பம் சிவணம்-பாராகம்-கிம்புரோடியம்-மாண்
கேம்-முண்டிரம் - மௌண்டிரம் - ஜாபாலோபநிஷத்து ஆம்.
இருபத்தெட்டாகமங்களாவன, காமிகம் - யோகஜம் - சிந்தி
யம் காரணம்-அஜிதம்-திப்தம்-சூக்சுமம்-ஸகஸ்திரம்-அஞ்ச
மான்-சுப்பிரபேதசம் விஜயம்-நிசுவாசம் ஸ்வாயம்புவம் அன
லம்-வீரம்-திரௌரவம் - மருடம்-வீமலம்-சந்திரஞானம்-பிம்
பம்-புரோற்றீதம் - இலனிதம்-சித்தம்-சந்தானஸர்வோத்தம்-
பாரமேச்சுரம்-கீரணம்-பேதம் வாதுளமாம்.

ஒன்பது உபாகமங்களாவன, பாதற்பாரகம் - பரம் -
சிவம்-சதா-சகை-ப்ரகாசம் - பாரதந்திரம்-சிவாக்கியம் சொற்
பிரகாசம், ஸபாபிகாடி மஹாமந்திரங்களின் பெயர்களைக்
சுற்றுவல்லாசாஸ்திரங்களாலும் நூலாந்தரங்களாலும் உணர்க.
ஆறு சாஸ்திரங்களாவன, வேதாந்தம் - வைசேஷிகம் - பாட்
டம்-ப்ரபாசரம்-பூர்வம்மாம்ஸை-உத்தரமீமாம்ஸையாம். பதி
னெண்புராணங்களாவன, சைவம்-ஸ்காந்தம்-இலங்கம்-கூர்
மம்-வாமனம்-வராகம் பெளஷிகம்-மச்சியம்- மார்க்கண்டே

யம்-பிரமாண்டம் இவை பத்துஞ் சிவபுராணமாம். நாரதீயம் பாகவதம்-காஸ்டம்-வைணவம் இவை நான்கும் விஷ்ணுபுராணமாம். பிரமம்-பதமம் இவை யிரண்டும் பிரமபுராணமாம். பிரமகைவர்த்தம் சூரியபுராணமாம். ஆக்கினேயம் அக்கிரிபுராணமாம். பதினெட்டு உபபுராணங்களாவன, உசனம்-கபிலம்-காளி-சநற்குமாரம் - சாம்பவம் சிவதர்மம் - சௌரவம்-நூருவாசம்-நந்தி நாரசிங்கம்-நாரதீயம்-பராசரம்-பார்க்கவம்-ஆங்கிரம்-மாரீசம்-மானவம்-வாசிட்டுலைங்கம் - வாருணமாம். இதிகாசங்களாவன, பாரதம் - இராமாயணமாம்.

சரிதையாவது, சிவாலயங்களில் அதிகாலமே திருவலகிடல்-திருமெழக்கால் மெழுகல் - திருவிளக்கிடல்-சுத்தனாக நகுவனத்திற்கென்று தெரிநது புஷ்பமெடுத்தல்-தேமாலையா திகட்டி ஈசன்திருமேனியி லணிவித்தல் - தேவாரம்-திருவாசகம்-பக்தவிலாசம் - ஆசமம்-புராணம் ஆகிய இவைமுதலானவைகளைப் பாராயணஞ்செய்தல் வில்வம் முதலான புஷ்பசெடிகளை வைத்துப் பரிபாலனஞ்செய்தல் விபூதி ருத்திராசூம்-காஷாயம்-இலிங்கம் பஞ்சாசூடம் என்னும் இப்பஞ்சமுத்தினாயில் ஒருமுத்தினையாவது தரித்த சிவனடிபார்களைக்கண்டால் பரமசிவத்தை வழிபடுதல்போல் வணங்கிவரதனவழிபாடுசெய்தல் சிவாலயம் - விஷ்ணுவாலயம்-ப்ரம்மாஸயம்-சாவடி - சத்திரம் ஆகிய இவைகளை நூதனமாகச் செய்வித்தல் ஜீர்ணித்த அலையங்களை நூதனமாகக் கட்டுவித்தல்-தினந்தோறுங் கங்கைமுதலாகிய புண்ணியநதியில் ஸ்நானஞ்

செய்தல் ஆலையங்களில் அங்கப்பிரதக்ஷணஞ் செய்தல் அடியுளந்துநடத்தல் நூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டெண்ணுந் தொகைப்படி ப்ரதக்ஷணஞ்செய்தலாம்.

கிரியையாவது, சந்தனம்-புஷ்பம்-தூபம்-தீபம்-வைவேத்தியம் ஆகிய று-ம், கோசலம்-கோமயம் - பால்-தயிர்-நெய் ஆகிய று-ம், வாழைப்பழம்-எலுமிச்சம்பழம்-நாரத்தம்பழம்-நெல்லிப்பருப்பு-இளநீர் ஆகிய று-ம் மற்றும் உபகரணமான பூசாதிரவியங்களும் சேர்த்து ஆக்மசுத்தி-பூசுத்தி-திரவியசுத்தி-மந்திரசுத்தி-இலிங்கசுத்தி ஆகிய பஞ்சசுத்தியும் சவுரபூசையுஞ்செய்து சிவத்தியானம்பண்ணிப் பஞ்சப்ரம்மஷ்டங்கபஞ்சாக்ஷர மந்திர உச்சாடனத்தால் ஆவாகன-ஆஸ்தாபன-சந்திதாபன-சந்திதோராதன-சகளிகரண-பரிமீகரண- அவகுண்டன-தேனு - யோனி - அமுர்திகரண - லிங்கமுத்திராம் பரதரிஸ் என்று நிக்பந்தனாதி மந்திரகிரியாபாவனைகளைக் குறைவில் லாமற்செய்து ஆகன மூர்த்தியை மூலத்தினாலும் அஷ்டபுஷ்பத்தினாலும் அர்ச்சித்துப் பீடத்துவார குருபூசைகளும் - ஈசானாதிமுதலானவரணமும் அனந்தாதி இரண்டாமாவரணமும் - நந்தியாதிமூன்றாமாவரணமும்- இந்திராதி நான்காமாவரணமும் - வஜ்ராதி ஐந்தாமாவரணமும் அந்தந்த தேவதாபாவனையுஞ்செய்து வில்வத்தினால் நூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டு என்னும் நாமங்களை உச்சரித்து அர்ச்சித்து ஆனந்தத்துடனே தோத்திரமும் இன்பமாக ழமமுஞ்செய்து முறைப்படி செய்த பூசையில் தனக்கொரு போகத்தையுங் குறியாமல்

நிஷ்காமமாகச் சிவார்ப்பிதஞ்செய்து சண்டேஸ்வரபூசையுஞ் செய்தலாம்.

அஷ்டாங்கயோகமாவன, இயமம் - நியமம் - ஆதனம் - ப்ராணாயாமம் - ப்ரத்தியாகாரம் - தாரணை-தியானம் - சமாதி ஆம். இவற்றுள் இயமம் பத்துவகைப்படும் அவையாவன, அலிம்ஸை - சத்தியம் - அஸ்தேயம் - ப்ரம்மசரியம் - தயை ஆர்ஜவம் - கூமை - திரிதி - மிதாஹாரம் - சவுசம் ஆம். அலிம்ஸையாவது, யோகார்த்தம் திரிகரணத்தாலும் அன்னிய பிராணிகளுக்குத் துக்கத்தைச் செய்யாம லிருத்தல். ஞானார்த்தம், ஆத்மா அறுக்கப்படாதது - தகிக்கப்படாதது நனைக்கப்படாதது - உலத்தப்படாதது எனவறிதல். சத்திய மாவது யோகம், எதார்த்த கேள்வியினாலும் ப்ரத்தியக்ஷப் பார்வையினாலும் அறிந்ததைச்சொல்லுதல். ஞானம் எவற் றையும் சத்திய ப்ரம்மமயமாய்ப்பார்த்தல். அஸ்தேயமாவது யோ - ம். அன்னியருடைய சொத்துகளைக் கிரகிக்கவேண்டு மென்று மனத்தாலும் நினையாதிருத்தல். ஞா - ம். ஆத்மா வை அனுத்மாவாக உச்சரியாம லிருத்தல். ப்ரம்மசரியமா வது, யோ - ம் ருதுகாலமன்றி மற்றகாலத்தில் சுவ ப்ரீயை யும் விரும்பா திருத்தல். ஞா - ம். மனத்தினால் தன்னை ப்ர ம்ம சொரூபமாகத் தானே எண்ணிக்கொள்ளுதல். தயை யாவது, தன்னைப்போல் யாவரும் மோக்ஷத்தை அடைய மனத்திற்கொள்ளுதல். ஆர்ஜவமாவது, பெண்டிர்முதல் சத் திருவனாயிலுஞ் சமமாயிருத்தல். கூமையாவது, சத்துருக்

கள் தங்கள் திரிகரணங்களாலுஞ் செய்யாநின்ற துக்கங்களை மனத்தில் தரியாமலுங் கலங்காமலு மிருத்தல். திரிதியாவது, யோ-ம் வேதவிசாரணையினால் சமுசாரத்திலிருந்து விடுபடுத லே சுகமன்றி வேறில்லையென்றறிதல். ஞா - ம் நான் ப்ரம்ம மேயன்றித் தேகமல்லன் என்று நிச்சயித்தறிதல். மிதாஹார மாவது, அதிகமுங் கொஞ்சமுமில்லாமல் சமமாகப்பிசித்தல். சவுசமாவது, யோ - ம் காயத்தை மண்ணினாலும் சலத்தினாலும் கழுவுதல். இதுபகிஸ்சவுரம், ஞா-ம் சொருபத்தைமன னஞ்செய்தல், இது அந்தஸ்சவுரம், நியமம் பத்துவகைப்படும். அவையாவன, தபசு-சந்தோஷம் - ஆஸ்திக்யம் தானம்- ஈஸ்வரபூசை-சித்தாந்தசிரவணம்-லஜ்ஜை-மதி செபம்-விரதம் ஆம். தபசாவது, யோ - ம் உபாசனத்தினால் தேகத்தை சுஷ் கப்பண்ணுதல். ஞா-ம் ஆத்மவிசாரம்பண்ணுதல். சந்தோஷ மாவது, யோ-ம் அற்பசிரமையினாலாவது பரவிச்சையினாலாவது கிடைக்கின்ற புசிப்பினிடத்திலே போதுமென்று திரு ப்தியடைதல். ஞா-ம் இசுத்திலும் பரத்திலும் அடையாநின்ற போகங்களில் உபேகைபண்ணி ஆத்மாவினிடத்தில் பிரீதி வைத்திருத்தல் இதற்குப் பரமசந்தோஷமென்றும் பெயர். ஆஸ்திக்யமாவது, சுருதி ஸ்மிருதி வாக்யார்த்தத்தில் விசுவாசம் வைத்தல். தானமாவது, நீதியில்கின்று சம்பாதிக்கின்ற தனது பொருளைப் பிரமஷ்டர்களுக்குங் கர்மிகளுக்குங் கொடுத்தல். ஈஸ்வரபூசையாவது, திரிமூர்த்திகளையும் வர்னத் திரயத்தாரும் தங்கள் சக்திக்குத்தக்கபடி பூசித்தல் சித்தாந்த

சீரவணமாவது, வேதசித்தாந்தத்தைக் குருமுடித்தில் நிச்சயித்தல். லஜ்ஜையாவது, லவுகீகத்திலாவது வைதீகத்திலாவது பொல்லாங்கானகாரியத்தில் வெட்கமடைதல். மதியாவது, வேதத்திற்சொல்லிய புண்ணியங்களை விசுவாசித்தல் வேதசாஸ்திரத்தின் அர்த்தம் விசாரித்தல். செபமாவது, வேதஞ்சொன்னபடி மந்திரங்களை உறுவேற்றுதல். இதைப்பாசுபத விரதமென்றும் - சிரோவிரதமென்றும்-அத்தியாசிரமவிரதமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். விரதமாவது, காயத்தால் அன்னியரை அடித்தல் - அன்னியருடைய ஸ்ரீயைப்பிடித்தல் அன்னியருடையசொத்தைப் பலவத்காரமாகஎடுத்தல் ஆகிய இம்முன்றையுஞ் செய்யாதிருத்தல். வாக்கினால் கரோமாகப் பேசுதல் - பொய்சொல்லுதல் - கோள்சொல்லுதல்-உளறல் ஆகிய இவை நான்கையும் விட்டிருத்தல் மனசு அரிஷ்டவர்க்கத்தை விட்டிருத்தல். தேகமுழுதும் விபூதிதூளிதம்பண்ணுதல். ஆசனம் ஒன்பதுவகைப்படும். அவையாவன, ஸ்வஸ்திகம்-கோமுகம்-பதுமம் - வீரம்-கேசரி-பத்திரம்-முத்தம்-மழைரம் - சுகம் ஆம் இவற்றுள் ஸ்வஸ்திகமாவது, துடைக்கும் முழங்காற்கும் நடுவே இரண்டு உள்ளங்காலையும் செலுத்தி இறுமாந்திருத்தல். கோமுகமாவது, ஜகனபக்கத்தில் இருகாற் பரட்டையும் மாறவைத்து அவ்விருகாற் பெருவிரலைக் கைப்பிடித்திருத்தல். பதுமமாவது, இருதொடை மேலும் இரண்டு உள்ளங்காலையும் மாறித் தோன்றவைத்தல். வீரமாவது, வலத்தொடையில் தூடக்காற் பரட்டைச்சேர்த்து இறு

மாப்புற் றிருத்தல். கேசரியாவது, பீஜத்தின்கீழ் ஜீவனியிடத்துப் பரட்டை வைத்து இடமுழங்கையை முழந்தாளில் வைத்து அங்குலியைவிரித்து நாசியைப்பார்த்திருத்தல். பத்திரமாவது, பீஜத்தின்கீழ் ஜீவனியிடத்து இருகாற் பரட்டையுழைத்து அவ்விருபதத்தையும் இருகையால் இறுதப்பிடித்து அசையாதிருத்தல். முத்தமாவது, இடக்காற் பரட்டால் ஜீவனியை அழுத்தி வலக்கால்பரடு அப்பாட்டின்கீழ் உந்தவிருத்தல். மபூரமாவது, முழங்கையிரண்டும் உந்திப்பிறத்தில் அபூர்தப் புவிபிற்கையூன்றிக் கால்நீட்டித் தலைநிமிர்ந்திருத்தல். சுகமாவது. சுகமுந் திடமும் எவ்வாறிருக்கின் யெதுமோ அவ்வாறிருத்தல் இவ்வொன்பதும் முக்யாசனமாம், இவை முக்யாசன மெனவே இரு குதிகாலுஞ் ஜீவனியிடத்திற் பொருந்த இருபுறவடியின்மீதிலும் இரண்டங்கையுஞ் சேர்த்து மார்புநெறித்துத் தலைநிமிர்ந்திருத்தலாகிய குக்குடாசன முதலிய சிலவாசனங்களும் உளவெனக் கொள்க. ப்ராணாயாமம் இரண்டுவகைப்படும். அவையாவன, சகர்ப்பம் அகர்ப்பம் ஆம். சகர்ப்பமாவது, தியானத்துடன் மூச்சைப்பிடிப்பது. அகர்ப்பமாவது, தியானமில்லாமல் மூச்சைப்பிடிப்பது. இந்த இருவகையும் இரேசக பூரக கும்பகமாயிருக்கும். ரேசகமாவது மூச்சைவிடுதல், பூரகமாவது மூச்சை ஏற்றுதல், கும்பகமாவது மூச்சைநிறுத்துதல், இன்னும் பலவிதமாயிருக்கும். ப்ரத்யாகாரமாவது, யோ-ம். மனத்தை இத்திரியவிஷயங்களிற் செல்லவொட்டாமல் லக்ஷயத்தில் நிறு

த்துதல். ஞா - ம் சர்வம் ப்ரம்மமயமாய்ப் பார்ப்பதெனப் ப்ரம்மநிஷ்டர்கள் சொல்லுதல் வேதத்திற்சொல்லிய நித்திய நையித்திய காமியகர்மங்களைப் பிரமாராதனமென்று செய்யு தல் தேகத்தை நானென்று நினைப்பதைத்தள்ளிச் சித் ஆத்மா வே நானென்று நினைத்திருத்தல். தாரணையாவது, யோ - ம் தேகாகாசத்தை வெளிஆகாசமாகவும், தேகவாயுவை வெளி வாயுவாகவும், தேகத்தீயை வெளித்தீயாகவும், தேகநீரை வெ ளிநீராகவும், தேகமண்ணை வெளிமண்ணாகவும், நினைத்திருத் தலும் பாதமுதல் முழங்கால்வரையில் பிருதுவிபாகம் பிரம னாகவும், முழங்கால் முதல் தொப்புள்வரையில் சலபாகம் விஷ்ணுவாகவும், நாபிமுதல் மார்புவரையில் அக்கினிபாகம் ருத்திரனாகவும், மார்புமுதல் புருவம்வரையில் வாயுபாகம் ஈஸ்வரனாகவும், புருவமுதல் சிரசுவரையில் ஆகாச பாகம் சதாசிவமாகவும் நினைத்திருத்தலும், மனத்திற்குச் சந்திரன், காதிற்குத் திக்கு, தோளுக்கு விஷ்ணு, புயத்திற்கு ஹரி, வாக்குக்கு அக்கினி, குதத்திற்கு மிருத்யுவு, உபஸ்தத்துக் குப் பிரஜாபதி, தொக்குக்கு வரயு, கண்ணுக்குச் சூரியன், நாவுக்கு வருணன், முக்குக்குப் பூமிதேவி, புருஷனுக்கு அந் தரியாமி, அதிஷ்டான தேவதையென்று புத்தியில் தரித்த லும் ஆம் ஞா-ம், தேகாதிப்பிரபஞ்சமாகிய பஞ்சபூதங்களை மஹாபூதங்களில் ஒடுக்கி, மஹாபூதங்களை மாயையில்ஒடுக்கி, மாயையை ஆத்மசொருபத்தி லொடுக்கித் தான் சின்மாத்திர னென்று மனதில் தரிப்பதுவும், நான் தேகாதிகளு மன்று.

அதற்குரித்தாகிய மாயையும் அன்று, நான் சின்மாத்திரலென்று ஒடுங்கிழிற்பதவும் பரமதாரணையாம். தியானமாவதயோ - ம். மனதை மூர்த்திவடிவமாக்கி மற்றொன்றிலும்பெருந்தாமற் செலுத்தல். ஞா - ம. தேயாதீதமாயும் திக்குருமாயும் இருக்கிற சின்மாத்திரத்தை நானென்று தியானிப்பது பரமதியானமாம். இப்படி தியானிக்கிறவனைச் சாக்ஷா, பரமசிவனெனப்படும.

சமாதி யாவது, யோ-ம். ஜீவனுக்கும் பரனுக்கும் ஐக்கிய அபேதக்யானம் பிறக்கின்றதேயாம். ஞா-ம் நான்சாக்ஷி ஸ்வரூபனாகையினிலே நான் தேகாதிகளல்லன். நான் பரமசிவனென்ற புத்தியும் பிரமாண்ட பிண்டாண்டங்களை ஸ்தூல பஞ்ச ஶூதங்களிலொடுக்கி அநதப் ஶூதங்களை அபஞ்சிக்கிருத ஶூதங்களில் ஒடுக்கி அச்சத்தாதி யாகிய தன்மாத்திரைகளை மாயையிலொடுக்கி அம்மாயையைப் பிரத்தியேகாத்மாவிலொடுக்கி அவ்வாதமாவாகிய நானேபிரமம் நான்சமுசாரியல்லன் என்னைவிட வேறேயில்லையென்று அறிவதும் ப்ரணவஸ்வரூபமான பரமேஸ்வரனை மூன்று வர்னங்களாகப்பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும் இருக்கு - தைத்திரிய - சாமரூபங்களாக பாவித்து நாதத்தை அதர்வண வேதமாகப் பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும் பிரம்மூ-விஷ்ணு-ருத்திரர்களாகப்பாவித்து அந்த வர்னத்தினுடைய நாதத்தைக் காரண ஸ்வராகப் பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும் மூன்று அக்கினியாகவும், மூன்று லோகமாகவும், மூன்று அவஸ்தை

யாகவும், மூன்று ஸ்தானங்களாகவும், மூன்று ஸ்வரங்களாகவும், மூன்று காலங்களாகவும் பாவித்து அகாரத்தை உகாரத்திலொடுக்கி, உகாரத்தை மகாரத்திலொடுக்கி, மகாரத்தை நாதத்திலொடுக்கி, நாதத்தை மாயையிலொடுக்கி, மாயையை ஜீவனிலொடுக்கி, ஜீவனே ஈஸ்வரன் அவனே நானென்று பாவிப்பதும் பரமசமாதியாம். ௨

(அ-கை.) அப்தரால்டையும் மஹாவாக்யமாகிய ஆத்ம ஞானத்தாலன்றிச் சரிதையாதி தொழிலினால் முத்திகிடையா தெனல்.

வேறு.

சரிதையின்றொழிலினாலுஞ் சற்கிரியையினும்யோகம் புரிதருமுயற்சியானும் பொருத்தொணுதென்பர்மேலோர் உரியதேசிகனுரைக்கு மொருமொழியுண்மையாலே அரியமெய்ஞ்ஞானவீடிங் கடைவதுதிண்ணமாமே.

(இ - ள்.) அநுமையாகிய உண்மை ஞானத்திற்குரிய சீவன்முத்தியைச் சரிதைதொழிலினாலும் நல்கிரியையினாலும், அஷ்டாங்க யோகஞ் செய்தலாகிய முயற்சியினாலும் அடையக்கூடாதென்று மேலாகிய ஞானவான்கள் சொல்லுவார்கள் (மற்றையாதினால் அடைபலாமெனின்) உரிமையாகிய ஞானாசிரியர் அனுக்கிரகிக்கின்ற உண்மைபொருந்திய ஒரு மஹாவாக்யத்தினால் அடைவது நிச்சயமாம் எ - று. இன் சாரியை ஏ-ஏ அசைகள்.

[ப - ம்.] நிஷ்காமபூசை யென்பார் சற்கிரியையென்று சச்சிதானந்தமாகிய பரமசிவத்தினுடைய அருளுக்குச் சூதா தரப்பட்டவரென்றும், மாணக்கனது உடல்பொருளானி டென்னு மூன்றிற்கும் அதிகாரியென்றும், ஆத்மகோடிகள் சநந மரண அவஸ்தையி லுழலாமல் நிலை பெற்ற நற்கெதியைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தாமேதேடி ஞானபோதகஞ் செய்யுந் கருணைக்குரியவ ரென்றும், தன் சொருபமாய் விளங்குகிற உலகத்தின் கண் தனது லீலைக்குறித்தாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற உயிர்த்தொகைகளில் இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ் சதுர்த்தா சத்தினிபா தத்தன்மை பெற்றவர்களைப்பார்த்துத் தன் மயமாகச் செய்யும் அருளிறைவடிவமென்றுங் கூறுவார். உரியதேசிக வென்றார்.

[இ - ம்.] ஆத்மஞானத்தன்றி ஏனையவற்றால் சநந மரணம் ஒழியாவென்பதாம்.

சரிதையாதொழிலாற் பயனின்று ஞானமொன்றினாலேயே முத்தியென்பதற்குப் பிரமாணம்.

பிரமகீதை.

சரிதையாதொருமூன்றுஞ் சவுபானங்கள் பயனில்லை, அரியும்பிரமஞ்ஞா ன மறிதற்கரிய தாரணங்கள், உரையுமில்லை முடிவறியா வொன்றாய்வினறதனிஞானப், பொருளையிருளும்வெளியுமில்லப் போதமருவிக்களியென்றுன்.

சிவஞானதீபம்.

சாத்திரம்புத்தகம் பூசைசமயமதந்தருக்கந் தந்திரமந்திர
யோகந் தவவிரதஞ்சீல, மேத்தரியபாவனையெண் சித்திகளே
முதலா மெப்பயனுமுத்திவிலக் கெனவொருசொல் லதனால்,
தீர்த்தவன்மெய்த் தேசிகளு மவனருளா லகலாச் சித்தமல
மறுத்துலகிற் றீமை நன்னைச்செயினும், வாய்த்தகதிரவன்செ
யலபேர லிசைந்திசையாதொழுகும் வண்மையரே மெய்ஞ்
ஞான வுண்மைநிலையினரே.

௭-ம்.

பிரபுலிங்கலீலை.

உரைசெயிற்பரமஞான மொன்றுமேமுத்திக்கேது, சரியை
நற்கிரியை யோகந் தாமொருமுன்றுஞான, மருவுதற் கேது
வென்றே மறைபுகன் றுரைக்குமிர்தக், கருவியைப் பொரு
ளென்றெண்ணிக் களிப்பவர் கயவரன்றே.

௭-ம்.

திருமந்திரம்.

ஞானத்தின்மிக்கதவ நெறிநாட்டில்லை
ஞானத்தின்மிக்க சமயமுநன்றன்று
ஞானத்தின்மிக்கவை நன்முத்திரல்காவால்
ஞானத்தின்மிக்கார் நரின்மிக்காரே;

௭-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

பத்திரெறிநிலைநின்று நவகண்டபூமிப் பரப்பைவலமாகவந்
தும். பரவையிடைமுழ்கியு நதிகளிடைமுழ்கியும் பசிதாக

எஅ

மூலமும் உரையும்.

மின்றியெழுதா, மத்தியிடை நின்றுமுதிர் சருகுபுனல்வாயு
வினை வன்பசிதனக்கடைத்து மௌனத்திருந்துமுயர் மலை
துழைவுபுக்கிபு மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ், சுத்திசெய்தும்மூல
ப்ராணனுடங்கியைச் சோமவட்டத்தடைத்துஞ் சொல்லரிய
வழுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க டோறுவிலை நிற்கவீறு, சித்தி
செய்துஞ் ஞானமலதுகதி கூடுமோ சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிகிரிவிளங்கவரு தகூணுமூர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே.

ஒழிவிலோடுக்கம்.

சரிதைகிரியைகளைச் சற்றாக்கிச்சாகாக்
கருமயோகத்தைக் கழற்ற - வரிதவர்க்குத்
தோன்றியதுபொய்யாகக் காண்கையிலேதோன்றாத
ஆன்றியபோதங் கழலுமோ. எ-ம்.

சசிவர்னபோதம்.

ஐயறிவறிந்தவை யடங்கினர்களுனும்
மெய்யறிவிலாதவர்கள் வீடதுபெறுரே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

ஆசிரியர் உடல்பொருளாவி மூன்றிற்கும்
உரியவரென்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருவாசகம்.

அன்றையென்றனாயிழுமடலு முடமையெல்லாமுங், குன்
றையனையா யென்னையாட்கொண்டபோதே கொண்டிகையோ,
வின்றோரிடைபூ நெனகருடோ வெண்டோண்முக்கணம்
மானே, நன்றேசெய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோவிதற்கு
நாயகமே, என்பதனாற்காண்க.

ஆசிரியர் ஆத்மாக்களைத் தாமேதேடி ஞானபோதஞ்செய்வ
ரென்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருவாசகம்.

வேண்டத்தக்கதறிவோய்நீ வேண்டமுழுதந்தருவோய்நீ,
வேண்டுமயன்மாற் கரியேய்நீ வேண்டியென்னைப பணிகொ
ண்டாய், வேண்டியாதருஞ்செய்யா யானுமதுவேவேண்டி
னல்லால், வேண்டும்பரிசொன்றுண்டென்னி லதுவுமுன்றன்
விரூப்பன்றே என்பதனாற் காண்க.

௩

(அ - கை.) சர்வசங்க பரித்தியாகத்தினாலும் எல்லச்
ஞானது லுணர்வினாலும் முத்தியினைநெனல்.

கீட்டறத்தறந்தே யுயிர்பொருட் சார்பைக் கருதிடும்வாச
னையனேத்தும், ஒட்டறவிடுத்து ஞானநூலனைத்துமோர்த்திடி
னென்பயனுதவும், எட்டுதற்கரிய சற்குருவருளா லியம்பு
மோர் மொழியினைப்பெற்றே, ரிட்டைசாதித்தே சகலகேவ
லங்க ணீங்கிடிற் பிறப்பிறப்பறுமே.

(இ-ள்.) பந்தங்களை முழுதும் நீக்கினாலும் உயிர்ச்சார்பு
பொருட்சார்புகளை நினைத்துச்செல்லும் இந்திரிய வாசனைக
ளெல்லாவற்றையும் பற்றறவிட்டாலும் ஞானசாஸ்திரங்களை
ஒருங்கே வாசித்தறிந்தாலும் என்னபிரயோசனத்தைத்தரும்,
ஆதலின் அவாங் படுகு கோசரமாகிய அருளிறை வடிவமாய்
வந்த ஞானதேசிகர் கிருபையினால் அதுக்கிரகிக்கத்தக்க ஒப்
பற்ற மஹாவாக்கிபத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு ஞானநிஷ்டா
சாதனஞ்செய்து தொற்ற வொடுக்கங்களாகிப் * சகலகேவ
லங்களில் நின்றும் நீங்கினால் சந்நமண மொழித்து முத்தி
யைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் எ - று. ஏ-ஏ-ஏ-ஏ இந்நான்
கும் அசைகள் பிறப்பிறப்பறுமென்றதனால் முத்திவருவிக்
கப்பட்டது.

* சகலகேவலமாவன, குடிவையில் நின்றும் நீங்கிப் பரா
சத்திவடிவமா யிருக்கின்றோமென நினைத்தலும் அந்நினைவை
மறத்தலும், துஷ்டரீம் பூதனான தன்னிடத்தில் ஒன்றுமில்
லாததை நினைத்தலும் மறத்தலுமாமெனக்கொள்க.—ஆணவ
மாயையின் காரியமாகும் நினைத்தலும் மறைத்தலு மெனக்
கூறுவாருமுளர்.

(ப - ம்.) ஒருவன் ஆத்மஸ்வரூபமாகிய தன்னை அனாத் மாவாகிய சரீர மூடிக்கொண்டிருப்பதுபோலத் தனதுதேகத் துக்குப் புறம்பாயிரானின்ற பெண்டிர்முதலிய சுற்றத்தாராகிய உயிர்ச்சார்பும், கிரகமுதலிய கேசுத்திர தனதானியங்க ளாகிய பொருட்சார்பும், ஆகிய புறப்பற்றுக்கள் மூடியதைப் பொய்யென்றறிந்து அவைகளில் தோன்றும் வாசனையாகிய அகப்பற்றை ஒருங்கேவிட்டு வெளிப்படுகின்ற சாமான்னியத்தில் அடையக்கூடாமையான துறவைப் பெறுவானாயின் அவன் அந்தச் சரீரார்த்தத்தில் இவ்வுலகத்தாரால் அருமையாய்ப் புகழப்படுவதேயன்றித் தன் உண்மைவடிவத்தை அறிகின்ற சொந்தலாபமான முத்தியை அற்பமும் பெறமாட்டானென்பார். சுட்டறத்துறந்தே யுயிர்பொருட் சார்பைக் கருதிடும்வாசனையனைத்து, மொட்டறவிடுத்து மென்பய னுதவுமென்றும், வேதம் முடிவாகிய தற்புருஷார்த்த நிலைபரியந்தம் உணர்த்தி அதற்குமேல் கூறப்படாமையால் வாயடங்கிற் றென்று அதையே விரித்துத் தெளிவாகச்சொல்லுகின்ற பல ஆத்மஞான சாத்திரங்களைக் கிரமமாகவாசித்தும் அவற்றின் அர்த்தங்களைப் பூரணமாகக் கிராகியம்பண்ணியும் அவற்றின் துட்பங்களை யுத்தியாலும் ப்ரமாணங்களாலும் அறிந்தும் தன்னிலை அஃதே என்று நிச்சயத்தாலும் சம்ப்ரதாயத்தில் வந்த சதாசாரியரால் தனது வடிவமான அருட்கண்ணோடி லீலையைப் போதிக்கப்பெற்று அவரது திருக்கண்ணோக்கத் தினால் அருளும் கிருபையின்வழித்தாய்வின்று பிரமசாதனஞ்

செய்து சுவானுபூதி சாட்சாத்காரத்தை அடைந்தா ல்ன்றி முத்திபரிபோசனத்தை ஒருகாலம் அடையக்கூடாதென் பார். ஞானதுலிபித்து மோர்த்திடி. மென்பயனுதவிமென் றும், காலத்தினும் உணங்கியும், வாக்கினால் தோத்திரப்பெற் றும், மனத்தினால் சிவாபித்தம் அபிதல் கூடாமையான ஞானஞ்சிரியாது திருவ ர்ஜுனவும, எப்பொழுதும் உளந்தின் கண் கெக்குகெக்கெங்கிக் கரக்கம்பலச் சிரக்கம்ப முதலான வைகளும் உண்டாகக் கவங்கள் ஆனந்தபாஷ்பப்பஞ்சொரியத் தேய்ரி மெய்தோர்ந்து அவரப்பட்ட நக் நங் காலத்தில் உத யமாகின்ற சச்சிதானந்த ஸ்ஷெபமாசிய மெனனகுருவினது அருட்பார்வை மென்று ஒரு சுவானுபூதி பரத்தியகூழ் மெனவுப் கூறுவார். எட்டுதற்கரிய சடநுநுநுநென்றும், இருதன் மைப்பட்ட சுவானுபூதி சாக்ஷாத்காரத்தை உணர்த்தத்தற்க ஞானஞ்சிரியரிடத்திற் சற்சீடன் அடுத்து அவர்மனங் கவிகூர நடந்து ஞானகிஷ்டைபைப் பெற்றுக் குருகுல வாசமாயிரு ந்து சதாபிஷ்டைசெய்து வருங்காலையில் சுவானுபூதியின்கண் அடையாவின்ற சம்சயங்களனைத்தையும் அவ்வாசிரியரிடத் தில் தீர்தலடையும்பொருட்டு விண்ணப்பப்பண்ணிக்கொண்டு அவை நீக்கிவிண்ணர் சீவேஸ்வர சகத்பேதமாகிய நினைப்பு மறப்பையும் விட்டுத் தன்னை எதிரிட்டறிய உதயமாகின்ற கிஞ்சித் அறிவான இருப்பையும்விட்டுத் ததாகாரமாய் நின்ற விடத்திலேயே நிரதிசயானந்த மாகிய முத்தி தடஸ்தமாக விளங்குமென்பார். விட்டைசாதித்தே சகலகேவலங்க ணீங் கிடிற் பிறப்பிறப்பறு மென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] சிவஞானதேசிகர் அநுக்கிரகிக்கின்ற நிலையின் வழியின்று சாதனஞ்செய்கின்ற அனுபவிக் கேயன்றி ஏனையோர்க்கு முத்தியின்றென்பதாம்.

தறவடைந்ததனால் முத்தியின்றென்பதற்குப்
பிரமாணம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

காடேதிரிந்தென்ன காற்றேபுசித்தென்ன கந்தைசுற்றி
யோடேயெடுத்தென்ன வள்ளன்பிலாதவ ரோங்குவிண்ணோர்
டேயிடைமருதீசர்க்கு மெய்யன்பர் நாரியர்பால்
வீடேயிருப்பினு மெய்ஞ்ஞானவீட்டின்ப மேவுவரே.

அன்றியும்,

மாத்தானவத்தையு மாயாபுரியின் மயக்கத்தையு
நீத்தார் தமக்கொரு நிட்டையுண்டோ நித்தனன்புகொண்டு
வேர்த்தாற்குளித்துப் பசித்தாற்புசித்து விழிவாயின்று
பார்த்தாலுலகத் தவர்போலிருப்பர் பற்றற்றவரே.

எனவருதலாற் காண்க.

ஞானநூலுணர்வினால் முத்தியின்றென்பதற்குப்
பிரமாணம்.

திருவாசகம்.

நூலுணர்வுணரா நுண்ணியோன்காண்க.

எ-ம்.

௮௪

மூலமும் உரையும்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானே யேதுக்காகக் கடபடமென்
றுருட்டுதற்கோ கல்லாலெம்மான், குற்றமறக் கைகாட்டுங்
கருத்தைக்கண்டு குணங்கூறியற் தின்பிட்டிடை கூடவன்றோ.

அன்றியும்,

சின்னஞ்சிறியார்கள்செய்த மணற்சோற்றையொக்கும்
மன்னுங்கலைஞானமார்க்கம் பராபரமே. எ-ம்.

அருணகிரியந்தாதி.

கற்றதனுற்றொல்லேனே கட்டலுமோ நல்லகூலம், பெற்
றதனுற்போமோ பிறவிநாய் - உறறகடல், நஞ்சுகந்துகொ
ண்டருணை நாதரடித்தாமரையை, நெஞ்சுகந்து கொள்ளா
நெறி. எ-ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க.

சதா விஷ்டையாலேயே

முத்திஅடையலாமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

கேட்டலுடன்சிந்தித்தல் கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறுவுற்பவநோய் மாறுமோ - நாட்டமுற்று
மெய்யானநிட்டையினை மேவினர்கட்கன்றோதான்
பொய்யாப்பிறப்பிறப்பும் போம்.

எ-ம்.

சிவபோகசாரம்.

தன்னையிழந்திடத்தே தானேசுகவடிவா
யின்னபடியென்றுணரா வெங்கோனுட் - பின்னமற
நின்றநிலைதானுந்தெறியாதே நின்றவர்கட்
கன்றோபிறப் பறுக்கலாம். எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

துறவினற் புகழும் ஞானமொன்றினால்
முத்தியு மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

உபநிடதம்.

தோற்று முபரதிலை ராக்கியஞான மூன்றிலைக டொ
ழிற்பட்டாரு, னேற்றுமுபரதியுடையார் பிரமாதிபதமடைவ
ரிகலோகத்திற், போற்றும்வைராக்கியருக்கு மப்பதமுண்டா
ஞானம் பொருந்தினோர்க்குச், சாற்றரியதனிமுத்தி சரீராக்
தத்தெனவுணாப்பர் தகமையோரே. என்பதனற் காண்க.

(அ - கை.) பலநூலுணர்வினாலும், தத்துவவோதனையி
னாலும் முத்தியின்றெனல்.

வித்தகமாகப் பலகலையின்று மேவுதற்பயன்களை யறிந்
துந், தத்துவமுழுதுந் கசடறவுணர்ந்துந் தன்னிலையறிவதற்
கரிதாம், சுத்தமெய்ஞ்ஞான தேசிகன்மகிழ்ந்து சொல்லாமற்

சொல்லுமோர் மொழியாம், முத்திராமோன நிலையினுலன்றி
முத்தியினிலேகிடையாதே.

(இ - ள்.) ஒருவன் ஞானமுண்டாகப் பலநூல்களை வா
சித்தாலும் அந்நூல்களிலுள்ள சிறந்த பிரயோசனங்களைத்
தெரிந்தாலும் குற்றமறத் தத்துவங்க ளெல்லா வற்றையும்
அறிந்தாலும் தனது ஆத்மஸ்வரூப நிலையை அறிவதற்கு
அரியதாகும். ஆதலால் பரிசுத்தமான உண்மைபொருந்திய
ஞானசிகிரியர் உள்ளக்களிப்புடன் சொல்லாமற்சொல்லுகின்ற
ஒப்பற்ற மஹாவாக்கியமாகிய சின்முத்திரையினாலாகும் மவு
னநிலையினுலன்றி மற்றொன்றினாலும் மோகநிலைகிடையாது
எ-று, ஏ-அசை.

(ப - ம்.) அறுபத்துநாலு கலைக்கியானங்க ளென்பார்
பலகலையென்றார். பரமசிவஞாருடைய பராசத்தி அருளினாலே
குடினையில் நாசமும், நாசத்தில் விர்தும், விர்துவில் சாதாக்ய
முஞ், சாதாக்யத்தில் மஹேஸ்வரமும், மஹேஸ்வரத்தில் சுத்
தவித்தையுந் தோன்றும். இவ்வைந்தினுள் விர்துவிலே நாலு
வாக்கும் ஐம்பத்தோரகூடமும் எண்பத்தொருபதமும் இரு
நூற்றிருபத்துநான்கு புவனமும் சப்தகோடிமஹாமந்திரமும்
சகலசாஸ்திரமும், விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலருக்குக் தனு
கரணபுவனபோகங்களும், சரியைகிரியை யோகங்களில் நின்
றோர்க்குச் சாலோக சாயீப்பிய சாரூப்பியமென்னும் பதமுத்
திகளும் பஞ்சகலேகளுந் தோன்றும் இவை சுத்தமாயையின்

தோற்றமாம். அனந்ததேவனருளினாலே அசுத்தமாயையிலே நின்றுங் காலமும் நியதியும் கலையுந்தோன்றும். கலையில் வித்தையும், வித்தையில் இராகமுந் தோன்றும். உருத்திரதேவனருளினாலே முன்சொன்ன கலையிலே மூலப்பிரகிருதி தோன்றும். முக்குணங்களுந் தோன்றாது நின்றவிடம் அவ்வியத்தம் இந்தஅவ்வியத்தத்திலே சித்தமும் புத்தியுந்தோன்றும். புத்தியிலே அகங்காரந்தோன்றும், அதுதான் யான் என தென்று விகற்பித்துவரும், அதுதான் அகந்தைக்குவித்தாகும் அதுதான் தைசசாங்காரமென்றும், வைகாரிகாங்காரமென்றும், பொளதாதிகாங்காரமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும். தைசசாங்காரத்திலே சத்துவகுணத்தினுடைய மனமும் புத்தியும் தமோத்திராதிகளைந்துந் தோன்றும். வைகாரிகாங்காரத்திலே இமஜோகுணத்தினது வாக்காதிகளைந்துந் தோன்றும். பொளதாதிகாங்காரத்திலே தமோகுணத்தினுடைய தன்மாத்திகளாகிய சத்தாதிகளைந்துந் தோன்றும். சத்தத்திலே ஆகாயமும், பரிசுத்திலே வாயும், ஈபத்திலே தேயுவும், இரதத்திலே அப்புவும், கந்தத்திலே பிருதுவியுந்தோன்றும். ஒடுங்குங்காலத்துத் தோன்றினவடைவே ஒடுங்கும். உள்நிலைக்கருவிகள் முப்பத்தாறு புறநிலைக்கருவிகள் அறுபது ஆக தத்துவம் தொண்ணூற்றாறுவாகிய தேகத்துடனே கூடிநின்று ஆத்மாபுசிக்கும், அவசரத்தி லுணர்ந்துமுறைமை எங்ஙனமெனில் கீழாலவஸ்தைக்கு நிற்குங்கருவிகள் தத்துவம் நூறும் மேலாலவஸ்தைக்குத் தத்துவம் நூறும் ஆம்.

இனிச் சுத்தாவஸ்தை என்பது பூதங்களைத் தரிசிக்கும் தூல தேகமில்வென்பதும் இந்திரியங்களைத் தரிசிக்கும் பூதங்களில் வென்பதும், அந்தக்கரணங்களைத் தரிசிக்கும் இாதிரியங்களில்வென்பதும், கலாதிகளைத்தரிசிக்கும் அந்தக்கரணங்களில் வென்பதும், சுத்தத்துவங்களைத் தரிசிக்கும் கலாதிகளில் வென்பதும், அருளைத்தரிசிக்கும் சுத்தத்துவங்களில்வென்பதுபரம். இதைச் சூப் பக்கரணங்கள் சிவகரணங்களாயிருத்தலே நின்மலசாக் கிரமெனவும் கண்டு-கேட்டு-உண்டு-உயிர்த்து உற்றுப் பொருத்துவனவெல்லாம் மனதிற்கோசரியாம ிருத்தலே நின்மல சொப்பனமெனவும், இர்தப்பேறு பெற்றோ மென்னும் நிராயைப் பரிணாமத்தை அடைதலே நின்மல சுழுத்தியெனவும், தனக்கு இன்பம் பிறந்து சம்பூரணதிசை அடைதலே நின்மலதூரியமெனவும், நீரிலே முழுகிவிட்டவ னைப்போலிருத்தலே நின்மலதூரியாதீதமெனவுந், தத்துவ ரூபம் - தத்துவதரிசனம்-தத்துவசுத்தி-ஆத்மரூபம் - ஆத்ம தரிசனம் ஆத்மசுத்தி - சிவரூபம்-சிவதரிசனம் - சிவயோகம்- சிவபோகம் என்னுந் தசகாரியங்க ளெனவுங் கூறுகின்ற சைவாதம் சித்தாந்தமுறைப்படியே ஒருவன பகர்முகத்தில் அதி துட்பமாக உணரப்பெற்றாலுஞ் சிவஞானதேசிகரால் அந்தர் முகத்திற் பெறுகின்ற ஞானநிட்டையின் வழித்தாய்வின் ஆணவாத்மலங்களில் நின்றும் நீங்கி ஆன்மா அருளோடுங் சலந்து நிற்கின்ற காலவரையிலுஞ் சாதிக்கப்பெறுனாயின் சிவஸ்ரூபமான தனது உண்மைநிலையை ஒருகாலு முணர

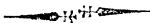
மாட்டானெனவும், சுத்தப்பிரமமாகிய சர்வசாட்சியினிடத்
தில் சூரியனிற் சூடுபோல அபின்னாசத்தி ஒன்றுண்டு அந்தச்
சத்தி அவ்வதீதப் பிரமத்தி னிடத்தில் அடங்கி யிருக்கும்
போது அதற்குச் சுத்தப்பிரமமென்றும் சூரியனது கிரண
மெங்குமாய்ப் பிரகாசிக்கும்பொழுது அச்சூரியன் அதிலட
ங்கியிருப்பதுபோல அந்தச்சத்தி விசிரிம்பித்துச் சுத்தப்பிர
மத்தை வியாபிக்கும்போது அப்பிரமம் பனாவியாபகத்துக்
குள்ளிருந்தபடியால் அதற்குப் பரப்பிரமமென்றும் பெய
ராம். அந்தச் சத்தியினிடத்தில் அந்தப்பிரகாசத்தின் நிர்ச்ச
லம்போல அவிநிருத சத்துவமாகிய ஆனந்தரூபசத்தியும் சல
னம்போல இரஜஸாகிய சித்ரூபசத்தியும், மக்னம்போலத்
தமசாகிய சத்ரூபசத்தியுந் தோன்றின. அத்திரிவித சத்திக
ளுடன் கூடிய பரப்பிரமத்துக்குப் பரமானந்தன் - பரிபூர
ணன் - பரன் என்றும் பெயராம். இந்த அகண்ட பரிபூரண
சச்சிதானந்த ப்ரம்மத்தினிடத்தில் கானற்சலத்தைப்போல
மூலப்பிரகிருதியென்று ஒரு சத்திஉண்டாயிற்று அந்த மூலப்
பிரகிருதி அக்கானற்சலத்தினது நிர்ச்சலம்-சலனம் - மக்னம்
போல விகிர்தசத்துவ ரஜஸ் தமஸென்னும் மூன்றுகுணங்க
ளுடனே கூடியிருக்கும். அவற்றுள் சத்துவ குணத்திற்கு
மாயையென்றும், சர்வக்ஞ வுபாதியென்றும், ஈஸ்வரன் சார
ணசரீரமென்றும் பெயர். அந்தமாயையி லிடத்தில் நிர்மல
சலப்பிரிதி பிம்பம்போலப் பிரமம் சலக்ஷணமாகப் பிரதிபிம்
பிக்கும் அதற்கு ஸர்வக்ஞனாகிய ஈஸ்வரனென்றுபெயர். அந்
தச் சத்துவகுண மாயையினிடத்தில் சத்துவத்திற் சத்துவம்

ப்ரதானமாகும்போது விஷ்ணுவென்றும், சத்துவத்தில் ரஜசு ப்ரதானமாகும்போது பிரமனென்றும், சத்துவத்தில் தமசு ப்ரதானமாகும்போது ருத்திரனென்றும், முத்தொழிலுக்குரிய நாமங்களாம். இரஜோகுணத்திற்கு அவித்தைகளென்றும், சீவகாரணசரீரங்களென்றும் பெயர். அந்த அவித்தைகளிடத்தில் மலினசலப் பிரதிபிம்பம்போலப் பிரம சைதன்னியம் பிரதிபிம்பிக்கும் அவைகட்குக் கிஞ்சிக்குறென்றும், சிதா பாச ஜீவரென்றும் பெயர். இந்த அவித்தைகளிடத்தில் ரஜசில் சத்துவம் ப்ரதானமாகும்போது தத்துவஞானிக ளென்றும், ரஜசில் ரஜசு ப்ரதானமாகும்போது காமக்குரோத கர்ம்மவிஷ்டார்களென்றும், ரஜசில் தமசு ப்ரதானமாகும்போது சோம்பல் நித்திரை மயக்கங்கனையுடையவர்க ளென்றுமாம். தமோகுணத்தில் ஆவரணம் விசேஷபமென இரண்டுசத்திகள் தோன்றின, அவ்விரண்டில் விசேஷபசத்தியினிடத்தில் சத்த தன்மாத்திரையான ஆகாசமும், ஆகாசத்தில் பரிசதன்மாத்திரையான வாயுவும், வாயுவில் ரூபதன்மாத்திரையான தேயுவும், தேயுவில் ரசதன்மாத்திரையான அப்புவும், அப்புவில் கந்ததன்மாத்திரையான பிருதுவியுந் தோன்றின, இச்சூக்ஷ்ம பஞ்சபூதங்களுக்கு முன்று குணங்களுண்டு. அவையாவன, தமசில் சத்துவத்தினுலுண்டான முற்பாதியில் சமஷ்டி அந்தக்கரணம் ஐந்தும், பிற்பாதியில் வியஷ்டி ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், தமசில் ராசதத்தினுண்டான சமஷ்டிமுற்பாதியில் சமானாதி வாயுக்கள் ஐந்தும், பிற்பாதியில் வியஷ்டி கள்

மேந்திரியங்கள் ஐந்துமாம், ஆகிய ௨௦-ம் இலங்கசரீரமாம்,
அஃதெவ்வனமெனில்.

பிண்டாண்ட பிரமாண்டத்திற் சொல்லிய

பூதபஞ்சகரணம்.

சத்ததன் மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் சமஷ்டி அரை
மாத்தா ஞாதா அதில், பரிசுதன்மாத்தா ரஜோ அம்ஸம்
சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடினது சமானவாயு, ரூபதன்
மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்தா கூடி
னது சுரேத்ரேந்திரியம், ரசதன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம்
வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்தா கூடினது சத்தவிஷயம், கந்ததன்
மாத்தா ரஜோ அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடினது
வாக்கிந்திரியம்.

பரிசுதன்மாத்தா ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி அரை மாத்
தை வியானவாயு அதில், சத்ததன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம்
சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடினது மனம், ரூபதன்மாத்தை
சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடினது தொ
க்கிந்திரியம், ரசதன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்
கால்மாத்தா கூடினது பரிசுவிஷயம், கந்ததன்மாத்தா ரஜோ

அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால் மாத்தா கூடினது பாணீந்திரியம்.

ரூபதன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைமாத்தா நேத்ரேந்திரியம் அதில், சத்ததன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்தா கூடினது புத்தி, பரிசுதன்மாத்தா ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால் மாத்தா கூடினது உதானவாயு, ரசதன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடினது ரூபவிஷயம், கந்ததன்மாத்தா ரஜோ அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால் மாத்தா கூடினது பாடேந்திரியம்.

ரசதன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைமாத்தா ரசவிஷயம் அதில், சத்ததன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடினது சித்தம், பரிசுதன்மாத்தா ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால் மாத்தா கூடினது அபானவாயு, ரூபதன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால் மாத்தா கூடினது ஜி.க்டிந்திரியம், கந்ததன்மாத்தா ரஜோ அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்தா கூடினது குய்யேந்திரியம்.

கந்ததன்மாத்தா ரஜோ அம்ஸம் வியஷ்டி அரைமாத்தா குடேந்திரியம் அதில், சத்ததன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்தா கூடினது ஆங்காரம், பரிசுதன்மாத்தா ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடி

னது பிராணவாயு, ரூபதன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடினது கிராணேந்திரியம், ரசதன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடினது கந்தவிஷயம் ஆம்.

இதிற்கூறிய எதிர்விஷயங்க ளோந்தும் நீங்கலாக மற்ற விருபதுஞ் சூக்ஷ்மசரீர கற்பனையாம். இதன் கிரியை எங்ஙன மெனில், ஞாதா சமானவாயுவுடனே சேர்ந்து சுரோத்திரேந்திரியத்தைப்பற்றிச் சத்தவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் வாக்குவச னித்தலும், மனம் வியானவாயுவுடனே சேர்ந்து தொக்கேந்திரியத்தைப் பற்றிப் பரிசவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் பாணியிடுதலும் ஏற்றலுஞ் செய்தலும், புத்திஉதானவாயுவுடனே சேர்ந்து நேத்திரேந்திரியத்தைப்பற்றி ரூபவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் பா தஞ்சஞ்சரித்தலும், சித்தம் அபானவாயுவுடனே சேர்ந்து ஜிக்விந்திரியத்தைப்பற்றி ரசவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் சூய்யம் ஆனந்திப்பித்தலும், ஆங்காரம் ப்ராணவாயுவுடனேசேர்ந்து கிராணேந்திரியத்தைப்பற்றிக் கந்த விஷயத்தைக் கிரகித்தால் சூதம் மலவிசர்க்கஞ்செய்தலுமாம். தமசில் தாமதத்தினாலுண்டான ஸ்தூலபஞ்சிகரணம் எங்ஙனமெனில், பிருதுவி தன்னம்ஸம்பாதி அஸ்தி, பிருதுவியில் அப்பு அரைக்கால்பங்குகூடினது மாம்ஸம், பிருதுவியில் அக்கினி அரைக்கால்பங்கு கூடினது சர்மம், பிருதுவியில் வாயு அரைக்கால்பங்குகூடினது தூரம்பு, பிருதுவியில் ஆகாசம் அரைக்கால்பங்கு கூடினது ரோமம். அப்பு தன்னம்ஸம்பாதி மூத்திரம், அப்பு

வில் பிருதுவி அரைக்கால்பங்குகூடினது வாய்ரீர், அப்புவில் அக்கினி அரைக்கால்பங்குகூடினது வியர்வை, அப்புவில்வாயு அரைக்கால்பங்குகூடினது இரத்தம், அப்புவில்ஆகாசம்அரைக்கால்பங்கு கூடினது சக்கிலம். தேயு தன்னம்ஸம்பாதி பசி, தேயுவில் பிருதுவி அரைக்கால்பங்குகூடினது நித்திரை, தேயுவில் அப்பு அரைக்கால்பங்குகூடினது தாகம், தேயுவில் வாயு அரைக்கால்பங்கு கூடினது சோம்பல், தேயுவில்ஆகாசம் அரைக்கால்பங்குகூடினது மைதுனம். வாயு தன்னம்ஸம் பாதி ஓடல்,வாயுவில்பிருதுவி அரைக்கால்பங்குகூடினது படுத்தல், வாயுவில் அப்பு அரைக்கால்பங்கு கூடினது நடத்தல், வாயுவில் அக்கினி அரைக்கால்பங்குகூடினது இருத்தல்,வாயுவில் ஆகாசம் அரைக்கால்பங்குகூடினது தாண்டல் ஆகாசம் தன்னம்ஸம்பாதிமோகம்,ஆகாசத்தில்பிருதுவி அரைக்கால்பங்கு கூடினது இராகம், ஆகாசத்தில் அப்பு அரைக்கால்பங்குகூடினது துவேஷம், ஆகாசத்தில் அக்கினி அரைக்கால்பங்குகூடினது பயம், ஆகாசத்தில்வாயு அரைக்கால்பங்குகூடினது வெட்கம் ஆம். ஜீவையிருபத்தைத்தும் ஸ்தூல சரீரகற்பணையாம். அவத்தையென்னும் இச்சாவசத்தாய் அஞ்ஞான நழுத்தியிற் கட்டுண்ட சிதாபாசர்களை ஈஸ்வரன் தனது காருண்யத்தால் பிரமதேவனாய் நின்று சீவாங்குரத்தால் அணைவித்து அந்தக் கரணமென்னுங் கண்ணுடியைக் காட்ட அதிற் பிரதிபலித்து ஸ்தூலசரீரத்தைத் தாமென்றும் புவனபோகங்களைத் தமதென்றும் அபிமானித்துவந்த ஜீவர்களது சரீரத்திரயம்-சிதாபாசன்-சாக்ஷிசைதன்னியம் என்பவைகளில் பேதந் தெரிகின்ற

தற்குரிய அறிவின்சண்ணை அவரணசத்தி முடிவிட்டதென்
னும் அம்முடிதலில் நின்றும் நீங்குவதற்கு வேதார்த்தக் கிரமப
படி பகிர்முடிவிசாரணை முன்னிலையில் தேர்ந்து ப்ரம்மமுதல்
தோன்றின அடைவேலுக்குப்பார்க்கச்சேஷித்தது எதுவோ
அதுவே நமது வடிவமென்றுத் திடப்ரக்ஞையோடு அபர
ஞானியாபிருந்தாலும், ததாகாரமாகிய தேசிகரால் அந்தர்
முடி விசாரணையான சுவானுபூதியை க்ரமமாகக் கொண்டு
அச்சுவானுபூதியிலெழுகின்ற சங்கல்பம் நசிப்பதான திருவடி
திசைகூடும் பெற்று அங்ஙனம் பெற்றோமென்ற வுணர்வும்
நழுவினலிடத்துண்டாகிய தனது சிதாகாசலையை அறிந்து
பரஞாலியாதல், அற்பமும் கூடாதெனவுங் கூறுவார்.—

தத்துவமுழுதுங் கசடறவுணர்ந்துத் தன்னிலை யறிவதற்
கரிதாமெனக் கூறினார்.

[இ-ம்.] ஒருவன் தத்துவசோதனையில் சுருதியுத்திபனு
பவப்பட ஐயமறத் தெளிந்தாலுஞ் சகலபாங்களின் அபே
தங்களைப் பலநூலால் நன்றாபறிந்து தானே அதுவென் றிருந்
தாலுஞ் சற்குருவால் சுவானுபூதியை உன்முடித்திற் பெற்றா
லன்றி ஒருகாலும் நிஜபோத முதியாதென்பதாம்.

பலகலையினால் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஒழிவிலோக்கம்.

குடையுஞ்செருப்புங் கொடுகடப்பதல்லாற்
புறப்படும்விசம்பும் பரப்பி - யிடையாடு

மாத்திரம்போலே சமயவாதமனம்போதாத
சாத்திரங்கற்றூர் விடுற்றூர்.

எ-ம்,

சச்சிதானந்தவிளக்கம்.

கோடிபல நூலறிவு வேதமுறை பேசினுங் குருபாதம்
வெளியாகுமோ.

எ-ம்,

ஞானசுகாதீதவேண்பா.

நூறுகோடிநாளிருந்து நூல்கள் பலசற்றாலு
மாறுகோடி சித்தியடைந்தாலும் - பேறில்லை
நித்தன் மலாடிக் கே நீக்கமறவேறின்று
அத்துளிதங் காணுதவர்.

எ-ம்,

குறள்.

கற்றதனாலாயபய னென்கொல்வாலநீவ
னற்றுடொழா அரெனின்.

எ-ம்,

அத்துவிதக்கலிவேண்பா.

நன்றாகச், சாத்திரத்தையோதி மதந்தற்கியாதென்றோர்
வார்த்தையினைச்சொல்லி வழக்கறுத்தான்.

எ-ம்,

ஒளவைக்குறள்.

நல்லன நூல்பல சற்பினுங் காண்பரிதே
யெல்லையிலாத சிவம்.

எ-ம்,

வரும் மற்றும் வருவனவற்றூர் காண்க.

வழுதலிய விசாரத்தால்

தன்னை அறியக்கூடாதென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிற்றம்பலநாடிகள்.

தத்துவக் கற்றுஞ்சமயவிறோதமுஞ் சாத்திரஞ்சேர்
புகுதகப்பித்தையும் புருதிமததையும்போட்டிபென்று
விததகஞ்செற்றமபலநாடி வேறுபுரத்திறைவன்
உபதமமானி வானநதபோகததை பூட்டினனே. எ-ம்,

தூயமானசுவாமிகள்.

தத்தவப்பெயோடே தலைபித்துக்கொள்ளாமல்
வைரசவரநாமெளன வள்ளலேப - நி, தமன்பு
புணக்கதுவொட போற்றுகமெழுபடிய
கானததுபிஞ்ருமிருகன். எ-ம்,

பதார்த்ததீபிகை.

திண்ணியவறிவநான சிவத்தினையடையவேண்டி
அண்ணியவசரதனுத்மா விரிதமாயோகமான
மண்மு கற்ற துவவங்கன் மருவெனேகதிசெய்து
எண்ணெய்போற்றிநிநதூயி மிருநதடாயின்பழுற்றே. எ-ம்,

பாலையானந்தசுவாமிகள்.

தத்துவக்குப்பையைத் தள்ளுங்கடி வேத
சாத்திரப்பொத்தலை மூடுங்கடி.

முத்திதருஞான வஸ்துவைவாவென்று

மூடிக்கொம்மி யடியுங்கடி.

எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

குருசொல்லாமற் சொல்லுவ

ரென்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருவிளையாடல்.

கல்லாலின்புடையமர்ந்து நான்மறையாறங்கமுதற் கற்ற
கேள்வி, வல்லார்களுல்வார்க்கும் வாக்கிறந்தபூரணமாய் மறை
க்கப்பாலாய், எல்லாமாயல்லவுமா யிருந்ததனை யிருந்தபடி
யிருந்துகாட்டிச், சொல்லாமற்சொன்னவரை நினையாமனினே
ந்துபவத் தொடக்கைவெல்வாம். என்பதனற் காண்க.

ஞானகுரு அதுக்கிரகிக்கின்ற வழியேயன்றி

ஏனையவற்றால் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

பேசியதன்விசாரத்தாற் சனகர்பிரான்பெறும்பேறுபெற்ற
தல்லால், வாசியுளமற்றொன்றால் வந்ததல்ல வாரீசமலர்க்கண்
மாலே, யாசிலதாய்ச் செவ்வியதாய்த் தனதான விசாரத்தா.
லடைவதல்லாற், நேசிகரில்லாவினர்கெய் தொழிலுநீபெற
லாசீமா சிற்சொருபம்.

நிஷ்டாநுபூதி

சுசு

ஒழிவிலோடுக்கம்.

தன்னிழப்பையென்னகற்றுச் சாதிப்பான்சற்குருவா
மன்னுபெருஞ்சீய மதயானை - தன்னடைமேற்
சொற்பனத்தேதோன்றித் துடிப்பற்றுக் கேவலமாய்
நிற்பதுபோற் பாரானெனின்.

எ-ம்.

குகைமசிவாயர்.

செப்பரியஞானச் செழுஞ்சுடரே சோணகிரி
யப்பனைநன்னூ லறிந்தாலும் - இப்புவிபிற
கொண்டகுருவைப்பொருளாக் கொள்ளார்பயனேது
கண்டவெலாமவீணிலே கற்று.

எ-ம்.

குருமசிவாயர்.

சற்குருவைப்போற்றாமற் சற்குருவைச்சாற்றாமற்
சற்குருவைச்சத்தமுஞ் சாராமற் - சற்குருவை
நின்றதரியாம னீள்பிறவீங்கிடுமோ
மன்றாசிதம்பர தேவா.

எ-ம்.

திருமந்திரம்.

கருடனுருவைக் கருதுமளவிற்
பருவிடந்தீர்த்து பயங்கொடுமாபோற்
குருவினுருவங் குறிக்கொண்டுநிற்கத்
கருதுகின்றது சிவனவனுமே.

எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

குருமார்க்காடில்லாத குருடருடன்கூடிக்
கருமார்க்கத்துள்ளே கருத்தழிந்துகெட்டேனே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

குருமொழியே மகேயிச்சு மற்றமொழியெல்லாந் கோடி
ந்நிலட்டாடல் கொள்வதொருங் கண்டாய். எ-ம்.

ஓளவைக்குறள்.

குருவினடி பணிந்து கூடுவதல்லார்க்
சருவமாய்த் தஞ்சி சிவம்.

அன்றியும்,

கேறிப்பட்டாற்று ந் கேர்வழிகாட்டில்
பிழிவந்தி நுச்சுந் சிவம். எ-ம்.

திருப்புகழ்.

ஐந்துபூசு மாறுசமபமு மந்த்மவேத புரானகலைகளு மை
ம்பதோர்வித மானவிபிகளுந் வெருநுப, வண்டராதி சமாசர
மும்முயர் புண்டரீகனு மேகநிறவனு மந்திபோலுரு வானு
நிலவொடு - வெய்தாயுள், சந்த்ரநுரியர் தாமுமசைபையும்
சிந்தநாதமு மேதுவடிவுமோர் தன்சொருபம தாகிசிகழ்வது-
சிவயோகந, தங்களானவ மாயைகரும மலங்கன்போயுப தே
சப நுந சம்பந்தாயமோ டேயுநெறியது - பெறுவோனே.
எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (ந)

ஒருமொழியாலேயென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இந்நான்கு செய்யுளாலும் ஒருமொழியாகியசின்முத்தினை இத்தன்மைத் தென்னும், அது ஆத்மஞானகுருவினால் அதுக்கிரகிக்கப்படுமென்றுங் கூறினார்.

இச்சின் முத்தினைக்குச் சௌபான முத்தினைகளை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

(அ - கை.) முத்தினை முன்றெனல்.

வேறு.

முத்தினைகளோர் மூன்றுமொழிந்திடில்
சுந்தராமப்பவி சொல்லும்பயிரவி
மெய்ந்துகேசரி யென்றுவிளங்கிடும்
இத்தையார்க்கு மியம்பவொண்ணாதேரே.

(இ-ள்.) சின்முத்தினாயைப்பெறுவதற்குச் சாதனமாகிய ஞானமுத்தினைகள் மூன்றுவகைப்படும் அவைசொல்லுமிடத்துப் பரிசுத்தமாகிய சாம்பவியென்றுந், துதிக்கத்தக்க பயிர்வியென்னும், மெய்யையுடையதாகிய கேசரியென்னும் பெயர் பெற்றுவிளங்கும் இவற்றை யாவருக்குஞ் சாதாரணமாகச் சொல்லக்கூடாது எ-று. அரேர-அசை - இத்தையென்பது - பன்மையி னொருமையாய்வந்த வசுவமைதி.

[இ-ம்.] அத்வைதானுபவமான நிஷ்டைக்குரிய ப்ரதான முத்தினைகளை அறிவித்ததாம்.

இம்முத்தினைகளைக் குருசம்பரதாயத்திலறிக. (சு)

(அ - கை.) சின்முத்திரையாகிய மௌனநிலையை அபக்ருவர்க்குப் போதிக்கப்படாதென்றும், அது மேலோர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டதென்றும், அதைக் கைவல்யப்படுத்துவதற்குரிய ஆசனமுதலிய சாதனவிதிக ளிவையென்றும், மனமொடுக்கினவர்களே எவற்றிலும் பயன்படுவர்களென்றும், சாம்பவிமுத்திரையில்லின்று சதாநிஷ்டைசெய்யின் யாவுமொடுங்குமென்றும், அதுவே சிவயோகமென்றும், அதில் இராமல் இருக்கத்தக்கவனே அனுபவியென்றும், சாதகசாத்தியர் ரெறியிதுவென்றும், அர்ச்சாதகர் பெறும் நாதானந்த மிதுவென்றும், அர்நாதவசமுற்றூல்மயக்கந்தோன்றுமென்றும், அது நீங்கும்வகையில் நின்றால் அருட்டரிசன முதயமாமென்றும், அதற்கு மேலாகிய அனுபவப்பேற்றிலேறி நிறக்காண்பானாதிக ளிறக்குமென்றும், அங்ஙனம் மனமசையாதிருக்கிற் சத்தத்தில் பஞ்சாட்சரமுதலியவைகள் தோன்றுது நின்றவிடத் தொடுங்குமென்றும், அவ்வுறுதியோடிருந்து துவிதமறக்கலக்கின்ற அந்தமௌனநிலையை அடைந்து விளங்குவரென்றுங் கூறுவான் தொடங்கி வைத்தமுறைப்படியே, சின்முத்திரையை அதிதீவரபக்ருவர்க்கு அருளப்படுமெனல்.

முத்திரையை மொழியப்போகாதுகாண்

உத்தமர்க்கே யுனாக்கும்பொருளது

புத்தியீனர் புலம்பிமயங்கியே

பித்துமேலாய்ப் பிதற்று வர்பேயரே.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய சோபான முத்திகைகளுக்கு அதீதமாகிய சின்புத்தியாயின் பொருளை யாவருக்குஞ் சொல்லத்தக்கதன்று அது சற்கரும பரிபாகிகளுக்குச் சொல்லத்தக்க பொருளாம், விவேகஞ்ஞயர்களுக்குச்சொன்னால் அவர்கள் மூடத்தன்மையால் வாய்விட்டுளறி அறிவழிந்து பயித்தியகுண மேலிட்டுப் பேயராய்ப்பிதற்றுவார்கள் ஏ-று. காண் முன்னிலை அசை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) ஈஷனுத்திரியமான துன்பங்களிலின்றும நீங்கி ஞானாசிரியரை அடுத்து அவரால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட ஆத்மஞானத்தைப் பெற்று அதில் தாமாருடராகு முன்னந் தேகவியோகத்தையடைந்து அந்தஸமஸ்கார பலத்தினால் மீண்டுந் திருவவதாரஞ்செய்துவந்த அதிஞான பக்குவரென்பார். உத்தமரெனக்கூறினார்.

[இ-ம்.] ஞான ஸமஸ்கார முடையவர்களுக்கே சின்புத்தியைக் காட்டவேண்டு மென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

இனிப்பிறவாமுடிவான பிறப்பிலேமெய்ஞ்ஞான மெளிதிலுண்டாம், பனிச்சுடர்வெண்ணித் திலங்களுத்தமமாமுங்கிலல்லாற்படுவதுண்டோ, செனித்தவரின்மேலோராய் நல்லோராய் மித்திரராய்த் தெளிந்தோராகி, யனித்தமறுமுத்தராய் ஞானிகளாங் குணமெல்லா மவரைச்சேரும். ஏ-ம்.

க0ச

மூலமும் உரையும்.

வாதவூர்புராணம்.

வந்துநான்வதுமைபுற்றேன் மாற்றெனதிலம்பாடென்று
சிந்தையாகுலமுற்றுகைச் செழும்பொருளீதல்செய்வார்க்
கிந்தநாளளிக்கவேண்டு மெனவிதியின்மையாலே
யந்தநாளிந்நாளாக வடிமைகொண்டருளவெண்ணி. எ-ம்.

ஒழிவிலோடுக்கம்.

அதிபக்குவத்தேதார்க் கனுக்கிரகஞ்செய்யும்
புதுமைக்குச்சாத்திரங்கள் போதா - வதுவென்னுப்
பேறேயனந்தபிரகாரந் தந்தானும்
வேறேயனந்தவிதம். எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற் காண்க. (எ)

(அ - கை.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையை அடைந்தோர்
யாவரென்றுகேட்க அதற்குத்தரந் கூறல்.

வேறு.

இத்தனன்னிலையிலிருந்துசாதத்தோரெவரெனவுமையவள்
வினவச், சுந்தரவாமதேவ மாமுனிவர் சுகர்முதன்முனிவரெ
ன்றறிதி, கந்தடுகரியின் கையினிப்புறங்காண்க வானுடைமலை
தருமயிலே, நிந்தையினிட்டைக் குரியவாதனமு நிகழ்த்துவ
னன்புடன் கேண்மோ.

(இ - ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நல்லநிலையிலிருந்து சாத
னஞ்செய்தவர்கள் எவர்களென்று தேவியார்தேட்கப் பரம

சிவனார் கட்டுத்தறியை முறிக்கும் மதயானையின் துதிக்கையைப் புறங்கண்ட தொடையினை யுடைய இமயமலைபெற்ற உமையவளே? அழகியபெருமைபொருந்திய வாமதேவர் சுகியோகி முதலாகியமுனிவர்கள் சாதனஞ்செய்தவர்களென் றறிவாய் மேலும் துதிக்கப்படுகின்ற நிஷ்டைக்குரிய அசனத்தை யுஞ் சொல்லுவேன் அன்போடும் நீ கேட்பாயென் றருளிச் செய்வார், எ-று.

(ப-ம்.) அவ்யக்த மகதகங்காரங்களும், அவ்வகங்காரத்தில் முக்குணங்களும், அக்குணங்களினுடைய ஸ்வரூபமே நாமரூபாத்மக ப்ரபஞ்சங்களாய் விகற்பித்த காரண காரிய உபாதிமுதலியவைகளும், தோன்றியொடுங்குவதற்குரிய இரண்டறச் சேஷித்துகின்ற சுயஞ் சைதன்யமாகிய ப்ரம்மானந்த போகபூமி யென்பார் இந்த நன்னிலையெனக் கூறினார்.

[இ - ம்.] மூல அடியார்களால் அனுபவித்த ப்ரம்மானுபவ நிலை ஈதென் னுணர்த்தியதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

தன்னுள்விகற்பித்தெழுந்த விகற்பம்போகிற் றவிரந்திடுமாயையிற் பயனோர்சற்றுமில்லை, இன்னவகைத்தோ ருண்மையியம்பவேண்டு மியாவர்மயக்கமு மாற்று மிறைவவென்ன, மன்னனதற்குரைசெய்வான் முனிவனீயே மதித்துணர்ந்தும்

பிதாவுணாக்க மறுத்துங்கேட்டாய், அந்நிலையே நிச்சயபிங்
ககண்டனா னவாகாயபுருடனு னயலொன்றில்லை. எ-ம்.

தூயுமானசுவாமிகள்.

முந்நிலைச்சுட்டொழுதியெனப் பலகாலுநெஞ்சேநான் மொ
ழிந்தேனேநின், றன்னிலையைக் காட்டாதே யென்னையொன்
றுச்சூட்டாதே சரணுன்போந்த, அந்நிலையேநிலையந்த நிலையி
லே சித்திமுத்தி யனைத்துத்தோன்றும், நன்னிலையிதன்றி யிலை
சுகமென்றே சுகர்முதலோர் நாடினாரே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றும் காண்க. (அ)

(அ-கை.) ஆசனங்களிவை யெனல்.

உத்தரதிசைபார்த் திருப்பதாங்கிலையி னுரிவையோடு மு
வையி னதனஞ், சித்திராதனம்வெண் டுகில்குசையைந்நூந்
தின்புன்மிசை விரிப்பதுவாம், பத்திரம்வீரங் குக்குடமரிய
பங்கயங்கோமுக மைந்தும், வித்தகமான வங்கவாதனமாம்
விமலேரியறிகென விளம்பும்.

(இ - ள்.) உமையவளே? சாதகன் நிஷ்டைதொடங்கும்
போது பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியது வடதிசை முக
மாகும். மரந்தேசல் - புலித்தேசல் * சித்திராசனம் - வெள்
ளேவஸ்திரம் - தருப்பை ஆகிய ஐந்தும் அழுத்தமாகிய பூமி

* சித்திராசனமென்பது இரத்தினகம்பளமாம்.

யின்பேரில் விரிக்கத்தக்க ஆசனமாகும். பத்திரம் - வீரம் - குக்குடம் - அருமையானபதுமம் - கோமுகம் ஆகிய ஐந்தும் ஞான சாதனத்துக்குரித்தாகிய அங்காசனமாகும். நீயறிவாயாகவென்று சொல்லுவார் பரமசிவனார் என்று, இவ்வங்காசனங்களுக்கு விபரம் முன்வந்தனகாண்க.

(ப - ம்.) தக்ஷணாமூர்த்தமாய் விளங்கிய ஆத்மாஞான குருளின் சந்நிதிக் கெதிராகச் சற்சீடன் வடதிசை நோக்கி இருக்கவேண்டுமென்பார், உத்தரதிசை பார்த்திருப்பதா மென்றும், பெரும்பாலும் யோகீஸ்வரர்க ளிருப்பது பத்மாசன மென்பார், அரியபங்கயமென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] ஞானசாதகன் நிஷ்டைகூடித் தந்திரமாக அப் பியாசித்தற்குரிய இருவகை ஆசனங்களையுங் கூறியதாம். (க)

அ-கை) தேகச்சதை அசைவறநிறுத்திச் சின்மயத்தில் நிற்பலே சமாதியெனல்.

இயம்புமாதனங்கடம்மி லொன்றுறவே யிடைகளஞ்சிரங் கணுனேராய், வயம்பெறத்தம்ப மெனநெறித்திருந்தே மன மதுவடிவியுறாமல், நயம்பெறவுன்னு தன்னியெப்போது நடுங்லைதன்னைநீங்காமல், தயங்கியசுத்தமசுத்தமல்லாத தனி நிலைபொருந்துதல் சமாதி.

(இ-ம்.) ஞானசாதகன் முன்சொல்லிய ஆசனங்களில் ஒன் றிற்சேர்ந்து ஐடை - கண்டம் - தலை - கண் ஆகிய நான்கும்

நூல்விதிவழுவாது வெற்றியாக ஸ்தம்பத்தைப்போல நெறித்
திருக்கவும் மனமானது தனதுசங்கற்பாபமென்னும் விஷயா
காரங்களைப் பற்றுமலிருக்கவும் மோகக்ஷ இன்பத்தைப்பெறு
ம்படி வினையாமல் நினைத்துப் பிரகாசிக்கின்ற சுத்தாசுத்தமில்
லாத ஒப்பற்றிலேயிற் சதாகாஸூரு சாஷித் தன்மையை
நீங்காமற் பொருத்தமிருந்தலே சமாநியாம் ஏ-அ. ஏ - ஏ -
அசைகள்.

(ப ம்.) சலனமற்ற ஏகாந்தஸ்தானத்தில் பசுமரத்தாணி
யைப்போல நிலைபெறுதலென்பார். வாய்பெறவென்றார், தே
கேந்திரிய கரணதிகளின் விவகார அவஸ்தையாவைக்கு முதற்
காரணமாயுள்ள மனமானது தன்னிச்சையடிவத்தின்கணின்
து நீங்கிச் சம்மாளிளங்கவேண்டுமென்பார். மனமது வடி
வினையுறுமலென்ற ரெனவும், குணத்திரயங்களில் உழலா
நின்ற மனமானது தனக்குச்சேர்க்கை விவகாரங்களில் அரசு
செலுத்துவிக்கின்ற இராசத தாமதத்தைவிட்டு நீங்கித் தன்
சொந்த இடமான சத்துவத்திற் பொருத்தி இருக்கவேண்டு
மென்பார். மனமது வடிவினையுறும லென்றரெனவும் கூறு
வாறுமுளர். மனமானது சத்ததன்மாத்தினைச் சாத்வீக அம்
ஸம் அரைக்கால் மாத்தினைபாய்த் தோன்றிப் பரிசுதன்மாத்
தினை ரஜோ அம்ஸம் அரைமாத்தினைபாகிய வியானவாயு
வுடன் சேர்ந்துவின்றதால் சலனத்துவமடைந்து விஷயங்க
ளைப் பற்றிக்கோடலே அதற்குச் சங்கற்பாபம். ஆதலால்
அம்மனம் அசசலமாம்சையைவிட்டு நீங்கித் தன்னிஜாம்ஸ

ரான அருள்வடிவாய் நிற்கவேண்டுமென்பார். மனமது வடி-
வினையுறுமலென்ற ரெனப்பொருள்கூறுதலே சிறப்புடைத்
தாம். இன்பசுகத்தைப் பெறவேண்டுமென்கிற கிஞ்சித் நினை
வான முன்னிலைச்சட்டுப் பற்றறவிட்டு ஒன்றையுங் கருதாது
கருதுவதென்பார். உன்னுதுன்னி யெனவும், சகலகேவலமா
கிய அறியாமையை அசுத்தமெனவும், அவைநீங்கித் தன்னை
யருளாற்கண்ட அறிவை சுத்தமெனவும், அவ்வறிவு கழன்று
ஞானகாசமாகிய பரை நீக்கத்தில் விளங்குகின்ற பிற்தொன்
றில்லாத நிகரற்ற தூரியாதீதமாகிய சிம்மாந்தரிலையை அல்
லாத தனிநிலையெனவும், அருள்வடிவமாகிய மனமானது அந்
நிலையில் இரண்டறக் கலந்திருத்தலே பொருந்துதல் சமாதி
யெனவும் கூறினார்.

[இ - ம்.] ஞானசாதகன் ஏகாந்த ஸ்தானத்தில் சித்திர
தீபம்போலத் தேகத்தை அசைவறியுத்தி நிர்விசற்படுத்த
னாய்த் தனதாந்ம ஸ்வரூப நிலையில் பிரிவறத் ததாகாரமாக
நிற்பதுவே சுகசமாதியென் னுணர்த்தியதாம்.

ஸ்தம்பத்தைப்போலச் சிரமுதலியவை நெறித்தென்ப

தற்குப் பிரமாணம்.

அமுதசாரம்.

செவ்வேயுடலுங்கழுத்துஞ் சிரமுமுற

வெவ்வாதனத்தே யிருத்தெவர்க்குங் - கைவந்தால்

கீ0

மூலமும் உரையும்.

வாசமுதனோய்நலியா மதியுடையோ
ராதனமென்ப தது.

எ-ம்.

பகவற்கீதை.

தலையுங்கழுத்துமுடம்புயிவை செவ்வேதளராதேயிருக்கு
நிலையிலிருந்துகண்களைத் தன் முக்குறுனிமேலேவிடாத்தி
அலையுங்கடல்பொற்காமமு மெய்ப்பயமுந்தன்னேவிட்டகல
உலையுமனமுள்ளடங்கவெனையுணர்ந்தே யிருக்குமதுயோகம்.

பிரமகீதை.

தக்கஞானத்தைத் தான்பெற்றப்பொருட்டுத் தனியிடந்தனை
யடைந்திய, துக்கமேவாமற் சுகாசனத்திருந்து தோடலை
சமுத்துடம்பிவையே, ரொக்குமாறிருத்திப் பூதிக்கொண்டிந்த
வுடம்பையுத் தூளனம்பண்ணி, மிக்கவாய்வருமிந் தியங்களை
யெல்லாம் விடையமேவெழாவகைமீட்டு.

எ-ம்.

ஞானிகள்நிலைமை.

அத்தனமெய்ஞ்ஞானியரு முறைத்தவாறே யாகமுடியிடை
யசையாத் தறிபொலாக்கிப், பத்திரங்கோமுகம்வீரம் பதுமத்
தோடுபகர்குலவு மாதனத்திற் படிந்தேகாந்த, முத்திசைசாம்
பனிவான நொக்கதாகி முபல்கருத்துநிலையி லிருத்தநாளு,
மித்தகைய சிவதேவாகத் திருப்பர்ஞானி யினியவற்குப் பிறவி
யுமுண் டென்னலாமே.

எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

மனத்தின்வடிவுச் சங்கற்பமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்

சடகுனியமாயெங்கணுஞ் சேர்தனினெஞ்சுக்குப் பேரொழிய, வுடனாக்ககணந்தனைப்போல வுள்ளும்புறம்பு முருவிலதாம், படர்தீர்மெய்ப்பொய் யெனும்பொருளிற் பயிளேற்றரவே மனமாகுந், தொடர்சங்கற்பமெங்குளதார் தோன்றுமனமுமங்குளதே.

அன்றியும்,

மனத்தின்வடிவுசங்கற்ப மற் றிவ்விண்டுமொன்றாகுமனர்த்தமோகமலபந்த மவித்தைமாயைதம்முதலாமினத்தபெயர்ச்சங்கற்பத்துக் கேற்றபெயராமிதநுழுவிற்கனத்தசகக்காட்சிபும்போகுங் சுதிர்விட்டெறிக்கும்பரவடிவம்

என வருதலாற் காண்க.

மனமானது நிர்மலத்துவமான தன்எதார்த்தவடிவமா

யிருந்து அருள்விலையைப் பற்றவேண்டு

மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

உன்னுருவைநீகாணு ஞானக்கண்ணி லொன்றல வாகையெனுங் காசமுறும், அன்னதுதீர்த் துளக்கமலத்துள்ளே ரொய்ய வறிவுடையவுன்மனத்தா லுன்னுலுன்னே, இன்னபடியெனநோக்கி மயக்கமெல்லா மிறையுமறவொழித்தின்ப மெ

குகடி

மூலமும் உரையும்.

ய்திதிற்பாய், பின்னவனே யெனமுன்னே னுரைத்தானென்று
பெருந்தகைக்கு வசிட்டமுனி பேசினுனே என வருதலாற்
காணடி.

உன்னுதுன்னி யென்பதற்குப்

பி ர ம ண ம்.

திருவருட்பயன்.

ஓராதேயொன்றையுமுற் றுன்னுதேவீமுத்திப்
பாராதே பார்த்தனைப்பார்.

என்பதனாற் காண்க.

தனிநிலையைப் பெற்றி நத்தலே

சமாநுபென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

ஐனகனெனமன்னவர்கோ விவ்வாறேதத் தன்னிலையாம்
பரம்பொருளிற் றளர்ச்சியாறி, அனகாகன்பயிற் றிச் சோக
மாறி யபர்வகன்று செயலடங்கி யையய்த்தீர்ந்து, கனகவரை
யேறிநிநு விகற்பமான கலங்காதரமாதியிற்சிற் ககனத்தற்
றன், தினகரனைச்செறிவருட மீனாஞ்ஞாற்றிற் றிரியொடு
கெய்ம்மாண்டவிரத தீபமபோன்றே.

எ-ம்.

சிவட்பிரகாசம்.

பாசமாஞானத்தாலும் படர்பசுஞானத்தாலு

மீசனையறியவொண்ணு திறையருள்ஞானநண்ணித்

தேசுறுமதனுன்முன்னைச் சிற்றறிவொழிந்துசேர்ந்து
நேசமோடுயர்ப்பரத்து னிற்பதுஞானரிட்டை.

எ-ம்.

சந்நிதிமுறை.

அலையிலாத சாகரம்போ லனிலஞ்சேரா விளக்கதுபோ,
லருங்கலிரும்பொன் சமமாகி யானதராசி னுனியதுபோல்,
நிலையொன்றியநற் சமாதியுற்று நின்றாட்கமலத் தெழும்பிரச,
நிறைவாரிதியிற் புகுந்ததனி னேசித்தடியே னிருப்பேனே,
விலையின்மகுடத் திருமுடியாய் மிளிர்குண்டலங்கள் செறிகா
தா, வியன்கேபூர்த்திருத்தோளா விஞ்சஞ்சதங்கை சூழ்தா
ளா, புலையுங்கொடியுங்களவுமில்லாப் புனிதத்தவத்தோர் தொ
ழுதேத்தும், புராரிகுமார வுமைசிறுவா போரூர்முருகப்பெ
ருமானே.

எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றார் காண்க. (க0)

(அ-கை.) மனமடங்கில் வாயு வொடுங்குமெனல்.

வேறு.

விண்ணைமுடக் கவசனையை விரிக்குமொ நுவன் விரகதெ
னப், பண்ணும்யோகத் துறைநிலைவோர் பவனத்தடக்கு மது
விடுத்தே, எண்ணுங்கருத்தை முன்னடக்க வியங்கும்வளியும்
பின்னடங்கும், கண்ணைமறைக்க வான்மறையுங் கணக்காம்
படிநீ கண்டுகொள்ளே.

(இ-ள்.) உலகத்திற்செய்கின்ற யோகமார்க்கத்தைச் சா
திக்க நினைக்கின்றவர்கள் வாயுவை அடக்குதல் எத்தன்மைத்

ககசு

மூலமும் உரையும்.

தேனில் ஆகாயத்தை மறைக்க வஸ்திரத்தை விரிக்கின்ற ஒரு வனது உபாயத்தைப்போலாம். ஆதலால் அவ்வாயுவை அடக்குதல்விட்டுப் பலவகைகளை நினைக்கத்தக்கமனதை முன்னர் அசைவற அடக்கினால் சலிக்கின்றவாயுவும் பின்னர் அடங்கிப் போம் எங்ஙனமெனில் கண்களை பறைத்த மாத்திரத்தில் ஆகாச மறைகின்ற முறைபைபோல நீயறிந்து கொள்ளக் கடவாய். எ-று. ஏ-ப-அசைகள்.

[இ - ம்.] கருவிகள் எவற்றிற்குங் காரணமாயுள்ள மனமானது ஒடுங்கில் யாவுமொடுங்கு மென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

ஒழிவிலோக்கம்.

உபதேசப் பித்தோ வுபமானப் பித்தோ
விபீதமோ பழககோவேற்ற—தபசுநீ
கண்மூடாவிண்மூடத் தேடுந் கவசனைபோ
லெண்மூடாபோக மிதுவென்.

எ-ம்

திருமந்திரம்.

மனமடங்கிடில் வாயுவடங்கிடும்.

அன்றியும்,

மனமனமங்குண்டு வாயுவுமங்குண்டு

மனமனமங்கில்லை வாயுவுமங்கில்லை.

எ-ம்.

சிவவாக்கியம்.

மனங்குவிந்துவின்றிடம் வாயுபஞ்சபூதமாம்

மனங்குவிந்துவின்றிடம் வாயுமன்னுபிரதா

மனங்குவந்துநின்றிட மகாஸ்தலங்களாயிடும்
மனங்குவந்துநின்றிடம் வண்மையாகுமுத்தியே. எ-ம்.
ப்ரபுலிங்கலீலை.

இந்தியமோரொன்றாவிட் டிடினமற்றையொன்றுசாறும்
முந்தியமனமழிப்ப முறறும்பேரமணியப்பாம்பி
னைந்தலைகளினுள்ளொன்றை யரிந்திடினமற்றொன்றாலஞ்
சிந்திடுமிடறரிந்தாற் தீர்ந்திடுமொருங்குமாதோ. எ-ம்.

தேலிகாலோத்தரம்.

வாயுவெனமறுசுகின்ற மனமடங்கும்வகைதடுப்பா
னியாவனவனரிபிரமணிநதிரன் சண்முகன்குருவும்
ஏயபலதேவதைகளி யோகிதபோதனனறிஞன்
ஆயினெல்லாமுடையானு மவன்வணங்குதுணங்கிடையாய்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௧௧)

(அ - கை.) சரிதைமுதலாகிய நான்கிற்குமுரிய அதிகா
ரிகள் மனோலயமடைதலால் அதிகுதில்உயர்ந்தோர்களெனல்.

அலையுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேசரிதைகடந்தோனும்
அலையுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேகிரியைமுடிந்தோனும்
அலையுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேயோகதற்பாரனும்
அலையுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேஞானியதிஞான்.

(இ-ள்.) அலைகின்றமனதை உள்ளடக்கத்தக்கவனே சரி
தை முழுதும் நிறைவேற்றினவனாவன். அலைகின்ற மனதை

உள்ளடக்கத்தக்கவனே கிரியைபூரணப்பட்டவனாவன். அலை கின்றமனதை உள்ளடக்கத் தக்கவனே யோகிஸ்வரனாவன். அலைகின்றமனதை உள்ளடக்கத்தக்கவனே ஞானிகளில் மிகுந்த தீரனாவான். எ-று.

(ப-ம்.) சரிதையை விதிப்படிசெய்கின்ற ஒருவன் தான் இயற்றுவதில் பல்சங்கற்ப மனதுடையவனாயின் சரிதையை ஒருங்கே தெரிந்துசெய்யினுங் கடந்தவனன்று. எவன் தனக்குக் கிடைத்தமட்டும் மனோதிருப்தியாய்ச்செய்து ஈஸ்வராற் பணம் பண்ணினானோ அவனே அச்சரிதைக்கதிகாரியாமென்பார்.

அலையுமனத்தை யகத்தடக்குமவனே சரிதைகடந்தோனாமென்றும்.

கிரியையை முறைப்படிசெய்கின்ற ஒருவன் தான் பூசிப்பதில் வருங்குறைவு விறைவுகளில் இதாகிதமாகிய சித்தத்தை யுடையவனானாலும் அல்லது கிடைத்தமட்டும் பூசித்துத் திருப்தியடைந்து அப்புகைனிதத்தில் காமிய மனதுடையவனாயினும் அக்கிரியாமார்க்க முற்றுநெறிநது பிறருக்கும் போதிக்கத்தக்கவனாயினும் அதற்குரியவனன்று. எவன் நிஷ்காமிய மனத்துடன் ஆராதனை பண்ணினானோ அவனே அந்தக்கிரியாபூசையிற் சிறந்தவனாமென்பார்.

அலையுமனத்தை யகத்தடக்குமவனே கிரியைமுடித்தோனாமென்றும்,

துறவின்கணின்று அஷ்டாங்கயோகவிதிப்படி தேகத்
தைச் சுஷ்கிப்பித்துக் கற்பகாலந் தியானஞ்செய்கின்ற யோகி
யானாலும் அவனது சித்தமானது பூர்வம்விட்டுவந்த வாசனை
யில் ஒன்றையேனுங் கருதுமாகில் அவன்முடிந்தயோகியன்று
எவன் தனது தியானசமர்தியில் வைத்திருக்கிற சித்தமானது
திரியாமல் சுத்த மடைந்து அவ்விடத்தில் பொருந்தியதே
சாக்ஷாத் பரமசிவமென்று நிற்பானே அவனே பரமயோகி
கட்கெல்லாங் கடவுளாமென்பார்.

அலேபுமனத்தை யகத்தடக்கு மவனே யோகதற்பரனா
மென்றும்,

சர்வம் ப்ரம்மமயமாகச் சுருதிசூரு ஸ்வானுபவத்தாற்
பார்க்கின்ற ஆத்மஞானி இதாகிதப்பிரார்த்தாவவசத்தில் அந்
பமும் பேதமில்லாமல் சுயம்பிரகாசமாய் ஜொலிக்கின்ற பரி
பூரணமான மனதுடன்விளங்கிடின் அவனே பரஞானிகளுக்
குத் தலைவனாமென்பார்.

அலேபுமனத்தை யகத்தடக்கு மவனே ஞானியதிகூர
னென்றுங் கூறினார்.

[இ - ம்.] மனோலயமுற்ற நான்கதிகாரிகளே முறையே
நான்குபதங்கலினது சிறந்த ப்ரயோசன மடைவர்க ளென்ப
தாம்.

மனோலய மடையவேண்டு மென்பதற்குப்

பிரமாணம்.

தேவிகாலோத்ரம்.

அறிவுநிலை தவமடக்கம் புண்ணியந்தா னங்குணங்க
ணெறியுடைய முத்திரெறி முத்தியுபாயம் நினைக்கின்
மறுகும்வழி யனையமன மடங்குவதன் றியாததுவே
யறிவுடையோ ரிவையனைத்து மாமென்றே யறைகுவரால்.

திருமந்திரம்.

மனமாயை மாயை மாயை மயக்க

மனமாயை தான்மாய மற் றென்று மில்லை

பினைமாய வேண்டாம் பிதற்றவும் வேண்டாம்

தனையாய்ந் திருப்பது தத்துவந் தானே.

எ-ம்.

தேவாரம்.

வெள்ளத்தார் விஞ்ஞையார்கள் விரும்பவே

வெள்ளத்தைச் சடைவைத்த விகிர்தனார்

கள்ளத்தைக் கழியமன மொன்றிநின்

றுள்ளத்தின் னொளியைக்கண்ட னுள்ளமே.

அன்றியும்,

பொறிபுலன்களைப் போக்க றுத்துள்ளத்தை

நெறிப்படுத்து நினைத்தவர்கிந்தையு

ளறிப்புறுமமுதா யவனைகம்பங்

குறிப்பினுற்சென்று கூடித்தொழுதுமே.

எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்.

பேதிக்கு மனமென்னும் பெரும்பகையை முழுவலியாற்
பிளந்துவென்றேன், வாதித்த துயரெல்லா மாற்றினே னுப
சாந்த வாழ்வுபெற்றேன், சாதித்த விவேகமே புனவணங்கி
னெனென்று சனகர்கோமான், சேதித்தமன வல்வெல்லா
மொழித்துத்தானே சித்திரம்போனின்றான். எ-ம்.

ப்ரபுலிங்கலீலை.

விரிந்தநெஞ்சங் கருவியாம் விடயமுணர் விரியாம
லொருங்குநெஞ்சங் கருவியாந் தன்னையுணர் வொருங்காமல்
விரிந்தநெஞ்ச முடையானே விடாதுபிறவி யென்றுணர்க்
கவொருங்குநெஞ்சமுடையானே யுறுதுபிரப்பென்றுணர்கவே.

பரணதேவரந்தாதி.

நினையடைந்தேன்சித்த நிலையாகும்வண்ண
நினையடைந்தேன்சித்த நிமலா—நினையடைந்தேன்
கண்டத்தாய்காளத்தியானே கனலாருங்
கண்டத்தாய் காபாலிகா. எ-ம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

மனதுசத்துவசொருப மற்றிரண்டும்வந்துகலந்த நவவற்றை
மாற்றினுற்போந், தனதுசன்மார்க்கத்தைவிடாதிருந்தபோது
தாமதமுமிராசதமுஞ் சமிக்குபின்னைக், கனபரிணாமஞ்சல
னம்போம் போனாக்காற் களங்கமற்றிரின்றவா காயம்போ

கஉ0

மூலமும் உரையும்.

லும், நினதுளமப்படியாமப் பிரமத்தொன்றாய் நிருவிகற்ப
சமாதியிலே நிற்குந்தானே. எ-ம்.

மோகவதைப்பரணி.

வீயுமோகினை வேரறாமல்விடஞ் செய்மோகன் விவேகனான்
மாயுமோவுயர் மாயையாரு மனத்தினாரு மிருக்கவே. எ-ம்.

திருவாய்மொழி

புலனைந்துமேயும பொறியைந்துநீங்கி

நலமந்தமில்ல தோர்நாடுபுகுச்சீர்

அலமந்துவீய வசுரகாசசெற்றான்

பலமுந்துசீரிற் படியினுவாதே.

எ-ம்.

திருவாசகம்.

உத்தமனத்தனுடையா னடியேறினீந்துருகி

மத்தமனத்தொடுமா லிவனென்னமனநினைவி

லொத்தனவொத்தன சொல்லிடவூரூர்திரிந்தெவருந்

தத்தமனத்தனபேசவேஞ் ஞான்றுகொல்சாவதுவே. எ-ம்.

திருக்களிற்றுப்படியார்.

அன்றிவருமைப்புலனு நீயுமசையாம

னின்றபடியேறிக முன்னிற்குஞ்—சென்று

கருதுவதன்முன்னங் கருத்தழியப்பாயு

மொருமகடன் கேள்வனுனக்கு

எ-ம்.

கந்தரலங்காரம்.

தடுங்கோண்மனத்தை விடுங்கோள்வெருளியைத் தானமெ
ன்று, மிடுங்கோளிருந்த படியிருங்கோ ளெழுபாருமுய்யக்,

கொடுங்கோபச்சூருடன் குன்றந்திறக்கத் துளைக்கவைவேல்,
விடுங்கோனருள்வந்து தானேயுமக்கு வெளிப்படுமே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

தன்னிலேதானாக நினைந்துகனிந் தவிழ்ந்துசுக சமாதியா
கப், பொன்னிலே பணிபோலு மாயைத்ரு மனமேயுன் புரா
கடூர்தா, யென்னிலே யான்பிழைப்பே னெனக்கினியா
ருன்போல்வா ரில்லையிலை, உன்னிலோ திருவருளுக் கொப்
பாவா யென்னுயிர்க்கோ ருறவுமாவாய்,

அன்றியும்,

சினமிறக்கக்கற்றலுஞ் சித்தியெல்லாம்பெற்றலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்கு வாயேன்பராபரமே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

பேதரகிதமான மனத்துடன் விஷங்குகின்றவனே

ஞானியென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

சிந்தனையாங் களங்கமறச் சுத்தனுகித் திகாக்கடலிற் செறிந்
தொன்றார் திவலைபோல, வந்துறுவா தனைபோய்த் தற்பதத்
தொன்றானான் மாயாமோகந்தீர்து வருத்தந்தீர்தான், அந்த
நெறி யுனக்குமா மறிவதெல்லா மறிந்தமனத் திற்குரிய வடை
வே தென்னிற், சந்ததமு மகிட்சிசெறி போகமெல்லாந் தன
தென்னுஞ் சுத்ததாததைத் தவிர்ந்துவிறல்.

என்பதனற் காண்க, (கஉ)

(அ-கை.) உள்ளத்தின்கண் எழுகின்ற சங்கற்பங்கள் அழிக்கத்தக்கவர்களே சர்வத்திற்கும் அதிகாரிகளெனல்.

அடக்கிக்கருத்தினலைவறுப் போனவனேசகலதியாகியாம், அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போ னவனேபொன்றூப் பொரு ளுடையோன், அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போனவனே யின் பவனுபவியாம், அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போ னவன்விட் டின்ப மடைபவனே.

(இ-ள்.) கருத்தைஅடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக் கத்தக்கவனே சர்வசங்க பரித்தியாகியாம் கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே அழியாத பொரு ளையுடையவனும். கருத்தைஅடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே சுகத்தையுடையவனும் கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே மோகக்ஷயின்பத் தை அடையத்தக்கவனும். எ-று-ஏ-அசை.

(ப - ம்.) அந்தக்கரணத்தி லெழும் விருத்தி பேதங்க ள்ளத்தையும் ஒழித்து விளங்குகின்றவனே துறவடைந்தவர் கட்கெல்லாம் மேலான சர்வபரித்தியாகியாமென்பார். அடக் கிக்கருத்தி னலைவறுப்போ னவனேசகலதியாகியாமென்றும், அத்தியாகிகளுள்ளும் அழிவில்லாத ஆத்மவிசாரம்பெற்றிருந் தாலும் கருத்தென்னும்பஞ்சை அலைவென்னுங் காற்றினிட மாக விடாமல் உள்ளடக்கிப் பாதுகாப்பவனெவனோ அவ னே நித்தியத்துவமான பொருளுக்குடையவனு மென்பார்.

அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போனவனே பொன்றூப் பொரு
ளுடையோ னென்றும், அப்பொருளுக் குடையவர்க ளுள்
ளும் சுருதிசூருஸ்வானுபவம் ஒற்றுமைப்பட்ட நிஷ்டாபரர்க
ளானாலும் அவ்வனுபவத்தில் அற்பமும் பேதந்தோன்றாமல்
திடப்பட்டிருப்பவ னெவனோ அவனே சுகபோகியாமென்
பார். அடக்கிக்கருதி னலைவறுப்போ னவனெயின்ப வனுப
வியாமென்றும், அச்சுகபோகிகளுள்ளும் நினைக்கின்றவைக
ளெவற்றையும் அதுவாகவே நினைத்து அதையுங்கைவிட்டு நிர
திசயானந்தியா யிருப்பவனெவனோ அவனே பேரின்பத்துக்
குச் சுகந்தரானுமென்பார். அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போ
னவன்வீட்டின்ப மடைபவனென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] விஸ்வரந்தி அடைந்தருத்துடையவனே சுகா
திதமாய் விளங்குவ னென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

தேவிகாலோத்ரம்.

கருத்தடங்கின்முத்தியது கையகலிற்கட்டாகும்
விரித்தபொருளினுவென்ன வறிவுடையமேதக்கோர்
திருத்தருள்வலிவாலே சித்தத்தைத்திறம்பாம
லருத்தியுடனிலைநிறுத்து மதுவறிவின்பயனுமால்.

அன்றியும்,

மருவியபொருண்மேலன்பாய் வானரம்போற்சரித்துத்
திரியுமச்சித்தந்தன்னேத் திரித்துச்சூனியத்தேவின்ருல்

மருவினோர்பிறிதலின்றி வானவரறிவுக்கெட்டாப்
பொருவிலாநித்தசுததப் பொருளினையடைவரன்றே. எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்.

சனனகருமங்களின் வித்தாய்த் தருவையசைக்குங் காற்றே
போற், நினைமுழுடலை யசைப்பதுவுஞ் சித்தமிதனைத் தீர்வது
வே, யனகசகல தியாகமதா மதுவேபரம வானநதம், வினவு
பிறவெல்லாமிகவும் வெருவுகின்ற வெந்துபரே. எ-ம்.

திருவாசகம்.

சித்தமுஞ்செல்லாச சேட்சியன்காண்க.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க. (கங)

(அ - கை.) பலவாயுதிக்கின்ற மனதைத் தங்லிலையிற் சேர்
த்தவருக்கே முததியெனல்.

வேறிகொள் குரங்கு மயக்குஞ்சொல் விளம்பி யருந்தின
லதுவும், ரொறிதானமயங்கிச் சுழல்வதுபோ னிமிடநதானு
நிலாமனத்தைக், குறியிறசமாதி யெனுங்கயிற்றூற் குறுகப்
பிணிப்போ ரெவாவர்தாம, அறிவோ டறியாமைக ளிறந்த
வரிய முத்திதனையடைவார்.

(இ - ள்.) வெறியைக்கொண்ட குரங்கானது அறிவை
மயக்குகின்ற கள்ளைக்குடிசதால் அக்குரங்கும் வழிகெட்டு
அலைவதுபோல நிமிஷமாதிரமும் நிலைபடாது அலைகின்ற
மனத்தைக்குறிக்கத்தக்க நிலையிற்சேரும்படி சமாதியென்னும்

பாசத்தாற் கட்டத்தக்கவர்க ளெவர்களோ அவர்கள் அறி
வும் அறியாமையுமாகிய இரண்டும் நீங்கிய அருமையாகிய
மோக்ஷத்தைச் சேருவார்கள். எ-று. தான்-தான்-தாம்-சாரி
யைகள்.

(ப-ம்.) ஒரு இமைப்பொழுதிற் குள்ளாக அளவின்றிய
பேத அத்தியாசங்களை உண்டாக்கி அவற்றுள் ஒன்றைவிட்
டொன்றுபற்றி ஒன்றிலும் இறையளவேனும நிலைபடாது
சஞ்சரிக்கும் மனமென்பார். வெறிகொண்ட கள்ளுண்ட வா
னரத்தைப்போல நிமிடந்தானு நிலாமனமென்றும், மனமுற்
பத்தி ஸ்தானமென்பார். குறியிலென்றும், ஜடத்துவம் ஜீவத்
துவம் ஈசத்துவம் சாக்ஷித்துவம் ஆகிய வீந்நான்குமென்பார்.
அறிவோ டறியாமைகளென்றும், யாவராலும் அறிதற்கரிய
நிரதிசயானந்த வீடென்பார். அரியமுத்தியென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] மனமிறந்தவர்களே நிரதிசயானந்த மடைவர்க
ளென்பதாம்.

மனக்குரங்கென்பதற்குப் பிரமாணம்.

உபநிடதம்.

பொன்போல விலங்குமனஞ் சஞ்சலத்தாற் குரங்காம்.

என்பதனாற் காண்க.

ஒரு நிமிஷத்தின் மனம் பலவாயுதிக்கு

மேன்பதற்குப் பிரமாணம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

வஞ்சகமில் பரமார்த்த குருவேசொன்ன வழிகளறிந்தே
 னினியோர் வசனங்கேவீர், சஞ்சலமற் றகண்டபூ ரணமாய்ச்
 சித்தந் ததாகார மாவதன்றோ சமாதியோகம், உஞ்சலையொத்
 தலைவதுதன் சுபாவமாகி யொருகணத்திற் பலவுலகா யுதிக்கு
 மிந்த, நெஞ்சகம வஸ்துவிலசையா நிவாததீப நீலயடைவ
 தெப்படியோ நீர்சொல்வீரே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

இமையளவுபேபாதை யொருசுற்ப காலம்பண்ணு மில்வுலக
 மெவ்வுலகமோ, வென்றெண்ணம் வருவிக்கு மாதர்சிற்றின்ப
 மோ வென்னின்மக மேருவாக்கிச், சமையெடுமி னென்று
 தான் சுமமாடுமாயெமைச் சமையாளு மாக்கிநாளுந், தூப்
 புத்திபண்ணியுள நற்புத்தி யாவையுஞ் சூறையிட் டிந்திர
 ஜாலம், அமையவொரு கூத்துஞ் சமைநதாடு மனமாயை யம்
 மம்ம வெல்லெளிதோ, வருள்பெற்ற பேர்க்கெலா மொளி
 பெற்றுநிற்குமீ தருளோவலாது மருளோ, சமயநெறி காணாத
 சாக்ஷி சூக்ஷ்மமாத் தமிழேனற் குளவுபுகல்வாய், சர்வபரிபூர
 ணவகண்ட தத்துவமான சச்சிதானந்த சிவமே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றார் காண்க.

மனம் உதிக்குமிடத்திற்போ யொடுக்கவேண்டு
மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

உறவுடலை யெடுத்தவரிற் பிரமாதியேனுமுனை யொழிந்து
தள்ளற், கறவுமறிதன்சீரு விகபரமு முன்னையன்றி யாவதுண்
டோ, வறிதிலுனை யசததென்னல் வழக்கன்று சத்தெனவும்
வாழ்த்துவேனென், சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்
மதேயத்தினினீ செல்லல்வேண்டும், என்பதனற் காண்க.

மனது சமாதியின்கண் நிற்கப்பெற்றவனே
முத்தி அடைவா னென்பதற்குப் பிரமாணம்.

தேவிகாலோத்ரம்.

மந்திரஞ் செபந்தியானம் பூசனைவணக்கம் வேண்டாம்
அந்தமி லாதமுத்திக் குபாயமே யறிதல்வேண்டுஞ்
சுந்தனை புறமேசெல்லிற் றுயரமே திரியமீட்கிற்
பந்தமார் துன்பீங்கிப் பரமான விற்பகுசேர்வாய்.

என்பதனற் காண்க.

(௧௪)

(அ-கை.) சாம்பலியின் விதி யிதுவெனல்.

வேறு.

பங்கையாதனத்திற் படியவேயிருந்து பரமசற்குருவினைத்
தொழுதே, இங்கிருவிழியும் விசம்புறகிறுவி யெழுங்கருத்
தினை யகமாக்கி, அங்குறுசிலையா லடங்கிடாமனத்தி னலைவ

அத்தறி வறியாமை, துங்கமாயொழியச் சாதனைபுரிந்தே
துங்காமற் தூங்குகமாதோ.

(இ-ள்.) பதமபீடத்திற் பொருந்தும்படியாக இருந்து
உயர்ந்த ஞானசிரியவைவணங்கி இவ்வுலகத்தில் விஷயங்களை
நோக்குதற்குரிய இரண்டுகண்களையும் சிதாகாயத்தில் இமை
யாமல் பொருந்திற்றுத்தி உதிக்கின்ற கருத்தை உள்ளடக்கி
அங்கனம் பொருத்திப் நெறியாலே அடங்காத மனத்தின் அ
லேதலை அறித்து அறிவு அறிபாமையும் நீங்கச் சுத்தமாகச்
சாதனஞ் செய்து நிதநிரையைச் செய்யாமல் செய்யக்கூட
வர்கள். - எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-மாதூ-இவ்வைந்தும் அசைகள்.

(ப - ம்.) இவ்வுலகத்தில் விஷயங்க ளென்னுங் காத்தில்
மனமென்னுஞ் சூத்திரங்காங்கி அடக்கின்ற இரண்டு கண்களா
கியகறங்குள்ள ஞானசிரியராற்பெற்ற சாம்பவியாகிய அருட்
பார்வைபென்னுங் கையினுறசேந்தி இதயாம்பரமென்னும்
ஸ்தானத்தில் நிலைபெற நிறுத்திவைத்தென்பார்.—இங்கிரு
விழியும் விசம்புற நிறுவியென்றும், ப்ரம்மவிஷ்டாசாதனஞ்
சம்பூரணமான இடத்தில் உதயமாகின்ற நனவிற்பழுத்தியை
அடையவேண்டுமென்பார். துங்காமற் தூங்குவென்றுங்
கூறினார்.

[இ-ம்.] ஞான அப்யாசிக்குரிய ப்ரதான முத்திரையின்
சாதகபக்ருவங்களை அறிவித்ததாம்.

இமையா நாட்டத்துடன் சிதாகாயம் பற்றவேண்டு

மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

கடவுளந்தாதி.

சூழமுனை வட்டச் சூழமுனையுச்சித் துவாரத்திலே
வழிபயமென்று மலைப்பர்களோ மடைக்கொக் கதுபேபாற்,
றெளிவுறுபார்வை யசையாது சித்தடி தூக்கிநின்று
விரியிமை யாதொளி பார்த்துநடுருவ வெளிப்படுமே. எ-ம்.

திருவாசகம்.

பொய்யே எனகநெகப் புஞ்சமுதானும் புதுமலர்க்கழனி
ணை படிபிரிந்துங், கையேனெ னின்னுந் செத்திலே னந்தோ
விழித்திருந்துள்ளக் கருத்தினை யிழநதே, னையேனெ யரசே
யருட்பெருந் கடலே யத்தனை யயன்மாற் கறியொண்ணுச்,
செய்யமேனியேனெ செய்வகையறியேன் றிருப்பெருந் துறை
மேனிய சிவனே. எ-ம்.

செல்காலத்திரங்கல்.

களித்திருந்தஞானங் கண்ணுலருந்தி யளித்ததனை யன்றே
யருந்துதற்குப் பெற்றிலமே. எ-ம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

அசத்தி லெம்மட்டுண் டம்மட்டும் பராமுகமாகினு யம்ம
ட்டு, நிசத்திலுள் விழிப்பார் வையாயிப்படி நிரந்தரப் பழக்
கத்தால், வசத்திலுன் மன நின்னுசின் மாத்திர வடிவமாகிடின

கூடு.

நிஷ்டாநுபூதி

கைமந்தா, கசத்தேகத்தி லிருக்கினு மாணந்தக் கடல்வடி
வாவாயே, எ-ம.

சௌந்தரியந்தாதி.

உமையேழுலத் துறைந்தபொருளுணர்ந்தேசுழியின் முனை
திறந்து, விமையோரறிய வரிதாரு மெந்தாயுனது பதங்கருதி,
விமையா நாட்டத் துடன்காலை நீட்டிமுடக்கி நிலைபுகுந்து,
தமையேயுணருந் தாமருளுந் தாயேயமலன் றனிவாழ்வே.

சௌந்தரியலகரி.

இணையிழி யிமையாநாட்ட மெய்திய தலரத்தோன்றும்
பணைநெடும் புவனமித்தப் பார்வைசற் றிமைக்குமாயிற்
றுணையிழந் தழிவதெண்ணித் துணிந்ததின் கருணையென்றற்
கணையினுங் கொடியதென்னக் கடவதோ கடவுண்மாதே.

தாயுமானசுவாமிகள்.

பொற்பினொடு கைகாலில் வள்ளுகிர் படைத்தலாற் பொந்
திடை யொடுக்கமுறலாற், பொலிவான வெண்ணீறு பூசியே
யருள்கொண்டு பூரித்தவெண்ணீர்மையால், ஏற்படவிளங்கு
ககனத்தி லிமையாகிழி யிசைந்துமே னோக்கமுறலால். எ-ம.

ஒளவைக்குறள்.

இமையாநாட்டத் திருந்துணர்வாருந்
கமையாத வானந்தமாம்.

மூலமும் உரையும்.

௧௩௧

அன்றியும்,

கண்ணுலுறப்பார்த்துக் காதலாற்றுகேக்கி
லுண்ணுமே யீசனொளி.

எ-ம்.

பத்திரகிரியார்.

அமையா மனதமையு மானந்த வீடுகண்டால்
இமையாம னோக்கி யிருப்பதினி யெக்காலம்.

எ-ம்.

ஒழிவிலோடுக்கம்.

தன்னையிழப்பார்க்கென்ன சார்வூழிச்சங்கார
மென்னிலொளித்தெங்கே யிருக்கலா—முன்னே
புலிபார்க்கப்போனகதை போலிமையாநாட்டஞ்
சலியாமன் முடுத்தனே.

எ-ம்.

சொருபத்தந்தாதி.

நயனமுமே வடிவாஞ் சொருபத்தை நண்ணிவின்றால்
நயனஞ்செவி தொக்குமுகக் கெனுமிந்திய நானினொடு
நயநன் சுழுத்தி யவத்தைகனவி னனவினுடன்
நயனம்பிறிவற் றிருக்கு மெல்லாங்கண்டு நாட்டதிலே.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற் காண்க.

தூங்காமற் றாங்குகவென்பதற்குப்

பி ர ம ண ம்.

மோகவதைப்பரணி.

ஆங்குணரா மையுமுணர்வு மாகியகோ ளறவிருந்து
தூங்கினர்காண் சுகமடைவார் சும்மேலோ சும்முலக்காய்.

கடவுளந்தாதி.

கண்டுகொண் டானந்தக் கூத்தாட்டை நேசக் கருணையி
னார், கொண்டு நின்றான் பர வீதியிலேகுரு பாதமென்றுந்,
தொண்டசெய் தந்தத் திருவாடுமூசலிற் றாங்கிக் கொண்
டார், பண்டுமுன் சோதிப் பழமபொரு டோன்றும் பணி
ந்தவர்க்கே. எ-ம்.

பத்திரிகிரியார்.

கட்டறுக்கவெண்ணக் கருவிகரணதியெல்லாஞ்
சுட்டறுத்துவிட்டையிலே னாங்குவதுமெக்காலம்.

அன்றியும்,

ஆங்காரமும்பட்டக்கி யைம்புலனைச் சுட்டறுத்துத்
துங்காமற் றாங்கிச் சுகமபெறுவ தெககாலம்.

அன்றியும்,

நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேபிரந்து
தேங்காக்கருணவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம். எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

சினந்தனையற்றுப் பிரியமுந்தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்ததுமற்று நினையாமைபுமற்று நிர்ச்சிந்தனய்த்
தனந்தனியேயிருந் தானந்தநித்திரை தங்குகின்ற
வ்னந்தனிலென் றிருப்பேனத்தனை கயிலாயத்தனை.

அன்றியும்,

ஓத்தவிடவித்திரையென் றெத்துமிருந்தேனடி. எ-ம்.

மூலமும் உரையும்.

௧௩௩

திருவருட்பயன்.

ஒங்குணர்வினுள்ளடங்கி வுள்ளத்திலின்பொடுங்கத்
துங்குவர்மற் றேதுண்டுசொல்.

எ-ம்.

அவிரோதவுந்தியார்.

ஆங்கறியாமையுஞ் சாராதறிவொடுந் துங்குவாய்நாளுமெ
ன் றுந்தீபற, தோன்றும் பரம்பொரு ளுந்தீபற.

எ-ம்.

கந்தரலங்காரம்.

ஆங்காரமு மடங்காரொடுங்கார் பரமானந்தத்தே
தேங்கார்நினைப்பு மறப்புமறார் தினைப்போதளவு
மோங்காரத்துள் ளொளிக்குள்ளே முருகனுருவங்கண்டு
துங்கார்தொழும்பு செய்யாரென்செய்வார் யமதுதருக்கீக.

ஞானவாசிட்டம்.

தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும்போதிற் சேர்ந்தசுக
வறிவுமிகச் சிறந்ததாகும், தெரிபொருளால் வளைப்புண்டாற்
பந்தமாகுந் தெரிபொருளை வீட்டகன்றாற் றிடங்கொள்வீ
டார், தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும்போதிற் சேர்ந்த
வனுபூதியிடர் தீர்ந்ததாகும், தெரிவுறவாங் கதுபற்றி நிற்
பாய்நீ நின்றிரநிலையாஞ் சமுத்திதனைச் சேருவாயே.

எ-ம்.

சவுந்தரியந்தாதி.

புரியுந்தொழிலு மூலத்திற் பொங்குஞ்சலதிப் பெருங்கடலைக்
கரிகொண்டரிய கனலெழுப்புங் காற்றும்புகுந்து களங்கமல

கந்த

ந்ஷ்டாந்புதி

மெரியஞ்சுழினைத் தடமேறி யிசன்றிருத்தர் ளிணையடைந்து
துரியங்கடர்தபெருவெளிக்கே துஞ்சத்தருவாய் துலாமாதே.

தாயுமானசுவாமிகள்.

துங்கிவிழித்தென்னபலன் றாங்காமற்றாங்கிரிற்கும்
பாங்குகண்டாலன்றோ பலன்காண்பேன்பைங்கிளியே.

அன்றியும்,

துங்காமற்றாங்கிச் சுகப்பெருமானின்னிறையில்
நீங்காமளிற்கு நிலைபெறவுங்காண்பேனோ.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (கடு)

(அ - கை.) சதாரிஷ்டை செய்யின் சர்வமும் ஒடுங்கி
முத்தி அடையலாமெனல்.

ஆதனத்திருந்தே சாதனைபுரிந்தா லடங்கிடாப் பொறி
புல னடங்கும், ஆதனத்திருந்தே சாதனைபுரிந்தா லடங்கிடு
மனோவிடயங்கள், ஆதனத்திருந்தே சாதனைபுரிந்தா லறிவறி
யாமைக ளொழியும், ஆதனத்திருந்தே சாதனைபுரிந்தா லக
ண்டலீ டடைவது நிகழே.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய அங்காசனத்திலேயே யிருந்து
பிரமரிஷ்டாசாதனஞ் செய்தால் அடங்காத இரத்திரியங்களும்
அவைகளின் விஷயங்களும் ஒடுங்கும். அங்காசனத்திலேயே
யிருந்து பிரமரிஷ்டாசாதனஞ் செய்தால் மனோவிஷயங்கள்
ஒடுங்கும். அங்காசனத்திலேயே யிருந்து பிரமரிஷ்டாசாத

னஞ்செய்தால் அறிவும் அறியாமையுமாகிய கிரண்டுநீங்கும். அங்காசனத்திலேயே யிருந்து பிரம நிஷ்டாசாத்னஞ் செய்தால் அகண்டாகார சின்மயானந்த வீட்டைப்பெற்றுக்கொள்வது சத்தியம். எ-று-ஏ-அசை.

எனவே சாயுஜ்யபதம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பரிபாகிகள் சற்குருவை அடைந்து ப்ரம்மநிஷ்டையைக் கைக்கொள்வாராயின் அவர்கள் ஓர் அங்காசனத்தில்நின்று அந்த் நிஷ்டையை இடைவிடாமல் சாதனஞ்செய்து வந்தால்மாத்ரி ரம் அருட்போதமாகிய ஞானாக்கினி சகோதயமாய் மேன்மேலும் கிளங்காநிற்கும் அதனாற் பொறிபுலனற்று மனோலயமுற்று ஜடத்துவம்-ஜீவத்துவம்-ஈசத்துவம்-சாக்ஷித்துவம் ஆகிய விர்நான்குங் கழன்று அதீதமுத்தி அடைவார்கள். சாதனஞ்செய்யாவிடின் அத்தேகத்தில் முத்தியை அடைய மாட்டார்களென்றதே துணிபெனப்பெற்றும்.

[இ-ம்] வெளிப்படை.

ஞானநிஷ்டாசாத்னையினால் இந்திரியமுதலியவை

ஒடுங்குமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிவானந்த மாகை.

பூதஞ்சுழலும் பொறிபுல னந்தக்கரணம்

போதங்கழித்துநாள் போக்காதே - போதச்

சிறையாநிறைவகலச் சின்மயநேயத்தே

நிறையா நிறைவாகிடில்.

எ-ம்

ஞானவாசித்தம்.

மன்மணிபேதச்சேற்றின் மறைந்தொருவருக்குத்தோன்று
கனமுறவிவேகநீராற் கழுவினாற்சிசுதிகாட்டும்
வினவுறுவிவேகவன்பான மெய்மமையமதியாற்கண்டு
செண்புண்பொறியைவென்று தீர்வருமபிறவிதீர்வாய். எ-ம்.

மவுனதரிசனம்.

அருமையென்ற மௌனத்தை மூட்டுமூட்டு வடங்காத கர
ணமைந்து மடங்கிப்போகும், இருமையென்ற விநதிரியமா
ண்டுபோகு மிருண்மலம்போர் திரோதையிலீல மயக்கநீங்
கும், வெருவுபல கோடிகன்மங் கணத்தினீங்கும் வெனியினு
ளளே யொளிதோன்று நாதங்கேட்கும், உரிமையுடன் மௌ
னசித்தி யாகவாக வருவமுனக் காணநத வருவமாமே.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

சமாதிலை சூலையாதிருப்பவன் முததியடைவ
னென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சாந்தலிங்கசுவாமிகள்.

அருந்தவலிக்குள் வுடல் பரிப்பதுதானச்சமாதிகடருமூலர்
திருந்துநஞ்சுகதைசிவன் கணையாவர்வரினு மென்றமையிற்
பேதிப்பான், பொருநதினும்வாணரெதிர்முதிர்கொலை வெம்
புதமாதியவனீந்திடினு, மிருந்ததஞ்சமாதி நிலைஞலையாதோ
ரெண்ணியவெண்ணியாங்கடைவர்.

என்பதனாற்காண்க.

(அ - கை.) சின்மயத்தில் அரை மாத்திரைப் போதே
னும் நிலைபொருந்தினவர்களை முத்தரெனல்.

உ வ று.

உலையாப்பொறியும்புலனடக்கி யொன்றுமனத்திலுன்னு
தலையாகியபேரானந்தந் தலைப்பட்டதனிற்றான்முழ்கி
அலையாயோகமம்புலிடுநேர மரைமாத்திரையேனும்
நிலையாநிற்போர்விடடைவர் நிலத்திற்பிறவாரிறவாரே.

(இ - ன்.) கெடாத இந்திரியங்களையும் விஷயங்களையும்
அடங்கச்செய்து மனதில் ஒன்றையும் நினையாமல் சர்வான
ந்தத்துக்கும் முதன்மையான பேரானந்தக்கடலிற் பொருந்தி
அதில் முழுகி அவ்வற்ற ஞானயோகவிலையில் வில்லிற்றொடு
த்த பாணத்தை விடுகின்ற நேரமாகிய அரை நிமிஷடிாத்திர
மானாலும் தடஸ்தமாய் நிற்கத்தக்கவர்கள் மோகூத்தைப்
பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். அன்னவர்கள் இப்பூமியின்கண்
சநமரண துக்கத்தை அடையார்கள். எ-று. தான-சரரியை-
ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப - ம்.) அலைநாகுமிழி திவலைகள்போற் றேறன்றி
அழியாநின்ற மனுடானந்தமுதல் இரணியகர்ப்பானந்தவரை
பிதுமுள்ள பதினோரானந்தங்களுக் கெல்லாம் மேலான ப்ரம்
மானந்தக்கடலென்பார் தலையாகிய பேரானந்தமென்றார்.

[இ - ம்.] ஆத்மானு சந்தானத்தில் இறையளவேனும்
சும்மாநிற்கவேண்டு மென்பதாம்.

பேரானந்த மென்பதற்குப்

பிரமாணம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

மனுடன் மனுடகந்தருவன் தேவகந்தருவன் பிதிர்பிறவித்
தேவன், தனுடன்கரும சுரன்சுரணிந்திர னுசான் பிரசாபதி
பாடுனான், கனவிராட் டனிரணிய கருப்பன் கருதுமிப்பதி
னொருபேரின், பினவானந்தங்க ணுரையாப் பிரளயவெள்ளக்
கடல் பிரமானந்தம். எ-ம்.

சந்நிதிமுறை.

மன்னரா வாறுசுக மும்வானுள் மகிழ்ந்து பெறு சுகமும்,
மணிப்பைநாகத் தவர்சுகமும் மற்றையோர்க ளடைசுகமும்,
பன்னுமிடத்திற் சிவததெழுந்த பரமானந்த லேசமெனப், பக
ரந்தாய் குருவாயெழுந்தருளிப் படிதேன் மறந்திங் குழல்கின்
தேன், கன்னலெழுந்த தெளிசேதே கட்டுமாவின் தீங்கனி
யே, கதலிக்கனியே நற்பலவின் கனகச்சுளையே கதிமுனையே,
பொன்னம் பொருப்பே பெண்ணிருப்பே போதச்சுகமே கிஞ்
சுகமே, புரணவெளியே புள்ளொளியே போருர்முருகப் பெ
ருமானே. எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற் காண்க.

அமைமாத்திரைப்போது நிலையில் நின்றவர்கள்
முத்திபெறுவார்க ளென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஒழிவிலோக்கம்.

சுட்டுப்போதங்கழன்ற சுத்தமமைமாத்திரையின்
மட்டுத்தானற்றநிட்டை வாய்க்குமாற்-கெட்டேன்

மூலமும் உரையும்.

௧௩௯

தலைச்செய்யுமானந்தஞ் சற்றேர்பால்வாரி
முலைக்கண்ணிற் றேறன்றுமுறை.

எ-ம்.

சாந்தலிங்க சுவாமிகள்.

பொல்லாதவென்னெஞ்சு மேமானாந்துபுலன்கடம்பா
லல்லாததரைமாத்திரையுந் நின்னடிக்கணன்பாய்
நில்லாதிதற்கெனனசெய்கே னிதைநின்றிடுன்றே
சொல்லாய்திருத்தில்லை யுண்மேவியசோதிநீயே.

எ-ம்.

குருநமசிவாயர்.

மாத்திரைப்போதாயினுநின் வாய்த்தமலர்ச்சேவடிக்கே
நேத்திரத்தைநெஞ்சி னிருத்தாமற்—சாத்திரத்தை
யெல்லாமறிந்துபயனேது மினிக்கண்டிலேன
வல்லாய் சிதம்பரதேவா.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க. (௧௭)

(அ-கை.) உண்மையாகிய சிவயோகமிதுவெனல்.

நிட்டைநிலையீதென்றுரைப்பர் நிகழும்வாயுத்தாரணைய
நிட்டையதுதானலவென்றே நிலவுமேலொர்புகலுவார்
நிட்டையாதல்கருத்தடங்க நிறுத்தலதுவேசிவயோகம்
நிட்டையிடாதுசாதிப்போர் நித்தமெய்விடுறுவாரே.

(இ - ள்.) செல்லுகின்ற வாயுவை அடக்குதலைச் சிலர்
இதுவே ஞானநிலையினுடைய நிலைமையென்று சொல்லு

வார்கள், ப்ரகாசிக்கின்ற ஞானவான்கள் அது ஞானநிஷ்டையல்ல ஞானநிஷ்டையாவது மனத்தினுடைய விர்த்திகளடங்க நிறுத்தலென்று சொல்லுவார்கள். அப்படிச்சொல்வதே சிவ யோகமாம் அந்தச் சிவயோகமாகிய ஞானநிஷ்டையை விடாமல் சாதிக்கத்தக்கவர்களே அழியாத உண்மையாகிய மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். எ-று-தான்-சாரியை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப - ம்.) மனமானது தொம்பத சுத்தார்த்தத்தை விட்டுத் தப்பதத்தைச் சார்ந்து தெளிவாக மவுனநிலையிற் பேராமல் விளங்குகின்றதே ஞானநிஷ்டையாகுமென்பார்—நிட்டையாதல் கருத்தடங்க நிறுத்தலென்றும், இடைவிடாமல் நடக்கையிலும் விவகாரவேளையிலும் யாதொன்றைச் சிரவணம் பண்ணுகையிலும் ஞானநோக்குற்று அசிபதமாகிய ஐக்கியநிலை பொருந்தினவர்களே சதோதமாய்ச் சீவன்முத்தி பதத்தைப் பெறுவார்களென்பார்—நிட்டைவிடாது சாதிப்போர் நித்தமெய்வீடுறுவாரென்றுங் கூறினார்.

[இ - ம்.] மனமிறக்கு நிலையெயல்லது வாயுத்தாரணை யைச்செய்தல் பிரமநிஷ்டையல்ல வென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

ஒழுலிலோடுக்கம்.

குறங்குகுத்திக்கொண்டு குறேறுக்கைகத்திக்கூட்டை
மறந்தழைத்தார் றாக்கம்வருமோ—வெறுங்கெடுவீர்

தன்னையழித்தெழுந்த சச்சிதானந்தத்தை
யுன்னிலொளித்து விடாதோ.

என்பதனாற் காண்க.

கருத்தடங்கினதுவே

சிவயோகமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சோருபசாரம்.

சித்தப்பிறந்துசெகம்பிறந்து தானெனவேவர்
கத்தனயிறந்தவழி கண்டோமே—சித்தம்
அடங்காமையேமாயை யமமாயைமாய்ப்பார்
திடந்தானே சாயுசசியம்.

௭-ம்.

உண்மைநெறிவிளக்கம்.

எப்பொருள்வந் துற்றிடினு மப்பொருளைப் பார்த்திங் கெ
ய்துமுயிர்த்நைக்கண் டிவவுயிர்த்குமேலாம், ஒப்பிலருள்கண்டு
சிவத் துண்மைகண்டிங் குற்றதெல்லா மதன்னுலே பற்றினோக்
கித், தப்பினைச்செய் வதுமதுவே நினைப்பதுதானே தருமு
ணர்வு புசிப்புமது தானேயாகும், எப்பொருளு மசைவில்லே
யெனவநதப் பொருளோ டிசைவதுவே சிவயோக மெனுமி
றைவன்மொழியே.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

சதாநிஷ்டரே சீவன் முத்திபதத்தி லிருப்ப

தேன்பதற்குப்பிரமாணம்.

தாயுமானகவாயிகள்.

நடக்கினுமோடினுநிற்கினும் வேறொருநாட்டயின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்வித்திருக்கினு நல்லருட்கேள்வியிலே

நீதாடக்குமென்னெஞ்சுமனமற் றப்பூனத்தொட்டிக்குளே
முடக்குவன்யான்பரமானந்த நித்திரைமுடிமே!

என்பதனாற்காண்க.

(கஅ)

(அ-கக.) சதாநிஷ்டையாலே மோகமடைதல் சத்திய
மெனல்.

வேறு.

நிட்டைசாதித்தா னீங்குமைம் பொரியொடு புலனும்
நிட்டைசாதித்தா னெஞ்சமு முளத்திடை யொடுங்கும்
நிட்டைசாதித்தா னினைப்பொடு கேவல மொழியும்
நிட்டைசாதித்தா னிமலவீ டடைவது நிசமே.

(இ-ள்.) ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால் பஞ்சேசந்திரிய
ங்களுடனே அவைகளின் விஷயங்களும் ஒடுங்கும். ஞான
நிஷ்டையைச் சாதித்தால் விஷயந்தரங்களிற் செல்லுகின்ற
மனமும் உள்ளொடுங்கும். ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால்
சகலகேவலங்களொடுங்கும். ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால்
மலரகிதமான முத்தியைப் பெற்றுக்கொள்வது உண்மையா
கும்.—எ-று. ஏ-அசை.

(ப - ம்.) அனூர்த்த சடதுக்கமாகிய திரிபுடியை மெய்
யெனக்கொண்ட மனமானது அவற்றைப் பொய்யெனத்தள்
ளச்செய்கின்ற சமாதியனுபவத்தில் அமுந்தப் பெறுமாயின்
அம்மனம் அநநிலேஷிடாதென்பார்.—நிட்டைசாதித்தா னெ
ஞ்சமு முளத்திடை யொடுங்குமெனவும், அவ்வனுபூதியின்

கண் தன்னைச் தரிசிக்கின்ற தோற்றவொடுக்கம் நசிக்குமென்
பார்—நிட்டைசாதித்தா னினைப்பொடு கேவலமொழியு மெ
னவுங் கூறினார். (௧௬)

(அ - கை.) இதுவுமது.

வேறு.

நீங்காக்கருத்தையகத்திருத்தி நிகழ்சாம்பவியாற்ககனமுற
நீங்காநிட்டைசாதித்தானீங்கும் பொறியுமபுலன்கரணம்
நீங்காநிட்டைசாதித்தா னினைப்புமறப்புமறநீங்கும்
நீங்காநிட்டைசாதித்தா னித்தமுத்திப்பேறடைவார்.

(இ - ள்.) ஒழியாத எண்ணத்தை உள்ளத்தில் நிறுத்திப்
பிரகாசிக்கின்ற சாம்பவியினுற் சிதாகாயத்திற் பொருந்தப்
பிரிவில்லாமற் பிரமநிஷ்டையைச் சாதனஞ்செய்தால் பஞ்சே
ந்திரியங்களும் அவைகளின் விஷயங்களும் அந்தக்கரணங்க
ளும் ஒடுங்கும் பிரிவில்லாமற் பிரமநிஷ்டையைச் சாதித்தால்
சகலகேவலங்கள் முழுதும் ஒடுங்கும். பிரிவில்லாமற் பிரம
நிஷ்டையைச் சாதித்தால் அழிவில்லாத முத்திப்பேற்றைப்
பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். எ-று.

(ப-ம்.) நிஷ்டைபின்கண் உதயமாகின்ற ஞானருஞான
மிரண்டும் நமுவென்பார்.—நினைப்புமறப்புமற நீங்குமென
வும், ப்ரம்மானுபவத்தில் நேயமாத்திரமா யிருக்கப்பெறின்
ஜீவன் முத்தர்களாவரென்பார்—நிட்டைசாதித்தா னித்தமுத்
திப்பேறடைவா ரெனவுங் கூறினார்.

[இ-உ-க-ம்.] ப்ரம்மநிஷ்டர்கள் சாதனத்தினாலேயே பொறிபுலன்களும் மனமுமொடுங்கப்பெற்று அறிவானந்தமாகிய மோக்ஷவாழ்வை அடைவது சத்தியமென் றறிவித்த தாம். (௨௦)

(அ-கை.) நிவாததீபம்போலத் தன்னிலையில் நிலைபெற்றவனே சிவத்தை யடைவனெனல்.

வேறு.

உத்தரமுகமா யாதனத்திருந்தே யுயர்கூரு பதமலர் தொழுது, முத்திரையெனுஞ் சாம்பலியினைப் பொருந்தி மோனமாமர் நிலைவழாமற், சித்திரதீபம்போ லைசவறவே சிந்தையினலேவறுப் பவனே, அத்தனதடியை யடைவனென்றுரைக்கு மணணலாகம மெலாமெடுத்தே.

(இ-ள்.) வடதிரைமுகமாகி அங்காசனத்திலிருந்து உயர்ந்த ஞானாகிரியருடைய சரணுலிந்தங்களை வணங்கிச் சாம்பலியென்னும் முத்திரையைப்பொருந்தி மவுனமாகிய அந்த நிலையில் வழுவுதலில்லாமற் சித்திரத்திலெழுதிய தீபத்தைப் போல அசைவில்லாமலிருந்து மனத்தினுடைய சலிப்பை அறுக்கத்தக்கவனே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைவானென்று பெருமை பொருந்திய ஆகமங்களெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லும்—எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] சித்த மசைவற இருந்த ஞானநிஷ்டாபரணை சிவனுமென்று வேதாசுமங்கள் சொல்லு மென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம்.

பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்.

சித்தஞ்சிவத்தோ டொருக்கிச்சிவமான
முத்தன்சிவனென மொழிந்திடுமாகமஞ்
சத்தியஞ்சீவன் சங்கரனென்றே
குற்றமினும்மறை கூறும்வகுத்தே.

என்பதனாற் காண்க.

(உக)

(அ - கை.) ஞானரிஷ்டையைப் பெற்றும் அதிற்பாடுப
டாம லிருக்கின்றவனேநோக்கி இரங்கிக்கூறல்.

வேறு.

இருந்தான்சமாதிபோலென்றே யிர்தவுலகோரியம்வுங்கேட்
டிருந்துஞ்சமாதிதனி லுழையா தென்னோவென்போலிருந்தா
னே, இருந்தான்சமாதிதன்னிலையி லிருந்தேயிலாமைதனை
நீக்கி, இருந்தானவனேயிருந்தானே யின்பமளவிலின்பத்தே.

(இ - ள்.) (இவன்) இவ்வலகத்தார் ப்ரம்மரிஷ்டையை
யுடையவனாக இருக்கின்றனென்று தன்னைச்சொல்லவுங்கேட்
டிருந்தும் ரிஷ்டையில் பாடுபடாமல் யாதுகாரணமோ இது
வரைக்கும் எதுபோலிருந்துவிட்டான். பெருமைபொருந்திய
சமாதியாகிய தனதாத்ம்ஸ்வரூப நிலையிலிருந்து அறியாமை
யையொழித்து இருந்தானெனவனே அவனே (பலவாகச்சொ
ல்லு) மின்பங்களைப்போல அளவுபடுத்தக்கூடாத பேரின்ப

நிஷ்டையில் பாவுமிறக்கப்பெற்றவனுக்குப்
பேரின்பபோகமுண்டென்பதற்குப் பிரமாணம்.

கடவுளந்தாதி.

திறந்தேயெடுக்கச்செகமாய்கை மோகத்திநாமருட்டு
மறந்தேவ்வஞ்சநெஞ்சகமே மலையேறவென்றற்
பறந்தேவ்வருமோபஞ்ச பூகச்சமையுங்கொண்டே
யிறந்தேயெடுக்கவல்லார்க்கல்லவோ வெய்தும்வான்சவையே.

என்பதனற் காண்க. (உஉ)

(அ-கை.) ஞானசாதக னானுஷ்டிக்கும் விதிகளும் சாத்
தியனது அனுபவமு மிவையெனல்.

வேறு.

அருந்தபோனகமும்பாதியா நீருமதனி னும்பாதியதாகப்,
பொருந்துகாளொன்றுக்கொரு பொழுதருந்தல்புரிகமற்றெ
வ்விடத்தெனுந்தான், இருந்திடினும்பின்னெழுகினும் புனிமீ
தேகினுமாதர்சடம்மைப், பரிந்துகூடினுமெய்ஞ்ஞானமுத்தி
ரையிற்படிவதுயோகிதன்பரிசே.

(இ - ள்.) (ஞானசாதகன்) உண்ணத்தக்க போசனம்
அவாவயிறுகவும் ஜலம் அதிற்பாதியாகவும் (சாதனத்திலிரு
க்கிறநாளில்) நாளொன்றுக்கு வொருபொழுது போஜனஞ்
செய்யக்கடவன். வேறேயெந்த இடத்தில் தானிருந்தாலும்
பின்னர் எழுந்துவின்றாலும் உலகத்தில்சஞ்சுரித்தாலும் ஆசை

யுற்றுப் பெண்களைச் சேர்ந்தாலும் உண்மையாகிய சின்முத் திரையிலு மூழ்கிக்கிடப்பது சாத்தியமாகிய சிவயோகியின் குணமாம்.—எ-று. எனினுமென்பது, எனுமென விகாரமாயிற்று மற்று-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) சாதன சதுஷ்டயத்தைப் பெற்ற முழுக்ஷூங்க ளானபரிபாகிகள் அனாசாரியனைநீங்கிக் கனிந்தஞானசிரிய ரிடத்தில்வந்தடைந்து அவரால் தத்தம் ஆத்மஸ்வரூபநிலையில் நிற்கப்பெற்று ஞானசாதகர்களாய் அப்பிரமசாதனஞ்செய்து வருவதற்கு எவ்வனபக்குவமானாலும் விசேஷமாய்க்கொள் ளுகிற அன்னபானாதிகளால் வியாதி-மயக்கம் - சோம்பல்-வி காரம் ஆகிய இவைகள் நேரிடுமாதலால் கிரமமாகத் தங்கள் க்ஷூத்தக்கினிக்குத்தக்க உணவுகளைவுட்கொண்டு அவ்வக்கி னிமேலிட்டிருக்கச் சாத்தியத்தின் அனுபவ மெளிதி லுதய மாக இருத்தலே அவர்களுக்குரிய விதியென்பார்.—அருந்து போனகமும் பாதியாகீரு மதனினும்பாதியதாகப் பொருந்து நாளொன்றுக் கொருபொழுதருந்தல் புரிகவென்றும், அத் துவித அபரோக்ஷானுபவத்தில் நிறைந்துவிளங்கிய ஜீவன் முத்தர்கள் தமது தேகபிராரத்வமானது பற்பலவிதங்களா ய்ப்பொருந்தி யிருக்கச்செய்தாலும் தேகோகமென்ற சொப் பணசகத்தினின்று நீங்கிச் சிவோகமயமாய் நின்ற சுவானு பூதி சாக்ஷாத்காரத்தி லிறந்துநின்ற இச்சடசித்துக்களால் உண்டாகின்ற பிராரத்வ த்ரயபோகங்களை யுணர்தல் கிஞ்சித் துமில்லாதிருப்பதே சுபாவமென்பார்—எவ்விடத்தெனுந்தா

கடு

நிஷ்டாநுபூதி

விருந்தினு மெய்ஞ்ஞான முத்தியாயிற்படிவது யோகிதன்
பரிசேபென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] சாதகர்கள் ஏகபுக்தங்கொண்டிருக்கக்கடவர்க
ளென்றும், சாத்தியர்கள் எத்தன்மையான பிராரத்வபோகங்
கள் முயற்சியின்றியேவந்தடையினும் அப்போகங்க ளுள்பற
நின்றித் தங்கள்நிலையில் கேவலமாய் மூழ்கிநிற்பார்களென்று
மறிவித்ததாம்.

இருந்தினுமாதியாய்வரும் எதிர்மறை உண்மைகளால்
அச்சவன்முத்தர்கள் எவைகளிலும பிரவேசியா ரென்பதே
துணிபெனப்பெற்றும்.

சீவன்முத்தர்கள் எத்தன்மைத்தான
பிராரத்வபோகத்திலிருந்தாலும் தநிலைவிடா

ரென்பதற்குப் பிரமாணம.

கைவல்லியநவநீதம்.

காமமாதிகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போமனத்திற்பற்றார்
தாமரையிலேத்தண்ணீர்போற் சுகத்தொடுங்கூடிவாழ்வார்
பாமரரெனக்காண்பிப்பார் பண்டிதத்திறமைகாட்டார்
ஊமருமாவாருள்ளத் துவகையாஞ்சீவனமுத்தர்.

அன்றியும்,

விவகாரவேளை யெல்லாஞ் சமாதியென்றால் விசற்பமன்றோ
மனமலைந்து விடாதோவிட்டால், அவதான் நமூவுமன்றோ
வேன்றாயாகி லதற்கொருதிட் டாதந்தங்கே ளாசைகொண்டு

நவமாகப் பரபுருடன் றன்னைக்கூடி நயந்துசுக மனுபவித்த
நாரிநெஞ்சந், தவமான மனைத்தொழில்கள் செய்யும்போதுந்
தழுவிபனுபவித்தசுகந் தனைவிடாதே. எ-ம்.

அத்துவிதாறுபவம்.

சுகலமறிந் தாசையிலலா மெய்ஞ்ஞானி யெத்தொழிக டா
ன்செய்தாலும், மிகசாம்ப ராஜ்யமுதல் பரமபதத் துள்ளசுக
மெல்லாஞ் சேர்வான், அகல்கரும மொன்றுண்டோ பிறவி
யுண்டோ விரண்டுண்டோ வவித்தையுண்டோ, சுகமயமோ
மெய்யறிவோ சற்குருவோ வவன்மகிமை சொல்லொணுதே.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

எத்தொழிலைச்செய்தாலு மேதவத்தைப்பட்டாலு
முத்தர்மனமிருக்கு மேனாதே - வித்தகமாய்
காதினையாடியிரு கைவிசிவந்தாலுந்
தாதிமன நீர்க்குடத்தேதான். எ-ம்.

பசுபதிபாசவிளக்கம்.

மன்னியசோரன்றனை மனதினினினை த்துக்கொண்டு
தன்னுறுகணவனோடு தழுவிவாறுபோலத்
தன்மனஞ்சிவத்திலவைத்துத் தானவனானானி
பின்னையுமுலகினின்று பேசுவான்மாசொன்றில்லான். எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்.

மிகவருகாமாதிகளாம் விகாரமடைந்தும் விண்போன்மிக
நொய்தானோர், அகமெனலின்றிச் செயல்கள்செய்தாலுந் தன்

ரந்தாலு மழுத்தமற்றோர், சகநெறிகள்செய்திடினு மன்னி யர்போற் கண்டுகுளிர் தன்மைசான்றோர், திகழமனமு நினை வுமிருந்துஞ் சிறிதுமில்லாதோர் சீவன்முத்தர்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க. (உங்)

(அ-கை.) ஞானசாதகர்க்குத் தசநாதங்களும் உதிக்கு மெனல்.

இத்திறமானயோக சாதனையிலிருந்து சாதிப்பவர்தமக் குச், சுத்தமாநாதத் தொனிகளும்பலவாத் தோன்றிமெணிக டன் மேகம், மத்தளம்பேரி யாமொலிசிலம்பு வனையளிதாள மென் றுமையாட், கத்தனு மொழிந்தா னன்றியுமுமவோ ராய்ந்தெடுத் துரைத்தனரன்றே.

(இ-ள்.) இத்தன்மையான சிவயோக நிஷ்டையிலிருந்து சாதனஞ்செய்பவர்களுக்குக் கண்டா-சமுத்திரம்-மேகம்-மத் தளம்-பேரிகை-வீணை-ஒலிக்கின்றசிலம்பு-சங்கு-வண்டு-கைத் தாளம் (ஆகிய இவைகளின் சப்தத்தைப்போலப்) பரிசுத்த மாகிய நாதங்களும் பலவாறாக உண்டாகுமென்று தேவியா ருக்குச் சுவாமியும் உபதேசித்தார் அல்லாமலும் அறிவுடை யோர்களும் (பலநூல்களிலும் ஆராய்ந்து எடுத்துச்சொல்லி யிருக்கின்றார்கள்.—எ-று-அன்று-எ-அசைகள்.

(ப - ம்.) தந்திலையை அசைவற உணர்ந்தறிகின்றதாகிய கூடஸ்த சைதன்ய சாஷியென்னுஞ் சமுகத்தில் தசநாதங் களும் உசிதோசிதமாய முழங்குமென்றும், அநநிலைபுட்ப

பகிர்முகமாய்ப் பிரகாசிக்குங் காலையிலும் தங்கள் சுவானுபவத்திற் கண்டபடி அத்தசநாதங்களுந் தாமேசப்தித்து விளங்காநிற்குமென்றுங் கூறுவார்—யோகசாதனையிலிருந்து சாதிப்பவர்தமக்குச் சுத்தமா நாதத்தொனிகளும் பலவாத்தோன்றிடு மென்றார்.

[இ - ம்.] ஞானசாதனத்தில் விளங்குகின்றவர்களுக்கேயன்றி ஏனையோர்க்கு நாதானந்த முதியாதென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

கடவுளந்தாதி.

அன்பருக் கன்புதரும் பரஞ்சோதியை யாத்தும்த்தோ
டென்புருகக் கலந்துள்ளே யுருகி யிரவுபகல்
தம்புருவினை சரமண்டலத் தொளி தாளதித்தி
மின்பெருகுங்கொலுச் சிங்காரங்கண் டிருமெய்ம் மகிழ்ந்தே.

அன்றியும்,

சிலம்பொலியப் புறமிப்பாற் சிலம்பொலி தேவர்சபை
யலம்பொலி யோசை யதுவெருநாத மதற்குமப்பால்
வலம்புரி சுற்றிய வாசலுமுச்சி வழிதெரிந்தாற்
புலம்பொலி யாடலும் பாடலுமாகிய பூரணமே. எ-ம்.

ஞானிகளநிலைமை.

கந்தமுதலேம்புலனை யடக்கிராப்பண் கருத்தமைத்துச் சா
ம்பனினோக் கதனைமேவிச், சிந்தையுறத் தான்சரிக்கு மிடங்க

கடுச

நிஷ்டாநுபூதி

டன்னிற் செறிந்திடையா திருத்திணையி னிட்டைகூட, வந்
தெழுமபு மணிசலதி சிலம்புசுவருவண்டிசையாந் குழல்பேரி
முழக்கங்காண, இந்தவகை சிவயோகத் திருப்பான்ஞானி
யினியவற்குப் பிறவியுமுண் டென்னலாமோ. எ-று.

அகஸ்தியமுனிவர்.

வையஞ்சலமங்கி கால்வான் பலவுயிர் வான்முடியோ
டெய்யுமபரமுதற் சார்வதெல்லா மெம்பிரான் முருகா
தெய்யனநின்று நின்றாட்சிலம்போசைத திருவினையாட்
டையின் னங்கமதென் னங்கமாய்வினற வானந்தமே. எ-ம்.

திருவாசகம்.

என்னணியார் முலையாக மனோந்துடனின்றிபுறு மாகாதே
யெல்லையின்மாச் கருணைக்கட லின்றினிதாடுது மாகாதே
நன்மணிநாத முழங்கியென் னுள்ளுறநண்ணுவ தாகாதே.

தாயுமானசுவாமிகள்.

கெஜதுரகமுதலான சதுரங்கமனமாதி கேள்வியி னிசைந
துறிப்பக், கெடிகொண்டதலமாறு மும்மண்டலத்திலுங் கிள்
ளாக்கு செல்லமிக்க, தெசவிதம தாய்வின்ற நாதங்களோலி
டச் சிங்காசனாதி பர்களாய்த், திக்குத்திகந்தமும பூரணமதிக்க
குடை திகழ்ந்திட வசந்தகால, மிசையமலர் மீதுறைமணம்
போல வானநதமிதயமேற் கொள்ளும்வண்ண, மென்றைக்கு
மழியாத சிவராஜயோகமா யிர்த்ராதி தேவர்களெலாம், விஜ
யஜயஜயவென்னவாசிசொலவே கொலுவிக்குதும்பெருமை

யெளிதோ, வேதாந்த சித்தாந்த சமரசன்னிலைபெற்ற வித்த
நச் சித்தர்கணமே. எ-ம்.

வாத்தவார்ப்புராணம்.

முக்குணம்புல னேந்துடனடக்கி மூலவாயுவையெழுப் பிரு
வழியைச், சிக்கெனும்படி யடைத்தொரு வழியைத் திறந்து
தாண்டவச் சிலம்பொலியுடன்போய்த், தக்கவஞ்செழுத்தோ
ரெழுத்துருவார் தன்மைகண்டருடரும் பெருவெளிக்கே,
புக்கழுந்தின ரெழுத்துப்பெறுவார் புலியில்வேட்டுவ னெடு
த்த மென்புழுப்போல்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க. (உச)

(அ - கை.) தமதுள்ளே தோன்றும் நாதவசப்படாது தம்
மை அறிபவர்க்கு மயக்க மின்றென்பதையும் அந்நாதவசமு
ற்று மயக்கமடைந்தவர் அதில்நின்றும் நீங்கும்வகை சொல்
லுதுமென்பதையுங் கூறல்.

ஒத்தவந்நாதந்தோன்றியபொழுதே யொலியினாலுயர்ந்தெ
ழுபடம்போல், தத்துவஞ்சகலகேவலகீங்கித் தனையறிபவர்க்
கிலை மூடம், இத்திறமலாதுசகலத்துமெய்தா விம்பர்கேவலத்
தினு மடையா, மத்தியத்தந்தமுடமேயுற்றால் வகையதற்கு
காக்குதுமன்றே.

(இ-ள்.) ஒற்றுமைப்பட்ட ஸ்வாறுபூதியில் அந்தநாதமு
ண்டான காலத்திலேயே புல்லாக்குமுலின் ஓசையினால் ஒங்கி

யெழுகின்ற சர்ப்பத்தைப்போலத் தத்துவங்கள் (வேறுபாடின்றி ஒற்றுமைப்பட்டு உதயமாகும், அப்போது அவைகளின் தொழிலாகிய) சகலகேவலங்கள் நீங்கிப்போகத் தனதாத்ம் ஸ்வரூபத்தை அறிகின்றவர்களுக்கு அஞ்ஞானமில்லையாம் இவ்வண்ணமான அனுபவச்செய்கையை அறிதல்ல்லாமல் இங்ஙனஞ் சகலத்திலும்பொருந திக்கேவலத்திலுஞ் சேர்ந்திருக்க நடுவிலே அந்த அஞ்ஞானமும் பொருந்துமாயின் அம்முடத்தன்மை நீங்குவதற்கு வகைசொல்லேவாம்.—எ-று.படம்-ஆகுபெயர்-அன்று-ஏ-அசைகள்.

(ப - ம்.) சிற்சபையி லெழுகின்ற தசநாடிகளென்பார் தத்துவமென்றும், அத்தசநாடிகளா லுண்டாகின்ற சத்தங்க ளையுணர்தலென்பார்—சகலமென்றும், அந்நாதங்களுடங்கு கையில் அவற்றின்பின் செல்லுமனமென்பார்—கேவலமென் றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] தசநாதங்களுந் தன்னேத்தவிர வேறின்றென்று சம்மானிலேபெற்றவனே தன்னையறிந்தவனென்றும், அந்நாதங்களை யெதிரிட்டறிபவனே மூடத்தன்மை யுடையவனென் றும் தெரிவித்ததாம்.

மனம் நாதவழிச்செல்லாமல் குருதுரியத்தில் நிற்கின் முத்திபெறுவ ரென்பதற்குப் பிரமாணம்.

கடவுளந்தாதி.

மாறியின்றாடியவான் பொருளாடிமணியசைந்து
மீறியின்றாணந்திரித்தத்தி லோசைவிளங்கிமனந்

தேறிநின்றிற்பரனாலாம் பதமென்னுந்தேனமுத
முறிநின்றிற்பரசந் திருவாய்திறந்துண்பவர்க்கே.

எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

தாராதவருளெலாந் தந்தருளமெளனியாய்த் தாயனைய கரு
ணைகாட்டித் தாளிணையென் முடிசூட்டி யறிவிற்கமாதியே சா
சுவிதசம்பரதாயம், ஓராமன்மந்திரமு முன்னுமன்முந்திரிலை
யொன்றோ மரண்டெனும் லொளியெனவும வெளி யெனவு
முருவெனவு நாதமா மொலியெனவு முணர்வு றுமல், பாராது
பார்ப்பதே யேசுசாதனமற்ற பரமவனு பூதிவாய்க்கும் பண்
பென்றுணர்த்தியது பரராமலநிலை பகந்தரின் பழவடியர்
தம், சீராயிருக்கரின் தருள்வேண்டுமையனே சித்தாநதமுத்தி
முதலே சிரகிரிவினங்கவரு தக்ஷணமூர்த்தியே சின்மயானந்த
குருவே.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற் காண்க.

நாதானந்தமுந் தானேயென்பதற்குப்

பி ர ம ண ம்.

ரிபுகீதை.

அமலசின்மாத்திர சொரூபமாகுஞ் சித்துமறிவரிய நிரங்கு
சனு முனக்குளானு, முமலமகல்நிற்கிடமா கானுமொன்றாய்
முதிர்ந்தருளுமேக.மேவாதவிதந்தான், விமலபரப் பிரமமெ

கலை

நிஷ்டாநுபூதி

ஊம்பூசமற்ற விரிகண்டாமணி கருநாதமுமாகி, நிமலசச்சிதா
நந்த மாருவானு நிலையலால்வேறுமுண்டோ நீயேயாவாய்.

என்பதனாற்காண்க.

(அ-கை.) அம்பூடீங்கு முபாயமிவையெனல்

தின்னியவந்தமுட நீங்கிடமெய்த்தூய சற்குருவினைத்தொ
ழுதே, மன்னுகாரணமா மனுவினைப்பெற்று மனம்விடயத்தா
றுதிருந்தே, அந்நிலைப்பதி னுயிரந்தரஞ் செபிக்கி எனன்றிடு
மகன்றிடா துறுமேற், பின்னுமச் செபத்தை யொருபதாண்
டளவும் பெட்டபுடன்செபிக்க நீங்கிடுமே.

(இ-ள்.) நெருங்கிய அந்தஅறியாமை நீங்கும்படி உண்
மையாகிய பரிசுத்தம் பொருந்திய ஞானாசிரியரை வணங்கி
நிலைபெற்ற காரண பஞ்சாக்ஷரமாகிய மந்திரத்தைப் பெற்று
மனதை விஷயத்திற் பொருந்தவிடாமலிருந்து அந்நிலைப்படி
பதினுயிரந்தரஞ் செபித்தால் அவ்வறியாமைநீங்கும் அங்ங
னம் நீங்காமல்அவ்வறியாமை தங்குமாயின் மறுபடியும் அச்
செபத்தைப் பத்துவருஷம் வரையிலும் அன்போடுஞ் செப
ஞ்செய்ய நீங்கிப்போகும். எ-று, ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்.

[இ - ம்.] அஞ்ஞானம் நீங்கிப்போமாறு முத்தி பஞ்சா
க்ஷரத்தைத் தியானிக்கவேண்டு மென்பதாம்.

(அ - கை.) முடத்தன்மையுடையவர்கள் சதாஸ்மரணத்
தினால் அடுத்த சநந்திலும் பரிபாகிகள் எடுத்த சநந்திலும்
முத்தி அடைவார்களெனல்.

இந்தமெய்ச்செபமுங் குருபதத்தன்பு மிடைவிடாதேயு
ஞ்றுவரேல், வந்திடுஞ்சநநந் தன்னிலேயுறுவர் மன்னுமெய்
ஞ்ஞான நிட்டையினை, உந்துமம்மூட மிலாதவர்தம்மை யுத்
தமபக்குவ ரெனலாம், முந்துசற்குரவ னல்குமுத்திரையான்
மோனவி டுறுவர்களன்றே.

(இ-ள்.) இந்த உண்மையான செபத்தையும் ஆசிரியரு
டைய திருவடிகளில் அன்பையும் இடைவிடாமற் செய்வாரா
யின் மறுசநநனத்தில் நிலைபெற்ற சத்தியமாகிய சிவயோர்க
நிஷ்டையைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள் (அனந்த சநநத்தி
லேறிவந்த வாசனையொழிந்து) செலுத்தப்பட்ட அந்த மூடத்தன்
மை இல்லாதவர்களைச் சற்கரும பரிபாக்கிவென்று சொல்ல
லாம் தலைமைபெற்ற ஞானாசிரியர் அனுக்கிரகிக்கின்ற சின்
முத்திரையினால் அபபரிபாக்கிகள் இச்சநநனத்திலேயே மௌ
னநிலையாகிய மோகூத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்.—
எ-று. எ-வ-அன்று-வ-இந்நான்கும் அசைகள்.

[இ-ம்] வெளிப்படை.

(உஎ)

(அ கை.) ஸ்வானுபூதியிற் றேன்ருகின்ற சித்ப்ரகாசந்
துரியாதீதப் பொருளன்றெனல்.

இயம்புநன்னிலையி னிட்டை சாதிப்போர்க் கின்னொளி
கோடிக ளொன்றாய், வயங்குவபோல வகக்கணிற்றேன்று
மற்றதும் பொருளலவென்றே, தியங்குறவெந்தை . பாணத

குறைத்திடவே தேவிகேட்டதனைதெளிய, நயம்பெறப்புகழி
யென்னவே வினவநா தனுந்தெளிவுற நவிலும்.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற நன்மையாகிய நிலையில் நின்று
நிஷ்டையைச் சாதிக்கின்றவர்களுடைய உளத்தின்கண் கோ
டிகுரியர்கள் ஒன்றாகக்கூடிப் பிரகாசிப்பதுபோல இனியபிர
காசமுண்டாகும் அதுவும் வஸ்துவல்லவென்று எம்து ஆண்
டவராகிய பரமசிவனார் தேவியாருக்குச் சொல்ல அதை யத்
தேவியார் கேட்டு மயக்கமுற்று அந்தவஸ்துவை நான்தெளி
வாக அறியும்படி தேவரீர் நயம்பொருந்தச் சொல்லவேண்டு
மென்று சேட்கப் பரமசிவனருந் தெளிவுபொருந்தும்படிச்
சொல்லுவார்.—எ - று-மற்று-ஏ-ஏ-ஏ - நூந்நான்கும் அசை
கள்.

[இ-ம்.] ப்ரம்ம நிஷ்டாசாதனத்தைப் பரிபாலனம்பண்
ணுகின்றவர்களது கருத்து உள்ளே அடங்க அடங்கத்தோ
ன்றுகின்ற சிவதரிசனத்துக்கு அதிஷ்டானமாகிய பொருள்
வேறே ஒன்றுண்டென்பதாம்.

உளத்தின்கண் அருட்பிரகாசந்தோன்று

மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

பத்திரிகிரியார்.

கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுந்துவந்தாற்போ
லுடலிலொளித்தசிவ மொளியெய்வதெக்காலம்.

எ-ம்,

காரைக்காலம்மையந்தாதி.

காண்பார்க்குங்காணலாந்தன் மயனேகைதொழுது
காண்பார்க்கு ந்காணலாங் கடதலாற்காண்பார்க்குச்
சோதியாய்ச்சிந்தையுள்ளே தோன்றுமெதொல்லுலகுக்
காதியாய் நின்வரன்.

எ-ம்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க. (உஅ)

(அ-கை.) சத்தநீங்கலாக ஞானவிஷயங்கள் ஸ்வானுப
வத்தி லொடுங்குமெனல்.

*இலங்கியமோன முத்திரையதனி லிருந்திடும்பொழுதிலேம்
புலனில், நலந்திகழ்முன்று புலனெடுங்கிடமா னவிலுதுமவை
யெவை யென்னில், துலங்கியரூப மிரதநந்தமென்றுசொற்
றிடுவர்மற் றிரண்டு, புலன்களிற்பரிசந் தரிசனந்தோன்றிற்
போயிடுமென்பர் புண்ணியரே.

(இ-ள்.) பிரகாசிக்கின்ற மௌனநிலையாகிய சின்முத்தி
ராயில் இருக்கின்றகாலததில் சத்தாதிவிஷயங்கள் ஐந்தில்
நன்மையாய் விளங்குகின்ற மூன்றுவிஷயங்கள் அடங்கும்
அங்ஙனஞ் சொல்வதாகிய அம்மூன்றும் எவையென்றால்,
சொல்லுவோம் ஒளிர்கின்ற நல்லரூப ரசகந்தமென்றுரைப்
பார்கள். மற்றிரண்டு விஷயங்களில் பரிசமானது ப்ரம்மதரி
சனம் உதயமாயின ஒடுங்கிப்போமென்று புண்ணியவான்கள்
சொல்லுவார்கள் - ஐ-று. ஆல்-ஐ-அசைகள்.

(ப-ம்.) விஷயங்களனைத்திலுந் தேர்த்தமனமானது சமஸ்தமுந் தானாய்விளங்கிய சின்முத்திரையென்னும் நகருள்ளுந் திற் சரிதையாகிய முதற்பஞ்சவர்ண சுந்தரம் பொருந்திய பஞ்சாட்சரநிலையிற் புகுந்து ஊடுருவித் தசநாதங்களும் முழங்குவதற்குக் காரணமாகிய சதாசிவத்தையுந் தாண்டி, ஞானத்திற் கிரியையாகிய புருஷாகாரநிலை யென்ற திருவருட் சத்தியினது அரசிருக்கையின் மகிமையைக் கண்டு அந்நிலையில் அசைவறநிற்குங் காலையில் அங்ஙனம் அனுபவத்திற்குரிய துரிய விஷயங்கள் ஐந்தில் காட்சியாகிய அருட்டரிசனமும் பேரின் பமாகிய சுவையுஞ் சுகமாகியவாசனையும் ஒடுங்குமென்பார்.

இலங்கியமோன முத்திரையதனி லிருந்திடும்பொழுது நலந்திகழ்முன்று புலனெடுங்கிடு மென்றும்,

அத்திருவருட் சத்தியினது அருளாலே அதற்குமேல் ஞானத்தில் யோகமாகிய சொருபசித்தென்னும் பார்வையான லீலைக்கண்ணடியிலறிந்த பஞ்சசபையின் அலங்காரத்துள் பரமகாஷ்டை அறிவாய்ச் சென்று சென்று தேய்ந்து தேய்ந்து முத்திசகலமும் முத்திகேவலமும்விட்டுச் சும்மாநிற்கச் சுயஞ்சோதிதானே மேலிட்டு வளைந்து அகண்டாநார நிலை பொருந்துங் காலையில் ஞானத்தில் ஞானமாகிய கூடஸ்தப்ரம்மைக்யமென்னுஞ் சிதாகாசமாகிய சுபாவம் உதயமாகாததற்கு முன்னிருந்த ப்ரம்மானந்தகோஷ நீங்கலாகத் தானே தானாகிய மெய்ப்போதமாகிய பரிசுழுழ் ஒடுங்கிச் சின்மாத்

திமாய் விளங்குமென்று அருளிறைவடிவங்கொண்ட அடிகளால் கூறப்படு மென்பார்.—பரிசுந் தரிசனங் தோன்றிற் போயிடுமென்பர் புண்ணியரே என்றுங் கூறினார்.

[இ - ம்.] சரிதையாதியாய்வரும் நான்கில் நன்னுன்காகிய பதினாறுசோபானங்களில் காரியப்பட்ட பன்னிரண்டு படிகளையும் நீக்கி மேல்நின்ற காரணத்தின்பயனாகிய நான்கு பதங்களுள் மூன்றுபதங்களினுடைய இலக்கணங்களை விதித்துச் சொற்றனரென்பதாம்.

எனவே ஞானத்தில் ஞானமாகிய ப்ரம்மவரிட்ட பதத்தில் மேற்சொல்லிய ப்ரம்மானந்தகோஷ மொடுங்கு மென்பதே துணிபெனப்பெற்றும்.

ஞானத்திற் சரிதையிலேயேதென்பதற்குப்

பி ர ம ண ம்.

திருவாசகம்.

உன்னற்கரியதிரு வுத்தரகோசமங்கை
மன்னிப்பொலிந்திருந்த மாமறையோன்றன்புகழே
பன்னிப்பணிர்திறைஞ்சப் பாவங்கள்பற்றறுப்பா
னன்னத்தின்மேலேறி யாடுமணிமயில்போ
லென்னத்தனன்னையுமாட் கொண்டாடுவழில்பாடிப்
பொன்னுத்தபூண்முலையிற் பொன்னுசலாடாமோ.

அன்றியும்,

நெக்குநெக்குள் ஞருகிவின்று மிருந்துங்கிடந்து மெழுந்து,
நக்குமுழுதுந் தொழுதும்வாழ்த்திரானுவிதத்தாற் கூத்துநயிற்

றீச், செக்கர்போலுந் திருமேனி திகழநோக்கிச் சிலிர்சிலிர்
த்துப், புக்குறிப்பதென்று கொல்லோவென் பொல்லாமணி
யைப் புணர்ந்தே. எ-ம்.

சாந்தலிங்கசுவாமிகள்.

போற்றிறீறணிந்து ருத்திர சாதனம்பூண்டி டைந்தெழுத்
தள்ளே, சாற்றிசீருவாதி மூவுருவையுந் தாழ்ந்திறைஞ்சி
வைசெய்தான், மாற்றலாம் பிறப்பிறப்பினை நெஞ்சமே மன்
துளாடியதானும், தோற்று முள்ளொளிக் குள்ளொளியா
யதைத் தொழுது வாழ்தலுமாமே. எ-ம்.

அகஸ்தியமுனிவர்.

அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்திலுமுண் டல்வாறெழுத்தும்
பண்டித்ததற் சதகோடி மகாசித்தி பண்ணுதற்காய்த்
துண்டத்துட லுயிராய பரைசெய்த சூத்திரததாற
கண்டித்த நமசிவாயா வெனவுருக் காட்டியதே. எ-ம்.

பாலையானந்தசுவாமிகள்.

விந்துவிருந்த தலந்தனிலே குரு நந்தியிருந்தார் கொலுவா
கச், சிந்தைதெளிந்து மகாரம்வைத்தா லந்தச் சீமானைக்காண
லாம் ஞானப்பெண்ணே. எ-ம்.

சச்சிதானந்த விளக்கம்.

முச்சடராகியொன்றாய் முடிந்ததோர்சோதிபாதம்
அச்சதனயனுங்காண வகண்டமாயவிலித்த

சச்சிதானந்தஞான சதாசினகுருவைப்பாட
மெய்ச்சுடருதயமான விளக்கொளியுண்மைசேர்வாம்.

அன்றியும்,

திருமருவுசோதியாய்ப் பிரபையொளியீசியே தெருவிலொ
ரு பாதையதிலே, திரிகரணசுத்தியா யமுதகலசத்திலே தேன
முதமுறு சுணைநீர், வருமொருவர் காணவே திருகுசுழிகேணி
யில் வரவுசிறு வாசறெளிவு, மயிர்ப்பாலமீதினி நெருப்பாறு
தாவியே வந்தவழிகண்ட தெவரோ, அருவுருவிலாகாச மிரு
சரண கீதமே யனேகசிவ சோதினடனம், அபயவரவுபயசிவ
சமயகுருநாதனே யத்துவித முத்திபுரிவாய், தருமவுன சுழி
முனையி லணுவளவு கவனமே தரல்வேண்டு மிதுசமயமே.

திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

ஆண்டகுரவ னுவானையல்லற் பிறவியறுப்பானே, வேண்
டும்பதவிதருவானே வெளியீட்டின்ப மளிப்பானேத், தூண்
டல்செய்யா மணியினக்கைத் தொழின்முன்றியற்றுந் தொல்
லோனைக், காண்டற்கரிய பேரொளியைக் களாவியிழங்கீழ்க்
கண்டேனே. எ-ம்.

உடலறிவிளக்கம்.

நந்திகொலு விருந்தவிடந் தானுமங்கே நற்கமல மாயிரத்
தெட்டிதழுமங்கே, அந்திசந்தி பூசையனுட் டானமங்கே
யறுத்தடைத்த வாசல்சிவ யோகமங்கே, மந்திரமுஞ் சாத்திர
முடி. பிறந்ததங்கே. மனுநீதிருவரவு தானுமங்கே, செந்தி

யொளி சிவன்சிற்கா தனமுமங்கே சிறந்தவீருபாத மடையாள
முடைத்தோமே. எ-ம்.

வாதவூர்புராணம்.

இடம்படுமுடம்பின்மூலத் தெழுந்தற்சூழ்நைநாடி
யுடன்கிளரொளியேயாகி யொளியிலஞ்செழுத்துமொன்றாய்
நெடுங்குழலோசையாகி நிலவுமவ்வோசைபோயங்
கடங்கியவீடமேயென்று மாடுமம்பலமதாகும்.

அன்றியும்,

எண்டரும்பூதமைத்து மெய்தியநாடிமுன்று
மண்டலமுன்றுமாகி மன்னியபுணர்ப்பிளுலே
பிண்டமுமண்டமாகும் பிரமனோடைவராகக்
கண்டவர்பின்றவாறு பிரண்டினுங்காணலாகும். எ-ம்.

சந்நிதிமுறை.

விதையாபிருக்கு மைந்தெழுத்தும் வேதாசமமு முத்தமி
மும் விளங்குஞ்சரி தாதிகணன்கும் வீராகியமெய்ச் சிவமத
முஞ், சதையாதரிக்குத் திருநீறுஞ் சோதிநயனத் திருமணியு
ந்துகடர்ப்பதி விதிநெறியின் றொடர்புஞ்செடிதீர் மெய்யடி
யா, ரிதையா லயத்தைப் பிரியாதங் கிருடர்ஞான மணிவிள
க்கு மிலங்குமவுனந் துளும்பாத வுன்பவளனுஞ் சந்ததமுஞ்,
சிதையாதளிக்கு மோரிறையே சிறியேஞ்சிற்பில் சிதையே
லே, தேனூர்வீதிப் போரூரா சிறியேஞ்சிற்பில் சிதையேலே.

பாரதம்.

ஐவகைப்பொருளுநான்கு கரணமுங்குணங்கள்மூன்றுஞ்
செய்வினையிரண்டுமொன்றி யாவருந்திகைப்பயின்ற
பொய்யிருளகலஞானப் பொருட்கதிர்விரித்தபுத்தேள்
கைவளராழிச்செங்கட் கண்ணனைக்கண்ணுள்வைப்பாம்.எ-ம்.

திருவாய்மொழி.

ஏகமூர்த்தியிருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி
யாகியைந்துபூதமா யிரண்டுசுடராயருவாகி
நாகமேறிநடுக்கடலுட் பெயின்றநாராயணனேயுன்
னகமுற்றுமகத்தடக்கி யாவியல்லன்மாய்த்தே. எ-ம்.

தேவாரம்.

மண்ணுகி விண்ணுகி மலையுமாகி வயிரமுமாய் மாணிக்கந்
தானேயாகி, கண்ணுகிக் கண்ணுக்கோர் மணியுமாகிக் கலை
யாகிக் கலைஞானந் தானேயாகிப், பெண்ணுகிப் பெண்ணுக்
கோ ராணுமாகிப் பிரளயத்துக் கப்பாலோ ரண்டமாகி, யெ
ண்ணுகி யெண்ணுக்கோ ரெழுத்துமாகி யெழுஞ்சுடரா யெம்
மடிக ணின்றவாரேற.

அன்றியும்,

நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞானமூர்த்தி நலஞ்சுடரே நால்
வேதத் தப்பானின்ற, சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங் கடந்து
நின்ற சொலற்கரிய சூழலா யதுவுன்றன்மை, நிற்பதொத்து
நிலைநிலா நெஞ்சந்தன்னு ணிலவாதபுலா லுடம்பே புரூத்து

நின்ற, கற்பகமே யானுண்ணெவிடுவே னல்லேன் கனகமாமணி
நிறத்தெங் கடவுளானே.

அன்றியும்,

திருவேயென் செல்வமே தேனே வாணோர் செழுஞ்சுடரே
செழுஞ்சுடர்நற் சோதியேமிக், குருவேயென் னுறவே யென்
னானே லுனி னுள்ளமே வுள்ளததி னுள்ளேவின்ற, கருவே
யென்கற்பகமே கண்ணே கண்ணுட் கருமணியே மணியாடு
பாவாய் காவாய், அருவாயவல் வினேநேய னுடையாவண்
ண மாவடுதண் டிறையுறையு மமரோரே.

எ-ம்.

திருமந்திரம்.

ஆரங்கம்புலியூராதி நடுவாசி

சீரங்கஞ்சிற்சபை சிவமனம்பூத்தது

பேரங்கம்பெற்ற பேதத்திருநடனம்

வேரங்கஞ்சொல்வார் விழுவார்நாகில்.

எ-ம்.

தத்துவராயசுவாயிகள் கலிமடல்.

அரியதவமுடைய ராகம்பொருந்த

வுரியபுயமோ வொளிமணியோ

முத்திநிறையோ சிவனதுவிலை.

அன்றியும்;

தெருவுதொறுமுலவு தென்சிந்தை சேர்த்தருமணியைங்

தோவத்தைக்கொயிலாக் கொண்டவருமருந்தை.

எ-ம்.

ஒளவைக்குறள்.

சுந்தரச்சோதி துலங்குமிடமது
மந்திரச் சக்கரமுமாம்.

அன்றியும்,

தற்பரமான சதாசிவத்தோடொன்றி
லுற்றறிவில்லை யுயிர்க்கு.

எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

சருகுசலபக்ஷணிக னொருகோடியல்லாற் சகோரபக்ஷிகள்
போலவே, தவளநிலவொழுகமீர்த தாராயுண்டழியாத தன்
மைபுர னந்தகோடி, இருவிண்களற்றிரவு பகலென்பதறியாத
வேகார்த மோனஞான விற்பநிஷ்டையர்கோடி மணிமந்திர
சித்தநிலை யெய்தினார்கள் கோடிசூழக், குருமணி யிழைத்தி
ட்ட சிங்காதனத்தின்மிசை கொலுவீற் றிருக்குநின்னைக்,கும்
பிட்டனந்தமுறை தெண்டனிட் டென்மனக் குறையெலாந்
தீரும்வண்ணம், மருமலரெடுத்துனிரு தானையர்ச்சிக்கவெண்
வாவென் றழைப்பதெந்நாள், மந்திர குருவேயோக தந்திர
குருவேமுலன் மரபில்வரு மௌனகுருவே.

அன்றியும்,

காணுங்கண்ணிற் கலந்த கண்ணேயுனைச்
சேனும்பாருந் திரிபவர் காண்பரோ
ஆனும்பெண்ணு மதுவெனும் பான்மையும்
பூணுங்கோலம் பொருந்தியு ணிற்றுவே.

அன்றியும்,

குன்றிடாத கொழுஞ்சுடரே மணி
மன்றுளாடிய மாணிக்கமே யுனை
யன்றியார்துணை யாருறவார் கதி
பென்றுநீயெனக் கின்னருள் செய்வதே.

எ-ம்.

சிவப்பிரகாசம்.

கண்ணொளிவிளக்களித்துக் காட்டிடுமென்னின்முன்னங்
கண்ணொளியொன்றுமின்றும் விளக்கொளிகலந்தவற்றைக்
கண்ணொளியகலவின்றே கண்டிடுமேவறுகாணாக்
கண்ணொளிவிளக்கின்சோதி கலந்திடுங்கருத்தொன்றன்றே.

சிவவாக்கியர்.

அண்ணலாயநாதியா யநாதிமுன்னநாதியாய்ப்
பெண்ணுமாணுமொன்றிலோ பிறப்பதாசுமுன்னெலாங்
கண்ணிலாணிசுக்கிலங் கருத்தொடுக்கிவின்றபின்
மண்ணுளோரும்விண்ணுளோரும் வந்தவாறதெங்ஙனெ.எ-ம்

சௌந்தரியந்தாதி.

மயில்போன்றிருக்குந் திருமேனிமணியோ குயிலோமறை
முடிவோ, வயில்போன்றிருக ணநுங்கணையோ வருவார் கட
லோ யாதனைக்கேன், வெயிலோநிலவேசோதிமின்னல் விளை
வோ ககனவிறுறோ, பயில்வோருனது திருவழகை யுமை
பே தொகுத்துப் பாடரிதே.

எ-ம்.

கடவுளந்தாதி.

மெய்ப்பொருளுச்சிக்கு ளுச்சிதமாகவிருக்கும்பா
வைப்பினின்மாணிக்கப் பொக்கிஷமேமணிமாமகுடச்
செப்புக்குளேற்றுந் திருவிளக்குள்ளொளிதிபமது
கைப்பொருடன்னினு மெய்ப்பொருளாமது கண்டவர்க்கே.

மவுனநிசனம்.

அரசனென்ற மவுனவித்தை ராஜயோக மறைகிறேனகார
முத லேந்துமுட்ட, நிரமயமா மூலத்தி லிங்கநதோன்று மிங்க
மென்ன சிவரூப நந்திமேனி, குருமூலத்தட்டதளம் விரிந்து
தோன்றுங் குண்டலிவாய் திறக்குமப்போ கோடிவிதோன்
று, மரமனையி லமுதகபா டந்திறநது வமுதமழை வருடிக்கு
மருளிலன்றே.

அன்றியும்,

அன்றறியா தாரத்தின் மௌனமுட்ட வங்கங்கே சிவசத்தி
வடிவுதோன்று, நின்றவந்த தலத்தினிற்கும் வன்னந்தோன்று
நிராகார மாமவாயு சுழியிலேறுங், குன்றாத சுழிமுனையில்
மௌனமுட்டக் குலாவுமனத்தாநநத நிர்த்தங்கானுஞ், சென்
றேறிநடனத்தைப் பாருபாரு திருச்சிலம்பி னொலிகேட்குஞ்
சேர்ந்துகூடே.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

ஞானத்திற் கிரியை
யீதென்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருவாசகம்.

உடையாளுன்றனடுவிருக்கு முடையாணடுவுணீயிருத்தி
யடியேனடுவுணிருவீரு மிருப்பதானுடையேனுன்
னடியார்நடுவுளிருக்குமருளைப் புரியாய்பொன்னம்பலத்தெம்
முடியாமுதலேயென்கருத்து முடியும்வண்ணமுன்னின்றே.

சவுந்தரியந்தாதி.

மாதுளின்கருளை ஞானநித்திரைசெய் மஞ்சநாலுசிலை கால்
களும், வேதமாலுட னுருத்திரன்கன மயேச்சுரன்றலை விதி
த்தபே, ரோதுபின்னறு கச்சுமானதொரு வச்சிதத்துறை
சதாசிவன், மீதுகண்டியில வல்லபுன்கிருபை யன்றிவேறொரு
விருப்பமே.

அன்றியும்,

இழைதுழையாதிடையழகுறுபூண் முலையிளவெயில்மேனியி
நிழலுறுசாமளமணிவடமாடிய நிலவெழுபூதியினல். [வே
கழைபெறுதோளியையழகொழுகாநிறைகருணையினாமுதை
த், தொழுமவரேசிவனடியவர்கா ணிதுகருதியினுலாரையே.

தாயுமானசுவாமிகள்.

பூரணிபுராதனிசுமங்கலேசுதந்தரி புரந்தகித்ரயம்பகியெழி
ற், புங்க்விவிளங்குசிவசங்கரிசகஸ்தர தளபுஷ்பப்பிசைவீற்றிரு
க்கும், நாரணிமனுதிதநாயகிகுணதித நாதரந்தசத்தி.

மூலமும் உரையும்.

கவந்

அன்றியும்,

பூதமொடுபழகிவள ரிந்திரியமாம்பேய்கள் புந்திமுதலான
பேய்கள், போராடுகோபாதி ராக்ஷசப்பேய்களென் போதத்
தைபூடழித்து, வேதனைவளர்த்திடச் சதுர்வேதவஞ்சன் விதி
த்தானி வல்லெல்லாம், வீழும்படிக்குணது மௌனமந்த்ரா
திக்ய வித்தையைவிந் தருள்வையோ, நாதவடிவாகிய மஹா
மந்தரரூபியே நாதாந்தவெட்டவெளியே, நற்சமயமானபயிர்
தழையவருமேகமே ஞானவானந்தமயிலே, வாதமிடுபரசமய
மியாவுக்குமுணர்வரிய மகிமைபெறு பெரியபொருளே வனா
ராஜ னுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை வளர்காதலிப் பெணு
மையே, எ - ம்

அகஸ்தியமுனிவர்.

ஒங்காரவட்டத்து ளாதாரமாறும்விட் டோங்கியரி
றீங்காரவட்டத் துளேவிந்து நாதமிண்ச்சுடர்மேற்
பாங்காம்பகாசிவ மாகியொன்றா யப்பரவெளிநின்
றங்காரத்தாண்ட வியாறெழுத் தாறுமுகத்தம்மையே.

அன்றியும்,

சூண்டலிபாரதிலக்குமி பார்வதிகோமனைபூ
மண்டலிசாம்பவிதேவி மனோன்மணிவாகினிப்பிர
சூண்டலிகாரியகாரி யுகாரிசடாக்ஷிமா
விண்டலியாண்பெண்ணிரண் டருவாய்நின்றமின்னொளியே,

ஒளவைக்குறள்.

தற்புருடமாழுகந் தன்னிற்றனியிருந்
துற்பன மஞ்சையுறை,

கௌ

நிஷ்டாநுபூதி

அன்றியும்,

ஓதியதற்புருடத் தடியொவ்வவே

பேதியா தோதுபினை.

எ-ம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

உன்முகம்போற்கண்ணடிக்குள் ளொருமுகங்கண்டாற்போற்

சின்மயவடிவின்சாயைச் சித்துபோற்புத்திதோன்று

நின்மலவிருத்தியந்த நிழல்வழியாயுலாவுந்தன்ம

நன்மகனேயித்தைத்தா னன்றோளுனமென்பார். எ-ம்.

கடவுளந்தாதி.

பரையிடத்தேயுருத்தோன்றி யொடுங்கும்படியறிந்தோர்

புரையறக்கீறிப்புண்ணுற்றுவரோ புத்திமத்தியிலே

திரையறவாசைத்திசைதிகை யாறித்திருக்கறுக்க

வரைதிருநாதமலைக்குறப் பெண்கொடிவாய்த்திடுமே. எ-ம்.

சச்சிதானந்தவிளக்கம்.

ஆடல்புரிநடன விருபாதபங்கய வேதமவதான சிவகோ
ணமா, மருமறையிலெட்டாத திருநடனவிஸ்தார மானதொரு
பாணுமதியே, கூடவொருதிரிகோண விடுதருநவகோண கோ
ணமிசை திசைநாலுமே, கோதையபிராமியிரு பாதவொளி
நாதமே கோடான கோடிநடனம், பாடலதுகீதசபை யொக
சிவ ரேகைவெளி பரமாயசத்திவடிவு, பாரமகமேருகிரி பூடு
ருவிமேலான பாலீனய பாதகமலஞ், சாடவனுபோகசெய

மூலமும் உரையும்.

௧௭௫

லேகமுதலாகவே தரல்வேண்டு மிதுசமயமே, தற்பரானந்த சபை நிஷ்களானந்தசிவ சச்சிதானந்தகுருவே.

அன்றியும்,

தற்புருஷநிலையிலே விற்புருவநடுவிலே.

எ-ம்.

பாலையானந்தசுவாமிகள்.

ஒங்காரமான பிரணவத்தா ளெங்குமுயர்ந்த சோமகலை நிற த்தாள், நீங்காரமான பராசத்திதேவியை நேர்ந்துகும்மி யடி புங்கடி.

எ-ம்.

சந்நிதிமுறை.

மும்மையுலகெங்கும் பரந்தொளிபரப்பிடு முதற்பரையெடு த்தணைத்து, முதருட்புனிதநீர் நிறையவாட்டிப் பெருமை மொய்த்த நித்தியவாடையான், மெய்ம்முழுது மொத்தியிரு வேற்றவத்துவித வெண்ணீறணிந்து மிளிரும், வீறுபூண நிலப் பொட்டுமிட்டுப் பெரிய மெஞ்ஞான தீபதட்டா, லம்ம ருவு மாலத்தி சுற்றிமற்றிச்சையுட னுனஞானங்கிரியையென், றருள்செவிலியாயரங் கருகிலுறவாறு நகன்றசிவ வாரியிலே முஞ், செம்மையாரமுதம் புகட்டவளருங்குழவி செங்கீரை யாடியருளே, திமிரமல மகலவருகுமசரவண முருக செங்கீ ரை யாடியருளே.

எ-ம்.

சௌந்திரியலகரி.

ஆரமுதின்கடல்வேலி செழுந்தருவாய்மணிபம்பியதீவூடே பரசகடம்படர்காணிலுங்கொடைபாய்மணிமண்டபவிடே

களது

நிஷ்டாநுபூதி

கோரசிவன்பரமேசனுமஞ்ச மேமர்கூர்பரியங்கமெனாமேலே
சீரடரும்பரஞானமுறுங்கனி தேவரஞந்துவர்பூமாதே. எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

அரிபிரமர்போற்ற வமரர்ஜயஜயெனப் பெரியம்மைபாகம்
வளர் பேரழகைப் பாரேனே.

அன்றியும்,

கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோ காணார்க்குக்காமறுடி
உண்டார்களுண்டதெலா முணல்லாதுண்பார்களோ. எ-ம்.

மவுனதரிசனம்.

கூடுவதுபுருவமைய வெளியினுள்ளே குறிப்பாகமெனனத்
தை மூட்டுமூட்டு, வாடுவது மனேனம்மணியுஞ் சிவனுந்தோ
ன்று மாகாயஞ் சர்வவியா பகமுந்தோன்றும், நாடுவது கன
லொளிபோல் விந்துதோன்றும் நாதமங்கே கோடிமதிபோ
லேதோன்றுந், தேடுவதுவனந்தவா னந்தந்தோன்றுஞ் சிவசி
வா மெளனவித்தை செப்பொணாதே. எ-ம்.

பத்திரகிரிடார்.

நயனத்திடவெளிபோய் நண்ணும்பரவெளியில்
சயனத்திருந்து தலைப்படுவதெக்காலம்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க,

மூலமும் உரையும்.

கௌ

ஞானத்தில் யோகநிலை
ய்தேன்பதற்குப்பிரமாணம்.

நிகழ்காலத்திரங்கல்.

அகமசீலனைப்பாரீ ரேகனனைகனைப்பாரீ ரின்பவுருவனைப்
பாரீர்.

அன்றியும்,

அறிவுக்கறிவனைப்பாரீ ரறிவுக்கதீதனைப்பாரீர்
செறிகைக்கினியனைப்பாரீர் தேசிகர்தேவனைப்பாரீர். எ-ம்,

பத்திரகிரியார்.

அருளிமலைநடுவே யாயிரக்கால்மண்டபத்தில்
திருவினையாடற்கண்டு தரிசிப்பதெக்காலம். எ-ம்.

சிற்றம்பலநாடிக ளாநுதிவிளக்கம்.

அயனியமில்லா வகண்டபரிபூரணத்தே
துயகுருவுருவந் தோன்றாமற்றேன்றியதே. எ-ம்.

திருவாசகம்.

இன்றெனக்கருளி யிருள்கடிந்துள்ளத் தெழுகின்ற ஞாமி
றேபோன்று, நினறநின்றன்மை நினைப்பறநினைந்தே னீயலாற்
பிறிதும்ற்றின்மை, சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்
ந்தொன்றான் திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே, பொன்றுநீ
யல்லே யன்றியொன்றில்லை யாருன்னே யறியகிற்பாரே.

கௌ

நிஷ்டாநுபூதி

அன்றியும்,

பீறந்தனையறமாற்றிப் பிணிமூப்பென்றிவையிரண்டு
முறவினொடுமொழியச்சென் றுலகுடையவொருமுதலேச்
செறிபொழில்சூழதில்லைகர்த் திருச்சிற்றம்பலமன்னி
மறையவருமவானவரும வணங்கிடநான்கண்டேனே.

அன்றியும்,

கட்டறுத்தனையாண்டு கண்ணாரநீ
றிட்டவன்பரோடி யாவருங்காணவே
பட்டிமண்டப மேற்றினையேற்றினே
யெட்டினோடிநன் டுமமறியேனேயே.

எ-ம்.

திருவாய்மொழி.

நின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனுக் கதனுணர்மை யதுவிது
வென், னொன்றுவொருவர்க் குணரலாகா துணர்ந்தமேலுங்
காண்பரிது, சென்றுசென்று பரம்பரமா யாதமின்றித் தேய்
ந்தற்று,நன்றுதிதென் றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானங்கடந்தே.

அன்றியும்,

யாவருமெவையுந்தானு யவரவர்சமயந்தோறுந்
தோய்விவன்புலனைநதிற்குஞ் சொலப்படாணுணர்வின்மூர்த்தி
யாங்கேருயிரினுள்ள லாதமேர்பற்றிலாத
பாவனையதனைக்கூடி லவையுங்கூடலாமே.

எ-ம்.

பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்.

காணுறுபுலன்களேபாகக் கரிசுறுமனம்போம்போனால்
ஆணவம்போகும்போன லாருயிர்ப்போதம்போகூஞ்

சேணுறுமொளிக்குமேலாஞ் சிவப்பிரகாசந்தோன்றும்
மாணனேயி துலேழுத்தி நிலையெனமதித்தடாயே. எ-ம்.

சச்சிதானந்தவிளக்கம்.

உரமண்டலங்கனக சஹபமண்டலம்படிக பதிமண்டலந் தல
மதாய்ப், பரிவிண்டலம்புகுத மதிசுண்டலங்குழைகள் பணி
கங்கணங் கிரணமே, உரமண்டலமீபெரிய தலமண்டலந் தெ
ரிய வுமைபங்க னன்பு புரியு வொளிமண்டலந்தரிசு வெளி
மண்டலம்பெரிசு யுகமண்டலஞ் கிரசதாய்ச், சிரமண்டலங்க
ளவை குடிகொண்டிலங்குசடை சிவசம்பு சரம்பசிவனே, ஜெ
கமண்டலமபுகழ ரவிசம்ப்ரமங்கனொடு திருவம்பலம்பரவவே,
சரமண்டலங்கனொடு நடனம்புரிந்தகழல் தரல்வேண்டு மிது
சமயமே. எ-ம்.

சந்நிதிமுறை.

அடியார்நிலைத் திருவகத்து ளன்புபொறுமை யவாவறு
த்த, லடுப்பாங்கமைத்து மலக்காட்டத்தக ஞானக்கனன்
மூட்டி, மடியாதிருந்தவுயிர்க் கலசமவழியவருட் பேருலேவார்
தது, மாறப்பெரு மைச்சிவானந்த மதூர்ச்சோறு தினம்பொ
ங்கி, விடியாச்சீவபோதவிருள் வியமவுனச்சுடர்விளக்கு, விள
க்கியிருந்தபடியிருந்து மேலாஞ்சிற்றில் விளையாடுஞ், செடிநீ
ரகத்தோர்புகழ வால்சிறுவாசுற்றில் சிதையேலே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

பாராதியண்டங்க ளத்தனையும்வைக்கின்ற பரவெளியினுண்
மைகாட்டிப் பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற் றேழ்

நீத பாகியேன் பரிசுகாட்டித், தாராளமாய்சிற்க நிற்கின்றை
காட்டிச் சதாகால நிஷ்டையெனவே சகசநிலைகாட்டினே சகா
திநிலையுந் தனைக்காட்ட நாட்செல்லுமோ, காராவெண்ணரு
மனந்தகோடிக ணின்று காலுன்றி மழைபொழிதல்போற்
கால்விசி மின்னிப் படர்ந்துபர வெளியெலாங் கம்மியா னந்த
வெள்ளம், சோராதபொழியவே கருணையின் முழங்கியே
தொண்டரைக் கவுமுனிலே சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமே
பரஞ் சோதியே சகவாரியே.

அன்றியும்,

சென்றுசென்றேயணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றுகி
நின்றுவிடுமென்ற நெறிநிற்குங் ளெங்காளோ.

அன்றியும்,

அத்துவித வனுபவத்தை யனந்தமறை யின்னமின்ன மற்
யோமென்னும், நித்தியத்தை நிராமயத்தை நிற்குணத்தைத்
தன்னருளா நினையுஞ்ஞே, வைத்துவைத்துப் பார்ப்பவ
ரைத் தானாகவெநநாளும் வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்தினைமாந
துவெளியைத் தனமயமா மானந்த தெய்வந்தன்னை. எ-ம.

பெரியபுராணம்.

ஐந்துபேரறிவுங்கண்களேகொள்ள வளப்பருங்கரணமோர்
நான்குஞ், சிந்தையேயாக்கு குணமொருமுன்றுஞ் சிறந்த
சாத்துவிதமேயாக, வீந்துவாழ்சடையா னுமொனந்த வெல்லை

மூலமும் உரையும்.

கூகித்

யிற்றனிப் பெருங்கூத்தில், வந்தபேரின்ப வெள்ளத்துட்டினை
த்து மாறிலாவின்பத் துட்டினைத்தார். எ-ம்.

கடவுளந்தாதி.

சிவமதுமூப்பத்து முக்கோடிதேவர்கள் செய்யுமொரு
தவமதுபொன்னகர் மின்னனைத்தாமரைத் தாள்பணியப்
பவமதுகுட்சத்திற் பத்தியும்பாயும் பவமிகுந்த
நவமணிமண்டப மேடையுங்காணுவர் நாட்டத்திலே.

அன்றியும்,

இன்பமிருந்தவிடஞ் சுககாடதெடுத்துரைக்கத்
துன்பம்வெகுதொலை சுற்றிலும்வன்னிதுருவமத்திக்
கம்பமதுஹனிகாணுத காட்சிகனகசபை
விம்பம்பெருவெளியுற்றுப்பார்க்க விளக்கொளியே.

அன்றியும்,

ஒளியாம்விளக்கொளிக்குள்ளே தெளிந்துகொண்டிருவ
வெளியாம்பராபரமாசோதியே விந்துநாதமொத்துத்
தெளிவாயிருந்துபிரகாசந் தோற்றுஞ்சிதம்பரத்தி
லழியாவரம்பெற்றிருக்கப் பதமுண்டடியவர்க்கே. எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்.

உண்டானிருட்டிதா னன்றாய்ப்பார்க்கி லொழிந்துபோ
முறுதியா யுணராவற்றூற், கண்டார்கள் கயிற்றிலே பாம்பெ
ன்பார்போற் காட்சியுறுங்கலை நூலாற் கற்றோர்சார்வாற், நன்

டாதபரிசயத்தாற் சிலகாலத்திற் றுவுமன நின்மலமாய்ச் சசி
போனிற்கிற், பண்டாயவனுபூதி மயமாய்த்தானே பாக்கிய
வான்களுக்கிந்த பார்வைதோன்றும்.

அன்றியும்,

சொரூபம்விட்டகலன் மோகமாம்வேறுசொல்லிட முன்பு
பின்பில்லை, ஒருபொருண்ணினை யொழித்துமேலப்பா லொ
ருபொரு ணினைவுறிலாத, விருபொருணடுவு ணினைவறவிரு
க்கு மிதுசொரூபத் தியல்பிதுதான், மருவுகற்பனை மாண்ட
சைவில் கற்போலாய் வருநனுச்சமுத்தி தீர்வடிவாம்.

அன்றியும்,

வெறியாரும் பொருப்புறைவோர் விழிப்புலத்தின் மேவா
தோர் விளமபுகிதை, நெறியார்மன் னவன்கேட்ட படியுரை
ப்ப நெடியவனே நினைநிற்கொள்வாய், அறிவானு மறிபொ
ருளுங் கூடியகூட் டரவிலெழு மறிவானந்தம், பிறியாதவான்
மதத்துவத்தெழுந்த தாமதனைப் பேணல்செய்வாம். ஏ-ம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

களங்கமற்றகண்ணாடி தன்முன்வேறோர் களங்கமற்ற கண்
னாடி காட்டும்போது, விளங்கியதன்மயமாகி யபேதமாகி விக
ற்பமின்றி நிருவிகற்ப மாணற்போல, அளந்தீறிப்பபடா விபு
லாய்ச் சத்தாய்ச் சித்தாயா னந்தமாம் பிரமத்தைக்கயமான,
உளந்தெளிந்த படியிருந்தா லுலகமெங்கே யுலவெங்கே யெ
ன்றுசங்கை யொழித்திடாயே. ஏ-ம்.

மூலமும் உரையும்.

கஅங்.

திருப்புகழ்.

இருவினையு மலமு மறவிறவியொடு பிறவியறவேக போக
மாய் நீயுநானுமாயிறுகும்வகை பரமசுகமதனை யருவிடைமரு
திலேகநாயகாலோக நாயகாயிமையவர் பெருமாளே. எ-ம்.

சிவவாக்கியர்.

கருக்கலந்தகாலமே கண்டிருந்தகாரண
வருக்கலந்தபோதலோ வுன்னைநானறிந்தனன்
திருக்கலந்தசோதியைத் தெளிந்துநானறிந்தபின்
இருக்கிலேனிறக்கிலே னிரண்டுமற்றிருந்ததே.

அன்றியும்,

மவுனமானவைந்தெழுத்தை வாசியேறிமெல்லே வ
வானெலாரிறைந்தசோதி மண்டலமபுகுந்தபின்
அவனுநானுமெய்கலந்தே யனுபவிக்குமளவிலே
அவனுமில்லைநானுமில்லை யாருமில்லையானதே. எ-ம்.

அகஸ்தியமுனிவர்.

வடிவம்பொருளருண்முக்குணம் வாக்குமனமுமடி
முடிவுமில்லாதமுடிவினைச் சூட்டிமுருகனென்றே
படிகந்தனிற் கண்டகாஷிப் பிரபஞ்சபார்வையற்றல்
விடியும்பொழுதிலிரண்டு மொன்றேதெய்வம்வேறில்லையே.

ஒளவைக்குறள்.

ஆர்க்குத்தெரியா வருவந்தனைநோக்கிற்
பார்க்கும் பரமாமவன்.

எ-ம்.

கந்தரலங்காரம்.

அராப்புனைவேணியன் சேயருள்வேண்டு மனிழ்ந்தவன்பாற்
குராப்புனைதண்டையந்தா டொழல்வேண்டுங்கொடியவைவர்
பராக்கறல்வேண்டுமனமும் பதைப்பறல்வேண்டுமென்ற
விராப்பகலற்றவிடத்தே யிருக்கையெளிதல்லவே. எ-ம்.

சௌந்தரியந்தாதி.

தெளிவாயமுதப் பெருக்கெறிந்து தேங்குங் கடலிற் றின
மூழ்கி, யொளிவாய்த்திருக்குங் கனகசபைக் குள்ளேபுகுந்து
வுமையேயுன், களிவாய்த்திருக்குங் கணவனுடன் கனகத்தவி
சின் வீற்றிருந்த, வளிவாய்த்திருக்குங் காட்சிமங்கைக் கரசே
காண்டற் கருள்வாயே. எ-ம்.

மவுனதரிசனம்.

செப்பரியவம்பரத்தைக் காத்தாயானாற் றேகமங்கே நிரா
மயமாய்க் கரைந்துபோகும், ஒப்பரியவிசனித மூலமான
வுண்மையறிந் தறிந்தறிவில் மௌனமூட்டத், தப்பாதுஜீவன்
முத்தி யடையும்பாரு சாரமங்கே கற்பூரதீபமாகும், அப்பா
கே ளறிவென்ன தேவ்ந்தேவி யணந்தவா னந்தமென்ன சிவமு
மாமே. எ-ம்.

தேவாரம்.

மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங்கச்சி மயானத்தான் ஸார்
சடையான் மாசொன்றில்லான், ஒப்புடையனல்லவொரு வன
ல்லோ ரூரனல்ல னுவமையிலன், அப்படியனவ்வுருவ னவ்

வணத்தனவருளே கண்ணாகக் காண்பதல்லால், இப்படியனி
வ்வுருவ னிவ்வணத்தனிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொ
ணதே.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க. (உக)

(அ-கை.) ஸ்பரிசாதிகளிருந்த ஞானயோகத்தில் உன்
முகப்பட்ட மனமானது நூதவசமுறுதிருக்கின் அநநாதத்தி
ன் சொருபமாகிய பஞ்சாக்ஷரந்தோன்றுவ தின்றென்பதை
யும் அதன் ஒடுக்கமெவ்வன மென்பதையும் கூறல்.

வேறு.

பேசரிய வனுபோக மாகுங்காலைப் பிறங்கு சத்தத் தக்கா
ந்தோன் றிடுமேயாயின், நீசமாமபொறிபுலன்க ளவையுந்
தோன்று நிலவுபொழுதசமுகம தாகவுய்த்தே, பாசயிறே சிவ
ன்முன்னம் பகர்த்தவாறே பதுமவாதனமும் பார்வையுநீங்கா
மல், ஆசிலந்நிலையி லுறவஞ்செழுத்து மிலையெனக்கேட்டவை
போமா றியமபுகென்றாள்.

(இ - ள்.) சொல்லுதற்கரிய சுவானுபோக முண்டாகுங்
காலத்தில் விளங்குகின்ற நாதத்தில் பஞ்சாக்ஷரம் உதயமா
னால் இழிவாகிய அந்த இந்திரியவிஷயங்கள் ஐந்தும் உதய
மாம் ஆதலின் சத்தம்விளங்குங்காலத்தில் அந்தர்முகமாக
அறிவைச் செலுத்திப் பற்றற்ற ஞானாசிரியர் முன்னனுக்கிர
கித்தபடியே பத்மாசனமும் ஞான திருஷ்டியுங் கெடாமல்
குற்றமற்ற அந்தநிலையிலிருந்தால் சத்தாதிகளுக்குரிய பஞ்சா
க்ஷரத் தோன்றுவ தில்லை யென்று பரமசிவனார் சொல்லக்

கேட்டு அவைகள் ஒடுங்குகின்றவகையைச் சொல்லுவீரென்றார் தேவியானவர்.—எ-று. எ-ஏ-அசைகள்.

(ப - ம்.) அருள்வடிவமான மனமானது எவையாலும் மதித்தறிதற்கரிய ஞானத்தில் யோகமாகிய நிலையிற் பொருந்துங்காலையிற் சுபாவமுதயமாவதற்கு முன் புண்டான காண்பானாதிகளிறந்ததாகிய மெய்ப்போதவொழிவில் உதிக்கும் பரையின் முழக்கமென்பார்—பேசரிய வனுபோக மாகுங்காலேப் பிறங்குசததமென்றும், உன்முகப்பட்டிருந்த அம்மனம் அந்நாதத்தை எதிரிட்டறியவரின் மெய்ப்போதமாகிய பரிசுமும், அருட்டரிசனமாகிய வொளியும், பேரின்பமாகிய சுவையும், சுருமாகிய வாசனையும் தோன்றும். அவை தோன்றவே அவைகட்குரிய சூட்வடிவமாகிய பஞ்சாக்ஷரமும் அதன்காரியமான ஸ்தூல வடிவமாகிய பஞ்சேகாதிரிய விஷயங்களுந் தோன்றுமென்பார்—அக்கரர் தோன்றிடுமேயாயி னீசமாம் பொறிபுலன்க ளவையுந் தோன்றுமென்றுங் கூறினார்.

[இ - ம்.] அத்வைத அபரோக்ஷானுபவ சுகத்தில் உன்முகப்பட்ட மனம் நாதவுணர்வில் வாராது அசைவற அந்நிலையிற் பொருந்துமாயின் யாவு மொடுங்கு மென்பதாம். (௩௦)

(அ - கை.) அப்பஞ்சாக்ஷரம் ஒடுங்கு முறைமை யிது வெனல்.

வேறு.

நகரமொடு மகரமதுசடந்தருங்காரணமா நாடுமவை நீக்கியிடுவகையை நவிலுதுங்கேள், வகரமதினகரமுதல் யகரத்திற்

ஈனே மகரமுநீங்கிடு மரியசிகரமனுதன்னால், யகரலயம்வகர
முந்தான் சிகரத்தி லொடுக்கமாகு மிறைநீங்கவுயிர் முத்தியெ
ய்துமென்றே, தகரநறுங்கரிய சூழனகமாதக் கிறைவன் றன
து திருவுளமகிழ்ந்து சாற்றின னன்குணர்ந்தே.

(இ-ள்.) * பிருதுவி தத்துவமாய்ச்-கந்தவிஷயமாய்-வெ
ண்ணிறமாய்ப்-பூமியமாய்ச்-நிவர்த்திகலையாய்ச்-சத்தியோஜா
தமாய்ச்-கர்மசாதாக்கியமாய் - நான்முகரூபமாய்ச் - சிருஷ்டி
யைத்தருகின்ற-மறைப்பையுடைய - திராயக்ஷரமாகிய-நகார
த்துடனே, * அப்புதத்துவமாய்-ரசவிஷயமாய்ச்-கருநிறமா
ய்ச்-சலமயமாய்ப்-பிரதிஷ்டாகலையாய்-வாமதேவமாய்ச்- கர்த்
துருசாதாக்கியமாய்-விஷ்ணுரூபமாய்த்- திதியைத்தருகின்ற-
மயக்கத்தையுடைய-மலாக்ஷரமாகிய, மகாரமானது ஆன்மாக்
களுக்குத் தேகத்தைக்கொடுப்பதற் கேதுவாய்த்தோன்றும்
தியானிப்பதற்குரிய இவ்விரண்டக்ஷரங்களும் ஒடுங்குகிறதற்
குலகையைச்சொல்லுகிறோங் கேட்பாயாக, * வாயுதத்துவ
மாய்ப்-பரிசவிஷயமாய்ப் - புகைநிறமாய்ச்-காற்றுமயமாய்ச்-
சாந்திகலையாய்த் - தற்புருஷமாய் - அழர்த்திசாதாக்கியமாய்-
மயேஸ்வரரூபமாய்த்-திரோபவத்தைத்தருகின்ற - சத்தியவடி
வத்தையுடைய-பரையக்ஷரமாகிய-வகாரத்திலே முதலிற் சொ
ல்லிய நகாரமும், ஆகாயதத்துவமாய்ச் - சத்தவிஷயமாய்-நீல

* பிருதுவி பொண்ணிறமும், அப்பு வெண்ணிறமும், வாயு பசு
நிறமும் ஆமெனக்கொள்க.

நிறமாய்ச்-சுத்தவெனியாய்ச் - சாந்தியாதீதகலையாய்ச்-நசான
மாய்ச் - சிவசாதாக்கியமாய்ச் - சநாசிவரூபமாய் - அறுக்கிர
கத்தைத்தருகின்ற - சிவவடிவத்தையுடைய-ஜீவாக்ஷரமாகிய,
யகாரத்திலே மகாரமும் ஒடுங்கும், அருமையாகிய தேயு தத்
து'மாய்-ரூபவிஷயமாய்ச்- சிவந்தநிறமாய்-அக்கினிமயமாய்-
வித்யாகலையாய்-அகோரமாய்-மூர்த்திசாதாக்கியமாய்-ருத்திர
ஸ்வரூபமாய்-ஸம்மாரத்தைத்தருகின்ற-ஞான சூரியப்ரகாசத்
தையுடைய - பதியக்ஷரமாகிய, சிகாரமநதிரத்தினுலே யகா
ரம்லயத்தை அடையும் - (மேற்சொல்லிய பதியக்ஷரமாகிய)
சிகாரத்திலே வகாரமும் ஒடுக்கமாகும், அந்தப்பதியக்ஷரந
தானேயொடுங்கச் சீவன்முத்தி வருமென்று மயிர்ச்சாரதை
யணிந்த வாசனைபொருந்திய கறுத்த கூந்தலையுடையஉமைக்
குப் பரமசிவனார் தமது திருவுள்ளங் களிகூர்ந்துசெவ்வை
யாக அறிந்ததுக்கிரகஞ் செய்தார். எ - று. தான்-சாரியை -
ஏ-ஏ-அசைகள்.

[இ - ம்.] பிறவிநோய்க் கிடமாகிய - நகாரமகாரங்களில்
வகாரத்தில் நகாரமும், யகாரத்தில் மகாரமும் ஒடுங்கும், அந்த
வகார யகாரமும் பதியக்ஷரத்தில் ஒடுங்கும். அந்தப்ரம்மா
க்ஷரமுந்தானே ஒடுங்கச் சீவன்முத்தி வருமென் றுணர்த்திய
தாம்.

எனவே ஞானேந்திரியங்களுள் நான்கும் சகக்ஷ இரந்தி
ரியத்தில் ஒடுங்குவதுபோலப் பஞ்சாக்ஷரத்துள் நான்கும்

பதியகூரத்துள் ஒடுங்குமென்பதே சித்தாந்த க்ரமமெனக் கொள்க. (௩௧)

(அ - கை.) அந்நிஷ்டையில் மனந் திரியுமாயினது வெருங்குமுபாய மிதுவெனல்.

ஆதனத்திருந்தே சாதனைசெயும்போ தலைதருமனமடங்காமற், போதுமே யெனினுங் கேவலமயக்கம் புரியுமேயெனினு மங்கெழுந்து, நீதியினையீரடியுலாவந்தே நிலவுமாதனத்தினிற் பொருந்தி, யோதுசாதனையி லுறுதியோடிருப்பதியோ கியர்க்கியல்பதா மன்றே.

(இ-ள்.) அங்காசனத்திலிருந்து சிவயோகசாதனையைச் செய்யுந்தருணத்தில் அலைகின்றமனம் அடங்காமற்போருமானாலும் முழுதும் மயக்கத்தைச் செய்யுமானாலும் அவ்வாதனத்தில் நின்னுமெழுந்து முறைப்படி பத்தடிநடந்துவந்துப் ப்ரகாசிக்கின்ற அவ்வங்காசனத்திலிருந்து சொல்லுகின்ற சிவயோகநிஷ்டையில் நிலைகொண்டிருப்பது ஞானநிஷ்டாபரங்குச் சுபாவமாம்.—எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-அன்று-ஏ-இவ்வாறும் அசைகள்.

(ப - ம்.) மயிர்ப்பாலத்தி லேறிச் சென்றிருக்கு மனமானது ஞானகாசமாகிய பரையின் முழகத்தினால் அங்மனந் தனது ப்ரக்ஞை தப்புமாயின் ஒடுங்கின வியானவாயுவுடனே சேர்ந்து அலைதலையுற்றுத் தன்காரியமாகிய விஷயங்களைப் பற்றிப் ப்ராந்தியடைந்து திரியுமென்பார்—அலைதரு மனமடங்காமற் கேவலமயக்கம் புரியுமேயெனினு மெனக் கூறினார்.

[இ - ம்.] நிஷ்டையில் மனமசையுமாநிஷ்ட வெளிவந்து
லாவிப் பின்னர் அநநிஷ்டையில் உறுதிபெற் றிருப்பதுவே
ஞானயோகிகளுக்குரிய குணமென்பதாம். (௩௨)

(அ-கை.) ஞானத்தில் ஞானமாகிய கூடஸ்தப்ரம்மைக்
யங் கூறல்.

இந்நிலையாகிய பரமகேவலத்தி னுஞ்ஞெழினிதித்தியாசன
த்தி லிராம லிருந்திலேவான், அநநிலேயே யுடலினெடு சீவன்
முத்தி யடைருவ னெவ்வித மென்னி லறைகுதுநீ கேளாய்,
துன்னியதோ யத்தினெடு தோயமுறல் போலுஞ் சுவைதரு
கோத்தினெடு கீரமும்போற் கலந்தே, எந்நிலையுந் தோன்றாம
லிருந்திடவிவ்வுலகி லிறப்பினெடு பிறப்புமறுத் திணையிலின்
பத்துறுவான்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையாகிய மேலான தூரி
யத்தில் ஞானசுந்தரம்பொருந்திய (கைவல்யப்பட்ட) ஞான
நிஷ்டையினால் சதா இராமலிருக்கின்றவன் அநநிலையிலேயே
தேகத்துடனே ஜீவன்முத்தியடைவான். அஃது எந்நன்மெ
ன்னிற் சொல்லுகின்றோம் நீ கேட்கக்கடவாய் நெருங்கிய
(அநேகநதி) சலம் (கங்கா) சலத்திலே கலந்து ஒன்றுபட்டு
விளங்குவதுபோலவும் மதுரமாகிய பாலுடனே பால் கலப்
பதுபோலவும் (பிரமத்தடனே கலந்து) எந்த நிலையுந்தோன்
றாமலிருக்க இந்தவுலகத்தின்கண் * பிறப்பிறப்பாகிய இரண்

* பிறப்பிறப்பென்பது, நினைப்புமறப்பெண்க்கொள்க.

டையும் நீக்கி ஒப்பில்லாத பேரின்பத்தை அடைவான்-ஏ-று. இராம லிருந்திலேவோ எனன்றதனால் கைவல்யப்பட்ட வென்று வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) ஆணவத்தால் மறைபட்டிருந்த உயிர்க்கு அனுபோகஞ் சொல்லக்கூடாதுபோல அருளும்பரையுமாகிய ஞானகாசத்தைக்கடந்து சிவத்திற்கலந்த நிலையி லெந்நாளுமென்றும், சச்சிதானந்தமென்னுந் திரிபுடியில் நின்றும் நீங்கிச் சத்தசைதன்யமான நிலையி லெக்காலமு மென்றுங் கூறுவார் இந்நிலையாகிய பரமகேவலத்தினுமென்றும். சொர்னப் பிரகாசமாகிய மனதைச் செலுத்திவைத் திருப்பதற்குரிய ஞான நிஷ்டையிற் பொருந்தவென்பார்—நிதித்தியாசனத்தி லென்றும், அச்சமாதியோகத்தின்கண் முப்பத்தாறு தத்துவங்களை யுங் கடந்துநின்ற விடத்துப் பாசமிது அருளிதுவென்று பகுத்தறிந்த அறிவுதானென்று தன்னை யருளாலறிந்து பின்னர்த தன்னையும் அவ்வருளையும் பிரித்துப்பார்த்த அருள் தானாயிருந்து பின்னர்த்தன்னைச் சிறிதுந் தோற்றுவிக்காத அந்தப் பரிபூரணமாகிய பராயேயாகி யிருக்கின்றவனென்றும், அந்தநிலையிலெழுஞ் சுவானுபூதி சாக்ஷாத்காரத்தைத் தானென்று சும்மாவிருந்தற்கின்றவனென்றுங் கூறுவார்—இராமலிருந்திலேவோ எனன்றும், அப்பரை நீக்கத்தில் தற் போதமிறந்து சதசத்தான ஆனந்தமயமாகி அவவானந்தத்தை இங்ஙனமென்றறியாது அதனுள் அதீதப்பட்டுச் சிவத்தில் இரண்டறக் கலக்கின்றவனென்றும், சாக்ஷிமாத்திரமாய்

நின்றவன் சரீர்த்தோ டிருக்கும்பொழுதே பந்தநீங்கின கூட
ஸ்தப்ரம்மைக்யமான முத்தியைப் பெறுவானென்றுங் கூறு
வார்.— அநநிலையே யுடலினொடு ஜீவன்முத்தி யடைவனென்
றும், அவ்வருள்பரையென்னு மிரண்டில் அருள் அன்மாயி
ருத் தோற்றலானும் பரை ஆனமாயிற்குத் தோற்றாமல் தோ
ற்றலானும் அப்பரை நீக்கத்தில் தோன்றிய ஆனந்தமளவுப
ஆன்மாவா லனுபவங்கூறலானும் அவ்வானந்தமும் அதனுள்
அதீதப்படுவதாகிய பேதமறக் கலக்கின்ற சிவாதீதத்தைக்
கொற்றா தென்பதே சாமவேதமுடிவாகிய * தத்வமஸ்யிடெ
ன்னும் மஹாவாக்கியார்த்த அனுபவம் அவ்வர்த்தத்தையுண
ர்த்துங்கால் அதுவாய் இருக்கின்றயென்பதாம் அவ்வாக்கி
யத்தை அவ்வப்படுத்துமிடத்துத் - துவந்ததஸி யென்பா
அதற் கர்த்தம்-ஃ அதுவாயிருக்கின்ற யென்பதாம். 'துவம்
பத்'சுத்தார்த்தம் பரமாத்மாவாகிய அருள்பரையென்னு
சித்தே சிவாங்கம்-தத்பதாசுத்தார்த்தம் பரமசிவமென்னுஞ்சி
களானந்தமே நிசலிங்கம் இந்த அங்கலிங்க சய்யோகமான
ஆத்மார்ப்பணமாகத் தக்கவனே அவ்விபதாசுத்தார்த்த மாகிய
சித்தகளானந்தாதீத சய்யபிரகாச நிராவஸ்தை நிஷ்பத்தியென்
னும் நிரப்பாவ நிசலிங்கைகய சிவாதவைதபேரினபக்கடலுள
முழுகப் பெறுவானென்பார்—எநநிலையுந் தோன்றாம லிருந்
திடவினையி லின்பத்துறுவானென்றுங் கூறினார்.

* தத்வமஸ்யானது, போதுகிற முறைமையில் அதுவாய்கின்ற
யென்றும் அது வாயானயென்றும் பொருள்கொண்டிருக்கும்.

[இ-ம்.] கருகிகள் மூப்பத்தாரையுங்கடந்து அவற்றின் மேல் நின்ற ஆத்மாவினது இச்சையைச் செலுத்தி ஞானக் கிரியைகளையடக்கித் தற்போதத்தைச் சீவியாமற் பரிபாகஞ் செய்கின்ற அருளையும் அதற்குமேல்நின்ற பரையைபுந் துவி தநாட்ட மின்றிக்கழன்று நின்றவிடத் துதயமான ஆனந்த போத மிறந்ததாகிய சல்த்துடன் சலமும் பாலுடன் பாலும் கலந்ததுபோல்வதாகிய இரண்டற்ற சிவைக்கயமான சுத்தஅத் வைத வேதாகமமுடிவிற்கும் முடிவாய் விளங்கிவதே அதித மவுனநிலையென்று உமைக்குப் பரமசிவனார் குருதரியமாக உபதேசித்தருளினு ரென்பதாம்.

ஞானத்தில் ஞானநிலை

யீதேன்பதற்குப் பிரமாணம்.

பத்திரகிரியார்.

அப்பிலுறையுப்பு மானடியிற் சேர்ந்தோருஞ் செப்பிலொன்றுப்த்தோன்றுமெனச் செப்புவதுமெக்காலம்.

அன்றியும்,

நானாரோ நீயாரோ நற்றூபரமான தானாரோவென்றுணர்ந்து தவமுடிப்பதெக்காலம்.

அத்துவிதக்கலிவெண்பா.

ஆறுகடற்சென் றெடுங்குமாபோற் சிவத்திலெடுக்கென் று னென்றுமறவொன்று புருகென்றுன்.

எ-ம்.

தாயுமானகவாமிகள்.

அப்புழுப்பும்போன்ற வயிக்கியபரானந்தர் தமக்கொப்பு
வமைசொல்லவும் வாயுண்டோ பராபரமே.

அன்றியும்,

கூடுதலுடன்பிரிதலற்று நிர்ந்தொந்தமாய்க் குவிதலுடன்
விரிதலற்றுக் குணமற்று வரவினொடுபோக்கற்று நிலையான
குறியற்று மலமுமற்று, நாடுதலுமற்றுமேல் கீழ்க்கிடப்பக்கமெ
ன நண்ணுதலுமற்றுவிந்து நாதமற் றைவகைப் பூத பேதமு
மற்று ஞாநருவின் ஞானமற்று, வாடுதலுமற்றுமே லொன்
றற்றிரண்டற் றுவாக்கற்று மனமுமற்று மன்னுபரிபூரணச்
சுகவாரிதன்னிலே வாய்மடுத்துண்ட வசமாய்த், தேடுதலு
மற்றவிட நிலையென்ற மௌனியே சித்தார்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷணமுர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே.

அன்றியும்,

தானுதன்மயமேயல்லாலொன்றைத் தலையெடுக்கவொட்
டாது தலைப்பட்டாங்கே, போனாலுங் கர்ப்பூர தீபம் போ
லப் போயொளிப்ப தல்லாது புலம்பேறின்ரு, ஞானாகாத்தி
னொடு ஞேயமற்ற ஞாநருவு நமுவாம னமுவினிற்கும், ஆன
லுமிதன்பெருமை பெவர்க்கார்சொல்வா ரதுவானு லதுவாவ
ரதுவேசொல்லும்.

அன்றியும்,

அதுவென்று லெதுவென வொன் றடுக்குஞ்சக்கை பாத
விஞ் லதுவெனலு மறவேவிட்டு, மதுவுண்ட வண்டெனவுஞ்

ஐனகனாதி மன்னவர்கள் சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தாரென்றும், பதியிந்த நிலையெனவு மென்னையாண்ட படிக்குவிரு விகற்பத் தாற் பரமானந்த, கதிகண்டு கொள்ளவுநின் நருள்கு ரிந்தக் கதியன்றி புறங்கேன்மேற் கருமம்பாரேன். எ-ம்.

திருவாசகம்.

நானாரென் னுள்ளமார் ஞானங்களா ரென்னை யாரறிவார்.

அன்றியும்,

பந்தவிகாரகுணங்கள் பறிந்துமறிந்திடுமாகாதே
பாவனையாயகருத்தினில்வந்த பராவமுதாகாதே
யந்தமிலாதவகண்டமுநம்மு ளகப்படுமாகாதே
யாதிமுதற்பரமாய பாஞ்சுடரண்ணுவதாகாதே.

அன்றியும்,

வான்கெட்டுமாருதமாய்ந் தழனீர்மண்கெடினுந்
தான்கெட்டலின்றிச் சலிப்பறியாத்தன்மையனுச்
கூன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட் டென்னுள்ளமும்போய்
நான்கெட்டவாபாடித் தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. எ-ம்.

சுழுவல்லாயை.

தத்துவம்போய்க்கேவலம்போய்த் தான்போயருள்கழன்று
சுத்தபரையாய்த்தன் சுதந்தரம்போய்ச் - சத்தி
பொழிவிலேபோதம்போ யொன்றாகாவொன்றி
னழிவிலேயின்ப வதிதம். எ-ம்.

ப்ரபுலிங்கலீலை.

ஞேயஞானஞாதரு வெனுமிவை பலநிற்குமாயின் வேறது முத்தியன்றது சகமாமென், றேயுமாறிது வதுவெனுஞ் சுட்டிலாவியல்பை, மாயைமாறிய தேவிபா லருளினன் வல்லன்,

ஞானவாசிப்டம்.

முடிவுகனவஞ் ஞானமில்லா நீடுயிலதுவா மும்மையாகு, மடர்தரு ஞாதருஞானஞேயமெழுந் தொடுங்குமிட மதுவே யாகுந், திடவிசம்பன் றுயிருந்தும் விசம்பான நிலையதுவாஞ் சித்தம்புத்தி, படர்மனம் போய்த் தாவாவுள் ளறிவுபெறி லொப்பாமப் பரமரூபம். எ-ம்.

சிவநெறிப்பிரகாசம்.

ஞானமுடனஞேய ஞாதருவென்னுமுன்று நாடாமற்றான துவாய் நண்ணியிடமுனே, யூனமிலாவுன்மனிக்கு மேலான முத்தியுற்றது நின்மலதாரியாதீத மெனவுரைப்ப, ரானவிதே சுத்தமா முத்தியாகுமன்றிவே றுரைக்குமுத்தி யவைகளெஸ் லா, மீனமா முத்தியது தன்னையெல்லா மியம்புவா மறிந்த தனை யிசையாவாறே. எ-ம்,

உண்மைவிளக்கஞ்சிந்தனை.

ஆதவன்றன்சங்கிதியி லம்புலியினர்சோதி பேதமறவிற்கின்ற பெற்றிபோல்-நாதார்த்தத் தண்ணல்திருவடியி லான்மாவனெந்தின்பக் கண்ணிலழுந்தி யிடுங்கான்.

மூலமும் உரையும்.

கூகௌ

அன்றியும்,

சென்றிவன்றொன்றிற் சிவபூரணஞ்சிதையும்
அன்றிவன்றொன்றுமெனி லன்னியமாமின்றிரண்டும்
அற்றநிலையேதென்னி லாதித்தனந்தன்விழிக்
குற்றமறநின்றது போற்கொள்.

எ-ம்.

திருவிளையாடல்.

பார்த்தபார்வையா லிரும்புண்டநீரெனப்பருகுந்
தீர்த்தந்தன்னையுங்குருமொழி செய்ததுந்தம்மைப்
போர்த்தபாசமுந்தம்மையு மறந்துமெய்ப்போத
மூர்த்தியாயொன்றுமறிந்திலர் வாதவூர்முனிவர்.

எ-ம்.

நிகழ்காலத்திங்கல்.

சிவமொழிந்தற்றமைபாரீர் சேர்ந்துகலந்தமைபாரீர் நவ
மொழிந் தற்றமைபாரீர் நாமவரானமைபாரீர்.

எ-ம்.

அவிரோதவுந்தியார்.

அந்தப்பரத்தோ டிரண்டற்றயிர்க்கமா மந்தநன்னிட்டையே
யுந்திபற, அத்துவிதவிடென் றுந்திபற.

எ-ம்.

கடவுளந்தாதி.

மூச்சில்லையேது மொழிவதுமில்லை முனையொழியப், பேச்
சில்லை யம்பலம் பேருருயில்லை பிறந்திறக்க, நீச்சில்லைபள்ள
நிலையுமங்காச்சுது நின்றநிலை, பாச்சில்லையென்று சற்றங்கே
யிருக்கின்ற தானந்தமே.

எ-ம்.

கந்தரலங்காரம்.

போக்கும்வரவுமிரவும்பகலும் புறம்புமுள்ளும்
வாக்கும்வடிவுமுடிவுமில்லா வொன்றுவந்துவந்து
தாக்குமனோலயந்தானே தருமெனைத்தன்வசத்தே
பாக்குமறுமுகவா சொல்லொணுதிந்தவானந்தமே. எ-ம்.

சொருபசாரம்.

நானோவதுவோவது நானோநானதுவோ
ஞானோதயமோ நாதாந்தமோ - மோனமோ
சுத்தமோருனியமோ தோற்றுஞ்சுபாவநிலை
யித்தனையு மல்லவாமே. எ-ம்.

சச்சிதானந்த விளக்கம்.

பாமுமிதுபொருளும் து வழியுமிதுதெளிவுமிது பதினாறு
லோக மிதுவே, பாசனினையாலெனது மோசமேமோசமிது
பாமூறவு பாழானதே, உரமுமிரு காலோசை யிரவுபகலன்
றியே யுட்சராசாமு மதிலே, பொளிவெளியி லொளியாகி யுப
நிடத நடனமா யூழிவிதி யாழியெனவே, சிரமகுட முடியிலே
கனகமணி யிசையிலே சிவஞான தீபமதுபார், திருமருவுசிவ
சோதி மதிபெருகு கதிவிடு தெரிசகோளாகி முடியும், சரமு
மது பதிசேவை சகலகலை யனுராக சாயுஜ்ய பாதமருள்வாய்,
தற்பரா னந்தசபை நிஷ்களா னந்தசிவ சச்சிதானந்தகுருவே.

பாலையாணந்தசுவாமிகள்.

ஞானமாமோகூழி துதாண்டி மற்ற நியாயமெல்லா மாய
மானதடி, தானசங்கற்ப விகற்பசம்பமுந் தன்மயமானது
ஞானப்பெண்ணே.

மூலமும் உரையும்.

சுருதி

அன்றிபும்,

அண்டமும்பிண்டமும் பாழாச்சுவதுக் கப்பாலும்பெரும்
பாழாச்சு, உண்டில்லையென்று பராபர ப்ரம்மத்தை யுகந்து
கும்மி யடியுங்கடி. எ-ம்.

உபநிடதம்.

தேகமேதானெனல் சீவத்தோய்தமதுபோய்த் தெளிவுவரி
லாகாயத்தின் வடிவேதானாய்ப், போகமார் தனுநரணம் வாபு
வைப்போ லியங்கப்பொருளு மவனேயீசனப் பொலிவு தன்
னி, லேகமாயண்டமெலாந் கடுகளவாய்த்தோன்றுமவை யக
ண்டாகார மதுவேயீசத்தொய்த, மாகமர மகண்டாகாரமு
நீங்கிக் கடுகாவண்டமுந் தோன்றுதவிடத் தத்துவிதநிலையே.

கைவல்லியநவநீதம்.

இத்தரிச்சயமுத் தருளனுபவ மிருப்பதெப்படி யென்றார்,
சிந்தையற்றபூ மண்டலவிராஜனுஞ் சிசுவும்போற் சுகமாவர்,
பந்தமுத்திகண் மறந்துபோமுண்டென்று பலர்சொலினகை
யாவ, ரந்தரத்தையுண் மெழந்ததோர் கொசுகெனு மவர்களை
நகையாரோ.

அன்றிபும்,

பிறந்ததுண்டானுலன்றோ பிறகுசாவதுதானுண்டாம்
பிறந்ததேதில்லையென்னும் பிரமமாவதுவுநானே
பிறந்ததுநானன்றுகிற் பிரமமென்றந்தநானே
பிறந்ததுமிறந்ததற்ற பிரமமானானேநானே. எ-ம்.

தத்துவராயசுவாமிகள்.

உள்ளாப்ப்புறம்பா யுருவாயருவாகி

வெள்ளவெளிதானாய் வெறும்பாழாய் - நள்ளிருளாய்

அல்லாய்ப்பகலாய்னைத்துமாயப்பாலா

பெல்லாமாய்சின் றேனுமியான்.

எ-ம்.

திருவம்மாளை.

சத்தியமானது சத்தேகாணம்மாளை

தற்போதம்போனவிடந் தற்பரமாமம்மாளை.

எ-ம்.

நெஞ்சோடுமகிழ்தல்.

கீரோடுதண்ணுலி விண்டுநீரானவாறே போலுரோடுபே

ரில்லாறே டொன்றினாய் நெஞ்சமே.

எ-ம்.

திருப்புக்குழி.

அஞ்சுகிதபூத முங்கரணநாலு மந்திபகல்யாது-மறியாத

வந்தநடுவாதி யொன்றுமிலதான வந்தவொருவீடு-பெறுமாறு

மஞ்சதவுசார லஞ்சயிலவேடர் மங்கைதனைநாடி-வனமீது

வந்தசரணா விரதமதுபாட வண்டமிழ்வினோத-மருள்வாயே.

அன்றியும்,

சுட்டதுபோலாசை விட்டுலகாசார துக்கமிலாஞான - சுத

மேலி, சொற்கரணத்தித நற்குணமுடாடு சுத்திராதார -வெளி

காண, மொட்டலர்வாரீச சக்ரசடாதார முட்டவுமீதேறு-மதி

மீதாய், முப்பதுமாறாறு முப்பதும்வேறுன முத்தினாயா

மோன-மடைவேனோ.

எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் கான்க.

(௩௩)

முத்திரையை-என்னுஞ் செய்யுண்முதல் இவ்விருபத்தே
மு செய்யுளாலுஞ் சின்முத்திரையையும், அதை அனுபவித்
தோரையும், அதைப்பெறுதற்குரிய ஆசனமுதலியவைகளை
யும், சாம்பவிநிஷ்டையின் விதிகளையும், அதன்கண் அடை
கின்ற நாதாநந்தமுதலிய காஷிகளையும், அவைகட் கதிதமா
கிய மௌனரிலையின் இலக்கணங்களையும், அப்பாசி அர்த்தா
ருடன் பூரணருடன் ஆகிய இம்மூவர்கள்மேல் வைத்துக்கூறி
னார்.

ஆத்மஞான நிஷ்டையில் மயக்கமற ஏறமாட்டாதோர்
அம்மயக்கநீங்கச் செபித்தற்குரியதாயும், ஆத்மாக்களுடைய
மலங்களைப் பரிபாகஞ்செய்வதற்கு மூலமாயும் விளங்கிய பஞ்
சாக்ஷரத்தின் முறைமையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

(அ - கை.) பஞ்சாக்ஷரம் இருவகைப்படு மென்பதை
யும் அவைகளை உபதேசிப்போ ரிவரென்பதையும் கூறல்.

உ ல லு.

அறைவேன்பஞ்சாக்கரவிதியை யதுதான்றாலுக்குமமாம்
உறவேதிரோபமாதியா யுயிரீறுதற்றாலமதாம்
இறைமுன்னுகமலம்பின்னு விசைத்தல்சூக்கமிவைகடமை
முறையேசமயகுருஞானகுரு வான்மொழியப்படுங்கானே.

(இ - ள்.) பஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரிக்கு முறைமையைச்
சொல்லுகின்றேன் நீகேட்பாயாக அந்தப் பஞ்சாக்ஷரமானது
ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரமென்றும், சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷர மென்றும்,

இருவகைப்படும் அவற்றுள் திரோபாக்ஷாமுதலிலும் ஜீவாக்ஷாந் கடையிலும் பொருந்த உச்சரிப்பது ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷாமாம்-புதிபக்ஷாமுதலிலும் மலாக்ஷாந் கடையிலும் பொருந்த உச்சரிப்பது சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷாமாம் - இவ்விருவகைப் பஞ்சாக்ஷாங்களைக் கிரமமாகச் சமயாசாரியராலும் ஞானசிரியராலும் சொல்லப்படும்.—ஏ - று. பின்னாகவென்பது, பின்னாகவென விகாசமாயிற்று. தான்-சாரியை-கான்-முன்னிலையகை ஏ-ஏ-ஏ-அகைகள்.

எனவே மொழிக்குமுதலில் - நகரமும் - அதற்குமுன் - மகரமும் வரத்தொடுப்பது - ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷாமாம். இது சமயகுருவினால் உபதேசிக்கப்படும் மொழிக்கிறதில்-மகரமும் அதற்குமுன்-நகரமும் வரத்தொடுப்பது-சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷாமாம். இது ஞானகுருவினால் உபதேசிக்கப்படு மெனக் கொள்க.

அவை வருமாறு, பத்த பஞ்சாக்ஷாத்தை உச்சரித்து நின்றதனால்-நவ் வென்னுந் திரோதை இல்லையென்னும் பொருளைச் செய்வதாகக்கண்டு தானுந், தான்சேட்டிக்கிற ஆணவமும், ஆணவமிழப்பித்தசிவமும், அருளும், இந்தவேறுபாடுகளெல்லாம் அறமயங்கின ஆன்மாவுமறச், சர்வஞன்யம்பண்ணுதலால்-நவ்வாகிய திரோதையில்கூட-மவ்வாகிய மலமில்லை-சியாகிய சிவமில்லை-வவ்வாகிய அருளில்லை-யவ்வாகிய ஆன்மாவில்லை-இத்துலபஞ்சாக்ஷாம் நின்றமுறைமை இவ்வாறுதரிசித்து இவ்வில் ஆன்மஉபாதிபாகிய மலத்தையும்- சிவவுபாதிபாகிய

திரோதையையும்-அறிந்து முன்கீழானசிவமும் அருளும்மே
லாகத் திரோதையும்-ஆணவமுங் கீழாக ஜீவாக்ஷரம்-ஆருளி
னிடமாக நடுவேறிப்பது சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷரம் உண்மையால்
சிவானந்தம் மேலீடாவது, சிகாரம் இச்சிவானந்த வருளா
வது-வகாரம், இச்சிவானந்தமாகிய சுகத்தைத்தான் அறிநின்
றனுபவிப்பது - யகாரம்-கீழான ஆணவத்தையும், மேலான
சிவத்தையும் அனுபவிப்பதான ஆன்மாவை மறைத்துநிற்
பது-நகாரம் - ஆனந்தம்வளர்கைக்குத் தான்கெட்டுச் செல்லு
வது-மகாரம் எனவறிக.

[இ - ம்.] ஸ்தூல சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரங்களின் முறைபை
யையும் அவைவக்குரிய போதகரையும் அறிவித்ததாம்.

ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரம்

யீதேன்பதற்குப்பிரமாணம்.

திருநாவுக்கரையர்.

இல்லகவிளக்கது விருள்கெடுப்பது

சொல்லகவிளக்கது சோதியுள்ளது

பல்லகவிளக்கது பலருங்காண்பது

நல்லகவிளக்கது நமச்சிவாயவே.

எ-ம்

திருவாசகம்.

நமச்சிவாய வாழ்க.

எ-ம்

சிவவாக்கியர்.

ஓநமசிவாயமே வலகமாவதுலகெலாம்

ஓநமசிவாயமே வுணர்ந்துமெய்யுணர்ந்ததும்.

எ-ம்.

பஞ்சாக்ஷரப் பதிபகபாசவிளக்கம்.

அஞ்செழுத்தினிலொருபுடை பதியென்வமரும்

வஞ்சமுற்றுளவொருபுடை பாசமாய்வதியும்

துஞ்சலின்றியவிடையின்று பசுவெனத்துலங்கும்

அஞ்செழுத்தினின்மும்முத லறிந்தவர்பிறவார்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரம்

ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம்.

வாதவூர்புராணம்.

எவர்க்குமெய்ஞ்ஞானமாமஞ் செழுத்தையுமுணர்த்தவேண்டி

யவத்தொழிலகற்றியானுஞ் சிவத்தைமுன்னாகமாறித்

தவப்பெருவடிவங்கொண்டார் தண்டிழ்ப்பாடுமன்பர்

செவிப்புலன்வழியேசிக்தை யுறத்திருவாய்மலர்த்தார். எ-ம்

உண்மைவிளக்கஞ் சிந்தனை.

சிவனருளாவி திரோதமலமைந்து

மவனெழுத்தஞ்சி னடைவாம் - இவனின்றி

நம்முதலாயோதிலரு ணுடாதுநாமருட்

திம்முதலாயோதுநீ சென்று.

அன்றியும்,

அண்ணன்முதலா யழகாரெழுத்தஞ்சம்
எண்ணிலிராப்பக லின்பத்தே - நண்ணி
அருளானதுசிவத்தை யாக்குமணுவை
யிருளானவை தீரவின்று.

எ-ம்.

திருவருட்பயன்.

சிவமுதலே யாமாறுஞ் சேருமேற்றீரும் பவநீ யோதும்
படி.

எ-ம்.

திருவினையாடல்.

சூக்கமாமஞ்செழுத்தினிற் சுற்றியபாசவிக்க
நீக்கிமெய்யானந்த வினையிலத்துய்த்துப்
போக்கிமீட்சியுட் புறம்பிலாப்பூரணவடிவ
மாக்கினொருதீவகம்போல் வருமண்ணல்.

எ-ம்.

திருவாசகம்.

நானேயோதவஞ்செப்தேன் சிவாயநமவெனப்பெற்றேன்
தேனாயின்னமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ்சிவபெருமான்
தானேவந்தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற்கருள்செய்தான்
ஊறுமுயிர்வாழ்க்கை யொறுத்தன்றேவெறுத்திடவே.

பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்.

பாதுவாமிறையெழுத்து வதனொளிபகையெழுத்து
ஊனமில்லகண்ணையாகு முயிரெனுந்தனிபெழுத்துத்

நீளமில்விளக்கேயாகுஞ் செப்பியதினாபெழுத்த
நானெனுமிருளையாகு நவைபுறமவ்வெழுத்தே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க. (உச)

(அ - கை.) சூக்மகாரண பஞ்சாஷ்டாங்களைத் தியானிப்
பவர்களிவரெனல்.

வேறு.

பதின்மரிலொருவர் நூற்றினிலொருவர் பகருமாயிரத்தினி
லொருவர், அதிகமாயிலக்கத் தன்னிலேயொருவ ரரியகோடிக
ளினி லொருவர், கதிதருசூக்க வஞ்செழுத்தினையே கருதிடு
பவர்களென் றறிதி, விதிதருபருவத் தவர்கள்கா ரணத்தை
விளங்குறச் செபித்திடத் தருமால்.

(இ - ள்.) பத்துப்பேரில் ஒருவர் நூறுபேரில் ஒருவர்
சொல்லுகின்ற ஆயிரம்பேரில் ஒருவர் அதிகமாகிய லக்ஷம்
பேரில் ஒருவர் அருமைபாகிய கோடிபேரில் ஒருவர் மேலா
க்ஷத்தைத் தருகின்ற இந்தச் சூட்சுமபஞ்சாஷ்டாத்தைத் தியா
னிப்பார்களென் றறிவாய் - கிரமமாகப் பரிபாகப்பட்டவர்
கள் காரண பஞ்சாஷ்டாத்தை ஞானோதயமாகும்படி செபஞ்
செய்ப்பத்தகும்.—எ-று. ஏ-ஏ-ஆல்-அசைகள்.

எனவே, பெரும்பாலும் ஸ்தூல பஞ்சாஷ்டாத்தையே
ஆசிரியர் உபதேசிக்க மாணக்கர் செபிப்பார்களென்றும்,
சூக்ம பஞ்சாஷ்டாத்தை உபதேசித்தல் அருமைபென்றும்,
உபதேசித்தபோதிலும் மாணக்கர் செபித்தல் அருமைபென்

றும், இவ்விரண்டிலுஞ் சிறந்தது காரணபஞ்சாக்ஷரமென்றும், அது பரிபாகிகள் அல்லாத மற்றையோர்கள் செபித்துப் பரிக்கக் கூடாதென்றுங் கூறினாராயிற்று.

(ப - ம்.) சற்கருமங்களாலுஞ் சார்திமுதலிய சாதுசங்கத்தாலும் ஜீவன்முத்தர்களைத் தரிசித்தலாலும், அவர்கள் ப்ரசாதத்தாலும் அடைந்துவராவின்ற மலபரிபாகிக ளென்பார். விதிதருபருவத்தவர்களெனக் கூறினார்.

[இ - ம்.] முத்தியைத் தருகின்றதற்குரிய சூக்ஷ்மகாரண பஞ்சாக்ஷரங்களின் மகிமையைச் சொற்றன ரென்பதாம். (உரு)

(அ - கை.) காரணபஞ்சாக்ஷரம் இன்னதென்பதையும் மகாகாரணத்தையும் கூறல்.

வேறு.

அஞ்செழுத்தின்விதி யெவ்விதமென்னி லரியதுலமொடு சூக்குமமேவும், பிஞ்செழுத்தினைத் தள்ளிமேனின்ற பெர்யெழுத்தினைப் பினுமுணுவிதுவி, எஞ்சலில்லாயிர்பெவி னின் லனவிசைத்தல் காரணமாகு மென்றறிதி, விஞ்சகல்லுருளினையதாமிதனை விளங்குபக்குவர்க் கருள்வதுவிதியே.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லிய காரண பஞ்சாக்ஷரத்திமுறை எப்படியென்றால் சொல்லுவோங்கேளாய் உழைமே அருமைபுற்ற ஸ்ரீலபஞ்சாக்ஷரத்தின் முன்னும் சூக்ஷ்மபு

சாக்ஷரத்தின் பின்னும்பொருந்தியிருக்கின்ற அநுபந்தத்தைத் தா-
கிய திரோபமலாக்ஷரங்களை நீக்கி மிகுதிபெற்றிருக்கின்ற பி-
ருமைபொருந்திய பதி அக்ஷரஞ் சத்திஅக்ஷரமாகிய விரண்-
யும் முன்னும்பின்னும் நிறுத்தி குறையில்லாத ஜீவாக்ஷரத்தை
மத்தியிற்பிரகாசிக்க இசைத்தல் காரண பஞ்சாக்ஷரமாகும்
என்றறிவாய் - இதற்கும் மேலிட்டு விளங்கத் தக்கதாகிய
மோக்ஷ நன்மையைத் தருகின்ற அருளாக்ஷரமும் இறை அக்ஷ-
ரமும் கூடியதே மஹாகாரணமாம். இந்த மஹாகாரணத்தை
இருவினையொப்பு உலபரிடா + ஞ் சது + த்த + சகதினி பாதம்
விளங்கிய பக்குவர்களுக்கு உபதேசிப்பது கிரமமாம்.—
எ-று. ஒடுவென்பது இசை நிறை-ஏ-அசை.

ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரத்தின் விதிவிலக்கா லாகிய காரண
பஞ்சாக்ஷரத்தையும் மகாகாரணத்தைத் தீவரதரபரிபாகிகளுக்கு
தே போதிக்கவேண்டுமென்பதையும் கூறினொன்பதாம்.

காரணபஞ்சாக்ஷரம்

ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம்.

பஞ்சாக்ஷரப்பதிபசுபாசவிளக்கம்.

நகரமாகியசேரியை நஞ்செனவெறுத்து
மகரமாகியமயலெலாம் வேரொடுமறுத்து
வகரமாகியவனத்தினி லிருந்தினைப்பாறிக்
சிகரமாகியநகரினை யடைந்தனன்வேனும்.

எ-ம்.

கண்ணுடையவள்ளல்

அஞ்சக்கரமன்றிவென்றருமந்திரமாயினில்லை
அஞ்சிலிறையருளாவிதினோதைசில்லாணவமற்
றஞ்சிலிரண்டையருளாலகற்றிடிலாவியந்த
வஞ்சிலிரண்டையணையுமென்றான் கச்சியேகம்பனே.

அன்றியும்

ஒருதலைமாணிக்கமுன்னொனக்குபதேதசஞ்செய்தான்
இருதலைமாணிக்கம்பின்னரும்பேசியிருளறுத்தான்
இரிதலைமற்றையயன்றிலேகுட்டியகங்கையின்மு
வெரிதலைச்சுலத்தொடுநடிப்பான் கச்சியேகம்பனே. எ-ம்

திருமந்திரம்

அஞ்சநடுவே யழியாத் தலங்காட்டி, நெஞ்சிடுவேநிறுத்
தினென்னந்தி, பஞ்சாக்கரத்தைப்பகாந்துபதிகாட்டி, அஞ்
சிலிரண்டையறுத்தனனந்தியே. எ-ம்

வருமற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

மாஹகாரணம்ஈதென்பதற்குப்பிரமாணம்.

திருமந்திரம்.

வாசிவாவென்றுவாசியைவைத்து
வாசியோடொன்றவகையறிவாரில்லை
வாசியோடொன்றவகையறிவாளர்க்கு
வாசியோடசன்ம்கிழந்திருந்தானே.

பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்.

பாசமாகியவிரண்டையும்படிமெனத்தள்ளி
நேசமாகியவிரண்டையுநெஞ்சிடையழுத்திக்
காசநீங்கியகண்ணெனமுத்தியைக்காண்பாய்
ஆசைநீங்கியநிலையிதுவிதற்கிலையையம்.

எ-ம்

கண்ணுடையவள்ளல்.

மந்திரமாவதுமஞ்செழுத்தேயுத்தமந்திரகதில்
ஐந்துபொருளையுங்காட்டியிரண்டின்வழியடைத்து
முந்துமிரண்டின்வழியைத்திறந்துயர்முத்திதந்தான்
கந்தன்கணபதிக்கப்பன்கலிக்கச்சியேகம்பனே.

எ-ம்

தாயுமானசுவாமிகள்.

ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசியற்புதமாய்நடந்தருளும், கா
ரணமுணர்த்துங்கையுநின்மெய்யுந் கண்கண்முன்றுடைய
வென்கண்ணே, பூரணவறிவிற்கண்டிலமதஹபோற்றியிப்புந்நி
யோடிருந்து, தாரணியுள்ளமட்டுமேவனங்கத் தமிழனேன்
வேண்டிடத்தகுமே.

எ-ம்

திருவருட்பயன்.

சாசியருளியவைவாழ்விக்குமற்றதுவே.

யாசிலுருவமுமாமங்கு.

எ-ம்

வரும்மற்றுமவருவனவற்றிற்காண்க.

(உக)

(அகை)மெற்சொல்லிய பஞ்சாக்ஷரத்தில் இரண்டெழுத்
தைதீக்குவது எனனையென வினாதுலும் அதற்கு உத்தரமுங்
கூறல்.

வேறு.

இர்தவஞ்செழுத்திலிரண்டெழுத்தொழிப்பதென்னெயென்
றுமயைவள்ளினவ, அர்தமிலின்பதுன்பவேதனையிலழுத்துவ
திரண்டெழுத்தாமால், சிர்தனைககரியசிவமிருபாலுஞ்சேர்ந்து
யிர்தவெண்ணதிலங்கும், ஐந்தெழுத்தினையே காரணமெனலா
மதழுத்திக்குறுதுணையாமே.

(இ-ள். இர்தஸ்துலகுக்ஷமபஞ்சாக்ஷரங்களிலிருக்கின்
றநகாரமகாரங்களிரண்டையும் நீக்குவதுஎன்னகாரணமென்
றுதேவியானவர்கேட்கப பரமசிவனாங்கிரகிக்கின்றார், மு
டிவில்லாதசுதுக்கத்தாலாகிய பவரோகத்தில் முழுகச்செய்வ
துஅவ்விரண்டெழுத்தாகும் (அவைநீங்க) மனத்தால் நினைப்
பதற்கரிய பதிஅக்ஷரஞ் சத்தி அக்ஷரமாகிய இரண்டும் முன்
னும்பின்னுமாகச்சேர்ந்து ஜீவாக்ஷரம்நடுவிற்பொருந்திப்பிர
காசிக்குன்ற அஞ்செழுத்தையேகாரணபஞ்சாக்ஷர மென்று
சொல்லப்படும் அதுவேமோக்ஷத்துக்குமிருந்ததுணையாகும்.
எ-று அல்-ஏ- அசைகள்.

(ப-ம். ஒருவன் தனதாத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிகின்றபரி
பாககாலம் வருமானவும் சுழல்காற்றி ல்லெகின்ற பஞ்சுபோல்
எக்காலமும் பவசாகரத்தில் மயக்கமுற்றுமூழ்கிற்பதற்குரிய
ஒழிவின்றிய அகங்கார மமகாரங்களைத் தருகின்ற உபபாக்ஷர
மென்பார் அர்தமிலின்பதுன்ப வேதனையிலழுத்துவ திரண்
டெழுத்தென்றும், அக்கடலுள்மூழ்கிக்கிடக்கின்றவனை முத்தி

யாதிகாரமாயிற்சேர்ப்பதற்கு முத்திபஞ்சாக்ஷரமாகிய தெப்ப
மேலுமொருமென்பார் ஐதெழுத்தினையே காரண மென
சாமென்றுக்கறிஞர்.

[இ-ம்.] பஞ்சாக்ஷரத்தினது சலக்ஷண விலக்ஷண வர்ன
ங்களின்குணங்களை அறிவித்ததாம்.

பவசாகரத்தைக்கடக்க முத்திபஞ்சாக்ஷரமேதெப்ப
மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருவாசகம்.

தனியனென்பெரும்பிறவிப் பௌவத்தெவத்தடந்திரையா
லெற்றுண்டு பற்றென்றின்றிக், கனியைநீர்துவர்வாயா டென்
னுங்காலாற் கலக்குன்கொமவான்சுறவின்வாய்பட் டினியென்
னையுய்யுமாறென்றெண்ணிபூஞ் செழுத்தின்புண்பிடித்துக்கி
டக்கின்றேனே, முனைவனேமுதலதமிழில்லாமல் லற்ககைகாட்டி
யாட்கொண்டாய்மூர்க்கனேர்ககே. என்பதனாற்காண்க. (௩௭)

(அ-கை.) மஹாமனுவின் பெருமையைக்கூறல்.

விதிசேர்பஞ்சாக்ஷரத்தன்னைவிளங்கவுரைத்தோ மேலியம்
பல், பதியின்மனுவாமதையுளத்திற்பதித்தேதார்பரமபதமடை
வார், கதிசேர்செபமு நீங்காதோர் கருதும்பலனையடைவொ
ன, மதிசேர்சடையெம்மண்ண லுமைமகிழுவரைத்தான்வாய்
மலர்ந்தே.

(இ-ள்.) கேளாய்மையேகிரமமாக ஸ்தூலசூக்ச்மகா
ரணபஞ்சாக்ஷரத்தை மஹாகாரணத்துடன் விளங்கும்படி, வி

வரமாகச் சொன்னோம். இனிமேற்சொல்லவேண்டியது பதியக்ஷரமாகிய மஹாமந்திரமாகும். அப்பதி யக்ஷரத்தை உள்ளத்திற் பொருத்தச் செய்தவர்கள் மேலானமோக்ஷத்தை அடைவார்கள் நன்மார்க்கத்திற் சேர்க்கத்தக்க அந்தமனுவைச்சாதியானிப்பவர்கள் விரும்பிய நற்பயனையே பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்று பார்வதியர் சந்தோஷிக்க இளம்பிழையணிந்தசடையினையுடைய எமதாண்டவராகியபரமசிவனூர்திருவாய்மலர்ந்து அநுக்கிரகித்தார்.—எ-று. இன்,சாரியை-ஊ அசை,

(ப-ம்.) கிரியாதியானங்களில் இளைத்திளைத்து நிஷ்காமியத்தையடைந்த மனமானதுமேலடையவேண்டியது ஆத்மவிசாரமென்பார் கருதும்பலனென்றார்.

[இ-ம்.] மஹாமனுவை இதயத்தில் அடக்கினவர்கள் முத்தியும் செபிக்கின்றவர்கள் ஆத்மவிசாரமும் பெறுவார்களென்பதாம்.

பதியக்ஷரம் இத்தன்மைத் தென்பதற்குப்
பிரமாணம்.

திருமந்திரம்.

நாயோட்டுமந்திரநான்மறைவேதம்
நாயோட்டுமந்திரநாதனிருப்பிடம்
நாயோட மெந்திரநாதாந்தசோதி
நாயோட்டுமந்திரநாயறியோமே

என்பதனாற்காண்க

(௩௮)

(அ-கை) அம்மனுவை உள்ளடக்கத்தக்க பேரறிவுடை யோனே சாட்சாத் சிவமெனல்.

சினத்தினிடத்துமுவுகையினுஞ்சிநேகனிடத்து மனையி டத்தும்மனத்தான் மொழியாற்கரத்திடையுமருளுருமலியிட த்தினுந்தான், எனேத்துருமுவவிடாதகத்தினிடையுப்பபா னிறையெழுத்தை. மனத்துக்கரியயாமவனையென் றுன்பர மன்மலைமகட்கே

(இ-ள்.) பதியகூரத்தைக் கோபத்தினுலாயினுஞ் சந் திதாஷத்தினுலாயினும் பகைவனிடத்தாயினும், சிநேகனிடத் தாயினும், இல்லாளிடத்தாயினும் கழுதையினிடத்தாயினும் பயங்கொள்ளசெய்யும நாயினிடத்தாயினும்மற்றும் எத்தன் மைப்பட்டவிடத்தாயினும் மனகதினாலுஞ் சொல்லினாலுஞ் சோரவிடாமல் நெஞ்சினிடத்திலேயேசெலுத்தத்தக்கவனே மனத்தாலும் நினைத்தற்கரியநா மென்றுசொன்னார் பரமசிவ னார் உமாதேவிக்கு—ஈ-று-ஐ-ஐ-அசைகள். சிநேகனென்ற மையால் பகைவனெனவருவிக்கப்பட்டது

(இ-ம்.] வெளிப்படை. (ஈக)

(அ-கை.) அம்மனுவையுள்ளத்தி லடக்காதவர்கள் செய் வனபயன்படாவெனல்.

வேறு.

பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள்பண்ணும்பூசையவமாகும் பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள்பண்ணுஞ்செபுமவமாகும்

பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள் பண்ணுந்தவமும்வமாகும்
பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள் பண்ணுமறங்களவமாகே.

(இ-ள்.) பதியகூரத்தை விட்டவர்கள் செய்கின்ற பூசைவீ
ணுகிப்போகும், பதியகூரத்தைவிட்டவர்கள் செய்கின்ற செப
மும்வீணுகிப்போகும், பதியகூரத்தைவிட்டவர்கள் செய்கின்ற
தவமும்வீணுகிப்போகும், பதியகூரத்தை விட்டவர்கள் செய்
கின்ற (ஆத்மவிசாரமாகிய) தருமமும் வீணுகிப்போகும்
எ-று-ஊ அசை. (இ-ம. வெளிப்படை.) (சய)

(அ-கை.) அம்மனுவை மனதி லடக்கினோர்க்கே மஹா
காரணத்தை உபதேசிக்கத் தருமெனல்.

வேறு.

இந்நிலையாமிறையெழுத்தையுளத்தடக்குமவனேயில்வுடம்
பினுடனிருந்துமிலங்குபாகதியை, அந்நிலையையடைவனென
வண்ணன்மலைமாதாக் கறைந்தனனாலுத்துமோராண்டுளத்திட
டக்குந், தந்நிலையையுடையவர்க்குப்பாகுரவா
றுகமாகாரணத்தைத்தமதுளத்திலடக்கா, நன்
ரவல்லாதவர்க்குத்தானேநவின் றிடவொண்ணுதெனவேநவிலு
வந்நல்லவரே,

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகிய பதியகூரத்தை மனதினிட
தில் அடக்கத் தக்கவனே இதேதகத்தோடிருந்தும் அந்நிலை
படியேபிரகாசிக்கின்ற மேககூரத்தை அடைவானென்றுபர

சிவனார் உமாதேவிக்கு அனுகூலகித்தார் அந்தப்பதியகூடத் தையும் ஒருவருஷம் மனதினிடத்தில் அடக்கத்தக்க தமதுநிலையைபுடைய பக்குவர்களுக்கே மஹாகாரணத்தைஉயர்ந்த ஞானசாரியர் சந்தோஷித்துச் சொல்லக்கடவர் அந்தப்பதியகூடத்தைத்தமதுள்ளத்தில் அடக்காத நன்னிலைக்குரிய பரிபாகிகளல்லாதவர்களுக்கு அந்தம்ஹா காரணத்தைச்சொல்லத்தகாதென்று சொல்லுவார்கள் மேலோர்கள்.—எ-று,தான் சாரியை-ஏ-ஆல்-ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-இவ்வாறும் அசைகள்.

[இ-ம்.] ஆசிரியர் சற்சீடனுக்கு மஹா காரணத்தை உபதேசிக்கவேண்டு மாயின் ஒருவருஷம்அவனைச்சோதிக்கவேண்டுமென்பதாம். (சுக)

(அ-கை.) காரண மஹாகாரணங்களை நிராசையால் போதிப்போர் ஆசிரியரென்றும் ஆசையால்போதிப்போர்அனாசாரிய ரென்றும்அவைகளைஉபதேசித்தற்குரியமுறைமையோர் இவர்களென்றுங் கூறல்.

வேறு.

ஞானதேசிகன்மா காரணப்பொருளை நவிலுத்தற்குரியவனுமால், ஈனமாம்பொருளினிச்சையா லிதனையியம்புவோன்றே சிகப்பதராம்,மோனதேசிகனமுத்தியின்பொருளைமொழிகுவனருளிறைமுடிவில், ஆனதேசிகன்மாகாரணந்தன்னையருளுவனாகமவழியே.

(இ-ள்.) காரணமஹாகாரணப்பொருள்களைப் (பரிபாகிகளையறிந்துநிராசையால்) உபதேசித்தற்குரியவர் ஆத்மஞான

குருவாவர் அற்பமாகிய திரவியாபேட்சையினாலே இவற்றைச் சொல்லத்தக்கவர் ஆசிரியப் பரஷ்டராவர் (இவற்றுள்) காரண பஞ்சாக்ஷரத்தை மௌனாசிரியரோ உபதேசித்தற் குரியாவார் மஹாகாரணத்தை அருளிறை வடிவங்கொண்ட சிவஞானதே சிகருஞ்சிவாகமங்களின் முடிவிற்கொல்லிய முறைமைப்படி உபதேசஞ் செய்வார்.—ஏ-று-ஆல்-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] மாணக்கரது பரிபாகத்தை யறிந்து இருவிதப் பொருள்களைப் போதிப்பவர்களே ஆசிரியர்களென்பதாம். சஉ (அ-கை) நிஷ்டை அநிஷ்டை இவை யெனல்.

இப்படியாய்வுபயநன்மனுவையெழிற்குரு வருளிடப்பெற்றுச், செப்பருஞ்செபமுஞ் செபியாதுசெபிக்கச்சிந்தையுமோ யுமதோயந்தால், அப்படிதானையாதனங்கட்டியசைவறிருப்பதே திட்டை, தப்புறுகரணமசையு மேயானுற்றுரிசுளவகிட்டையென்றுணரோ.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட இரண்டக்ஷரங்களால் கியந லமான மஹாகாரண மந்திரத்தை ஞானசந்தரம்பொருந்திய ஆசிரியர் அறுக்கிரகிக்கப்பெற்றுச் சொல்லுதற்கரியசெபத்தை யுஞ் செய்யாமற்செய்ய மனமும் ஒடுங்கும் அம்மனம் ஒடுங்கி னுல் அவ்வண்ணமே அங்காசனம் உண்டாக்கிக் கொண்டு சலனமில்லாமலிருப்பதுவே ஞானநிஷ்டையாகும். பரிசுத்தம்பொருந்திய அந்தக்கரணஞ் சலிக்குமாயின்குற்றமுள்ளதாகிய அநிஷ்டையென்று அறிந்து கொள்வாய்.—ஏ-று-தான்-சாரியை ஏ-அசை.

(ப-ம்.) மஹா காரணப்பொருளைப் பெற்றவன் ஏகாந்த ஸ்தானத்திலிருந்து மனதைக்கண்டத்தில் அசைவறியுத்தி அப்பொருளைநினையாமல் நினைக்கவேண்டுமென்பார்? செபி யாதுசெபிக்கவென்றும், அங்ஙனம் நிளையாமல் நினைக்க அதி லெழுஞ்சுகத்தினால் அம்மனமும் உன்முதப் படுமென்பார் சிதைபுமோபுமென்றும், தனமாத்நீகைகளின் சாத்வீக அம் ஸைமஷ்டியில் தோன்றிய தெனவும, எப்பொருளையும் அறித ற்குக் கருவியெனவுள் கூறுவார் துப்புறு கரணமென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] மனத்தைநசித்து அறிவாய் விளங்குவதேத்ப்ரம் மரிஷ்டையென்பதாம்.

சிந்தையானது வோயின் அப்படியே அசைவற் றிருக்க வேண்டு மேன்பதற்குப்பிரமாணம்.

நாலடியார்.

ஊக்கித்தாங்கொண்டவிரதங்களுள்ளுடையத்
தாக்கருந்துன்பங்கடாந்தலைவந்தக்கால்
நீக்கிவிறா உமுரவோரோநல்லொழுக்கங்
காக்குந்திருவத்தவர்.

எம்

திருவள்ளுவர்.

எண்ணியவெண்ணியாங்கெய்துபவெண்ணியார்
திண்ணியராகப்பெறின்.

அன்றியும்.

துன்பமுறவரினுஞ்செய்க துணிவாற்றி

யின்பமபயக்குமவினை.

எ-ம்

அருட்சிறகாசம்.

கடைதருகீப்புகை கால்வருத்தநீகொடுகைநெகிழந்து
விடினவிநதாக்கவொணுததுப ரொய்தலின் வெம்பொறிவாய்ப்
படர்தருகித்த மொருகாலடங்கிற்பினைப்படராத்
தடைசெயல்வேண்டுமபடர்தா லெவர்பின்றிபபவோ.எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்.

வருந்திமுயன்று மனந்தனை மாற்றி யில்லையுண்டென்னு, திரு
ந்தபததிவிருநதிவா யிடர்தீர்நெஞ்சமிடரின்றிப, பொருந்
தல்வேண்டுமனமவெனறுந் புவனமுன்றுநதும்பாகுந, திரு
ந்தவினிதென்றென வெல்லாநதீதய்த தோனறின்மனமாளு
ம.

எ-ம்

தேவிகாலோத்ரம்.

ஆராதசித்தமானதோர் காலத்தடங்குமாணுந், பேராமல்வருந்
திக்காததுப் பினைச்சிந்தனைகளசெனறு, சாராமல்வல்லவா
றுததிததுச் சார்வானவெல்லாளு, சேராமன்மயக்கரீக்கித்திர
மாகச்செய்து கொள்வான எ-ம். வரும மற்றும் வருவன வற்
றுங் காண்க.

(சக)

இதிற்கூறியஸ்துல பஞ்சாக்ஷரமாதியாய் வருவன வற்றை
ச்சுருசம்பரதாயத்திற் கேட்டுணர்க.

அறைவேனென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இப்பத்துச் செய்
யுளாலும்தூன நிஷ்டையிலுதிக்கும்மயக்க நீங்கும்படிச் செ
பித்தற்குரிய பஞ்சாக்ஷரத் திரிவிதமாமென்பதையும்மஹாகா
ரணப்பொருளையும் அவற்றுள் சலக்ஷண விலக்ஷண வர்னங்
களின் பயன்களையும் அவற்றுட் காக்கவெண்டிய அக்ஷரம்
இத்தன்மைத்தென்பதையும்அவைகட்குரியஆசிரியனாயும்மா
ணக்கரையும்நிஷ்டையின் அனுபவநிச்சயத்தையுங்கூறினார்.

(அ கை,) முன்சொல்லிய மயக்க நீங்காதநிஷ்டாபரர்கள்
மேலடைவதை அருளிச்செய்கின்றார்.

இநிலைமுத்தியடைந்தவர் சநநமெடாதொழித்திடுவரேயா
னல், முன்னமோதிடுமம்முடநீங்காதோர் முத்தியையுறும்வ
கையுரையென், மன்னியேயுமையாள் வினவலுமவர்தாமுற்
றசாதனையநீங்காது, மன்னியேயிறந்தான் மறுசநநத்தில்வ
ளமைவீடுறுவவான் றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையைப்பெற்று மயக்க
நீங்கிச்சீவன்முத்தியை அடைந்தவர்கள் மறுசன்மத்தைத்தா
ங்காமல் ஒழிப்பார்களேயானால் முன்சொல்லிய அச்சிவயோ
கத்திற்றோன்றிய அந்தமயக்கநீங்காதவர்கள் மோக்ஷத்தைப்
பெற்றுக்கொள்ளும் வகையைக்கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்
று தேவியானவரீயோசித்துக்கேட்க அநதமயக்கநீங்காதவர்
தாமடைந்தநிஷ்டையில் இடைவிடாமல் நிலைபெற்றிருந்துஇற
நதுபோவாராயின் மறுசனமததில் சிவஞானநிஷ்டையைப்
பெற்று மயக்கநீங்கி வண்மையாகிய மோக்ஷத்தைப்பெற்றுக்

ராள்ளுவாரென்று சொன்னார் ; பரமசிவனார்—எ-று-ஏ-ஏ-
சைகள்.

(ப-ம்.) ஞானசமஸ்கார முடையவர் தமக்குப் பரமசிவ
மகுருமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிக்காருண்யத்தால் திருவடி
ளைச் சிரத்திற்கூட்டி அஸ்தமஸ்தக சையோகத்துடனே
யார்த்து நினைத்து விபூதியினுற் பரிசித்திருந்தபடி யிருந்து
பாட்டிய மயிர்ப்பாலமீதற் சுத்ததெளிவுகொண்டேறிச் செல்
லும் உண்மைநிலையில் முத்திசகலமும் முத்தி கேவலமும் விட்டு
நீங்கிச் சும்மா அசைவறநின்று சீவன்முத்தரானே ரொன்பார்
இந்நிலை முத்தியடைந்தவனான கூறினார்

[இ-ம்.] அர்த்தாருடர்கள் பூர்ணாருட ராவதற்கு முன்ன
ம்தேகவியோகத்தை யடைந்தால் மறுசநந்தில் முத்தி பெறு
வர்களென்பதாம். (சச)

(அ-கை.) புமான்கள் நிர்மலநிஷ்டையைப் பெறுவதற்
கேதுவைக் கூறத்தொடங்கல்.

உற்றமெய்நிட்டைவிடாது சாதித்தோருறுவார்களெழுத்தி
யையென்றும், மறறவம்மூடநீங்கிலார் முத்திமறுபவத்துறுவ
ரொன்றுநாதீர், குற்றமினிட்டையடையு ங்காரணத்தைக்கு
ழகநீயுனாயெனவினவப். பற்றறுபரமனுமையவன் மகிழப்
பண்பொடுபகர்தன் மேயினனூல்.

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞானம் பொருந்திய நிட்டையைஇடை
விடாமற் சாதனஞ் செய்தவர்கள் நல்லமோகூத்ததை அடை

வரர்களென்றுமேவேறுகிய அம்முடத்தன்மை நீங்காதவர்கள்
மதுசன்மததில் மோக்ஷத்தைப்பெற்றுக் கொள்ளுவார்களெ
ன்றுந் திருவாய்மலர்நதீர் சவுந்தரியசிகோஷ்டரோ? தேவரீர்குற்
றமில்லாதந்ஷ்டையை (ஆனியுயிராகள) அடைவதற்கேதுவை
அறுச்சிக் கிடுக்க வேண்டுமென்றுகேட்க மாயாரகிதராகியபரம
சிவனார் பார்வதியார்மகிழும்படி பரமசார்தகுணத்துடனே
சொல்லத்தொடங்கினார். ? எ-று-ஆல்-ஆசை.

(ப-ம்.) பந்தமுத்திகள் தோன்றாமல் விளங்குகின்ற தன்
மயசமாதியென்பா --- குற்றமினிடையெனக்கூறினார்.

[இ-ம்] வெளிப்படை, (சுரு)

(அ-சை.) ஆசிரியர் உபதேசித்ததிற் சந்தேகமடைந்தவ
னுக்கு முபபத்தாராவது சநநத்தில் முததியெனல்.

வேறு.

செய்யுநிட்டையைச்செபபத்தென்கிலா
தையமாகலகத்திற்கொளுமவன்
உய்யமுப்பதினாறும்பவததீனில்
வையநீர்கியேமன்னுவன்முத்தியில்.

(இ-ள்.) மஹான்களால் செய்யத்தக்கஞானநிஷ்டையை
ஆசிரியர்உபதேசிச்சு உண்மையென்று தெளியாமல் சநதேக
மாகமனத்திலிளைத்துச்செய்கின்றவன் [அச்சநமுதல்] முப்
பத்தாராவது சநநதில் இப்பூமியிற் பிறவியை யொழித்து
உச்சிவிக்கும்படி மோக்ஷத்திற் சேர்ந்து நிலைபெற்றிருப்பான்.
எ-று-ஏ-அசை.

[இ-ம்.] சதாசாரியர் அதுக்கிரகிக்கப்பட்ட நிஷ்டையை
ச்சத்தியமாகக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். (சக)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுண்டென்று நினைப்பவனுக்
குமுப்பத்தினுன்காவது சநந்தில் முத்தியெனல்.

உண்மைபிட்டருமுண்டென்றுளத்திடைத்
திண்மையாகநற்சிந்தனைசெய்பவன்
நண்பை முப்பத்தினுலாமபவததின்ல்
வண்மையாகமெய்மமுத்தியின்மன்னுவான்.

(இ-ள்.) மெய்ம்மையாகிய ப்ரம்ம நிஷ்டர்களும்உலகத்தில்
உண்டென்று மனதிலிடத்தில் நிச்சயமாக எண்ணி நன்மை
பொருந்தத் தியானஞ் செய்கின்றவன் முப்பத்தினுலாவது
சநந்தில் வளமைபெறும்படி நடுநிலைமையாகிய உண்மை
மோகத்ததைப் பெற்று நிலைபெறுவான்.—எ-று

[இ-ம்.] மஹான்க ளெங்கு முண்டென்று தியானிப்ப
வன்புமான்களுள் புண்ணியோத்தம நென்பதாம். (சஎ)

(அ-கை.) சாதுக்கள் மஹாவாக்கியம் உசாவுங்காலத்தி
லிருந்துகேட்டவனுக்குமுப்பதாவதுசநந்தில் முத்தியெனல்.

ஞானபிட்டரிருக்குமந்ராட்டினில்
மோனவார்த்தைமொழிநதிடக்கேட்டவன்
நானுமுப்பதாமாகந்தவத்தினுல்
ஆனமுத்திப்பதத்தையடைவனல்.

(இ-ள்.) ப்ரம்மவிஷ்டர்களிருக்கும் அழகிய நாட்டில் மோனநிலைக்குரிய மஹாவாக்யத்தைச் சொல்ல (உணர்வின் மிக்) கேள்விப்பட்டவனும் முப்பதாஞ் சநகத்தில் முன்னே ரிட்டதவத்தினால் மோக்ஷமாகிய பதம்அடைவான்.—எ-று, தான்-ஆல்-அசைகள்.

[இ-ம்.] சத்துக்களிடத்தில் வேதாந்த ஸ்வணம் அவசியங்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். (சஅ)

(அ கை. ப்ரம்மவிஷ்டர்கள்வசிக்கஇடங்கொடுத்தவனுக்கு இருபத்தெட்டாவது சநகத்தில் முத்தியெனல்

சேப்பிட்டாபரருக்குச்சிந்தையோ
டொப்பின்மாடமோடேக்கமுஞ்செய்பவன்
இப்புவிக்கணிருபத்தெட்டாம்பவன்
தப்பிலாதமெய்ப்புத்தியைச்சாருமால்.

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானிட்டாபரருக்கு அன்போடும் ஒப்பில்லாத மானிகைபைத்தந்து சந்தோஷம் உண்டாகச்செய்கிறவன் இப்பூமியினிடத்தில் இருபத் தெட்டாவது சநகத்தில் குற்றமில்லாத உண்மையாகிய மோக்ஷத்தை அடைவான்-எ-று-ஆல்-அசை.

[இ-ம்.] ப்ரம்மவிஷ்டர்களுக்கு அன்புசெய்யாதவன் இப்பூமியில் மானிடனுய்ப்பிறந்ததிற் பயனின் றென்பதாம். (சக)

(அ-கை.) ப்ரம்மவிஷ்டர்களுக்குச் சதா அமுதுபடைத்தவனுக்கு ;பத்தைந்தாவது சநகத்தில் முத்தியெனல்.

ஞானநிட்டாபரருக்குநாடொறும்
போனமாத்பொருந்தவுதவுவோன்
நனமில்லாவிருபத்தைத்தாம்பவம்
மானமுத்தியைமன்னுதறிண்ணமே.

(இ-ள்.) பிரமவிஷ்டாபரருக்கு நாள்தோறும் போசனமுதலானவைகளைத் தக்கபடி கொடுக்கிறவன் இழிவில்லாத இருபத்தைந்தாவது சநந்தில் மேன்மை பொருந்திய மோகூதத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளுதல் நிச்சயமாம், —ஏ-று-எ-அசை— போசன மென்பது போனமென நடுக்குறையாய் வந்தது.

[இ-ம்.] அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்களுக்கு அன்போடும் அமுதுபடையாதவனுக்கு நந்ததிகிடையாதென்பதாம். ()

(அ-கை.) ப்ரம்மவிஷ்டர்கள் உடுக்க வஸ்திரம் கொடுக்கின்றவனுக்கு இருபத்திரண்டாவது சநந்தில் முத்தியெனல்,

நிட்டைமேவுதிருமலையோகியர்
சுட்டவேநற்கலைகளுதவுவோன்
இட்டமாயிருபத்திரண்டாம்பவத்
தெட்டரும்பதமெய்துவதுண்மையே.

(இ-ள்.) ப்ரம்மவிஷ்டையைப் பொருந்திய மலரகிதமாகிய யோகிஸ்வரர்கள் உடுக்கும்படி நல்லவஸ்திரங்களை இஷ்டமாகக்கொடுப்பவன் இருபத்திரண்டாவது சநந்தில் அவாங்கமனோ கோசரமாகிய பதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது நிச்சயமாம், —ஏ-று-ஏ-அசை.

[இ-ம்.] நிஷ்டாபரர்களை வஸ்திராலங்காரஞ் செய்து
பாராதவன் முகத்திற் படைத்தகண் புண்ணென்பதாம். (ருக)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய பதத்திற் பணிகின்
றவனுக்கு இருபதாவது சநகத்தில் முத்தியெனல்,

சாதனைக்குண்முயலுந்தகைமையோர்
பாசமுச்சிப்படியப்பணிபவன்
ஒதுமங்கமொருபதிரட்டியில்
திதில்விடுபெறுவதுதிண்ணமே.

(இ-ள்.) ப்ரம்மநிஷ்டையில் முயற்சியெய்யத் தக்கபெரு
மை பொருந்தின வர்களுடைய திருவடிகளிற் சிவசுபொருந்
துப்படி வணங்கத்தக்கவன் சொல்லுகின்ற இருபதாவது சந
கத்தில் குற்றமற்ற மோகந்நீட்டடைப் பெற்றுக் கொள்வது
நிச்சயமாம்.—எ-று-ஓ-அசை.

[இ-ம்.] ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய பாததாமரையில் வண்
ங்கத்தக்கவனே மகாபுருஷனென்பதாம். (ருஉ)

(அ-சை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களிடத்தில் இலிங்கமூர்த்தியை
ப்பெற்றவனுக்குப் பதினாறாவது சநகத்தில் முத்தியெனல்.

ஒப்பிலாதகல்லுண்மைநிட்டாஸ்கையிற்
செப்புதாரணஞ்செய்துகொள்கிற்பவன்
தப்பிலோர்பதினாறுத்தனுவினில்
எய்ப்பின்முந்தியையெய்துவதுதிண்ணமே.

(இ-ள்.) நிகரில்லாத நலத்தைப் பொருந்திய சத்தியஞா
னநிஷ்டாபரரிடத்திற் சொல்லும்படியான இலிங்கதாரணை
யைப்பெற்றுக் கொள்பவன் தவறுத லில்லாமல் ஒப்பற்றபதி
ஞாறுவது சநநத்தில் அழியாத மோகூத்தை அடைவது சத்தி
யமாம் எ-று-எ-அசை.

[இ-ம்.] ப்ரம்மநிஷ்டா பரரால் சிவபூசையைப் பெருகி
ன்றவனே தேவர்களுள் சிறந்தவ னென்பதாம். (டுங்.)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்க ளிடத்திற் பணிவிடை செய்கி
ன்றவனுக்குப் பன்னிரண்டாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

சுற்று சீட்டையைச்சார்ந்தமெய்ஞ்ஞானிபால்
ஆற்றுகற்பனியன்பொடுசெய்பவன்
ஏற்றுமீராறியன்றதனுவினிற்
போற்றுமீடுபொருந்துவதுண்மையே.

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானநிஷ்டையை அடைந்த
உண்மையாகிய ஞானவான்களிடத்திற் செய்யத்தக்க நற்பணி
விடைகளைப்பக்தியோடுஞ் செய்கின்றவன் மேன்மைபொருந்
தச்செய்யும் பன்னிரண்டாவது சநநத்திலயாவராலுந் துதிக்
கத்தக்க மோகூவீட்டைச் சேருவது சத்தியமாம்—எ-று
எ-அசை.

[இ-ம்.] சான்றோர்களுக்கு உள்ளன்போடும் பணிவி
டைசெய்கிறவனையாவராலுந் தொழிற்குரியவனென்பதாம்.

(அ-கை.) ப்ரம்மவிஷ்டர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமுதலியவை கொள்ளுகின்றவனுக்கு எட்டாவது சநகத்தில் முத்தியெனல்.

ஒதுசாதனையுற்றவர்கேவடிச்
சீதரீரோடுசேடமுமேற்பவன்
தீதிலெட்டாந்தனுகிறற்குமுதரும்
எதினமேன்மைவிடெய்துமினிதரோ.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற ஞானசாதனத்தைப்பெற்றவர்களுடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய பாடோதகத்துடனே பரிகலத்தையும் 0 அங்கீகரிக்கின்றவன் குற்றமில்லாத எட்டாவது சநகத்தில்ப்ரகாசிக்கின்ற நன்மையைத் தருகின்றமேலாகிய மேரகூவீட்டை இன்பமாகச்சேருவான் —எ-று-அரோ-அசை.

[இ-ம்.] மேலோர்களுடைய பாததீர்த்த பரிகலப்ராசாதத்துக்குடையவனே சிவஸ்வரூபமென்பதாம். (௫௫)

(அ-கை.) ப்ரம்மவிஷ்டர்களுடைய திருவுருவங்களைப் பரிசித்துத் தொண்டுசெய்கின்றவனுக்கு ஐந்தாவது சநகத்தில் முத்தியெனல்.

மன்னுயோகமருவுவேரார்தேகமு
நன்னயம்பெறுபாதநளினமும்
பின்னமின்றிப்பிடித்தேவல்செய்பவன்
பன்னுமைந்தாம்பவத்தில்விடெய்துவான்,

0 அங்கீகரித்த லென்பது, உட்கொள்ளுதலாம்

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சிவயோகத்திற் பொருந்தியிருக்கின்றவர்களுடைய திருவுருவத்தையும் நல்லகயம்பெற்ற பாததாமரைபையும் அபின்னாபாவமாகப் பரிசித்துத்திருத்தொண்டு செய்கிறவன் சொல்லுகின்ற ஐந்தாவது சநந்தில் மோகூதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவான்.—எ-று.

(ப-ம்) ஆத்மாக்களுடைய பாசபந்தங்களை ஒருங்கேகட்டிற்றுத்து அவர்களைப் பரிசுத்தஞ் செய்து பரிபக்குவத்துக்குத் தக்கவர்களாய்த் தன்மயப் படுத்திக்கொள்ள நல்லவளமைதங்கிய சுயம்ப்ரகாசமான பரிபூரணனந்த சுகமே ப்ரத்தியக்ஷமாகத் திருவுருக்கொண்ட திவ்ய சரணங்களென்பார்—நன்னயம் பெறுபாதமென்றார். சிசுசிற்கூட்டிக் கொள்ளவுங்கண்களி லொற்றிக்கொள்ளவும் மார்பிலீணத்துக் கொள்ளவுங் குளிர்ச்சிபொருந்தி மிருதுவாயிருக்கத்தக்கதாகையால் நனிமென்று திருவடிகளை யுருவகஞ் செய்தார்.

[இ-ம்.] மஹான்களுடைய அருள்மேனியையுந் திவ்ய சரணாவிந்தங்களையும் பரிசித்து இனிதாகச் சிசுருஷை செய்வனுடைய ஆத்மானந்த செல்வத்துக்குச்சமமான துஜகத்தில் வேறின் றென்பதாம். (ரு௯)

(அ-சை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுக்கு நிதந் தொண்டு செய்து பூசித்து அமுது படைக்கின்றவனுக்கு எடுத்த அத்தேகத்திலேயே முத்தியெனல்.

ஒப்பிலா துயருண்மைவிட்டாள்தமக்
கப்பொடன்னமுமர்ச்சித்துதவியே

தப்பிலேவலுந்தான்செயும்புண்ணியற்
செய்ப்பின்முத்தியெடுக்கும்பவத்தினே.

(இ-ள்) சமானரகிதராகி உயர்ந்த வுண்மையாகியஞான
நிஷ்டாபரர்களைப் பூசித்து அன்னபானாதிகளைக் கொடுத்துத்
தவறுதலில்லாமல் திருத்தொண்டு செய்யத்தக்க ஞானநிஷ்
டையைபுடைய புண்ணியவானுக்கு எடுத்த அந்த ஜநந்தி
லேயே அழியாதமோகஷங் கிடைக்கும்.—எ-று. ஏ-ஏ-அசை
கள் புண்ணியனென்றதனால் ஞானநிஷ்டையைபுடையவனெ
ன்று வருவிக்கப்பட்டது,

[இ-ம்.] ஆத்மவிசாரம் பொருந்தினவர்களுக்குச் சர்வ
உபசாரத்துடன் அன்னமிட்டு அர்ச்சித்துத் திருத்தொண்டு
செய்கின்றவனே ஞானஸமஸ்காரத்தினால் திருவுருக்கொண்டு
சதாசாரியரால் ஆத்மஞானநிஷ்டையைச் சம்பூர்த்தி செய்ய
வந்தவனென்பதாம். (ருஎ)

(அ கை.) மேற்சொல்லிய வண்ணம் அன்புசெய்கின்ற
மாணக்கர்களுக்கு ஞானகுருவானவர் சம்பூணகிருபையோ
டும் அனுக்கிரகிப்பரெனல்

வேறு.

இந்நிலைத்திருப்பணியெலாஞ்செய்பவர்க்கிசைய
அந்நிலைப்பரகுருவருள்சுரந்தினிதாக
உன்னுதற்கருமொருமொழியருளிணுதவித்
தன்னிலைப்பரநிட்டையிலிருத்துவன்றையபால்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட திருத்தொண்டுகளெல்லாங் (குறைவறச்) செய்யத்தக்கவர்களுக்குப் ப்ரம்மானுபவம் பொருந்த அழகியமௌனநிலையையுடைய ஞானாசிரியர் உளத்தில் அருளானந்தமுண்டாக இனிமையாக நினைத்தற்கரிய மஹாவாக்கியப்பொருளைக் கிருபாநோக்கத்தால் அறுக்கிரகித்துத் தபையினால் தனதுஸ்வரூப நிலையாகிய ப்ரம்மநிஷ்டையினி ருக்கச் செய்யார்.—எ-று.

[இ-ம். ஞானாசிரியர் தமக்குவுள்ளன்போடும்பணிவிடை முதலியவை செய்யத்தக்க மாணர்களுக்குத் தமதுண்மைநிலையையுருள்செய்வதே அவருக்குஉரிய தர்மமென்பதாம். (]

உற்றமெய்யென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இப்பதினான்கு செய்யுளாலும் ஆசிரியருபதேசித்ததில் சந்தேகங்கொள்பவ னாதியோரும் சத்துக்களையடுத்துச் சர்வபூசா வுபசாரத்தோடு திருத்தொண்டு செய்பவர்களும் முத்தியுடையுங் காலத் தையும் அவர்களுக்கே ஆசிரியர் ஆத்மஞானத்தைப்போதிக்கக்கடவரென்பதையுங் கூறினார்.

(அ-கை.) நிஷ்டாபரர்களுக்குப் பூசைவேண்டுமென்றெ ன்றும் அவர்களின் பூசை இத்தன்மைத்தென்றும், கிரியாபூ சைக்கதிகாரிகளிலவரென்றும், சிவயோகிகளிலவரென்றும், கிரி யாயோகமிதுவென்றும், அந்தயோகஞ் செய்பவர்களுக்குப் 'பிறனியொழியாதென்றும், சிவயோகிகளேமுத்தியடைவரென் றும், அச்சிவயோகநிஷ்டையைப் பூமான்சளுக்கு உபதேசித் தற்குரிய பருவப்ரமாணங்களிவை யென்றுங் கூறுவான்தொ

டங்கிவைத்த முறைப்படியே நிஷ்டாபரர்களுக்குக்கிரியாபூசை வேண்டுமெனத் தில்லேயேல் உலகோர் அப்பூசையை விடுவரே யெனவினாதல்.

வேறு.

இப்படியாய் நிடைசாதனையிலிசைந்தினிதருப்பவர்தாழ்வும், ஒப்பறும்பூசையொழித்தீடல்வேண்டுமென்றுமைக்கிறையவனுரைப்ப, அப்படியாமேலவனியோரெல்லாமருச்சீனவிடுவரேயென், நிப்படியிசைத்தாளுமையவடாணுமினையிலாவிறைவனைநோக்கி.

(இ-ள்.) இத்தன்மையப்பட்டப் பரமநிஷ்டா சாதனத்திற் பொருந்தி இனிமையாக இருப்பவர்கள் ஒப்பற்ற கிரியாபூசைகளை நீக்கவேண்டுமென்று தேவியாருகருப் பரமசிவனார் சொல்ல அதைக்கேட்ட அதேதேவியாரும் சமாளகிதராகிய பரமசிவத்தைப்பார்த்து நிஷ்டாபரர்களே பூசையைவிடுவர்களாயின் உலகோரெல்லாம் சிவபூசையை விட்டுவிடுவார்களேயென்று இவ்விதமாகச்சொன்னார்.—எ-று. தாம் - தான்-சாரியைகள்.

[இ-ம்.] உலகத்தார் கிரியாபூசைகளில் நின்றும், வேறுபடாமையேநோக்கி வினாவினதாம். (ருக)

(அ-கை.) நிஷ்டாபரர்கள்செய்யுஞ்சிவபூசைஇஃதெனல்

அத்தனுமொழிவானிட்டை சாதகரர்ச்சனை யெனவறைவதேபூசை, கைத்தலமமருமுடையவன் றனக்குக்கனகுருபாத

நீராட்டிக், சுத்தமாகிய வெண்ணீரணிந்ததனாற்சோடசபூசையுஞ் செய்தே, இத்திரம்புரித லேயவர்பூசையென விறையியம்பின நெடுத்தே.

(இ-ள்.) பரமசிவனாருந் தேவியாரைப்பார்த்துச் சொல்லுவார் ப்ரம்மவிஷ்டா சாதகர்கள் பூசைசெய்ய வேண்டுமென்று நினைத்துச் சொல்லுவார்களாகில் அதுவேவேதாசம முறையின்படி சகலபூசாஉபகரணங்களை யுங்கொண்டு பூசைசெய்ததற்குச்சமானமாம் (அவ்வாறன்றிப் பூசைசெய்யவேண்டுமாயின்) கரபீடத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் இஷ்டலிங்க மூர்த்திக்குப் பெருமைபொருந்திய குருபாதோதக அபிஷேகஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய வெண்மைபொருந்திய விபூதியைத்தரித்து அந்த விபூதியினாற் சோடசஉபசாரபூசையுஞ் செய்து மேற்சொல்லியபடி நிஷ்டைசெய்வதே ப்ரம்மவிஷ்டர்களுடைய பூசாவிதியென்று பரமசிவனார் எடுத்துரைத் தருளினார்.—எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்-வாக்கென்றதனால் மனமும்வருவிக்கப் பட்டது.

(ப-ம்.) எங்கும் வியாபக சைதன்னியமான பரிபூரண மனத்தோடும் விளங்குகின்ற ஞானவிஷ்டாபரர்கள் சிவார்ச்சனைசெய்யும்படி நினைப்பதுஞ் சொல்வதுமே உலகத்திற்கிரியா பூசைக்கதிகாரிவிதியுடன் செய்கின்ற கோடிபூசைக் கொக்குமென்பார்—நிட்டைசாதக ரர்ச்சனையென வறைவதே பூசையெனக்கூறினார்.

[இ-ம்.] பூசாகோடி, தொத்திரம். தொத்திரங்; கோடிசேபம். செபங்கோடி, தியானம், தியானங்கோடி, நிஷ்டை,

நிஷ்டைகோடி, மனோலயம் என்றுவேதாதமங்களால் விதிக்கப்பட்டும் மேலோர்களால் கூறப்பட்டும் இருக்கின்றமையால் அம்மனோலயம் பெற்ற சிவயோகிகள் மனோவாக்கினால் சித்தித்துச்சொல்வதே பூசையென்பதாம்.

மேலோர்களுக்கு ஆத்மானந்த பூசையன்றி வேறுபூசை இன்றென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

தேசமுதற்பிரிவுகளாய்ச்சிறியனவாம் பொருள்களிலத்தெய்வமுண்டோ, பாகமறப்பணிதிறவடிமுடி வற்றுளவுணர்வேபரமபோத, மாகவினாதுதெய்வமருச சித்தற்குரித்தாகுமறிவினாத, மூகருக்குவாடிவமுதலருச்சனையே யியல்பென்று மொழியுமன்றே.

அன்றியும்.

அறிவுசம்பாவனைசந்தோடமெனு மலர்களால்தந்தேவரம்பிறிவரியவாததுமதத்துவத்தை யருச்சிப்பதேபெரியபூசை குறிவடிவிற்பூசனையல்ல வகண்டமெனக்கூறுந்தெய்வநெறிகொள்புறத்தொழில்களா னேராதிகத்தனாலேவிறையுயின்பம்.

பசுபதிபாசவிளக்கம்.

சாத்திரஞ்சமயம்வேண்டார் தத்துவக்கத்தும்வேண்டார் கோத்திரங்குலங்கள்வேண்டார் கூறுமால்விரதம்வேண்டார் மூர்த்திசேவையுபேவேண்டார் முன்னன்னபூசைவேண்டார் தீர்த்தமுபவேண்டார் ஞானசின்மயமானமேலோர். எ-ம்.

சிவானந்த மரீலை.

எங்குஞ்சிவாலையமா மெங்குஞ்சிவமாகு
மெங்குஞ்சிவனடிமை யெங்குமாய்ப்பங்கறவே

நிற்றல்சிவபூசை நின்றவிலையாய்விதைவிற்
பறவொழிதல் பூசாபலம். ஏ-ம்.

சி வ ப் பி ர கா ச ம்.

மண்முதற்கரணமெல்லா மறுவசத்தாக்கினூனக்
கண்ணினி லூன்றியந்தக் கருத்தினுலெவையுநோக்கி
யெண்ணியஞ்செழுத்துமாறி யிறைநிறையுணர்ந்துபோற்றல்
புண்ணியன்றனக்குஞான பூசையாப்புகலுமன்றே. ஏ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க. (௩௩)

(அ-கை.) கர்மகாண்டிகளும் பக்திகாண்டிகளும் பண்
ணும்பூசை இஃதெனல்.

இப்படிநிட்டாள்பூசனை புரிதலியல்பதாமில்விதபூசை, செ
ப்பிடுங்கன்மகாண்டியுங்கிரியா காண்டியுஞ்செய்யொணாதவர்
கள், திப்பியசைவாகமவிதிப்படியேசெய்பவேண்டிடுதலேயியல்
பாம், இப்படியன்றிச்செய்யொனாதென்றே யிறையுமைக்கியட்
பினனன்றே.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் பிரம்மரிட்டர்கள் பூசைசெய்
தல்முறைமையாம் 'இவ்விதமாகியபூசையைச் சொல்லுகின்ற
? கர்மகாண்டத்துக் குரியவர்களும் + பக்திகாண்டத்துக்குரி
யவர்களுஞ்செய்யக்கூடாது அவர்கள்தெய்வீக மானசைவா

? கர்மகாண்டி, தேக - கிரக - கருத்தியாதிகளில் யானெ
னதென்னும் அகமமதை யுள்ளவனெனவுத.

பக்திகாண்டி, சகலகிரியையும் ஈஸ்வராற்பணஞ்செய்பவ
னெனவுக் கொள்க.

மத்திற்சொல்லியிருக்கின்ற விதிப்படியேசெய்யும்படி விரும்பு தல்முறைமையாம். இந்தக்கிரமந்தப்பிச் செய்யக்கூடாதென் னுஉமைக்குச்சொன்னார் பரமசிவனார்.—எ-று. ஏ-ஏ-அன்று ' ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] சகல கர்மத்துந்தும் நாமேசாக்ஷி யென்பவர்க ளாகிய ஞானகாண்டிகள்தவிர ஏனையோர் பூசைசெய்யவேண் டமென்பதாம். (சுக)

(அ-கை.) சிவயோகிகள் இவரெனல்.

இப்படிவிட்டைதன்னிலேயிருந்து மியல்பொடுதன்னனு பவத்தை, ஒப்பிலாவரசற்கமைச்சுரைப்பதபோ லுயர்குருப ரற்குரைத்தளவில், மெய்ப்படுகுரவன்பின்னிகழ்வதனை விளம் பிடக்கேட்டறிஞனரே, ஒப்பின்மாயோகரலாதவர் கிரியா காண்டியென்றுரைத்திடப்படுமால்.

(இ-ள்.) இந்தப்ரகாரம் நிஷ்டையிலேயி ருந்தாலும் இறை மட்சிமுதலியவரசிலக்கணத்தில் தன்னோடொப்பாவாரில்லா தஅரசனுக்கு அவ்வரசனிலற்றைச்செய்கவென்று தனக்குக் கட்டினையிட்ட காரியங்களிழுயன்ற மந்திரியானவன் அவற் றுலுண்டாய குறைவுநிறைவுகளைக்கூறிப்பயன்படுத்துமாறு போலக், கிரமமாகத்தங்களுடைய உயர்ந்த குருபரனுக்கு அ வர்அதுக்கிரகித்த வண்ணம் தாங்கண்ட அனுபவப் பேற்றில டைந்தரம்ஸயங்களை விண்ணப்பப்பண்ணிக்கொண்டு அளவு படாத உண்மையாகிய அவ்வாசிரியர்மேல் நடப்பதைச்சொல்

லக்கேட்டறிந்து கொள்ளத்தக்கவர்களே நிகரற்றபெருமை பொருந்தியசிவயோகிகளாம் இத்தன்மைப் பட்டவர்க ளல் லாதவர்கள் கிரியா காண்டத்துக் குரியவர்களென்று சொல்ல ப்படும்.—எ-று. ஆல்-அசை- இங்ஙனங் காண்டியென்றது இ ழிவின்கண்வந்த பன்மை வழுவமைதி.

[இ-ம்.] பூரணாந்தராகுங் காலவரையிலுங் குருகுலவா சமாயிருந்துநிடை சாதித்தவர்களே ஆத்மஞானிகளென்ப தாம்.

(அ-கை.) தேவியாருக்குக் கிரியாயோகவிதியைப் பரம சிவனார் சொல்லத்தொடங்கல்.

உன்னருஞானநிட்டையையடிகளுரைத்திடக் கேட்டுள மகிழ்ந்தேன், பன்னருங்கிரியா யோகமென் றுரைக்கப்படுவ தையெனக்குநீவிரித்தே, நன்னயமாக வுரைத்திடவேண்டுமெ ன்றுமைநாதனைவணங்க, இன்னமுதொழுகு மதியணிசடை யோ னிறைவியைப்பார்த்தினி துரைப்பான்.

(இ-ள்.) நினைப்பதற்கரிய சிவஞானநிட்டையைத் தேவ ரீர் உபதேசிக்கக்கேட்டு (அடியேன்) மனமகிழ்ந்தேன் சொல் லுதற்கரிய கிரியாயோகமென்று சொல்லப்படுவதை விரித்த நல்லநயப்பாக அடியேனுக்குத் தேவரீர் கிருபைசெய்யவேண் டுமென்று பரமேஸ்வரரைவணங்கிப் பார்வதியார் (கேட்க இனிமையாகிய அமுதமொழுகுகின்ற கிரணங்களையுடைய இளஞ்சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனார் தே வாரைப்பார்த்து சந்தோஷமாகச் சொல்லுவார்.—எ-று. வ அசை.

[இ-ம்.] வெளிப்படை.

(௬௩)

(அ-கை.) கிரியாயோக மிப்படிப்பட்ட தென்றும் அது ஞானயோகிகளுக் கில்லையென்றும் ஞானயோகிகளே முத்தியை அடைவார்களென்றுங் கூறல்.

வேறு.

பஞ்சமுறமனங்கொண்டுசுவாசமது தன்னேப்பந்தனஞ்செய்தருங்கற்பம் பற்பலவயின்றே, அங்கமதைத்தான் சுழற்றியபானவழிதன்னுலயம்வாங்கி யவ்வழியாலதை மீளவிடுத்தும், திங்கினவகள் பவ்வியற்றலட்டமாயோகமென் பரிவைசுவயோகமியற்றுவோர்க்கில்லையால், தங்குசுவயோகத்தாலாக்சமுடனழிவுந்தானிலாப் பரமகாயுச்சியாதானடைவார்.

(இ-ள்.) உலகநடைச்சு வேறுபாடாக மனதில்நினைத்துச் சுவாசத்தைப் பந்தனப்படுத்தியும் அருமையாகிய பலபலவிதகல்பங்களை உண்டும் அவையவங்களை சுழற்றியபானமார்க்குத்தில் திரும்பைவுள்ளேவாங்கி மறுபடியும்அவ்வழியினாலே அவ்விரும்பைவெளியிலேவிட்டும் இவை போல்வனவாகியபலவிதகாரியங்களைச்செய்தல் அட்டமாயோகமென்று சொல்லுவார்கள், இக்கிரியைகள் ஞானயோகஞ்செய்யத்தக்கவர்களுக்கில்லையாம்(அவர்கள்) பொருந்தியசுவயோகத்தினாலேபிறப்பிறப்பில்லாதஉயர்ந்த சாயுஜ்யபதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். — எ-று, தன்-தான்-தான்-சாரியைகள், வ-ஆல்-அசைகள்.

[இ-ம்.] அப்பொருத்தன்றி ஏனையவற்றால் முத்திவரா தென்பதாம்.

மூலமும் உரையும்.

உருசி

இதற்குப்பிறமாணம்.

கந்தரலங்காரம்,

கருத்தியெனும்படிக்கும் பித்துவாயுவைச்சற்றிமுறித்
தருத்தியுடம்பையுருக்கிலென்னுஞ் சிவயோகமெனும்
குருத்தையறிந்துமுகமாயுடைக் குருநாதன்சொன்ன
கருத்தைமனத்தி லிருத்துங்கண்டர்முத்திகைகண்டதே. எ-ம்
ஒழிவிலோடுக்கம்.

அறிவடங்காவாயுவடங்க வசைவற்றுத்
தறியிருந்தாற்போலச் சமாதி-பெறுகி
னடந்தகுருட்டி மனஞ்சருத்திப்பாடூர்
கிடந்தகுழிப்படிக்க தனுங்கேடு.

எ-ம்

வரும் மற்றும் வருவன வற்றூற் காண்க.

(சூசு)

(அ-கை.) கிரியாயோகிகளுக்குச் சநநமணம் ஒழியா
வெனல்.

வேறு.

புத்தகொள்கிரியாயோகசாதனையைப் புரிந்திடுபவர்களிவ்வு
லகில், எத்தனைகாலமிருப்பினுமிண்டு றிப்பொடு பிறப்பினே
யடைவார், சத்தியமாகவறிதீயிந்தத் தனிச்சிவயோகசாதனை
யை, இத்தனையதிற்போதிப்பதென்றே றிறையவனுமைத
னக்கிசைப்பான்.

(இ-ள்.) மனத்தில் எண்ணுகின்ற கிரியாயோக சாதனை
யைச்செய்பவர்கள் இந்தப்பூமியின்கண் எத்தனைகாலமிருந்தா
லும் மேலும்மேலும் சநநமணங்களை அடைவார்கள் (சந்

தேகமில்லை, உண்மையாகவே அறிந்துகொள்வா (யென்றுசொல்லி) இர்தலுப்பற்ற சிவயோகசாதனத்தை இத்தனை வயதில் அதுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று (பருவப்பிரமாணத்தை, உழைக்குச் சொல்லுவார் பரமசிவனார்.—எ-று, ஏ-அசை.

[இ-ம்.] தெய்வநாயகர் கிரியாயோகிகளுக்கு முத்தியிண்மையென்றறிவித்துச் சிவயோகத்தை அதுக்கிரகிக்குங்காலத்தை அறிவிக்கத் தொடங்கின ரென்பதாம். (சுரு)

(அ-கை.) ஞானநிஷ்டையை உபதேசித்தற் குரியகால அளவைக்கூறல்.

இந்தநன்னிட்டை யேழுநான்காண்டி லியம்மூதலுத்தமமாகும், முந்தியவையாறுண்டினி வாசான்மொழிபுகுதன் மத்திமமாகும், அந்தமிலாறுறுண்டிற் புகறலறைதருக நிட்டையதாமால், உந்துமிப்பருவங்கடந்தவர் க்கதனையுரைத்திடத்தகாதென வுணரே.

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகிய நன்பையைத்தருகின்ற ஞானநிஷ்டையைப் பிரதானமாகிய ஞானசிரியர் மாணக்கனுக்கு இருபத்தெட்டாம்வயதில் அதுக்கிரகஞ்செய்தல் உத்தமமாகும் முப்பதாம்வயதில் அதுக்கிரகித்தில் மத்திமமாகும் பருவப்பிரமாணமில்லாத முப்பத்தாறாம்வயதில் அதுக்கிரகித்தல் அதமமால். மேற்சொல்லிய மேட்டச்சுகத்திற் சேர்க்கத்தக்க இப்பருவங்களைக் கடந்தவர்களுக்கு அச்சிவஞானநிஷ்டையை அதுக்கிரகித்தலதகாதென் றறிந்துகொள்வாய்.—எ-று, ஆல்-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] புமான்ருக்கு முப்பத்தாறுவயதுக்குமேல் ஞானிஷ்டாசாதனஞ் செய்வதற்குக் தேகவலி குறைந்திருக்குமாகையால் அவர்களுக்கு ஞானாசிரியர் அந்த நிட்டையைப் போதிக்கக்கூடாதென்பதாம்.

மெளவனபருவமே பிரமணிஷ்டை பெறுதற்குரிய

தென்பதற்குப் பிரமாணம்

ஞானவாசிட்டம்.

எத்திறத்தோ ரெவ்வனமாயிடைபூற்றை கடந்தெளிதினேறவல்லோ, எத்திறத்தோரேபுருடரவாகனே தொழற்குரியோ ரவரேசானேரர், மெய்ததிறக்கோர் சேரிடமாய் விநயநிதிபடைத்தருளால் விளங்காபிற்குள், சுதசகுணமெவ்வன மிவ்வுலகிலுளதோ விசுபிற்குழ்காடுண்டோ.

என்பதனாற்காண்க

(௧௦௬)

இப்படியாயவென்னுஞ் செய்யுண்முதல்இவ்வெட்டுச்செய்யுளாலுங்கர்மபத்திகிரியாயோகிகளாகிய இம்மூவர்களுக்கு மபிறவியொழியாதென்பதையும் ஞானாசிரியருடைய கிருபைக்குப்பூரணப்பட்டவரே சிவயோகிகளென்பதையும் அச்சிவயோகத்தை ஆத்மாக்களுக்குப் போதிப்பதற்குரியபருவங்களையுங்குறினார்.

இந்நூற்பொருளாகிய பிரமணிஷ்டையைப் போதிப்பதற்குரிய ஆசிரியமையும் மாணாக்கரையும்மேலருளிச் செய்கின்றார்.

(அ-கை.) குருவேபரமசிவமெனல்.

வேறு.

ஞானநிட்டையை நன்குநற்றேசிகள்
மானமுற்றிடு மானிடனல்லனல்
வானமுற்று வளர்கயிலேப்பரன்
தானெனத்தினஞ் சாற்றிடலாகுமே.

(இ-ள்.) ப்ரம்மநிஷ்டையை அனுக்கிரகஞ் செய்யத்தக்க
நலம் பொருந்தியஆசிரியர் அசங்காரமபொருந்திய மனிதனல்
லர்ஆகாயமளாவிவளர் கின்றகயிலேயிலெழுந்தருளி யிருக்கின்
றபரம சிவமேயென்றுநித்தியஞ் சொல்லலாகும்.—எ-று. ஆல்
எ-அசைகள்.

[இ-ம்,] ஆத்மகோடிகளுள் சிறந்துள்ளங்கியமலபரிபா
கிகளுக்கு ஞானநிஷ்டையை அனுக்கிரகஞ் செய்யுமபடி பசுப
தியேகுரு மூர்த்தமாகஎழுந்தருளி வருவரென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம்,

திருமந்திரம்.

குருவேசிவமெனக்கூறினனத்தி
குருவேசிவமென்பதுகுறித்தோரார்
குருவேசிவமாகிக்கோனுமாய்நிற்குங்
குருவேயுரைபுணர்வந்தேதாராகோவே. எ-ம்.

திருவாசகம்.

அருபர்த்தொருவனவனியில்வந்துருபரனுகியருளிய
பெருமையைச்சிறுமையென்றிகழாவே

அன்றியும்.

என்றுமருவுருவா யெங்குநிறைந்தவர்தா
மின்றெனக்குத்தேசிகரா யேய்ந்ததத்சபமே.

அன்றியும்.

தேனடருமானந்தச் செங்கமலத்தாளருள
மானிடர்போல்மண்மிசையில் வந்ததத்சபமே.

தீருவருட்பயன்.

அறியாமையுண்ணின் றளித்ததேகாணுங்
குறியாகநீங்காதகோ.

ஆன்றியும்.

அருளாவகையா ளென்புரியவந்த
பொருளாரறிவார் புவி.

எ-ம்.

அத்துவிதக்கலி வேண்பா.

தற்பரமாய்ச்சிற்கனமாய்த் தத்துவாதீதமாய்ச், சிற்பர
மாய் ஞானச்செழுஞ்சுடரா யற்புதமா, யறிவுக்கறிவா யகண்
டிதமாயெங்குஞ், செறியும்பரசிவமாய்ப் பிறிபாதவேதச் சின
கரத்துள் வீற்றிருந்ததெய்வமே பேதக்குருவாய்ப் புவிமீது
நாதனெனவந்தான் றிருவடியைமத்தகத்திற்சாத்தினுன், எ-ம்.

அதி ரகசியம்.

இவ்வண்ணம்புலம்புமவேலை யீசனுமுளத்திரங்கி
யுய்வண்ணமறியநின்றவுவனையோர் வசனத்தாலே

பொய்வண்ணீக்கிதம்போற்புனிதனாக் குவமென்றுன்னி
மெய்வண்ணமுடையார்போல மேதினிவந்தானன்றே. எ-ம்

வாதவூரர்புராணம்.

உத்தமரின்னவாறில் குரைத்தலுமுவந்துகாலாஞ்
சத்தினிபாதமெய்துந் தன்மையராதலாலே
யத்திருமன் னுளாடுமையரிங்கென்னையான
வித்திருமேனிகொண்டா ரென்பதுமனத்திலெண்ணி. எ-ம்

தத்துவராயசுவாமிகள்கலிமடல்.

பங்கயர்கண் மாலாசரனு யயனு யறியாதா ரன்பால்வரு
மாரறியாதார் மானிடமாய்வந்த திருமேனியின்றன்மைதேரா
தார் நேராவருளேஷிவென்றறிபாதார். [எ-ம.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க. (கூவு)

(அகை.) பசுபதியார் குருமூர்த்தங் கொள்ளுங்காலத்
தில் மறைக்குஞ் சின்ன மிவையெனல்.

வேணியுறைந்திமதியு துதல்வீழியுங்களவிடமுமேனியெங்
கும், பூணுமணியங்கதமுங் கரியுரியுமலைமாதும் புயங்கனான்
கும், பாணியுறைமழுமானும் பசனகஞ்சேர் மாமணியிம்பல
வுமற்றும், மாணமறைத்திவ்வுலகின்மானிடர்தம் யிறப்பறுக்
தமனத்திலுன்னி.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தின்கண்ணுள்ள மனிதர்களுடைய
பிறவியையொழித்து 'முத்தியைத்தரத்' திருவுளத்தில்நினைத்
துப் (பரமசிவனுனவர்) சடையில் வாசம்பண்ணுகிற கங்கை

யையும் இளஞ்சந்திரனையும் நெற்றிக்கண்ணையும் கண்டத்திற்
பொருந்திய விஷத்தையுந் திருமேனி முழுதும் தரித்திருக்கி
ன்ற சீரோமணியையுடைய சர்ப்பங்கையையும் யானைத்தோலையு
ம் (வாமபாகத்திலிருக்கின்ற) இமயமலைபெற்ற உமாதேவியை
யும் சதுர்புஜத்தையுந் திருக்கைகளில் தரித்த மழுவையும் மா
னையும் புலிகைத்தையும் பெரிதாகிப், எலும்பு மணியையும்
இன்னுமிவைமுதலாகிப் பலவற்றையும் பெருமைபொருந்த
மறைத்து.—எ-று தம்-சாரியை.

[இ-ம்.] பார்வையைக் கொண்டு விலங்கை வசப்படுத்து
வதுபோலத் 'தெய்வராயகர் அஞ்ஞானநிலின் வசப்பிட்ட
ஆத்மாக்களை அருள்வசப்படுத்தத் தமதுசொருபத்தை மறைப்
பரென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம்.

திருவருட்பயன்.

பார்வையெனமாக்களை முன்பற்றிப்பிடித்தற்காம

பேர்வையெனக்காணப்புகி.

எ-ம்.

இருபாவிருபது.

கண்ணுதலுங்கண்டக் கறையுங்கரந்தருளி மண்ணிடியின்.
மாக்கண்மலமகற்றும்-வெண்ணைல்லூர், மெய்கண்டானென்
றொருகரன் மேவுவரால்வேறினமை கைகண்டாருள்ளத்திற்
கண்.

எ-ம்.

போற்றிப் பீரோடைவெண்பா.

நன்னெறிவிஞ்ஞானகலர் நாடுமலமொன்றினைபு, மந்திலை
யேயுண்ணின்றறுத்தருளிப்-பின்னன்பு, மேவாவிளம்புபிரளை
யா கலருக்குத்தேவாய்மலகன்மந் தீர்த்தருளிப் - பூவலையந், த
ன்னின்று நீங்காச்சகலர்க்கவர்போல, முன்னின்றுமும்மலந்
தீர்த்தாட்கொள்கை-யன்னவனுக், காதிருணமாதலினாலாடுந்
திருத்தொழிலுஞ், சேதுமணியிடற்றுச்சந்தரமும்-பாதியாம்,
பச்சையிடமும பவளத்திருச்சடைமேல், வைத்தநதியுமதிக்
கொழுந்து-மச்சமற, வாடுமரவுமழகார் திருநுதனமே, னீடுரு
வன்னினைடுங்கண்ணுங்-கேடிலையந், கூட்டுநதமரகமுங் கோல
வெறியகலும், புடடரவக்கச்சும் புலியதனும்-வீட்டின்ப, வெ
ள்ளக்தழுத்திலிடுதாளினுமடியா, ருள்ளத்தினும் பிரியாவெக
ண்சிலம்புங்-களளவினை, வென்றுபிரப்பறுக்கச்சாற்றியவீரக்க
முது, மொன்றுமுருத்தோன்றாமலுள்ளடக்கி - யென்று, மி
வறாதவின்பததெமையிருத்தவேண்டிப், பிறவாமுதல்வன்பி
றது - நறவாருந், தாருலாவுமபுயத்துச்சம்பந்தனென்று
பேரிலாநாதனொருபேர்புனைந்து - பாரோர்தம், உண்டியுற்க்
கம்பயமின்பமுற்றொழுகிக், கொண்டுமகிழ்ந்தருணம்போற்றி,
எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

காணரியவல்லெல்லாந் தானேகட்டுக்கட்டாக விளையும்
தைக்கட்டோடேதான், விண்ணற்கற்பூரமலை பதிப்பிட்ட
விந்தையெனக் காணுவோரு விவேகங்காட்ட, ஊணுறக்கமின்

பதன்பம் பேரூராதி யெவ்விடத்து மெனைப்போல வருவங்
காட்டிக், கோணறவேசர்மான்காட்டி மாணையீர்க்குங்கொள்
கையெனவருண்மொளன குருவாய்வருது. எ-ம்.

வரும்மற்றும் வருவன வற்றிற்காண்க. (சுஅ)

(அகை.) பசுபதியார் குருமூர்த்தங் கொள்ளுங் காலத்
தில்தரிக்குஞ் சின்னமிவை யெனல்.

திருச்சடையுதுதலிலிடுண்டாமுங் கண்டமதிற்றிகழுமார்
பில், உருத்திரநன்மணியணியுஞ் சிவலிங்கதாராமுமொளிரக்
கற்றேய், அருத்திகொளுந்துசணிந்து வேண்டுகிற்கோவண
வுடையுமரையிற்சாத்திக், கரத்தில்குபுத்தகமு மழகுறுசின்
முத்திரையுங்காட்டியேதான்.

(இ-ள்.) அழகுள்ள சடையுந் திருநெற்றியில்தரிக்கின்ற
விபூதியுங் கண்டத்திலும் மாரபிலும் ப்ரகாசிக்கின்ற சுந்தரம்
பொருந்தியருத்திராட்சமணி யாபரணமுஞ் சிவலிங்கதாரண
மும்ப்ரகாசிக்கஉலகத்தார் விரும்பத்தக்க காவிதோய்த்த வஸ்
திரத்தை யுடுத்தி வெண்மைபொருந்திய வஸ்திரத்தினாலாகிய
கோவணவுடையையும் அரையில்தரித்துத் திருக்கையிற் ப்ர
காசிக்கின்ற புஸ்தகத்தையும் அழகுபொருந்திய சின்முத்தி
ரையையும் (விளங்கக்) காண்பித்து.—எ-று. எ-தான். அசை
கள். (சுசு)

(அ-கை.) பரமசிவந் திருக்கூட்டத்துடனே எழுந்தரு
ளுதல்.

தேண்டினொடுபலியொருகைபாத்திரமும் விளங்கவேசெய்
யநாவில், எண்டிகைழந்தெழுத்திலகச் சரணத்தின்பாதுகையுமி
லங்கவேதான், மன்டுமிருவினையொப்பு மலபரிபாகமும்வந்த
மாணர்குழ, அண்டர்பிரான்றிருவருளே யொருவடிவமாக
வெழுந்தருளுவானால்.

(இ-ள்.) 'ஒருதிருக்கையிற்றாங்கிய' தண்டத் துடனே
(மற்றொரு) திருக்கையிற்றாங்கியபலிப் பாத்திரமும் ப்ரகாசிக்
கவும் அழகுபொருந்திய திருநாவில் (உலகோர் மதிக்கவிள
ங்கிய பஞ்சாசூரந் துலங்கவுந் திருவடிகளில் மிதியடிவிளங்க
வும் நெருங்கிய இருவினையொப்பு மலபரிபாகமுமுற்றமாண
க்கர்கள் சூழ்ந்துவரவுந் தேவநாயகரே ஒப்பற்ற அருளிறை
வடிவமாக எழுந்தருளுவார் —எ-று. தான் சாரியை-ஏ-ஏ-
ஆல்-அசைகள்.

[இ-உ-க-ம்.] சமஸ்தத்திற்குங் காரணகர்த்தாவாகிய
அகண்டாகாரசிவமே இவ்வஸகத்தின்கண் சகளிகரித்து ஆத்
மாக்களைப் பரிபாகப்படுத்தித் தமதுதிருவருளிற் கூட்டிச்
சுற்சடலீலையைக் காட்டிச்சிதாகாசஸ்வரூபமாக விளக்குவித்
தற்பொறுட்டுத் துவாதசமுத்திரையாடும அடியார்கள் சகி
தராய் எழுந்தருளுவா ரென்பதாம். (எஸ்)

வேணியுறை யென்ற செய்யுண்முதல் இச்செய்யுள் வ
ரைக்குவகுளகம்.

(அ-கை,) ஞானகுருவின் தன்மையைக்கூறல்.

வேறு.

தேசிகவுருவமாகவந்துலகிற்சீவர்கள் பக்குவந்தெரிந்தே, அசிலாதவருக் கொருமொழிமோனவுண்மையை யருளிநூலுரைத்து, ஏசிலாஞானநிட்டையிலிருத்தியெய்தருமுத்தியையுதவல், மாசிலாமணியாவொளிந்தருகயிலேவள்ளனற்றேசிகன்கடனே.

(இ-ள்.) குருபுர்த்தமாக ஏழுந்தருளிவந்து ஜகத்திலிருக்கின்ற ஆத்மாக்களுடைய பரிபாகத்தை அறிந்துபெருமைபொருந்த அவர்களுக்கு ஒப்பற்ற மஹாவாக்கியமாகிய மவுனநிலைக்குரிய சத்தியப்பொருளைச்சிந்திப்பா வீட்சண்யத்தால் அறுக்கிரகித்துக் குற்றமில்லாத ஞானநிஷ்டையிலிருக்கச்செய்து பெறுதற்கரிய மோகூத்தைக் கொடுத்தல் களங்கரகிதமாகிய இரத்தினம்போலப் பிரகாசித்தின்ற சுயிலயங்கிரிவள்ளலாகிய ஞானதேசிகருக் குரியதருமமாம். - ஏ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்.

[இ-ள்.] மாணக்கரது பக்குவத்துக்கேற்ற அவர்களைச் சிவமாக்கிக் கொள்ளுதலே அருட்டேசிகருக்குரிய விதியென்பதாம்.

(அ-கை.) வருணசதுஷ்டயருக்கு உபதேசஞ்செய்யும் பருவகாலமியைவெனல்.

மறைவவர்க்கிருபதாண்டி-னுமுலகாண் மன்னருக் கொருபதோடைந்து, நிறைதருவணிகரங்கொருபதாண்டி-னுஞ்சொன்னிகரறு சூத்திரர்க்கைந்திற், பொறைதருபருவமுடையவர்

க்கொன்றி விரண்டொன்றிற்பாதியிற்போதம், அறைகுதலா குல்லுபதேசமாரியன்றனதுளமகிழ்ந்தே.

(இ-ள்.) வேதியர்களுக்கு இருபதுவயதிலும் உலகத்தை யானாகின்ற அரசர்களுக்குப் பதினேந்துவயதிலும் பெருமை நிறைந்த வைசியர்களுக்குப் பத்துவயதிலும் ஒப்பில்லாத புகழையுடைய சூத்திரர்களுக்கு ஐந்துவயதிலும் (தீக்ஷரத்ரயங்களைச் செய்து அதற்குமேல் முறையே, அப்பருவத்தவர்களுக்கு ஒருவருஷத்திலும் இரண்டு வருஷத்திலும் ஆறுமாதத்திலும் பரமசார்த்தம் நிறைந்த (பரிபாகம் வரக்கண்டு) ப்ரம்மோபதேசஞ் செய்வதற்குரிய ஞானசிரியர் தமது திருவுள்ளமகிழ்ந்து ஆக்தம் ஞானத்தை அதுக்கிரகிக்கத்தரும்.—ஏ-று ஏ-அசை.

[இ-ம்-] ப்ரம்ம சூத்திரிய வைசிய சூத்திரர்கள் அடையும் ஞானபோதத்திற்குப் பருவகாலங்களையும் பரிசோதிக்குங்காலங்களையும் அறிவித்ததாம்,

வருணத்திற்கேற்கச் சீடரைச்சொதித்தல்

என்பதற் குப்பிரமாணம்.

சைவசமயநூல்.

பண்ணிகெதிக்கையினைப் பக்குவம்பார்த்தாறிரண்டு
எண்ணுமும் மூன்றறின்மூன்றின்.

அன்றியும்.

சூத்திரராதியர்க்குச் சொன்னமுறையா
லாண்டுபார்த்தே யனுக்கிரகம்பண்.

எ-ம்

சிவநெறிப்பிரகாசம்.

ஆதரவுஞ்சாந்திறன்பொறுமைதானு மசத்தியமில்லாவுரையு
மாசாரந்தவுழும், தீதானசெயன்மறந்துநன்றியறிந்திடலுஞ் சி
வாகமத்தைக் கேட்டதனைத்தெளிதருணும், போதலறப்பொ
றிவழியினிற்றலாதிப் புகன்றுடைய நற்குணங்கள்பொருந்தி
மேலும், ஓதலுறுங்குணங்குற்றஞ்சேர்தித்தோர் வருடமுறு
ங்குணத்தினளவாகத் தீக்கைசெய்வாருபர்ந்தோர். எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க (எஉ)

(அ-கை.) இத்தன்மைப்பட்ட மாணுககனுக்கு உபதேசி
க்கத்தகுமொஸ்.

உடற்குயிர்போலும் கட்கிமைபோலு முசியுநாலுமேபோ
லும், படபொறிபரவைப்பிடியெனப்பிடிக்கப் பாயும்வெம்
புலிதனைத்தழுவத், தொடற்கருந்தழையெடுவெனவெடுக்கத்
தும்பிமுன்னஞ் சூறுதிருக்க, விடற்கருஞ்சித்த மென்னவேயுத
வும்விவேகியற்களித்திடலாமால்.

(இ-ள்.) (ஒருமையில்) உடலுக்குயிரைப்போலவும் (பா
துகாத்தலிற்) கண்ணுக்கு இமையைப்போலவும் (நடையில்)
ஊசியும் நூலுர்போலவும் (பொருத்திப்) படத்தையும்புள்ளி
யையுமுடைய சர்ப்பத்தைப்பிடியென்று சொன்ன மாத்திரத்
தற்பிடிக்கவும்பாய்கின்ற கரேமான புலியைத் (தழுவென்று
சொன்னமாத்திரத்தில்; தழுவவுத்தொடுதற்கரிய அக்கினியை
யெடுவென்று சொன்ன மாத்திரத்தில் எடுக்கவும் மதயானை

முன் (நில்லென்றுசொன்னமாத் திரத்திற்) பயப்படாது நிற்க
வும் பெற்று (இவனதுசித்தம்) திடசித்தமென்று சொல்லும்
படியாக உதவிசெய்கின்ற விகேமுடைய பக்குவனுக்கு ஆத்
மஞானத்தை ஆசிரியர் அதுக்கமகிக்கத்தகும்.—எ-று, தன்
சாரியை. ஏ-ஏ-ஆல்-வசைகள்.

(ப-ம்.) சீவன் தன்னுடலைத் தானாயபிமானித்து வருந்
துன்பங்களை நீக்கி அதற்கு உபசாரஞ் செய்வதைப்போலும்
ஞானாசிரியருடைய திருமேனியைத் தன் தேகமாயபிமானித்
து உபசாரஞ்செய்யவேண்டுமென்பார்—உடற்குயிர்போ லெ
ன்றும். இமையானது கண்ணோ டொற்றுமையா யிருந்து அ
தனிடத்தில் தூசுமுதலியவைகள் அணுகுறாது பாதுகாத்தல்
போலும் துஷ்டசெந்துக்களால் அவரதுதிருமேனி துன்ப
முற்றமல் சதாகாக்கவேண்டு மென்பார்—தட்கிமைபோ லென்
றும், ஊசிசென்றவிடந்தோறும்சரடு பின்சேறல்போலும் அ
வரது திருவுள்ளக்குறிப்பின்படிச்சென்று வழிப்படவேண்டு
மென்பார்—ஊசியுதுலுமேபோலுமென்றுங் கூறினார், தே
காபிமானம்விட்டுவந்த மாணுக்களுதலால் பாம்பாதி கண்மே
ற்செலுத்தினும் வீழ்வானென்பதாயிற்று. (எங்.

(அ-கை-) இதுவுமது.

தேனிரம்புமலரையளிதேவோபோலெங்குந் தேசிகனைப்பல
ந்நாளுந்தேடிக்க கண்டாளில், ஞானகுருவிவன்பாகஞ் சோதிக்க
வேண்டினடுக்கங்களுறவே யெந்நாளுஞ்செய்வித்தும், ஈனமா
ந்நொழிலதனிதேவிமிகவிடுத்து மீரக்கமிலாதேயடித்து மிழிபு

ரையால்வையும், மானமின்றிச்செயும்போதும் குருபத்திவழு
வாவாய்மையனுக் குபர்ரிட்டை வழுத்திடவுந்தகுமால்

(இ-ள்.) மாணக்கன் தேன் நிறைந்திருக்கின்ற புஷ்பத்
தைவண்டுதேடுகின்றதைப்போலப் பலரானும் எவனிடத்துந்
தேடினானாசிரியரைக்கண்டபொழுது அந்தனானாசிரியர் இம்
மாணக்கனுடைய பரிபாகங்களைச் சோதிக்கவிரும்பினால் பய
ப்படும்படியாக எங்களுந் தான்செய்வதுவுமன்றிப் பிறரைக்
கொண்டுசெய்வித்தும் மிசவும் அற்பமாகிய தொழில்களைச்
செய்ய உத்தரவுசெய்து அனுப்புவித்தும் இரக்கமில்லாதவரை
ப்போலஅடித்தும்துச்சமான சொற்களால் வைதும் மான
மில்லாமற்செய்ய அந்தக்காலத்திலுந் குருபத்தி வழுவாமல்
(நிலைகொள்ளத்தக்க) சத்தியவானுக்கே உயர்ந்த பரம்மநிஷ்டை
டையைப் போதிக்கத் தரும்.—எ-று. ஏ-ஏ- ஆல்-அசைகள்.

(இ-உ-க-ம்.) பரம்மநிஷ்டைக் சதிகாரியை அறிவித்த
தாம்.

தருவிந்திருவுளக் துறிப்பின்படி மானமின்றிப்பணிசெய்ய

வேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிவநெறிப்பிரகாசம்.

தேசிகருமானவர்கள்செய்தியுணர்ந்திடவே சிறியோரைப்
பெரியோர்செய்தொழிலதனிற்செறித்து, மேசிலரம்பெரி
யோரையினமார்தொழிற்கேயிசைத்துமடித்தும்வைதமிழ்வு
றுசெயவுந், கூசியிடாதிட்டபணிசெய்துகுருபத்தி குறைவில்

மூலமும் உரையும்.

உரு

ராய்நம்பினராய்த்துரோகமின்றி, மாசிலராய்மனவாக் காயத்
தாற் குருவின்வாக்கிபபாலனஞ்செய்யுமதி றானு மாயே. ஏ-ம்

ஒழிவிலோடுக்கம்.

உடற்குயிர்போற்கட் கிமைபோலுசி நூலொத்து
விடிறபுலிதீபாமபின்வ வீழ்வாக்காளு - சுடச்சுடினும்
வாழைக்காகாவேதி மட்கலத்திற்காகாவா
தேறழைக்காக திது. எ-ம்

அருட்பிரகாசம்.

குருபரனுக்கவ னெஞ்சகமபோலனுடலததனய்க்
கரசரணதயிரினவல்செய்தே தினங்கட்கிமைபோ
லுரியமனைமுதல்பாவையுங் காத்துண்மையாயொருதற்
பரமிவனையெனக்காண்பான சற்சீடன் பகர்ந்திடினே.

அன்றியும்.

தேசிகன்பாற்பற்பலதிக்குணங்கள் செறியினும்நம்
பாசப்பிராந்திக் கிவைதோற்றியவிறைபாலிலையென்
ருசறுபத்தியினோர்ந் தெவ்விதத்துமவனருளைக்
தேசங்குலவவளர்ப்போன் சற்சீடன்றெறிந்திடினே. எ-ம்.

வருங்காலத்திரங்கல்,

என்றுங்குருநாதரிட்டபணிசெய்துமிக
நின்றபடிநில்லாதநெஞ்சவிடுநாளேதோ,

அன்றியும்,

குன்றாதஞானக்குருவானேற்சொற்கேட்டுப்பொன்றாதவா
எப் பேர்க்கிடிராளேதோ. எ-ம்,

வீராகமம்.

அடுத்ததின்றன்மையான்மாவாகுமென்றறிந்துநல்லோர்
நடித்திஞ்சமயவாதநற்றவஞ் செபந்தியானம்
படிற்றலகியற்கையாவும் பாகதிவிலக்காமென்றே
விடத்தருட்குரவன்பாத மேவியேபணிசெய்வாரே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க. (எச)

இந்நூலாகிரியர்து மாணாக்கர் புதழ்ந்து கூறல்.

திருவளர்கோவல்லீரட்டநாதர் திருவடிக்கமலங்கள்வாழி
பெரியநாயகிபொற்கழலிணைவாழி பெரியமாகணபதிவாழி
முருகனற்பதங்கள்வாழி நந்தீசர்முளரிமென்பதங்களும்வாழி
பெரியசம்பந்தராதியர்நான்கு பெரியர்தம்மடிகளும்வாழி.

(இ-ள்.) செல்வம்விர்த்தியாகின்ற திருக்கோவலூரில் எ
ழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேஸ்வரருடைய திருவடித்தா
மரைகளவாழி பெரியநாயகியாரது அழகிய திருவடிகள் வா
ழி பெரியானைக்கணபதியிந்திருவடிகள்வாழி சரவணபவனது
நல்லதிருவடிகள் வாழி நந்தீஸ்வரருடைய மிருதுவாகிய பாத
பங்கயங்களும்வாழி சிறப்புற்ற திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள்
அப்பர்கவாமிகள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மாணிக்கவாச
கசுவாமிகள் ஆகியபெரியோர்கள் நல்லவர்களுடைய திருவடி
களும்வாழி. எ-ம்

வசவணர்பதங்கள்வாழிமாச்சென்னவசவணர்பதங்களும்
வாழி, திசையுளார்வலஞ்சூழ்குநகமசிவாயதேசிகனடிகளும்
வாழி, நசையுறுமவர்பாற்குருமசிவாயநற்பரனடிகளும்வாழி
அசையுறுமனத்தையறிவினுளடக்குமடியர்தம்மடிகளும்வாழி.

(இ-ள். வசவேசர் திருவடிகள்வாழி பெருமைபொருந்
திய சென்னவசவேசர் திருவடிகள்வாழி எட்டுத்திக்குனுமுள்
ளோர்ப்ரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கத்தக்க குகைநகமசிவாயகு
ருவின்திருவடிகள்வாழி அவரிடத்தில் அன்புபொருந்தியநன்
மையையுடையகுருநகமசிவாய தேசிகர்திருவடிகள்வாழிசஞ்ச
லப்படுமனத்தைஅறிவினுட்சேர்த்து அடிக்குகின்ற அடியார்
களுடைய திருவடிகளவாழி.—எ-று, (உ)

கோவல்வீரட்டரனுக்கிரகித்துக்கொடுத்திடுமாகமம்வாழி
பாவனைக்கரிதாம்பரகதிபடையப்பகருமோர்சொற்பொருள்
வாழி, நாவலந்தீவோரகத்திருளிரியநற்சிவாதீதனய்வந்த
தேவனுமாறுமுகசிவஞானதேசிகனடிகளும்வாழி.

(இ-ள்.) திருக்கோவலூரிலெழுந்தருளி யிருக்கும்திருவீ
ரட்டேஸ்வரர் அறுக்கிரகஞ் செய்தருளியஆகமநூல் வாழி ம
னோவாக்கினுல் பாவனைபண்ணற் கரியதாகிய உயர்ந்த மோ
க்ஷத்தைஅடைய உபதேசஞ் செய்யப்படும் ஒப்பற்ற அர்த்த
த்தையுடையமஹா வாக்கியம்வாழி ஜம்புத்தீவிலிருக்கின்றவர்
களுடையஉள்ளத்திலிருக்கின்ற அஞ்ஞானவிருள்கெட் நல்ல
சிவஸ்வரூபராகியும் மனாதீதப்பட்டவராகியுந் தோன்றியதே

வனாகிய ஆறுமுகசிவஞானதேசிகருடைய அடிகளும்வாழி.
எ-று. (ங)

இந்நூற்பெருமை.

பாவனாதீதநிட்டானுபூதிபரசிவனுமைதனக்கருளத், தேவியு
மகிழ்ந்தவடமொழியதனைச் செஞ்சடைப்பிரான் றுவருளால்
கோவல்வாழாறுமுகசிவஞானகுருபரன்றமிழினுலுரைத்தான்
மேவுநற்பயனையுணர்ந்துசாதித்தோர் மேன்மைவிடடைவதுநி
சமே.

(இ-ள்) மனோவாக்குகளாலும் பாவனைபண்ணற்கரிய
சிவஞானநிஷ்டையின் அனுபூதியைப் பரமசிவனார் தேவியா
ருக்குஅநுக்கிரகிக்க (அதைக்கேட்டுத்) தேவியார் சந்தோஷிக்
கப்பட்டதாய் விளங்குகின்ற வடமொழியிலுள்ள அப்பொரு
ளைச் சிவந்தசடாபாரத்தைத்தாங்கியஅநுக்கிரகத்தினால் திருக்
கோவலுரில் வாழ்கின்ற ஆறுமுக சுவாமிகளென்னுந்திருநா
மத்தையுடைய மேலான சிவஞான தேசிகரானவர் (யாவரு
மெளிதிலுணரத்) தமிழ்ப்பாவினமாகச் செய்தருளினார் (அங்
னனம் அவரார் செய்யப்பட்டஇந்நூலை ஒதி) இதுதிலுள்ளமுத்
திப்பிரியோசனத்தைத் தெரிந்துசாதனஞ்செய்தவர்கள்மேன்
மையாகிய மோகஷத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்பது
சத்தியமேயாம்—எ-று. (ங)

மூலமும் உரையும்

உச்சி

பாயிரம்-யஉ- நூல்- எயிச- வாழிகள்-கூ-
நூற்பெருமை-க- ஆக பாடல்-கூவி-
உதாரணப்பாடல்-சாய்-ஆகபாடல்-நா.

நிஷ்டானுபூதிமூலமும்,

சாரம்பொதியைநாயகர் சபைக்கு முதற்பட்டத்துஸ்வாமி
களால் அருளிச் செய்யப்பட்ட நூதன வுரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

நேரிசைவெண்பா.

போதமுறுமேதமறும் போதச்சிவயோக
சாதனையைச் செய்துலைப்படுவர்-ஓதரிய
முத்தருமாவாரிம்முறையினுதாரணமும்
புத்துரையுங்கற்போர்பொலிந்து.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

க ட வு ள் ந் த ர் தி மூ ல ப ா ட ம்

கட்டளைக்கலித்துறை.

அந்தாதிஞானக்கடவுளந்தாதியையான்றுதிக்
வந்தாதிசற்குருவான்பொருளாய்மகிழ்ந்துள்ளமிர்தம்
விந்தாதிநாதமணிநா வசைத்துவிளங்கநன்னூல்
தந்தார்மெய்ஞ்ஞானக்கணபதியாகியசற்குருவே.

இதுவுமது.

பரிச்சுழிமீதிற்கயற்சுழி தத்திப்பன்னீரோழுகி
யரிச்சுழிமூலத்திலாடிய சீரந்தரங்கவுண்மை
தரிச்சுழிமுத்திரையுட்சுழி வட்டத்தடவிகடக்
கரிச்சுழிவாசித்துதிக்கை விநாயகன்காப்பதுவே.

மண்டலமெண்டிசைதெண்டிரை வானமற்றுள்ளவெல்லாம்
குண்டலமென்னுஞ்சிறு மணியாகக்குழைக்கணிந்து
விண்டலமானதலையலங் காரத்தின்மீதிருந்த
புண்டரிகத்திருமீதாபி ராமிசொற்பூரிக்கவே.

பூரித்தசெந்தமிழ்வேதாந்த ஞானப்பொருளறிவிற்
சாரித்தசந்தனம்வாசனை போலித்தமிழ்முரசம்
பாரித்தவானத்தின்மின்னகு மேகம்பனிசுரந்து
மாரித்தனாவல்சொரிவது வாழிந்தமந்திரமே.

௨

மந்திரமானபொருளெழுத் தீரெட்டுமாளிகையாய்த்
தந்திரமானமனையாறு விட்டுத்தலமுமஞ்சா
யந்தரவானத்தனற்புகுங் காலமனுவ்சையாச
சந்தரச்சோதிமடந்தான் முடிந்ததுஞ்சுத்திரமே.

௩

சூத்திரமாகுமிடத்திலீராறுஞ்சுழிபிறந்த
மாத்திரமேரவிசோமனு மாகியுள்வட்டத்துச்சி
நேத்திரமேயொடியண்டகடாகிறைந்தவொளி
பாத்திரமேசிவசூத்திர மானதும்பாதத்திலே.

௪

பாதத்திலேமனம்பற்றுவர் முற்றுவர்பாசமற்றோர்
தீதத்திலேரிலேபேராமற் சாதிப்பர்சித்து வித்தை
வாதத்திலேபொருளொன் றுகக்காண்பர்மனதுநெறி
நீதத்திலேகுருசொல்லாமற் சொன்னநிறையிதுவே.

௫

நிறையொருசோதனை தட்டான்றராசநிறுத்துமத்தித்
துறைசுழிவட்டச்சர முனைதுக்கியசூட்சத்திலே
பிறையிருகால்கொம்பு நாதார்தப்பிஞ்சுபெருத்தசெயல்
கறையிடற்றெல்லைக்குமேல் வெளிசென்றவர் கண்டுகொள்ளே
கண்டுகொண்டானந்தக்கூத் தாட்டைநேசக்கருணையினுற்
கொண்டுநின்றான்பரவீதியிலேகுருபாதமென்றுங்

தொண்டுசெய்தந்தத்திருவாடு மூசலிற்றுங்கிக்கொண்டார்
பண்டுமுன்சோதிப்பழம்பொருடோன் றும்பணிந்தவர்க்கே.

பணிந்தவரென்றுஞ்சனன மெடாமற்பரகதிக்கீழ்த்
தணிந்தவர்சென்னிதரிக்கப் பெற்றோர்தம்மைக்கொல்லமனந்
துணரிந்தவர்பந்தமு மற்றவரீதிச்சுருதிமதி
யணிந்தவர்தாமவர்காண் பிறவாநெறியாண்டவரே. அ

ஆண்டவரானவ ரீரேழுலகத்திலாணிமுத்தா
யீண்டவரீபரின்பநாத மன்றோவெவ்விடலுயிரும்
பூண்டவராதியிற்பூருவமா னவர்பொய்கடந்த
தாண்டவரீண்டவெளி யொளிதாண்டியசற்குருவே. க

சற்குருவென்னும்பொருளைந் தெழுத்துட்சடாட்சரமும்
சொற்குருவென்றுதிருவெட் டெழுத்துஞ்சுழியுமென்று
கற்குருசெம்புக்களிபுக்கும் பூசனைகாட்டுகின்ற
மற்குருமற்றக்குருவென்று சொல்லவும்வாயில்லையே. டி

இல்லையுண்டென்று துதிக்கப் படாதவிடந்தனிலே
சொல்லவிளங்கமணிநாத வேராசையிற்றுங்கியகா
லெல்லையிலேசுழிச்சங்கரமா னதுமேய்க்குமுன்னே
தில்லையிலேமனங்கண்ணாட்டம் பார்த்திருஞ்சித்தங்களே. டி க

சித்தங்களானதிருவந்தரந் கத்துச்செச்சையிலே [டா]
வைத்துங்களைசத்தைமாட்டிக்கொள்வீர்வழியொன்றுகண்
லொத்துள்களவும்புல்கொலை காமங்களே துமற்றுச்
செத்துங்கிடைமனமேமதி பூர்ச்சிவவாசலிலே. டி உ

வாசலுங்கோபுரமையமு மண்டபவாவினளும்
பூசலுந்தாமரைப்பொய் கையுமெய்யும்புருவநடு
வூசலுமத்தளவோசையுந் தீபவொளியுங்கண்டால்
பேசலும்பேசுவரோயேக போகத்தின்பேரீனபமே. யந்

இன்பமிருந்தவிடஞ்சுடு காடெடுத்துரைக்கத்
துன்பம்வெருதொலைசுற் றிலும்வன்னி துருவமத்திக்
கம்பமதுறுனிகாணாத காட்சிகனகச்சபை
விம்பம்பெருவெளியற்றுற்றுப் பார்க்கவிளக்கொளியே. யசு

ஒளியாம்விளக்கொளிக்குள்ளே தெளிந்துகொண்டுநுல
வெளியாம்பராபரமா சோதியேவிந்துநாதமொடு
தெளிவாயிருந்துபிரகாசந் தோற்றுஞ்சிதம்பரத்தி
லழியாவரம்பெற்றிருக்கப்பத முண்டடியவர்க்கே. யந்

அடியவர்க்கன்புகொடுகருந் தியாகரணுகிரகப்
படியவர்க்கெய்தும்பயனதுவே பற்றிப்பாயந்தவுண்மை
வடியவர்க்கேதிறங்கண்டவர் விண்டிலர்பேதமற்ற
முடியவர்க்கேருடியப்பா னடக்கருமூச்சில்லையே. யசு

மூச்சில்லையேதுமொழிவது மில்லைமுனையொழியப்
பேச்சில்லையம்பலம் பேருருமில்லைபிறந்திறக்க
நீச்சில்லைப்பள்ளிலையு மங்காச்சதுவின்றநிலை
பாச்சில்லையென்றுசற்றங்கே யிருக்கிறதானந்தமே. யள

ஆனந்தமானவடிவு சங்கராத்தினுச்சரியுந்
தானந்தமானசரணடைந்தோர்சற்றறிந் துமுகில்

வானந்தமானவனுபோக மூன்றுமகிழ்ந்துரைப்ப
வானந்தவாறறியேன்யான் செய்தவாய்மதமே. ௨௮

மதமென்றேனச்சொல்லவே வல்லவேமதியுள்ளவர்கட்
கிதமிதமாகவெடுத்துரைத்தா ரின்மைநன்மைபுன்மை
சதமல்லமக்களும்பெண்டிரும்வாழ்வுமுன்றாய்தமரு
நிதமல்லமெய்ப்பொருள் வேறேயிருக்குதுநேசத்திலே. ௨௯

நேசத்திலேபொருளுண்டென்றுபார்த்துநிலைக்கப்பசு
பாசத்திலேநிதம்பட்டுமுலாமற்பரதேசவிசு
வாசத்திலேமனம்வைக் கத்தியானம்வளரும்பிர
காசத்திலேகருத்தல்லா லசைவறக்கண்டுகொள்ளே. ௩௦

கொள்ளும்பொருள் தங்கப் பங்கங்களாகிக்குலையுமது
விள்ளும்புறம்பொசியாம லுள்ளேவெளிகண்டமட்டுந்
தள்ளுந்தனை மறந்தெல்லாத் தலங்களுந் தத்தளிக்கக்
கள்ளுங்குடிக்கவரும்வெறியானந்தக்கள்வெறியே. ௩௧

வெறியேதுடங்கிடனங்கள்சண்டுவிழிகுளிர்வ
தறியேனினிச்செவ்வதேதுமுண்டோவள்ளியள்ளித்தரக்
கறியோவறுசுவையோமாதைக்காசுபொன்வெள்ளிசெம்போ
வுறியேயிருக்குதென்றுலுன்னிலேனுறிகால்திறந்தே. ௩௨

திறந்தேயெடுக்கச்செகமாய்கையோகத்திரைமருட்டு
மறந்தேவிவஞ்சகமேமலையதிடிலேறவென்றும்
பறந்தேவிழவருமோபுஞ்சபூதச்சுரையுங்கண்டே
யிறந்தேயெடுக்கவல்லாற்கல்லவேவெய்தும்வான்சுவையே. ()

சுவையொளியோசையுநா தமுமன்றிச்சுழியினின்று
சுவையறப்பொன்னகர்மின்னகத்தேதகமென்றுய்மையதா
யவையவங்கெட்டுப்பதைபதையாமலளக்குமந்தக்
சுவைநடுக்கண்டுதெளிவேர்க்குஞானமுஞ்சாதகமே. ௨௪

சாதகமென்னுஞ்சிவஞானபூணந்தன்னிடத்திற்
போதகமானவருளிருக்கப்பொருள்வேறெனவே
பேதகமாகத்திரிந்துமுன்றெங்கும்பித்தற்றும்பொய்யிற்
சோதகமொன்றுமறியாமன்மாய்கின்றதொல்பவபோ. ௨௫

தொல்பவஞ்சொல்லத்தொலையாதபாதகத்துன்பத்தி
வல்லபங்கண்டுதெளிவதுஞானவழியெறும்பு
செல்லவும்பாதைசிறுதாரையாகுந்தினந்தின்று
மெல்லவுந்தானடந்தன்றன்றுஞ்சாதிப்பர்மெய்யன்போ. ௨௬

அன்பருக்கன்புதரும்பாஞ்சோதியையாத் துமத்தோ
டென்புருக்கலந்துள்ளேயுருகியிரவுபகல்
தம்புருவீணைசரமண்டலத்தொனிகாளந்தித்தி
மின்பெருகுங்கொலுச்சிங்காரங்கண்டிருமெய்மகிழ்ந்தே. ௨௭

மகிழ்ந்தேயிருக்கத்திருவருட்பாலுண்ணவஞ்சமறப்
புகழ்ந்தேயிருக்கச்சிவஞானபேரின்பம்பூருவமாய்ச்
சுகந்தந்திருக்கவமுதுண்ணுமலுண்டுசுகிக்கவிந்தச்
சுகந்தானருந்துபடும்பெருந்துன்பங்கள்சாற்றரிதே. ௨௮

அரிதேயிவ்வஞ்சத்தவாழ்வைமறப்பதற்காசையென்றார்
பெரிதேமனம்புத்தியாணவங்காமிப்பேய்பிடித்துத்

திரிதேபஞ்சாக்ஷரத் தீமூட்டிபூமித்திரணமதாய்க்
கரிதேபரிதளச்சேனையும்பட்டறக்கைவிட்டதே.

௨௯

விட்டதுமால்கையுருவேமெய்ஞ்ஞானவிளக்கொளியிற்
பட்டதஞ்ஞானவிருளிற்றந்தோடிப்பகலிடமாய்த்
தொட்டதவ்வுச்சிச்சுழிவழியேறிச்சொருகியென்றாய்
வட்டமுமொத்ததப்பான்மதிதானுருமாறிவின்றே.

௩௦

மாறிநின்றாயடிவான்பொருளாணிமணியசைந்து
மீறிநின்றானந்திர்த்தத்திலோசைவிளங்கமனங்
தேறிநின்றாற்பரனாலம்பதமென்னுந்தேனதுவே
மூறிநின்றின்பரசந்திருவாய்திறந்துண்பவர்க்கே,

௩௧

அவர்க்கேபரமென்றிருத்திக்கொண்டாசனமக்ஷரத்தா
லிவர்க்கெம்பிரானைத்தொரியாதிருக்கியிருக்குமனு
பவர்க்கேயெழுத்தெட்டினட்டாக்ஷரத்தின்பஞ்சாட்சரமுந்
துவர்க்காத்ஞானமுந்தானேதுலங்குஞ்சமுத்தியிலே.

௩௨

சமுத்தியின்மேலொருசாக்கிரதமாயதிற்சொற்பனமா
யமுத்தியநாபிக்கமலத்துரியத்ததீத்ததிலே
வமுத்தியநாடிசுழிசுழித்துச்சிவழிதிறந்து
விழித்தவழியசையாதேயிருமெவ்வெளியுண்ணுமே.

௩௩

உண்ணுங்கதிர்மதிகாலங்கிழுட்டியுருகவெண்ணெ
யெண்ணிங்கசிந்திடச்சிற்றாறல்பாயவிடைநடுவே
கண்ணுங்கருத்துந்துயிலாதிருந்திருகால்திறந்து
விண்ணும்பரவெளிபூடேகலந்துவிரவுவரே.

௩௪

விரவுவர்தேகமெடுத்துமெடாமல்வினையிதன்றே
பரவுவர்தேமடதுபள்ளமில்லாமற்பல்காலுமுன
நிரவுவராசைநிராசையதாகநிந்துளியெய்தே
வரவரக்கண்டுகண்டாகாசமேறுவர்மாதவரோ.

ந.இ

மாதவர்தேசாதிவடிவாமுலகத்தின்மக்களுக்கு
மாதவன்போற்பிரகாசமுமாவருளடங்குந்
துதுவர்தேசிகர்தாசானுதாசர்க்குந்தொண்டுசெய்ய
வேதவராயிருப்பார்திருமேனிகண்பூத்திடவே.

ந.க

பூத்திடுஞ்சென்னியிலாகாசங்கோத்துடல்பூரணத்திற்
பார்த்திடுஞ்ஞானக்கண்பார்வையிடாப்பரிபூரணத்திற்
சேர்த்திடுங்காசிச்சிதம்பரத்தெல்லத்தெருநடுவே
யேத்தியுந்தமபித்துக்கம்பித்துவாசியுமெய்ப்பறவே.

ந.௭

எய்ப்பற்றெருருவனுக்குண்டேமுகப்பிலிறந்துமனக்
கற்பத்தடிமுடிக்கார்கம்பநாட்டிக்கவாடமதி
லொப்பற்றவாசலுக்கிப்பாலிருந்தங்கொருபடிகற்
செப்பைத்திறந்துகொண்டாற்றவமேசிவபாக்கியமே.

ந.௮

பாக்கியமென்கின்றபஞ்சாசுபமுப்பாலுடனே
யாக்கிபசற்குருவேதார்தச்சீனியருள்பெருகித்
தாக்கியவக்கினிமுக்கோணவீட்டிற்சமைத்துவைத்துத்
துக்கியிருக்குதுமந்திரவான்மதிசூகூத்திலே.

ந.௯

சூட்சுத்திலேகருச்சொல்வாருமில்லினிச்சொல்வவென்றான்
மோட்சத்துக்காகிவரத்தக்கதன்றிமுலைக்குத்தண்ணீர்

பாச்சப்பலன்பெறவில்லாமற்போன துபாரிலுண்டோ
காச்சப்படிக்கென்போனபொல்வாவாக்காண்பதுவே. சய

காண்பதுங்கேட்பதுங்கையிட்டுச்செய்வதுங்காசினியிற்
பூண்பதுந்தீவினையொப்பல்லவேபுலன்வேறவே
யாண்பெண்ணிருவினையில்தொழிந்துபெண்ணுசையற்றால்
வீண்பருக்கேதுரைப்பேனுரையேனந்தமெய்ப்பொருளே. ()

மெய்ப்பொருளுச்சிக்குளுச்சிதமாகவிருக்குமப்பா
வைப்பினின் மாணிக்கப்பொக்கிஷமேமணிமாமகுடச்
செப்புக்குள்ளேற்றுந்திருவிளக்குள்ளொளிதீபமது
கைப்பொருடன்னினுமெய்ப்பொருளாமதுகண்டவர்க்கே ()

கண்டவருள்ளந்தெரியாதுவாசனைகாட்டுமல்லால்
விண்டவரேதும்விளம்புவரேவிண்ணிற்பார்வைநிதந்
கொண்டவர்கொள்கைகுறித்ததுநேசங்குறிதவிறுப்
பண்டவர்கண்டபடியாயிருப்பார்பதைப்பறவே. சங்.

பதைபற்றேகத்துக்கேதொன்றுமற்றவர்பாசங்கெட்டு
விதப்பற்றைத்தூரறவெட்டத்தீமூட்டிவிவியெரளி
யதைப்பற்றிமூலத்தறைதுறைவிம்மியடங்கியொன்றாய்
மதப்பித்ததைட்டெறிந்தெட்டாப்பதஞ்சென்றுவாழ்பவரே.

வாழ்பவர்கெல்வமகிழ்ச்சியுள்ளானந்தமாமதிபூ
ராழ்குவராயிரத்தெட்டாமிதழிலமுதமுண்டு
மூழ்குவரானேமணித்திருநாதமுகப்பிற்சென்னி
தாழ்குவர்கோதிப்பகாசத்திலையொன்றிச்சாரந் துகொண்டே

சார்த்துகொண்டுச்சியைவிட்டாசையாச்சச்சிதானந்தத்தே
 ஞார்த்துகொண்டந்தத்தெருவுகுளங்கேணும்மதி
 தேய்ந்துவளர்ந்துருவட்டமுமாகத்தெளிவதுபோ
 லாய்ந்துகுலங்கெட்டெழுந்ததிறுங்கியவாசனமே.

சுசு

ஆசனமானதரியாசனத்திலகரமுதற்
 பேசினராசியமாறிவொன்றாமதுபேச்சரியா
 மோசனமானதுதேதாமற்றேடுமுதலுமது
 தேசனந்தேசியுமொன்றாய்நிறைந்துசிவமதுவே.

சுஎ

சிவமதுமுப்பத்துமுக்கோடிதேவர்செய்யுமொரு
 தவமதுபொன்னகர்மின்னனைதாமரைத்தாள்பணியப்
 பவமதுஞ்சுகூத்திற்பத்தியம்பாயும்பவமிகுந்த
 நவமணிமண்டபமேமடையங்காணுவர்நாட்டத்திலே.

சுஅ

நாட்டத்திலேவிழிநாவசையாதசொன்னாதமணி
 யாட்டத்திலேகருத்தங்கேயுருகிபருள்பொசியு
 மோட்டத்திலேவருமுறலையுன்டுணர்வுரய்ந்ததிருக்
 கூட்டத்திலேயிருமேகாந்தபூரணகும்பத்திலே.

சுசு

கும்பத்திலேதிருநாதமுண்டாக்கிக்குவிந்தமனக்
 கும்பத்திலேதுனையஞ்சருவாணிக்கடைந்தெடுத்த
 ரம்பத்திலேமுனைகொண்டேதிருக்கரநாட்டிவைத்த
 தம்பத்திலேசுழிவட்டமிட்டாடியசக்கிரமே.

ருய்

சக்கரமெட்டுஞ்சுழியிரண்டுமாகிச்சதாசிவனு
 ரக்கரமெட்டதிலாடிக்கொண்டாலதற்கப்பூரத்தே

நிட்களமானவந்நிராமயச்சோதிநிறைந்தநம்மிற்
சிக்கத்துதிக்குத்தெரியாதெவர்க்குசிலம்போலியே. ௫௧

சிலம்பொலிப்பற்றமிப்பாற்சிலபொலிதேவாச்சபை
யலம்பொலியோசையவெருநாதமதற்குமப்பால்
வலம்புரிசுத்தியவாசலுமுச்சிவழிதெரிந்தாற்
புலம்பொலியாடலும்பாடலுமாகியபூரணமே. ௫௨

பூரணம்பூத்தகருப்புருவத்திடைபொங்கிப்பொங்குங்
காரணம்பார்க்கவுங்காரணமேமகண்மணியினுள்ளே
நீரணங்கேறிமலேமல்வினகருடனெய்யுமிட்டுத்
தோரணங்கட்டியகாலிட்டுத்தூண்டுஞ்சுழிமுனையே. ௫௩

சுழிமுனைவட்டச்சுழிமுனையுச்சித்துவாரத்திலே
வழிபயமென்றுமலைப்பார்களுமடைக்கொக்கதுபோற்
றெளிவுறுபார்வையசையாதுசிந்தனைதூக்கிரின்று
விழியிமையாதொளிபார்த்துடுருவவெளிப்படுமே. ௫௪

வெளிப்படுமுட்சுழிநச்சரவுச்சிவிடம்பிறக்க
வழிப்படுதத்துவமெல்லாமிறக்குமறந்துருக்கெட்
டொழிப்படுஞ்செந்தீச்சுடர்பூத்துக்காட்டியிங்குள்ளழைத்த
சுழிப்படுஞ்சக்கரத்தாரணவலமிடஞ்சுற்றுகவே. ௫௫

சுற்றியுராட்டினச்சுற்றதுபோலச்சுழித்திருநடு
மத்தியினின்றாயர்கான்மாறிக்கொண்டுமகுடாதநப்
பத்தியிற்சென்றுபகலிறவற்றப்பதிபுகுந்து
சத்தியிற்சித்துவினையாடுங்கூத்துத்தனித்தனியே. ௫௬

தனியேநடனம்புரிகின் றகூத்துச்சகலகலைத்
தொனியேபிறக்கப்பிரசண்டமாகச்சுயம்புலிங்கக்
கனியேபழுத்துக்கனிந்தமுதூரல்கசிந்துவரும்
பனியேபருப்பதமேராகந்தோன்றும்பரையிடத்தே ௩௭

பரையிடத்தேயுருத்தோன்றியொடுக்கும்படியறிந்தோர்
புறையறக்கீறிப்புண்ணுற்றுவரோபுத்திபத்தியிலே
திரையறநாசத்திசைதிசையாறித்திருக்கறுக்க
வரைதிருமாமலைக்குறப்பெண்கொடிவாய்த்தடுமே. ௩௮

வாய்த்ததுசந்திரவட்டத்திலேதிட்டிவாசலது
சாய்த்ததுமனகைதன்கொங்கையின்கொங்கைக்கண்ணீர்தது
தோய்த்ததுநீர்த்தத்துறையிலநீர்த்துளிதுள்ளிவிழக் [ம்பித்
தாய்த்ததுமலர்மவென்றுபஞ்சாஷ்டரக்காயதுவே. ௩௯

காயதுகாய்த்துப் பிரபஞ்சக்கோப்பிற்கலந்துகொத்தாய்
மாயுதுபாருங்கள்வையகத்தேமண்ணுவிண்முதலாய்
போயதுபூதப்பெரும்போய்பிடித்திடப்பிஞ்சுதிர்ந்து
போயதுசாகுதுகாண்போகபாக்கியப்புண்சுவையே. ௪௦

புண்சுவைக்கேமனம்புண்ணுயுடைந்துபொருமிம்மிசு
கண்செவியாற்றெறிகன்மங்களேற்றுக்கருத்துங்கெட்டுப்
பெண்சுவையென்னும்பெரும்பாசமாய்க்கைப்பிடித்தவர்க்கு
விண்சுவைவகைப்படுமோபஞ்சபாதகவீண்மருக்கே. ௪௧

வீண்மருக்கெத்தனைசொன்னாலும்பொய்யாதுமெய்யென்றெண்ணுர்
மாண்மருக்கும்பொருளாவதுண்டோமதுவுண்டுவெறி

காண்பரைக்கும்பிட்டுக்கல்லைபுஞ்செம்பையுங்கைதொழுது
பூண்பவர்பாதகபூதலத்தொல்லைபிடித்தவரே. சு ௨

பிடித்தவர்சேத்துமத்தீப்போலுமுன்றுபிடித்தவெறி
பிடித்துசேற்றினினாட்டியகம்பம்பிடித்துமுன்று
குடித்தவர்சங்கிலிக்கூட்டுக்குணமூந்தப்பி
மடித்தவர்புத்தியும்வாணாளுங்கூற்றுக்குவாய்த்தனவே சு ௩

வாய்த்தொருகூற்றுவன்வாணானைக்கொண்டியிர்வாங்கவந்தா
லாய்த்தொருவார்த்தைசொன்னாலும்விடேனினிகொட்டிற்செ
மூத்தையைச்சாம்பலையொவ்வாதகாயத்தையொப்புவிக்க[ல்லு
சோற்றையிட்டேன்வளர்ப்பேன்றறப்பேன்மலப்பாண்டத்தையே

பாண்டத்தைசேயேசுமப்பேன்பஞ்சபூதப்பனைமுறிந்த
காண்டத்தைத்தீயுண்ணும்கட்டியைச்சட்டகரிவிறகை [து
மாண்டற்றுபொம்பொய்யையமாயமின்கூட்டைவளர்த்தெடுத்
முண்டற்றுக்கைவிட்டசூத்திரநூலின்முறுக்கினனே" சு ௫

முறுக்கதுசுற்றிவந்தேருறும்போதுமுடிசுமுன்று
கறுக்கிறெனத்தனையெகட்டுச்சாயுங்கிலைசமதை
வெறுக்கமருந்திலேபோதிருவண்ணுமலைவிளக்கைத்
திறக்கத்திருவிளக்காரிலேதெரியுந்திருவுளமே. சு ௬

திருவுளமுண்டென்றிருக்கத்திருவுளஞ்செய்வதல்லாற்
றிருவுளஞ்செய்வதுவேறுமுண்டோதிரிலோகமெல்லாம்
வெருவுளமானகுணங்கெட்டறிவுவிளங்கச்சித்தி
தருகவதியாப்பொருளாகவந்திந்தற்பாரமே. சு ௭

தற்பரமானசரணுவிந்தச்சபையறியக்
கற்பதுமுன்றுசைசெய்வதுமில்லேகட்டறியா
வற்பனந்தன்னைத்தெளியத்தெளிவிவருகியுருச்
சொற்ப்னவிற்பனமாய்த்தோன்றுமேசுடர்க்காற்கொழுந்தே
கொழுந்துதிரண்டுண்டண்டத்தடிமுறியக்கொம்புகற்றி
வளர்த்ததந்துபஞ்சவடிவாய்த்தழைத்தமதியறைமே
லெழுந்தப்ரகாசவொளிதன்னிலி நுளடக்கிக்
கொழுநுவகிர்த்திருள்தீபத்துலொன்றியகூற்றியே.. ௬௪

கூற்றியாத்தற்பரமானஞானமுங்கூற்றிந்து
தேற்றியாப்பரத்தேறுவரோதிருக்கூற்றினது
வாற்றியாதற்பர்சாம்பலேப்பூசி மணிகளெண்ணிப்
பேற்றியாமலிருந்துங்கணமூடியபித்தர்களே. ௬௫

பித்தர்களானபிரபஞ்சமாய்நயின்பேய்ப்பிடித்த
பித்தர்களானவர்பித்தர்களேபிரபஞ்சவாசமில்லாச்
சுத்தர்களானபரிசுத்தரானவர்கோதிபதி
சித்தாகள்பித்தரென்றேசெப்பலாம்பரதேசிகட்கே. ௬௬

தேசிகரென்னுங்குருலிங்கமூர்த்தியென்கின்றையின்மேல்
வாசியிலேறியிடம்வலஞ்சுற்றியுள்வட்டத்திலே
பேசியதாரறிவாரறிந்தோர்தம்புரமபொசியா
ராசியுமாமல்லவாநாமதேசமில்லாதத்திலே. ௬௭

இல்லாதபாழதிலேயொருநாமமெடுத்துணர்க்கச்
சொல்லாதபோதொருசொல்வருமோதுதியாதரிய

வல்லாரொருவருண்டானுலவர்களிம்மாவிலத்திற்
செல்லாதிருப்பார்கள்பார்தேகஞ்சுமதேகத்திலே.

௭௩

தேகத்திலேபிரகாசத்தையேற்றித்தெளியசுவ
யோகத்திலேமனமேமலானமாகனவுற்பனஞ்செய்
தாகத்திலேவருமுறனுய்ந்சகலகலை
மாகத்திலேகருத்தொன்றாகநிற்கின்றநல்லவரே.

௭௪

நல்லவர்கேமலவந்நாலம்பதம்பெற்றநாயனவர்
சொல்லவரோகைமனித்திருநாதத்தொனியதுகா
ணெல்லவர்க்கும்மதுகிட்டாதுதேகமெடுத்துமெடா
தல்லவர்க்கிந்தவழிசற்றறிவதாகப்பொருளே.

௭௫

அகப்பொருளொன்றுமுடியாயிருக்குதவிழ்த்தெடுக்க
செகப்பெருமாயையிருளதுமூட்டுந்திறைதிறக்க
மிகச்சிறுதுன்புவினைத்திருக்கானவிலகவைவெட்டித்
தகத்தெடுத்தாற்பொருள்கைமேலிருக்கிறதுசத்தியமே.

௭௬

சத்தியஞ்சத்தியமெய்யிதுவேறில்லைதற்பாததே
ரித்தியமுண்டுபசியினைப்பாறவிழலுமுண்டு
சுற்றியமும்மலஞ்சுட்டதுவட்டச்சுழியுமுண்டு
மத்தியிலந்தச்சிறுதாரைபூடுவழிநடப்பே.

௭௭

நடப்பதுமார்க்கமறிந்தறியாயனடப்பதிலே
கடப்பதுவேறுகவர்விலக்கில்லைகடந்துளையி
லுடப்படநெஞ்சுறுதீர்க்கமறுபுறமுன்னிட
தடப்படவாசலதிறக்குங்கபாடந்திருக்கறுமே.

௭௮

திருக்கறுகின்றதிரிபுரத்தாணிகயன்றேகவினே
கருக்கறுக்கக்கருக்கெட்டதுவேகமலாலயத்தின்
குருத்திருக்கக்கருத்தெங்கேயருக்கக்கொழுந்துவிட்டுப்
பெருக்கப்பெருக்கவன்றோவட்டமாமதிபெரின்பமே. ௭௯

பேரின்பஞ்சிற்றின்பமிரண்டுமொன்றாகப்பிடித்தவர்க்கு
மோரின்பமானதிரண்டின்பமோலின்பமொன்றதுகேள்
துரின்பம்வேறின்பங்காய்கனியூண்வகைச்சொல்லின்பமு
மாரின்பமொன்றுரைப்பேனப்பனையொப்பிலாதவனே, ௮௦

ஆதவனையொப்பிலாருமில்லாதவதீதபர
மாதவனே குருதேசிகனவடிவொன்றுமில்லா
நீதவனேமுற்றுமீரேழுலாகவிறைந்ததிரு
நாதவனையினிரானிலலைமீயில்லைண்டுங்கெட்டே, ௮௧

கெட்டதிச்சாம்பலுக்கற்றதுபாசங்கெடாதுகொள்ளி
சுட்டதுகண்டப்பொருதும்புகையெழுச்சுக்குமத்தாற்
றொட்டள்ளுந்சாம்பலையிட்டெங்கும்பூசுவநதுயவெள்ளோ
பட்டதுசெவ்வைகண்டிப்பார்க்கவேறில்லைபால்வடிவே. ௮௨

பால்வடிவாகியபாதத்தைப்பற்றிப்பதைப்பறவே
நூல்வழியேணிப்படியேறிப்போய்வாரோக்கிப்பின்னே
காலதுகாலடிபேராமற்பார்த்துக்கடந்துமுப்பாழ்
மேல்வெளிபார்த்திருப்பீரந்தமின்னொளியே. ௮௩

மின்னொளியென்றொருமின்மினிபானதுமேதினியிர்
றன்னொளிகன்னுண்மறக்கத்திறக்கத்தவம்பெற்றதே

வென்னொளிதன்னுக்குட்காணமலிப்படியேனிருந்தே
னுன்னொளியாகிடாதமென்னுள்ளத்தினுச்சியிலே அச

உச்சியிருபாதத்தைமேற்றியங்கோர்படியா
யச்சியிலேகுருநாதாந்தரத்தச்சிரோமணியா
கச்சியிலேபதிதானாபுருந்துகலந்தமிர்த
வச்சியிலேவருவாரறிந்தேனினியானில்லையே அரு

யானில்லேவறினியைம்பத்தேதாரசூரத்தாணியச்சத்
தானில்லேலாகசராசரமில்லேசகலமெல்லாம்
வானில்லையண்டமடுக்கில்லேவாரிதிமற்றுமொரு
தேனில்லேயுனிலைபாரீர்பராபரச்சித்திரமே. அசு

சித்திரம்போலுருத்தானசையாத்திசைக்கம்பமது
பத்திரமுத்திரத்தாணதுபார்பஞ்சமிர்தமுள்ள
சத்திரவீடதுபெற்றவரிப்படித்தன்னறிவான்
மித்திரமில்லேதெரியாதடிமைசெய்விண்ணப்பமே. அஎ

விண்ணப்பமெய்ப்பதஞ்சீர்பா தம்விண்ணப்பம்வித்வசன
மெண்ணப்பரப்பர் சொல்லேகாசூரத்திலிருந்தெடுத்துக்
கண்ணப்பரப்பர்சொன்மாணிக்கர்சுந்தரர்காசூரபெற்ற
சண்ணப்பவெண்மையினீருகத்தாக்கியசுத்தமிதே. அஅ

சுத்தமிதென்றுமுருக்கத்திருந்தவதுய்யவெண்மை
யத்தமெய்ஞ்ஞானிகள்சித்தமதாசுமப்பாலுக்கப்பா
னிந்தமதாகியழியா வியல்பினுரிட்களத்தே
சுத்தமதாதியநாதாந்தவிந்துவின்கண்ணமிதே. அஈ

சன்னமுமில்லைபண்டாய்தந்தையில்தனித்திருந்தால்
 விண்ணமுமில்லைவெளியிற்பயமில்லைவிட்டகுறை
 யின்னமுமில்லைபுளத்துநிற்பார்க்கிறப்புமறும்
 வன்னமுமில்லைப்பாற்சொல்லப்பேச்சில்லைவாய்திறந்தே. கூடு
 வாய்திறந்தேனென்றுசொல்லுவுநோமனச்சாக்ஷிதனை
 நாய்திறந்தாலதுமூடறியாதநஞ்சுடர்போ
 லாயிரந்துள்ளமொடுங்கியடங்கியசைந்ததுவாய்
 நீயிறத்தாலறிவாய்நெஞ்சமேயேதுநீசில்லையே. கூக

நீச்சில்லையப்புரம்போய்ப்பரவிலைநிலைப்பதிலே
 பேச்சில்லையந்தரந்தில்லைவந்ததுறைபேசப்பெரு
 முச்சில்லைத்தாரையிலொத்துடன்தித்திமுழங்கச்சங்கு
 கீச்சில்லைமம்மென்றசத்தமுங்கேள்வியிராகமுமே. கூஉ

இராகம்பதினெட்டுமொன்றும்கடம்புரியச்சத்த
 லோகமீரோமுமொருநொடிச்சற்றுதுணுக்கமது
 வேகமதுவித்ததொய்தமத்தொய்தவிக்கிதமா
 யேகமதாயனுருபாதிருபமெடுக்கின்றதே. கூங்

எடுத்ததுறைமுறையாராய்ந்துமுன்னங்கிருந்தபடித்
 தொடுத்தவிடையறச்சோதித்தறையச்சுற்றறுத்துக்
 கெடுத்தமனம்புத்தியாங்காரபாக்கிக்கிழங்கெடுத்தே
 யடுத்தபுப்பதைப்பறக்கண்கொண்டாலதுகவருமே. கூச

கைவருமானந்தவெள்ளம்பெருகிக்கருணையின்பான்
 மெய்வறும்பொய்யறுமேவதாந்தத்துண்மையிளங்கவரு

மைவரும்பட்டுத்தெருவெளியாயிற்றறுத்தடைத்த
பைவுறுங்கூறுவிளக்கும்பரிபதபாகமிதே.

கூடு

பாகம்பதிபசுபாசமுமுன்றும்பகுத்தறியத்
தேகமேபாடாசைபசுபாசமாமதுதேநந்தசிவ
யோகமெய்ஞ்ஞானம்பதியென்றுணர்ந்தங்கொடுக்கவல்லார்க்
கேகமதாகவருங்குருபர்தமிருபதமே.

கூகூ

இருமிருங்கண்டத்தைக் கண்டுகொண்டேறுமிருக்கையிலே
வருவதும்போவதறிந்து கொள்வீர்வழிகண்டுகொண்டா
லருவுருவில்லையவ்வண்டமடுக்கில்லையாண்பெணில்லை
துருவகும்பெருவழிகாண்டுணிந்தேறச்சுழல்கின்றையே. கூள
சுழல்கின்றவாயுவைப்பூரித்துவிம்மித்துருத்திபின்வாங்க்
கழல்கின்றவொன்பதுவாசலும்பூட்டிக்கவையடுப்புத்
தழலதைமூட்டியோருசுடரேற்றச்சமாதிரிட்டைக்
குழல்வழிமுத்திரையூடேறிக்குறுகக்குறிதைக்குமே.

கூஅ

தைக்குங்குறியதைவிட்டுவிட்டாய்தன்னொளியின்மனம்
வைக்கும்பிடித்துவராதிருப்பீர்வட்டமானகுறி
கைக்குமெய்யானதுங்காட்டும்பலன்பெரும்கவ்வையிலலை
மெய்க்குமெய்யானதுபொய்க்குப்பொய்யாமன்றிவேறில்லை.

வேறில்லையெங்கும்விடிவதுபார்க்கவும்வெட்டவெளி
தூறில்லையேதுத்துதிப்பதற்கொன்றில்லைசுட்டொழியுங்
கூறில்லைசாம்பற்குருவுக்குறிகுறித்துவைத்தும்
பேறில்லையந்தத்திற்பேச்சுவேறுகிப்பிறந்தடுமே.

உஅய

கடவுளந்தாதி.

பிறந்திம்பேச்சுத்திருந்தப்புரமென்றுபேசுவபின்
மறந்திடுந்துன்பத்தைவிட்டதுபோகமதிபெருகிச்
சிறந்திடுமின்பந்திருக்குருபாதந்தெரிசனையா
மிறந்திடுமாய்கையறிந்திடுநேசத்திலென்றைக்குமே. ஈக

என்றைக்குமிப்படியொன்றாகக்கண்மேகமா
மன்றைக்குமிப்படிதானாய்முடியுமமைத்தபடி
யொன்றைக்குகொண்டரையுபசரித்தூட்டியுறக்கிவைக்கு
மின்றைக்குந்தானவனானைக்குந்தானவனெப்படியே. ஈஉ

எப்படியென்றுமலைக்கப்பொறிகளிசைப்பசையிற்
கைப்பிடியாய்ப்புலன்கட்டுமென்றேறுகடையாணிதச்சன்
சொற்படிசூட்டசுமக்கயிறதைத்தூண்டச்சுழித்திரையிற்
செப்படிவித்தையுந்தப்பரைப்பேச்சுந்தெரிகின்றதே. ஈங

தெரிகின்றமாய்கைமலைக்கின்றபாரைத்திரையினுள்ளே
திரிகின்றதற்குக்குதிக்குங்குதித்துமிதாதையென்று
பரிகின்றசித்தரவித்தாரமார்பலனுள்ளறிவில்
விரிகின்றருசுத்தைவித்தாரமென்றுவிளம்பினனே. ஈச

விளம்பினனைந்தெழுத்தெட்டெழுத்தொன்றைவிதையதுவா
வளம்பொறச்சேரதுதெளியவிரைத்துவளர்முனோதா
னிளம்பியிராகிவினாந்தகதிரையிருந்துகொய்து
களம்பொலிதுற்றிப்படிமரக்கால்தொகைக்கண்டதுவே. ஈடு

கண்டதொகையதுசொல்லாமற்கட்டிக்களஞ்சியஞ்சேர்
நின்றதல்லாற்பிறர்க்கீவதுமில்லைநிறைந்தசெம்ம

லின்றதுநிற்கவொன்றில்லாமற்சற்றுமிடையறவே
மண்டதுசோதிப்பழையமுதலென்றும்பாடினனே

நாசு

பாடினனானக்கடவுளந்தாதிபடிக்கவென்றே
தேடினசற்குருவானதன்றேசெகப்பெய்ப்பிடித்தே
யாடினமுடர்க்குக்கிட்டாதனாமதிதமதிற்
கூடினபுண்ணியவான்களையெப்ரம்மங்கூப்பிடுமே.

நாஎ

கூப்பிடுமாதிக்கடவுளந்தாதிசுருமொழியாற்
காப்பிடும்போதுகணபதியார்பத்துகாப்பெனவே
மேற்பொருண்ணானக்கனிபறித்துண்ணவிரும்பினவேர்
சாப்பிடும்வேதருசிபாக்கிவைக்கின்றதத்துவமே.

நாஅ

தத்துவமென்னுஞ்சபையலங்காரத்தலைமுடிமென்
முத்துபவளமுழுநீலராகமுனைத்தபச்சை
கொத்துமரகதமாணிக்கம்வச்சிரங்கோகனகம்
பத்துமணிக்குமொருமணிநூலெனப்பாடினனே.

நாகு

பாடினதுப்பொருளாகமந்தொட்டுப்பரத்தைபுற்றுச்
சூடினதென்பதுமற்புதமேகத்தவெள்ளையதாய்
நாடினகூத்துக்கிடமாகக்கீழேநடனசபை
தேடினமன்னுயிர்தன்னுயிராகித்தெளிவதற்கே.

நாடி

தெளிவதற்கும்பரந்தானாகமுன்னிற்கச்சேர்ந்தவர்க்குந்
மழிவதற்குகதிருக்கண்கண்டகாட்சிகனகசபை
நழுவதற்குத்திருக்கண்டகாட்சிகனகசபை
மொழிவதற்குசெவிகேட்டிருசத்யமுழக்கத்தையே.

நாக

முழக்கத்தைக்கேட்டந்தமுத்தியைச்சேரன்மோஷுத்திலே
பழக்கத்திற்கிந்தக்கடவுளந்தாதியைப்பார்த்துமன
விளக்கத்தையார்த்துதெளியோர்க்குஞானம்வெளிப்படுமென்
றளக்கத்துணிந்தகடவுளர்பாதத்தருந்தவமே. ராயுட

அருந்தவமானபரபாதத்தின்பந்திலத்துவிதம்
பெருந்தவமானகடவுளந்தாதிபிறந்தபுலன்
வருந்தவமானசெயம்பொன்னழகுண்மைமருமகனுக்குத்
தருந்தவமானகடவுண்முன்னின்றுதந்ததுவே. ராயுட

தந்ததுஞானக்கடவுளந்தாதியைச்சாற்றுதற்கு
வந்ததுவீரையழகுமகிபன்வரத்திலொளி
மைந்தனெனவந்தெதம்பிகைபாதத்தைவாழ்த்தினெஞ்சிற்
செந்தமிழ்கூறியவாக்குத்திருவுளஞ்செப்பியதே. ராயச

விருத்தம்.

நற்றவமுடையாளவையந்திவளரழகுபோதம்
பெற்றசீர்வரத்தில்வந்தபிரபலன்கூறிவாக்கின்
முற்றுவப்பெரியஞானமொழிந்ததுகடாஷுமாகக்
கற்றவர்பெற்றபாதங்கடவுளந்தாதிதானே. ராயு

கடவுளந்தாதி

முற்றிற்று.

பாட்டு	பக்கம்.	பாட்டு	பக்கம்.
அ		இ	
அஞ்செழுத்தின்விதி	207	இந்நிலையாகிய	190
அடக்கிக்கருத்தினலை	122	இந்நிலையாமிறை	215
அடிபணிவே	39	இப்படிநிஷ்டாள்பூசனை	235
அத்தனார்	49	இப்படிநிட்டைதன்	} 236
அத்தனுமொழியா	232	னிலே	
அரியநாயகி	36	இப்படியாயவு	217
அரியானை	36	இப்படியாயநிட்டை	232
அருந்துபோன	148	இயம்புநன்னிலையி	159
அலையும்னத்தை	115	இயம்புமாதனங்கட	107
அறைவேன்பஞ்ச	201	இருந்தான்சமாதி	145
அன்னமய	42	இலங்கியமோன	161
ஆ		உ	
ஆதனத்திருந்தேசா	} 189	உடற்குயிர்போலு	252
தனையெயும்		உண்மைரிட்டரு	223
ஆதனத்திருந்தேசா	} 134	உத்தாதிசைபார்த்	106
தனையுரிந்தா		உத்தரமுகமா	144
இ		உலையாப்பொறி	137
இத்திறமானயோக	152	உற்றமெய்ந்நிட்	221
இந்தகன்னிட்டை	240	உன்னருளுன	237
இந்தகன்னிலை	104	ஓ	
இந்தமெய்ச்செப	159	ஓத்தவநாதன்	155
இந்தவஞ்செழுத்	211	ஓப்பிலாத	226
இந்நிலைத்திருப்பணி	230	ஓப்பிலாதுயருண்மை	229
இந்நிலைமுத்தி	220	ஓருமெழியாலே	54

பாட்டு	பக்கம்,	பாட்டு	பக்கம்.
ஓ		ஞ	
ஓதுசாதனை	228	ஞானரிட்டாபாருக்கு	225
க		ஞானரிட்டையை	242
கடல்சுவற	37	தி	
கட்டறத்துறந்தே	80	திருச்சடையுதுதலி	248
கோ		திருவளர்கோல்	256
கோவல்லீரட்	257	து	
ச		துன்னிய	158
சரிதையின்றொழி	75	தெ	
சா		தெண்டிடுனெடு	249
சாதனைக்குண்	226	தே	
சாற்றுரிட்டையைச்	227	தேசிகவுருவமாக	250
சி		தேனிரம்பு	253
சிவசமயப்பயிர்	40	ந	
சினததினிடத்து	214	நகரமொடுமகரமது	186
சீ		நி	
சொழித்தசெஞ்சடை	35	நிட்டைசாதித்தா	142
சீலமிகுங்குகை	43	நிட்டைநிலைய்தென்	139
செ		நிட்டைமேவு	225
செப்புரிட்டாபாருக்கு	224	நித்தனையுமையா	51
செய்யுரிட்டையைச்	222	நீ	
ஞ		நீங்காக்கருத்தை	143
ஞானதேசிகன்	216		
ஞானரிட்டரிருக்கு	223		

பெயர்	பக்கம்	பெயர்	பக்கம்
ப		மு	
பங்கமுறமனங்	238	முத்ரைகளோர்	101
பங்கையாதனத்திற்	127	முத்திரையை	102
பதியெழுத்தை	214	முந்துசஞ்சிதங்க	38
பதினமரி	206	வ	
பத்தியங்கங்கொ	44	வசவணர்	257
பா		வா	
பாவனாதீத	257	வாருங்கோள்வைய	48
பு		வி	
புத்திகொள்கிரியா	239	விண்ணைமூடக்	113
பே		விஞ்சேர்பஞ்சாக்	212
பேசரியவனுபோக	185	வித்தகமாகப	85
ம		வெ	
மறையவர்க்	250	வெறிகொள்	124
மன்னுபோக	228	வே	
		வேணியுறை	245

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற் று.

உதாரணசெய்யுயுள்சளின்பெயரகாரதி

பெயர்	பக்கம்.	பெயர்	பக்கம்
அகஸ்தியமுனிவர்	33	உபதிடதம்	85
" " "	154	" " "	125
" " "	164	" " "	199
" " "	173	ஒழிவிலெடுக்கம்	31
" " "	183	" " "	61
அதிரகசிபம்	214	" " "	78
அத்துவிதக்கலிவெண்பா	61	" " "	95
" " "	96	" " "	99
" " "	193	" " "	104
" " "	244	" " "	114
அத்துவிதராணபவம்	151	" " "	131
அத்துவிதஉண்மை	34	" " "	138
அபிததசமம்	109	" " "	140
" " "	213	" " "	195
அருட்பிரகாசம்	219	" " "	239
" " "	255	" " "	255
அருணாகிரியந்தாதி	84	ஒளவைக்குறள்	96
அவிமோதவந்தியா	133	" " "	100
" " "	197	" " "	130
இருபாவிருபது	246	" " "	169
உடலறிவிளக்கம்	165	" " "	173
உண்மைநெறிவிளக்கம்	141	" " "	183
உண்மை விளக்கஞ்சிந்த	33	கடவுளந்தாதி	58
" " "	196	" " "	129
" " "	204	" " "	132

பெயர்	பக்கம்.	பெயர்	பக்கம்.
கடவுளந்தாதி	148	"	119
"	153	"	126
"	156	"	129
"	171	"	138
"	174	"	150
"	181	"	174
"	197	"	182
கண்ணுடையவள்ளல்	32	"	199
"	209	சசிவநோபாதம்	28
"	210	"	63
கந்தரலங்காரம்	120	"	78
"	133	ரட்சிதானந்தவிளகம்	96
"	184	"	164
"	198	"	174
"	239	"	179
கந்தரனுபூதி	29	"	198
"	60	சந்திமுறை	61
காரைக்காலம்மை	} 161	"	113
யந்தாதி		"	138
குகைநமசிவாயர்	99	"	166
குருநமசிவாயர்	99	"	175
"	139	"	179
குறள்	96	சாந்தலிங்க சுவாமிகள்.	186
கைவல்லியநவநீதம்	30	"	184
"	65	"	193

பெயர்	பக்கம்.	பெயர்	பக்கம்.
சிவஞான சித்தியார.	32	சொரூபசாரம்	32
சிவஞானதிபம்.	77	" " "	140
சிவநெறிப்பிரகாசம்	196	" " "	198
" " "	252	சொரூபத்தந்தாதி.	131
" " "	254	சௌந்தரியந்தாதி	130
சிவப்பிரகாசம்	54	" " "	133
" " "	112	" " "	170
" " "	170	" " "	172
" " "	235	" " "	184
சிவபோகசாரம்	85	சௌந்தரியலகரி	130
சிவவாக்கியம்	114	" " "	175
" " "	170	ஞானசுகாதீதவெண்பா	31
" " "	183	" " "	61
" " "	204	" " "	96
சிவானந்தமாலே	31	ஞானவாசிட்டம்	30
" " "	64	" " "	98
" " "	135	" " "	103
" " "	234	" " "	105
சிற்றம்பலநாடிகள்	177	" " "	111
துழுதிவிளக்கம்		" " "	111
சிற்றம்பலநாடிகள்	63	" " "	112
கலித்துறை		" " "	119
" " "	97	" " "	121
செல்காலத்திரங்கல்	129	" " "	124
சைவசமயநெறி	251	" " "	133

சு

உதாரணசெய்யுள்களின் பெயரகராதி.

பெயர்	பக்கம்.	பெயர்	பக்கம்
ஞானவாசிட்டம்	136	" " "	106
" " "	151	" " "	121
" " "	181	" " "	126
" " "	196	" " "	127
" " "	219	" " "	130
" " "	234	" " "	134
" " "	241	" " "	141
ஞானிகணிலைமை	59	" " "	154
" " "	110	" " "	157
" " "	153	" " "	169
தத்துவராயசுவாமிகள்	59	" " "	172
" " "	65	" " "	179
" " "	200	" " "	194
தத்துவராயசுவாமி	168	" " "	210
கலிமடல் }		" " "	247
" " "	245	திருக்கருவைப்	147
தாயுமானசுவாமிகள்	29	பதிற்றுப்பத்தந்தாதி }	
" " "	60	" " "	165
" " "	62	திருக்களிற்றுப்படியார்	120
" " "	62	திருநாவுக்கரசையர்	203
" " "	77	திருப்புகழ்	100
" " "	84	" " "	183
" " "	84	" " "	200
" " "	97	திருமந்திரம்	58
" " "	100	" " "	77

பெயர்	பக்கம்	பெயர்	பக்கம்
திருமத்திரம்	99	" " "	154
" " "	114	" " "	163
" " "	118	" " "	172
" " "	168	" " "	177
" " "	209	" " "	195
" " "	209	" " "	203
" " "	213	" " "	205
" " "	242	" " "	212
திருவம்மாளை	200	" " "	242
திருவருட்பயன்	112	திருவாய்மொழி	28
" " "	133	" " "	120
" " "	205	" " "	167
" " "	210	" " "	178
" " "	244	" " "	243
" " "	246	திருவினையாடல்	27
திருவள்ளுவர்	218	" " "	98
திருவாசகம்	31	" " "	197
" " "	58	" " "	205
" " "	79	தேவாரம்	64
" " "	79	" " "	118
" " "	83	" " "	167
" " "	120	" " "	184
" " "	124	தேவிகாலோத்திரம்	115
" " "	129	" " "	118
" " "	147	" " "	123

பெயர்	பக்கம்	பெயர்	பக்கம்.
தேவிகாலோத்திரம்	127	" " "	132
" " "	219	" " "	151
நாலடியார்	218	" " "	176
நிகழ்காலத்திரங்கல்	59	பதசாரம்	24
" " "	177	பதார்த்ததீபிகை	97
" " "	197	பத்ரகிரியார்	33
" " "	243	" " "	131
நெஞ்சொடுமுகிழ்தல்	200	" " "	132
பகவத்கீதை	29	" " "	160
" " "	110	" " "	176
பசுபதிபாசவிளக்கம்	151	" " "	177
" " "	234	" " "	193
பஞ்சாக்ஷரப்பதிபசு } பாசவிளக்கம் }	58	பரணதேவரந்தரதி	119
பஞ்சாக்ஷரப்பதிபசு } பாசவிளக்கம் }	145	பாடுதுறை	243
" " "	178	பாரதம்	167
" " "	204	பாலையானந்தசுவாமிகள்	97
" " "	205	" " "	164
" " "	210	" " "	175
பட்டினத்துப்பிள்ளையார்	33	" " "	198
" " "	59	பிரமகீதை	76
" " "	62	" " "	110
" " "	83	பிரபுலிங்கனிலை	77
" " "	100	" " "	115
		" " "	119
		" " "	196

பெயர்	பக்கம்.	பெயர்	பக்கம்.
பிரமோத்திரகாண்டம்	45	" " "	184
பிண்டாண்ட பிரமாண்	91	மோகவதைபரணி	120
டத்திற்சொல்லிய		" " "	131
பூதபஞ்சிகர்ணம்		ரிபுதை	157
பெரியபுராணம்	180	வருங்காலத்திரங்கல்	255
போற்றிப்பொருடை	247	வாதபூர்புராணம்	104
மகாவாக்கியம்	28	" " "	155
" " "	64	" " "	166
மவுனசுரிசனம்	136	" " "	204
" " "	171	" " "	245
" " "	176	விரகமம்	266

உதாரணசெய்யுள்களின் பெயரகராதி

முற்றிற் .

MAHAMAHOPADHYAYA
JR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR "1" MADRAS 41

